

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 67 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums

2010. gada 18. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi	
	Eiropas Parlaments	
	2008.—2009. GADA SESIJA	
	2009. gada 3. — 5. februāra sēdes	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 74 E, 28.3.2009.	
	Otrdiena, 2009. gada 3. februāra	
2010/C 67 E/01	Neskartās teritorijas Eiropā	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par neskartajām teritorijām Eiropā (2008/2210(INI))	1
2010/C 67 E/02	Programma vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par programmu vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei (2008/2134(INI))	5
2010/C 67 E/03	Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā: inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā - inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā (2008/2139(INI))	10
2010/C 67 E/04	Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā (2008/2239(INI))	16
2010/C 67 E/05	Nediskriminācija, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti (2008/2118(INI))	31

LV

2010/C 67 E/06	Bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošana Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra ieteikums Padomei par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu (2008/2144(INI))	38
2010/C 67 E/07	NTDTV televīzijas apraides atjaunošana Ķīnā, izmantojot <i>Eutelsat</i> Eiropas Parlamenta deklarācija par NTDTV televīzijas apraides atjaunošanu Ķīnā, izmantojot <i>Eutelsat</i>	42
Trešdiena, 2009. gada 4. februāra		
2010/C 67 E/08	2050: Nākotne sākas jau šodien - ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām Eiropas Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcija par tematu "2050: Nākotne sākas jau šodien - ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām" (2008/2105(INI))	44
	A PIELIKUMS	82
	B PIELIKUMS	84
2010/C 67 E/09	Energoefektivitātes paaugstināšana ar informācijas un sakaru tehnoloģijām Eiropas Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcija par energoefektivitātes paaugstināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām	85
2010/C 67 E/10	Gvantamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšana un pārmitināšana Eiropas Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcija par Gvantamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu	91
Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra		
2010/C 67 E/11	Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošana Eiropas Savienībā - LIBE komitejas 2005.-2008. gada vizītes Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošanu Eiropas Savienībā - LIBE komitejas 2005.-2008. gada vizītes (2008/2235(INI))	94
2010/C 67 E/12	Eiropas MVU lomas pastiprināšana starptautiskajā tirdzniecībā Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā (2008/2205(INI))	101
2010/C 67 E/13	Starptautiskā tirdzniecība un internets Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par starptautisko tirdzniecību un internetu (2008/2204(INI))	112
2010/C 67 E/14	Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekme uz attīstību Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekmi uz attīstību (2008/2170(INI))	120

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Neskartās teritorijas Eiropā

P6_TA(2009)0034

**Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par neskartajām teritorijām Eiropā
(2008/2210(INI))**

(2010/C 67 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾ ("Putnu direktīva"),
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ ("Dzīvotņu direktīva"),
- ņemot vērā Eiropas Savienības īpaši aizsargājamo dabas teritoriju ekoloģisko tīklu, ko sauc "Natura 2000" tīkls un kas izveidots, pamatojoties uz abām iepriekš minētajām direktīvām,
- ņemot vērā Konvencijas par bioloģisko daudzveidību pušu konferences devītās sanāksmes (COP 9) rezultātus,
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras (EVA) ziņojumu Nr. 3/2008 "Eiropas meži - ekosistēmas stāvoklis un ilgtspējīga izmantošana",
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A6-0478/2008),

⁽¹⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- A. tā kā Eiropas pēdējo neskarto teritoriju efektīva aizsardzība un vajadzības gadījumā atjaunošana ir būtiski priekšnosacījumi, lai līdz 2010. gadam apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;
- B. tā kā līdz 2010. gadam netiks panākts mērķis par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu un jau pašreiz ir jūtama negatīvā ietekme, ko sociālajā un tautsaimniecības jomā izraisa gan bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, gan ekosistēmas pakalpojumu pasliktināšanās;
- C. tā kā Eiropas Savienībai būtu jāpamatojas uz tādiem pašreizējiem sasniegumiem kā “Natura 2000” un jāizstrādā jauna, būtiski uzlabota un vērīga pamatpolitika, kas attiektos uz bioloģisko daudzveidību laika posmā pēc 2010. gada;
- D. tā kā Putnu direktīva un Dzīvotņu direktīva veido stabilu un praktiski realizējamu pamatsistēmu, lai aizsargātu dabu, tostarp neskartās dabas teritorijas, pret kaitīgu iedarbību;
- E. tā kā Eiropas Savienības bioloģiskās daudzveidības politikas un Putnu un Dzīvotņu direktīvu mērķi vēl joprojām nav pilnībā integrēti tādu nozaru politikā kā lauksaimniecība, reģionālā attīstība, enerģētika vai transports;
- F. tā kā daudzās neskartajās teritorijās uzkrājas liels oglekļa apjoms un tā saglabāšanai ir būtiska nozīme gan bioloģiskās daudzveidības, gan klimata aizsardzībā;
- G. tā kā invazīvu svešzemju sugu radītā ietekme uz bioloģisko daudzveidību sevišķi nopietni apdraud neskartās teritorijas, kurās invazīvu sugu parādīšanos, iespējams, nevar noteikt agrīni un kurās nozīmīgi ekoloģiski postījumi un ekonomiski zaudējumi var rasties pirms jebkādas darbības sākšanas,

Definēšana un ģeogrāfiskās kartes sastādīšana

1. aicina Komisiju definēt jēdzienu “neskarta teritorija”; definīcijā būtu jāietver tādi aspekti kā ekosistēmas pakalpojumi, saglabāšanas vērtība, klimata pārmaiņas un ilgtspējīga izmantošana;
2. aicina Komisiju piešķirt pilnvaras EVA un citām attiecīgajām Eiropas iestādēm sastādīt Eiropas pēdējo neskarto teritoriju ģeogrāfisko karti, lai noskaidrotu šo teritoriju pašreizējo izvietojumu, bioloģiskās daudzveidības pakāpi un apzinātu cilvēku darbības vēl nepārveidotās teritorijas (to iedalījums atbilst galvenajiem biotopu veidiem - neskartas mežu, saldūdens un sālsūdens teritorijas), kā arī tās teritorijas, kurās cilvēku darbības ietekme ir minimāla;
3. aicina Komisiju veikt pētījumu par neskarto teritoriju aizsardzības nozīmi un ieguvumiem; pētījumā īpaša uzmanība būtu jāpievērš jautājumiem par ekosistēmas pakalpojumiem, bioloģiskās daudzveidības pakāpi neskartajās teritorijās, pielāgošanos klimata pārmaiņām un ilgtspējīgam dabas tūrisma;

Neskarto teritoriju apguve

4. aicina Komisiju izstrādāt ES neskarto teritoriju apguves stratēģiju, saskaņojot to ar Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, izmantojot ekosistēmas pieeju, nosakot apdraudētās sugas un biotopus un nosakot prioritātes;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt neskarto teritoriju apguvi; uzsver, ka ir jānodrošina īpašs finansējums, lai samazinātu fragmentāciju, rūpīgi pārvaldītu neskarto teritoriju saglabāšanu, izstrādātu kompensācijas mehānismus un programmas, palielinātu informētību, varētu izpratni un ieviestu jēdzienus, kas saistīti ar neskartajām teritorijām, - piemēram, neierobežotu dabas procesu un šo procesu rezultātā radušos struktūras elementu nozīmi, uzraugot un novērtējot vēlamo aizsardzības statusu; uzskata, ka šis darbs jāveic, sadarbojoties ar vietējiem iedzīvotājiem un citām ieinteresētajām personām;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Popularizēšana

6. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar vietējām nevalstiskajām organizācijām, ieinteresētajām personām un vietējiem iedzīvotājiem, lai popularizētu savvaļas dabas vērtību;

7. aicina dalībvalstis sākt un atbalstīt informācijas kampaņas, lai vairotu plašas sabiedrības informētību par neskartu dabu un tās nozīmi un lai popularizētu priekšstatu par bioloģiskās daudzveidības aizsardzības savienojamību ar ekonomikas izaugsmi un darbavietu radīšanu;

8. aicina dalībvalstis apmainīties ar pozitīvo pieredzi un gūtajām atziņām par neskartajām teritorijām, pulcējot kopā ietekmīgākos Eiropas ekspertus, lai tie novērtētu neskarto teritoriju jēdzienu Eiropas Savienībā, un iekļaut jautājumu par neskartajām teritorijām Eiropas darba kārtībā;

9. ņemot vērā dokumentāri pierādīto kaitējumu, ko tūrisms ir nodarījis un joprojām turpina nodarīt daudzām vērtīgām dabas mantojuma vietām Eiropā, aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai tūrisms, pat tad, ja tas ir saistīts tikai ar tūristu iepazīstināšanu ar dzīvotnēm un savvaļas dzīvniekiem neskartajās teritorijās, tiktu veikts ārkārtīgi piesardzīgi, pilnībā ņemot vērā Eiropā un ārpus Eiropas gūto pieredzi par to, kā samazināt tūrisma ietekmi, un vajadzības gadījumā atsaucoties uz Dzīvotņu direktīvas 6. pantu; ir jāapsver neskarto teritoriju modeļi, proti, lielākā šo teritoriju daļa varētu būt slēgta piekļuvei (izņēmums - atļautas zinātniskās pētniecības veikšana), bet noteiktā šo teritoriju daļā varētu veikt ilgtspējīgu, kvalitatīvu tūrismu, kurš sniegtu zināšanas par savvaļu un no kura ekonomisku labumu gūtu vietējās kopienas;

Labāka aizsardzība

10. aicina Komisiju un dalībvalstis veltīt īpašu uzmanību neskarto teritoriju efektīvai aizsardzībai;

11. aicina Komisiju noteikt tiešos draudus, kas ietekmē neskartās teritorijas;

12. aicina Komisiju izstrādāt atbilstīgus ieteikumus, sniedzot dalībvalstīm norādījumus par vislabākajiem veidiem, kā nodrošināt dabisko dzīvotņu aizsardzību;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis aizsargāt neskartās teritorijas, efektīvāk un saskaņotāk īstenojot Putnu direktīvu, Dzīvotņu direktīvu, Ūdens pamatdirektīvu ⁽¹⁾ un Jūras vides stratēģijas pamatdirektīvu ⁽²⁾, rodot labāku finansējumu, lai nepieļautu šo teritoriju iznīcināšanu gadījumā, ja attīstība izraisa kaitīgu iedarbību un nav ilgtspējīga;

14. atzinīgi vērtē Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas pārskatīšanu, lai vajadzības gadījumā izdarītu tajās grozījumus, tā nodrošinot labāku aizsardzību apdraudētajām sugām un biotopiem;

15. aicina Komisiju pieņemt vairāku dabas aizsardzības organizāciju, tostarp IUCN, IUCN-WCPA, WWF, "BirdLife International" un "PAN Parks", partnerības iniciatīvu par Eiropas neskartajām teritorijām;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Neskartās teritorijas un "Natura 2000"

16. aicina Komisiju sadarbībā ar ieinteresētajām personām izstrādāt pamatnostādnes, kā aizsargāt, apsaimniekot, ilgtspējīgi izmantot, uzraudzīt un finansēt "Natura 2000" tīklā iekļautās neskartās teritorijas, it īpaši saistībā ar tādām gaidāmajām problēmām kā klimata pārmaiņas, nelikumīga mežizstrāde un pieaugošais preču pieprasījums;

17. pauž dziļas bažas par Eiropas bioloģiskās daudzveidības politiku sakarā ar finansējuma trūkumu "Natura 2000" tīkla apsaimniekošanai; šajā kontekstā aicina Komisiju sagatavot Dzīvotņu direktīvā paredzēto Kopienas līdzfinansējumu, lai nodrošinātu teritoriju apsaimniekošanu dalībvalstīs;

18. aicina Komisiju piešķirt "Natura 2000" tīklā iekļautām neskartām teritorijām īpašu statusu un nodrošināt to stingrāku aizsardzību;

19. uzskata, ka ir jāpastiprina lauku attīstības politika un vides aizsardzības integrācija ES lauksaimniecības nozarē; tomēr konstatē, ka resursu, programmu izstrādes un pieredzes gūšanas ziņā Lauku attīstības fonds nepietiekami finansē bioloģiskās daudzveidības un neskarto teritoriju aizsardzību;

20. aicina Komisiju nodrošināt, lai "Natura 2000" tīkls tiktu stiprināts arī turpmāk un kļūtu par saskaņotu un funkcionējošu ekoloģisku tīklu, kurā galvenā nozīme ir neskartajām teritorijām; uzsver, ka ir nepieciešamas saskaņotas politikas it īpaši tādās nozarēs kā kopējā lauksaimniecības politika, transports, enerģija un budžets, lai neierobežotu "Natura 2000" tīklā ietverto teritoriju aizsardzības mērķus;

Invazīvas svešzemju sugas

21. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām izstrādātu stabilu tiesību aktu sistēmu, ar ko varētu risināt problēmas, ko šādu sugu parādīšanās izraisa gan ekoloģijas jomā, gan tautsaimniecībā, un ir īpaši problēmas, kas saistītas ar neskarto teritoriju jutīgumu pret šādu sugu izraisīto negatīvo ietekmi;

Neskartās teritorijas un klimata pārmaiņas

22. aicina Komisiju pārraudzīt un novērtēt klimata pārmaiņu ietekmi uz neskartajām teritorijām;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt neskarto teritoriju aizsardzību par prioritāti stratēģijā, kas paredzēta, lai risinātu jautājumu par klimata pārmaiņām;

24. klimata pārmaiņu kontekstā aicina Komisiju veikt izpēti un dot norādījumus par to, kad un kā cilvēki ar savu līdzdalību var ietekmēt neskartās teritorijas, lai tās aizsargātu;

*
* *

25. stingri atbalsta ar neskartajām teritorijām saistītās politikas un pasākumu stiprināšanu;

26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Programma vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei

P6_TA(2009)0036

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par programmu vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei (2008/2134(INI))

(2010/C 67 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. janvāra paziņojumu “Programma vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei” (COM(2007)0869),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāti un ilgtspējību (COM(2008)0388),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā un atceļ Padomes Direktīvu 2006/23/EK (COM(2008)0390),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/101/EK, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK tā, lai iekļautu aviācijas darbības Kopienas sistēmā siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 549/2004, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 550/2004 par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā ⁽³⁾, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 551/2004 par gaisa telpas organizāciju un izmantošanu vienotajā Eiropas gaisa telpā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 216/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi ⁽⁵⁾ (EASA regula),
- ņemot vērā Padomes 1993. gada 18. janvāra Regulu (EEK) Nr. 95/93 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Kopienas lidostās ⁽⁶⁾ (Laika nišu piešķiršanas regula),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 30. marta Regulu (EK) Nr. 375/2007, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1702/2003, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 8, 13.1.2009., 3. lpp.⁽²⁾ OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 96, 31.3.2004., 10. lpp.⁽⁴⁾ OV L 96, 31.3.2004., 20. lpp.⁽⁵⁾ OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 14, 22.1.1993., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 94, 4.4.2007., 3. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 30. marta Regulu (EK) Nr. 376/2007, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2042/2003 par gaisa kuģu un aeronavigācijas ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīguma uzturēšanu un šo uzdevumu izpildē iesaistīto organizāciju un personāla apstiprināšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2007. gada 27. februāra Regulu (EK) Nr. 219/2007, ar ko izveido kopuzņēmumu, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā projektu “Ekonomiskie mazie gaisa kuģi” (*Cost Effective Small Aircraft — CESAR*), ko finansē saskaņā ar Sesto pamatprogrammu pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas vienotā gaisa telpa II: ceļā uz ilgtspējīgāku un funkcionālāku aviāciju” (COM(2008)0389),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 24. janvāra paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Rīcības plāns saistībā ar lidostu jaudu, efektivitāti un drošumu Eiropā” (COM(2006)0819),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par to, kā piemēro grozīto Regulu (EEK) Nr. 95/93 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Kopienas lidostās (COM(2008)0227),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 15. marta paziņojumu “Pārskats par jaunās paaudzes gaisa satiksmes vadības sistēmas (SESAR) īstenošanas gaitu” (COM(2007)0103),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0501/2008),
- A. tā kā vispārējās nozīmes un darījumu aviācija ir daudzu dažādu ar gaisa kuģu izmantošanu saistītu darbību kopums; tā kā šis termins ietver visas civilās aviācijas darbības, kas nav komerciāls gaisa transports, kā arī pēc pieprasījuma un pret atlīdzību veiktas civilās aviācijas pārvadājumu darbības;
- B. tā kā šajā nozarē ietilpst arī tik daudzveidīgas un ļoti vērtīgas darbības kā speciālie aviācijas darbi (aerokartogrāfija, lauksaimniecības vajadzībām veikti lidojumi, ugunsgrēku dzēšana, satiksmes novērošana), treniņlidojumi un izklaides lidojumi;
- C. tā kā pašlaik trūkst informācijas un statistikas datu par vispārējās nozīmes un darījumu aviāciju;
- D. tā kā vispārējās nozīmes un darījumu aviācija ir vistraujāk augošais civilās aviācijas sektors Eiropā; tā kā vispārējās nozīmes un darījumu aviācija papildina pastāvīgos gaisa pārvadājumus, ko veic komerciālās aviosabiedrības, un tā nodrošina īpašus sociālos un ekonomiskos ieguvumus, piemēram, veicina iedzīvotāju mobilitāti, uzņēmumu ražīgumu un reģionālo kohēziju;

⁽¹⁾ OV L 94, 4.4.2007., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 64, 2.3.2007., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- E. tā kā vispārējās nozīmes un darījumu aviācija kļūst aizvien svarīgāka ekonomikai, īpaši Eiropas apstrādes rūpniecībai, kura pastāvīgi palielinājusi savu daļu pasaules tirgū un kurai ir ievērojams turpmākas izaugsmes potenciāls;
- F. tā kā ES aviācijas politika tradicionāli ir orientēta uz komerciālo gaisa transportu, tomēr pienācīgi neņemot vērā šī transporta aizvien lielāku ietekmi uz vispārējās nozīmes un darījumu aviāciju;
- G. tā kā noteikumi, kas paredzēti ārkārtīgi sarežģītu komerciālo gaisa kuģu ekspluatācijas pārvaldībai, var būt nesamērīgs finansiālais un normatīvais slogs mazu privāto gaisa kuģu ekspluatantiem; tā kā šī iemesla dēļ vienveidīga normatīvā pieeja un vienādu noteikumu piemērošana dažādos aviācijas sektoros daudzējādā ziņā ir izrādījusies neatbilstīga;
- H. tā kā pieeja gaisa telpai un lidlaukiem ir viens no galvenajiem jautājumiem, kas aktuāli vispārējās nozīmes un darījumu aviācijai, jo pieprasījums aizvien vairāk pārsniedz caurlaidspēju; tā kā par pieeju gaisa telpai un lidlaukiem vispārējās nozīmes un darījumu aviācijai nākas aizvien vairāk konkurēt ar visu aviācijas nozari kopumā,
1. ļoti atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par vispārējās nozīmes un darījumu aviāciju, jo tajā pamatīgi analizēti nozarei aktuāli jautājumi un noteikti vairāki piemēroti risinājumi konkrētām nozares vajadzībām, uzturot visu ieinteresēto personu pastāvīgu dialogu;

Samērīgs regulējums un subsidiaritāte

2. uzsver, ka, izstrādājot turpmākās politikas iniciatīvas gaisa transporta jomā, ir jāņem vērā vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas intereses un specifika, lai veicinātu tās konkurētspēju; šajā sakarībā aicina Komisiju uzraudzīt proporcionalitātes un subsidiaritātes principu piemērošanu spēkā esošo un turpmāko aviācijas tiesību aktu izstrādes un īstenošanas procesā;
3. atgādina Komisijai, ka vajadzības gadījumā un nemazinot drošību ir sistemātiski jāveic segmentēti ietekmes novērtējumi, lai diferencētu regulējumu, kurš attiecas uz atšķirīgām uzņēmumu un gaisa telpas lietotāju kategorijām;
4. aicina Komisiju, pieņemot īstenošanas noteikumus par aviācijas drošību, garantēt, lai tie būtu samērīgi un atbilstīgi tam, cik komplicēta ir attiecīgā gaisa kuģu un ekspluatācijas kategorija;
5. kā labu samērīga regulējuma piemēru atzinīgi vērtē nesen pielāgotos tehniskās apkopes standartus gaisa kuģim, kas neveic komerciālus gaisa pārvadājumus, un jo īpaši gaisa kuģim, kurš nav klasificēts kā "sarežģīts ar dzinēju darbināms gaisa kuģis";
6. uzskata, ka attiecībā uz vispārējās nozīmes aviāciju īstenošanas posmā būtu vēlama zināma elastība; uzskata, ka to varētu panākt, konkrētas uzraudzības pilnvaras deleģējot sporta un izklaides aviācijas apvienībām un organizācijām, nodrošinot atbilstīgu uzraudzību, ko veic attiecīgā aviācijas iestāde, un nepieļaujot interešu konfliktu;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

7. aicina Komisiju izvērtēt iespēju noteikt vienkāršotas drošības procedūras un drošības pārbaudes darījumu aviācijas pasažieriem, nekādā gadījumā nemazinot viņu drošību un drošumu;
8. iesaka Komisijai veicināt paraugprakses apmaiņu par drošības pasākumiem mazās un vidējās lidostās;

Lidostu un gaisa telpas caurlaidspēja

9. norāda, ka vispārējās nozīmes un darījumu aviācijai ir aizvien grūtāk gūt pieeju ne vien galvenajām lidostām, bet arī reģionālajām lidostām, jo augošais komerciālā gaisa transporta pieprasījums rada saspīlējumu laika nišu un gaisa kuģu stāvvietu pieejamības ziņā;
10. mudina Komisiju un dalībvalstis ar savu lidostu iestāžu starpniecību risināt šīs problēmas, veicot pasākumus, lai optimizētu esošās jaudas izmantošanu, šai nolūkā īstenojot labāku plānošanu un ieviešot mūsdienīgas tehnoloģijas, piemēram, tehnoloģijas, kas minētas Komisijas rīcības plānā saistībā ar lidostu jaudu, efektivitāti un drošumu Eiropā ("Komisijas rīcības plāns");
11. gaida Kopienas jaunās lidostu jaudas novērošanas iestādes ieteikumus par pasākumu izstrādi, lai uzlabotu Eiropas lidostu tīkla jaudu, un sagaida, ka novērošanas iestādei būs nozīmīga loma, lai īstenotu Komisijas rīcības plānu;
12. uzskata, ka helikopteri var būt svarīgs savienošanas līdzeklis īsiem pārvadājumiem starp lidostām, un mudina Komisiju un dalībvalstis tos iekļaut jaudas uzlabošanas stratēģijās;
13. mudina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes ieguldīt līdzekļus, lai modernizētu un veidotu mazās un vidējās lidostas, kas ir ļoti svarīgas vispārējās nozīmes un darījumu aviācijai;
14. mudina dalībvalstis veikt ieguldījumus īpašajā infrastruktūrā, kas nepieciešama gaisa kuģu ekspluatācijai un izvietošanai vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas nozarē;
15. mudina dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās iestādes iesaistīt visas ieinteresētās puses apspriežu procesos, kuru mērķis ir attiecīgos gadījumos potenciālas vai pastāvošas lidostas nodot īpaši vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas vajadzībām; gadījumos, kad runa ir par militārām lidostām, kuru ekspluatācija ir pārtraukta, apspriedēs jāiesaista militārās iestādes;
16. uzskata par ārkārtīgi svarīgu, lai gaisa telpas zonējums ap mazām un vidējām lidostām būtu piemērots vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas lietotājiem un lai pirms jebkādam šo zonu izmaiņām notiktu apspriedes ar šādiem lietotājiem;
17. uzsver, ka darījumu aviācijai, ja iespējams, ir jānodrošina pienācīga pieeja galvenajām lidostām, lai tā varētu savienot Eiropas reģionus ar tās ekonomiskajiem centriem, un prasa Komisijai veikt izpēti un līdz 2009. gada beigām sagatavot ziņojumu par to, vai šai ziņā ir jāpielāgo spēkā esošās Laika nišu piešķiršanas regulas noteikumi;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

18. uzsver nepieciešamību Eiropas līmenī izstrādāt saskaņotu pieeju, lai garantētu lidostu laika nišu un lidojumu plānu savstarpēju konsekveni, aicina Komisiju ierosināt atbilstošus pasākumus un atbalsta Eiropas lidostu koordinātoru līdzdalību šā jautājuma risināšanā;

19. sagaida, ka mūsdienīgu un novatorisku tehnoloģiju gaisa satiksmes pārvaldības sistēmas ieviešana saistībā ar SESAR kopuzņēmuma izveidi palīdzētu mazināt Eiropas gaisa telpas fragmentāciju un prognozēto gaisa telpas pārmērīgo noslogojumu, kā arī ievērojami palielinātu gaisa telpas jaudu, kas būs izdevīgi visiem gaisa telpas lietotājiem, tostarp vispārējās nozīmes un darījumu aviācijai;

20. taču uzsver, ka, īstenojot SESAR programmu, ir pilnībā jāņem vērā vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas specifika un jānodrošina nozarei reāli ieguvumi, neradot tai liekus aprūtinājumus;

21. uzskata, ka viens no mērķiem, kas jāīsteno, ir nodrošināt tiem, kuri darbojas saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem (VFR), pieeju satiksmei, meteoroloģiskajai un aeronautiskajai informācijai lietotājdraudzīgā un izmaksu ziņā lietderīgā veidā;

22. pauž pārliecību, ka Eiropas vienotās gaisa telpas tiesību akti un SESAR nerada nesamērīgas un pārmērīgi dārgas tehnoloģiskas prasības maziem gaisa kuģiem, ko ekspluatē saskaņā ar VFR, vienlaikus pilnībā atzīstot, ka visiem gaisa kuģiem, kas izmanto kontrolēto gaisa telpu, ir jābūt aprīkojumam, kas nodrošina pienācīga līmeņa drošumu, piemēram, pozicionēšanas ierīcēm;

Vides ilgtspējība

23. uzskata, ka salīdzinājumā ar komerciālo gaisa transportu vispārējās nozīmes un darījumu aviācija mazāk ietekmē vidi CO₂ emisiju un trokšņa ziņā;

24. ir pārliecināts, ka emisijas tomēr ir jāsamazina, vēl vairāk uzlabojot mazo gaisa kuģu ekoloģiskos raksturlielumus, šai nolūkā izmantojot tīrākus degvielas veidus un veicinot pētniecību, tehnoloģijas attīstību un jaunradi; šajā sakarā uzsver tādu iniciatīvu kā *Clean Sky* un *CESAR* nozīmi;

25. norāda, ka uz lielāko daļu vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas neattiecas direktīva, kas paredz iekļaut aviāciju siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā;

26. uzskata, ka ar troksni saistītie jautājumi ir jārisina valsts un vietējā līmenī saskaņā ar subsidiaritātes principu, un uzskata, ka trokšņa kartēšana ir viens no vairākiem instrumentiem līdzsvarotas metodikas izstrādei, lai nodrošinātu lidostu attīstību, neizraisot ievērojamu trokšņa piesārņojumu vietējiem iedzīvotājiem;

Citi jautājumi

27. uzskata, ka politikas veidotāju rīcībā ir jābūt pietiekamai informācijai un statistikas datiem par vispārējās nozīmes un darījumu aviāciju, lai tie pilnībā izprastu šo nozari un līdz ar to spētu to pareizi regulēt; tāpēc aicina Komisiju un Eurostat izstrādāt un īstenot sistemātisku pieeju starptautisko un Eiropas datu vākšanai un kopīgai izmantošanai;

28. atzinīgi vērtē Komisijas precizētās juridiskās definīcijas, tostarp daļēju īpašumtiesību definīciju, un atgādina, ka jautājums tiek risināts pārskatītajā EASA regulā un saistītajos īstenošanas noteikumos, kurus pašlaik sagatavo;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

29. aicina Komisiju veikt atbilstošus pasākumus, lai sekmētu ES vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas rūpniecības nozarei pieeju pasaules tirgiem;
30. uzskata, ka, izstrādājot ES ārējo aviācijas politiku, sevišķi attiecībā uz transatlantiskajiem lidojumiem, ir jāņem vērā vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas intereses;
31. aicina Komisiju stiprināt atbalstu aeronautikas pētījumiem, attīstībai un jauninājumiem, jo īpaši tiem, ko nodrošina MVU, kuri projektē un būvē gaisa kuģus vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas vajadzībām;
32. uzskata, ka ir būtiski svarīgi veicināt izklaides un sporta aviāciju, kā arī Eiropas aeroklubus, kas ir visai aviācijas nozarei nozīmīgs profesionālo iemaņu avots;
33. aicina Komisiju ņemt vērā būtisko nozīmi, kāda šai aviācijas nozarei ir pašlaik un var būt arī turpmāk attiecībā uz pilotu profesionālās izglītības attīstību;
34. prasa Komisijai līdz 2009. gada beigām ziņot Eiropas Parlamentam par panākumiem, kas gūti attiecībā uz šajā ziņojumā norādītajiem jautājumiem;

*
* *

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā: inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā

P6_TA(2009)0037

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā - inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā (2008/2139(INI))

(2010/C 67 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 14. decembra paziņojumu "Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā. Inovācijas veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā" (COM(2007)0799) (turpmāk tekstā - "Komisijas paziņojums"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par procedūru koordināciju sabiedrisko darbu, valsts piegāžu līgumu un sabiedrisko pakalpojumu līgumu piešķiršanai ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas skaidrojošo paziņojumu par to, kā Kopienas tiesību aktus attiecībā uz publisko iepirkumu un koncesijām piemērot institucionalizētajai valsts un privātā sektora partnerībai (IVPP) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā visus spēkā esošos konkurences noteikumus, kuri attiecas uz valsts atbalstu un intelektuālā īpašuma tiesībām,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra paziņojumu “Vadošā tirgus iniciatīva Eiropai” (COM(2007)0860) un Komisijas rīkoto apspriešanos par publiskā iepirkuma tīklu izveidi šīs iniciatīvas atbalstam,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu “Vispirms domāt par mazākajiem” - Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “*Small Business Act*” (COM(2008)0394) un Komisijas dienestu 2008. gada 25. jūnija darba dokumentu “Eiropas paraugprakses kodekss publiskā iepirkuma līgumu pieejamības veicināšanai MVU” (SEC(2008)2193),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 13. septembra paziņojumu “Zināšanu izmantošana praksē. Plaša mēroga inovācijas stratēģija ES” (COM(2006)0502) un Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. maija rezolūciju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2007. gada 23. februāra darba dokumentu “Norādes attiecībā uz novatoriskiem risinājumiem publiskā iepirkuma jomā - desmit labas prakses elementi” (SEC(2007)0280),
 - ņemot vērā ziņojumu “Novatoriskas Eiropas veidošana”, ko izstrādāja neatkarīgo ekspertu grupa pētniecības un attīstības un jauninājumu jautājumos (*E. Aho* ziņojums) ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu “Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā. Inovācijas veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā” ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A6-0018/2009),
- A. tā kā Lisabonas stratēģijā dalībvalstīm tiek prasīts palielināt ieguldījumus pētniecībā un attīstībā līdz 3 % no IKP, jo tas ir būtisks nosacījums inovāciju un uz zināšanām balstītas ekonomikas veicināšanai;
- B. tā kā *E. Aho* ziņojumā ir norādīts, ka publiskais iepirkums izmantojams kā stratēģisks instruments šā mērķa sasniegšanai;

⁽¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 91, 12.4.2008., 4. lpp.

⁽³⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 455. lpp.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/invest-in-research/action/2006_ahogroup_en.htm

⁽⁵⁾ OV C 325, 19.12.2008., 44. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- C. tā kā Komisijas un dalībvalstu uzdevums ir palīdzēt gūt zināšanas, kas nepieciešamas, lai optimāli izmantotu Komisijas paziņojumā sniegtos ieteikumus;
- D. tā kā pašlaik Komisijas rīcībā nav instrumentu, lai veicinātu izmēģinājuma projektus saistībā ar pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu, tādējādi šī iniciatīva paliek tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu un atbalsta to, ka ierosinātais pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma modelis, kas paredz risku un ieguvumu dalījumu, ir izmantojams kā viens no līdzekļiem inovāciju veicināšanai;
 2. atbalsta E. Aho ziņojumu, īpaši tajā pausto nostāju, ka dalībvalstīm, uzlabojot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti un pieejamību, jāizmanto publiskais iepirkums, lai veicinātu pieprasījumu pēc novatoriskām precēm;
 3. norāda, ka valsts iestādes, veicot publisko iepirkumu, neizmanto Eiropas pētniecības programmu rezultātus, lai gan šo programmu skaits ir liels;
 4. atzīmē, ka publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā jau ir guvis ievērību, īpaši ASV, Ķīnā un Japānā - minētās valstis aktīvi izmanto šā iepirkuma sniegtās iespējas vairākos valsts politikas instrumentos, piemēram, ASV īstenojot projektu "Aizsardzības iepirkuma darbības novērtējums" (*Defence Acquisitions Performance Assessment*);
 5. uzskata, ka publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir nepietiekami izmantots instruments inovāciju virzītas izaugsmes veicināšanai Eiropas Savienībā, taču tam ir ievērojams potenciāls, lai nodrošinātu kvalitatīvus un viegli pieejamus sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, veselības aprūpes un transporta jomā, un risinātu ar klimata pārmaiņām, ilgtspējīgu enerģiju un sabiedrības novecošanu saistītos sociālos uzdevumus;
 6. pauž nožēlu par to, ka daudzas valsts iestādes neizprot iespējas, ko piedāvā publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā, un tādēļ vēl nav kļuvušas par "inteliģentiem pircējiem";
 7. uzskata, ka šīs iniciatīvas priekšrocības varēs optimāli īstenot tikai tad, ja līgumslēdzēju iestāžu iepirkuma programmās līdzās citiem mērķiem būs paredzētas arī inovācijas;
 8. norāda, ka publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā ir iespējams izmantot, pamatojoties uz spēkā esošo tiesisko regulējumu, proti, Direktīvu 2004/17/EK un Direktīvu 2004/18/EK, kurās noteikts, ka pētniecības un attīstības pakalpojumi neietilpst to darbības jomā (⁽¹⁾), izņemot gadījumus, kad labumu no iepirktajiem pakalpojumiem gūst tikai un vienīgi līgumslēdzējs, un tas pilnībā apmaksā iepirkto pakalpojumus;
 9. mudina dalībvalstis pārbaudīt, vai to tiesību akti ir piemēroti, lai nodrošinātu, ka valsts iestādēm attiecībā uz pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu nav jāsaskaras ar ierobežojumiem, ko rada neesoša, nepareiza vai nevajadzīgi sarežģīta attiecīgo izņēmumu transponēšana, un ka valstīs nenotiek nevajadzīga konkursa procedūru prasību un iepirkuma modeļu izstrāde;
 10. neatkarīgi no atšķirīgās pieejas, kas ir raksturīga pirmskomercializācijas posma publiskajam iepirkumam, norāda, ka tik un tā ir jāpiemēro laba iepirkuma principi, proti, pārredzamība un konkurētspēja, lai nodrošinātu integrēto galīgo risinājumu atbilstību klientu vajadzībām;

(¹) Direktīvas 2004/18/EK 16. panta f) apakšpunkts un Direktīvas 2004/17/EK 24. panta e) apakšpunkts.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

11. atbalsta Komisijas paziņojumu, kurā sniegta pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma un tā īstenošanas iespējamā koncepcija, tomēr uzskata, ka priekšlikumā ir nepilnīgi aplūkoti ierosinātās procedūras īstenošanas veidi, īpaši vietējā un reģionālā līmenī;

12. uzskata, ka joprojām trūkst informācijas par šķēršļiem, kas liedz vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm sākt īstenot pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu, lai veicinātu patiesi novatoriskus, sabiedrības interesēm atbilstošus risinājumus;

13. mudina Komisiju un dalībvalstis kopīgi rīkoties, lai nodrošinātu, ka vietējās un reģionālās iestādes, kas slēdz iepirkuma līgumus, kā arī citas pie centrālās pārvaldes nepiederošas iestādes gūst novatorisku iepirkumu īstenošanai nepieciešamās zināšanas;

14. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt reģionālajām un vietējām līgumslēdzējām iestādēm mācību līdzekļus un norādes par to, kā pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu ir iespējams izmantot pētniecības un attīstības jomā;

15. tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu Septītās pamatprogrammas 2009. gada darba programmā paredzēt finansējumu labas prakses apmaiņai un mācībām par pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu;

16. veltī uzslavu iepriekšminētajam Komisijas dienestu darba dokumentam, kurā aplūkoti desmit labas prakses elementi attiecībā uz novatoriskiem risinājumiem publiskā iepirkuma jomā, un atzinīgi vērtē plašās inovāciju atbalstam veltītās *Pro Inno Europe* darbības; aicina Komisiju sagatavot līdzīgu labākās prakses rokasgrāmatu par publiskā iepirkuma veikšanu pirmskomercializācijas posmā;

17. uzskata, ka pirmskomercializācijas posma publiskais iepirkums piedāvā visai daudz iespēju tuvināt novatoriska publiskā iepirkuma nostiprināšanos, taču atzīst, ka ir vajadzīgas specializētas iepirkuma prasmes un ka dalībvalstīm sadarbībā ar uzņēmumiem, universitātēm un mācību centriem ir jāatbalsta apmācības pasākumi, lai attīstītu pārvaldības instrumentus;

18. aicina Komisijas kompetentos ģenerāldirektorātus savstarpēji sadarboties, veidojot vispusīgu, viegli saprotamu, bet juridiski neapstrīdamu rokasgrāmatu visās oficiālajās valodās ar praktiskiem piemēriem, ar kuriem tiek parādīts, kā praksē pareizi piemērot attiecīgos juridiskos principus, īpaši paredzot šo rokasgrāmatu mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un līgumslēdzēju iestāžu lietošanai;

19. mudina Komisiju šajā rokasgrāmatā īpaši sniegt praktiskus piemērus risku un ieguvumu dalījumam atbilstoši tirgus nosacījumiem; turklāt uzskata, ka uzņēmumiem, kuri piedalās pirmskomercializācijas posma publiskajā iepirkumā, ir jāpiešķir intelektuālā īpašuma tiesības, tādējādi rosinot daudzus uzņēmumus iesaistīties publiskā iepirkuma procedūrās pirmskomercializācijas posmā līdzīgi tam, kā šo modeli izmanto ASV un Japānā;

20. īpaši atzīmē to, ka sekmīga publiskā iepirkuma nodrošināšanai pirmskomercializācijas posmā ir svarīgi izstrādāt risku un ieguvumu dalījumu atbilstoši tirgus nosacījumiem un nodrošināt intelektuālā īpašuma tiesību piešķiršanu iesaistītajiem uzņēmumiem;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

21. aicina dalībvalstis un Komisiju visās ar inovācijām saistītajās politikas jomās apzināt vidējā termiņā un ilgtermiņā risināmus publiskos uzdevumus, kuru tehnoloģiskos risinājumus varētu izstrādāt, izmantojot publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā; uzskata, ka šādos risinājumos jāiekļauj arī projektu konkursi un finansēšanas mehānismi īpašu subsīdiju piešķiršanai (*challenge funds*), kā piemēru minot ASV īstenoto *Driverless Vehicle Challenge* programmu;

22. uzskata, ka sekmīgā pirmskomercializācijas posma publiskajā iepirkumā noteikti ietilpst savstarpēja zināšanu nodošana starp tehnoloģiju jomā novatoriskām augstskolām, pētniecības centriem un līgumslēdzējām iestādēm;

23. norāda, ka Eiropas inovāciju aģentūrām, piemēram, Zviedrijas aģentūrai "VINNOVA", Somijas aģentūrai "Tekes", Nīderlandes aģentūrai "SenterNovem" un Norvēģijas aģentūrai "Innovation Norway" ir būtiska nozīme zināšanu nodošanā starp potenciālajiem klientiem un pētniekiem; veicinot pētniecībā un attīstībā iesaistīto pušu sadarbību, tās rosina publiskā iepirkuma izmantošanu pirmskomercializācijas posmā; tādēļ mudina dalībvalstis izpētīt šo aģentūru darbību, uzskatot to par mērauklu pašu veiktajiem pasākumiem;

24. atzīmē ES tehnoloģiju platformu nozīmi, veidojot pamatu pētniecības un attīstības prioritāšu noteikšanai un piemērojot izmantošanai gatavus novatoriskos risinājumus potenciālo klientu vajadzībām; atzīmē arī to, ka, izmantojot tehnoloģiju platformas, ir iespējams saistīt jauno tehnoloģiju izstrādi sākotnējā tirgus stadijā ar valsts iestāžu vajadzībām; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt tehnoloģiju platformu labāku izmantojumu saistībā ar pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu;

25. atzinīgi vērtē Komisijas "vadošā tirgus iniciatīvu", jo tā rosinās izmantot pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu inovāciju atbalstam, tiecoties attīstīt lielus galvenos tirgus, un īpaši atzīmē ieceri veidot publiskā iepirkuma tīklus "vadošā tirgus iniciatīvas" atbalstam;

26. atzinīgi vērtē Komisijas centienus ar Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktā ("*Small Business Act*") iekļautā Eiropas paraugprakses kodeksa palīdzību uzlabot ES mazo un vidējo uzņēmumu iespējas piedalīties publiskajā iepirkumā;

27. atzinīgi vērtē Komisijas precizējumu, ka līgumslēdzēji var izmantot pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu ne tikai saistībā ar fundamentālo pētniecību, bet gan visos jauna produkta attīstības un izstrādes posmos; norāda, ka šī vispusīgā pieeja uzlabo MVU iespējas piedalīties publiskajā iepirkumā;

28. veltī uzslavu Komisijas priekšlikumam, jo tajā precizēta valsts iestāžu loma pētniecības un attīstības veicināšanā un inovāciju rosināšanā, izmantojot publiskā iepirkuma pasākumus; uzsver, ka dalībvalstu iepirkuma politikā nebūtu jāparedz pārmērīgi priekšraksti, jo publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā praktiski var īstenot dažādos veidos, pielāgojoties konkrētajam projektam un vajadzībām, un tajā pašā laikā joprojām ievērot Kopienas noteikumus;

29. uzskata, ka publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir svarīga iecere, bet pauž bažas par to, ka tā īstenošanā nebūs iespējams veiksmīgi iesaistīt MVU, ja nebūs skaidras izpratnes par to, kā šim publiskajam iepirkumam būtu jānotiek, jo īpaši pārrobežu situācijā; norāda, ka pirmskomercializācijas posmā veikta publiskā iepirkuma galvenais princips, proti, tas, ka valsts iestāde nepatur sev visus pētniecības un attīstības procesā radītos ieguvumus, jo katrs uzņēmums saglabā īpašumtiesības uz paša radītajām jaunajām idejām, nodrošina juridisko noteiktību un iesaistīto uzņēmumu ideju aizsardzību;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

30. atzīst, ka MVU var gūt labumu no pirmskomercializācijas posmā veikta publiskā iepirkuma, pateicoties riska dalījumam (ņemot vērā to, ka MVU iespējas veikt ieguldījumus ir ierobežotas), progresīvai izaugsmei (gan lieluma, gan pieredzes ziņā) visos pētniecības un attīstības procesa posmos un vienkāršāki konkursa norisei salīdzinājumā ar tradicionālajām iepirkuma procedūrām;

31. aicina Komisiju apvienot šīs stratēģijas kopīgā publiskā iepirkuma politikā, kuras mērķis - sekmēt inovācijas, izmantojot publisko iepirkumu, publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, vadošo tirgu izveidi un publiskā iepirkuma veicinātu MVU izaugsmi;

32. uzskata, ka sabiedrisku kampaņu īstenošana kā daļa no apvienotās inovāciju veicināšanas stratēģijas, izmantojot publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, var radīt labvēlīgākus apstākļus tam, lai līgumslēdzēji veiktu vairāk ieguldījumu pasākumos, kuru mērķis ir veicināt inovācijas ienākumu nodrošināšanai ilgākā termiņā; šajā sakarībā atbalsta iespējas īstenot sadarbību starp vietējām, reģionālajām un valsts mēroga iestādēm saistībā ar publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā;

33. uzskata, ka publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā visefektīvāk darbosies tad, ja valsts iestādēm būs pietiekami daudz stimulu izmantot pētniecības un attīstības tirgu priekšrocības, savukārt piegādātājiem - pietiekami daudz stimulu iesaistīties valsts projektos; tādēļ norāda, ka, uzsākot īstenot publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, ārkārtīgi liela nozīme ir finansiāliem stimuliem, un dažas valstis šādus stimulus jau piedāvā, paredzot, ka būtisku daļu no izmaksām, kas saistītas ar pirmo šāda veida iepirkumu, var segt centrālās iestādes;

34. uzskata, ka Kopienas inovāciju veicināšanas programmās ir jāapsver iespējas paredzēt finansiālus stimulus, ar kuriem rosināt valsts iestādes visā Eiropas Savienībā kopīgi īstenot pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu attiecībā uz novatorisku tehnoloģiju iepirkumu vadošos tirgos, kā arī citām kopīgām Eiropas interešu jomām;

35. norāda, ka šādu Kopienas izmēģinājuma projektu priekšrocība būtu automātiska Komisijas pārbaude un plaša praktiskās pieredzes un līgumu klauzulu publiskošana, kas publiskā iepirkuma veicējiem dotu iespēju savā praksē izmantot nevainojamus precedentus, kurus varētu izmantot arī attiecīgā labākās prakses rokasgrāmatā;

36. konstatē, ka saistībā ar publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā ir nepieciešams Eiropas izmēģinājuma projekts, lai praktiski parādītu tādu īstenošanas pieeju, ar kuru tiek nodrošināta maksimāla juridiskā noteiktība un uzņēmumu aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz MVU, kas pēc būtības ir vājākā pozīcijā nekā līgumslēdzējas iestādes un lielie uzņēmumi, kuri parasti piedalās publiskajos iepirkumos;

37. norāda, ka pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma nostiprināšana joprojām ir viena no daudzām dalībvalstu rīcībā esošajām iespējām panākt progresu inovāciju un pētniecības jomā; tādēļ aicina dalībvalstis veicināt inovācijas, iesaistot šajā procesā visas ieinteresētās puses, tostarp augstskolas, pētniecības institūtus un citas struktūrvienības, kas piedalās ekonomikas attīstības veicināšanā, lai tādējādi sekmētu valsts iestāžu saikni ar novatorisku uzņēmējdarbību; uzskata, ka šai pušu iesaistīšanai jābūt daļai no konsekventas pētniecībai, inovācijām un attīstībai veltītas stratēģijas;

38. iesaka Komisijai un dalībvalstīm konkurences stimulēšanas nolūkā veicināt elektronisko iepirkuma sistēmu un dinamisku procedūru izmantošanu, lai vienkāršotu pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma norisi;

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā

P6_TA(2009)0038

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā (2008/2239(INI))

(2010/C 67 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu "Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā – ES energoapgādes un drošības un solidaritātes rīcības plāns" (COM(2008)0781) (Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra Zaļo grāmatu "Ceļā uz drošu, ilgtspējīgu un konkurētspējīgu enerģētikas tīklu" (COM(2008)0782),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra ziņojumu par Eiropas enerģētikas tīklu programmas īstenošanu laikposmā no 2002. līdz 2006. gadam (COM(2008)0770),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu attiecībā uz 2004. gada 26. aprīļa Direktīvu 2004/67/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību (COM(2008)0769),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (COM(2008)0775),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu "Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %" (COM(2008)0772),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (pārstrādātā versija) (COM(2008)0780),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (pārstrādātā versija) (COM(2008)0778),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par rīpu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (COM(2008)0779),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra priekšlikumu Padomes direktīvai Par Kopienas kodol-drošības sistēmas pamatstruktūras izveidošanu (COM(2008)0790),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu "Koģenerācija kā enerģijas taupīšanas līdzeklis Eiropā" (COM(2008)0771),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu "Jūras vēja enerģija - kā rīkoties, lai sasniegtu enerģētikas politikas mērķus laikposmā līdz 2020. gadam un pēc tā" (COM(2008)0768),

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu “Kodolenerģētikas paraugprogrammas atjauninājums otrā enerģētikas stratēģiskā pārskata kontekstā” (COM(2008)0776),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu “Globālo klimata pārmaiņu ierobežošana līdz 2 grādiem pēc Celsija - līdz 2020. gadam un pēc tam īstenojamie pasākumi” (COM(2007)0002),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu “20 un 20 līdz 2020. gadam - Eiropas iespējas saistībā ar klimata pārmaiņām” (COM(2008)0030),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu (COM(2008)0019),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa Eiropas Parlamenta kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu, ar ko nosaka pamatnostādnes Eiropas enerģētikas tīkliem un atceļ Lēmumu 96/391/EK un Lēmumu Nr. 1229/2003/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. maija rezolūciju par Eiropas Atomenerģijas kopienas darbības novērtēšanu - “Eiropas kodolenerģētikas politikas 50 gadi” ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 25. septembra rezolūciju par Eiropas atjaunojamo enerģijas avotu ceļvedi ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju par virzību uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par konvencionālajiem enerģijas avotiem un energotehnoloģiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par energoefektivitātes rīcības plānu - potenciāla izmantošana ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 13. marta rezolūciju par Pasaules energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 114. lpp.

⁽²⁾ OV C 76 E, 27.3.2008., 114. lpp.

⁽³⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 82. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 206. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 424. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0033.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0096.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0354.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1228/2003 par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1775/2005 par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju par atbalstu ilgtspējīgas enerģijas ražošanas no fosilā kurināmā agrīniem demonstrējumiem ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
 - ņemot vērā 2008. gada 13. un 14. marta Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
 - ņemot vērā 2008. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A6-0013/2009),
- A. tā kā visās Eiropas Savienības enerģētikas politikas jomās vienoti jācenšas sasniegt trīs galvenos un vienlīdz svarīgos mērķus, proti, piegāžu drošību, dalībvalstu solidaritāti, klimata pārmaiņu ierobežošanu, tostarp stingru nodošanos Eiropas Savienības mērķiem un to īstenošanai, kā arī konkurētspēju;
- B. tā kā tikai krasi izmainot ES enerģētikas politiku, iespējams sasniegt iepriekšminētos trīs mērķus, vienlaikus meklējot risinājumu, kas ņem vērā sociālos, vides, ekonomiskos un nodarbinātības jautājumus;
- C. tā kā Eiropas Savienības atkarība no konvencionālajiem enerģijas avotiem un nedaudziem enerģijas ražotājiem ir nopietns risks stabilitātei, labklājībai un energopiegāžu drošībai;
- D. tā kā energoefektivitātes palielināšanai ir jāierāda nozīmīga vieta centienos samazināt atkarību no enerģijas importa, palielināt konkurētspēju un apkarot klimata pārmaiņas;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0294.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0347.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0295.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0346.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0296.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0545.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- E. tā kā pašlaik vairumā nozaru ES enerģijas pieprasījums turpina pieaugt, neatļaujot būtiski izmantot energoefektivitātes potenciālu;
- F. tā kā Eiropas Savienība pašlaik importē 50 % no patērējamajiem energoresursiem un tā kā šī proporcija 2030. gadā varētu sasniegt 70 %;
- G. tā kā riski, kuri apdraud piegāžu drošību ES, palielinās, jo nav enerģētiskā ziņā apdomīgas ekonomikas redzējuma, kā arī saistībā ar zemajām investīcijām, jo īpaši vietējā un reģionālajā līmenī, kas visās enerģētikas un ar to saistītajās nozarēs izraisa jaudu saspringtību, pat nepietiekamību, radot īpašu nepieciešamību līdz 2030. gadam atjaunot elektrocentrāļu parku, kam vajadzīgi ieguldījumi apmēram EUR 900 miljardu apjomā;
- H. tā kā naftas un gāzes cenu pazemināšanās negatīvi ietekmē plānotos ieguldījumus, radot nepieciešamību atbalstīt ikvienu nozīmīgu infrastruktūras projektu, kas veicina ievērojama gāzes apjoma importu uz Eiropu, avotu un maršrutu diversifikāciju, kā arī tranzīta risku novēršanu;
- I. tā kā pašreizējā ekonomiskā krīze vēl vairāk traucē veikt ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā;
- J. tā kā, kaut gan Komisija paredz nākamo 20 gadu laikā konvencionālo avotu enerģijas pieprasījuma samazināšanos, Eiropai ir jāatbalsta visi plānotie ieguldījumi jaunās enerģijas importa infrastruktūrās; tā kā tas nodrošinās drošu pāreju uz jauno Eiropas enerģētikas sistēmu, kuras īstenošanu paredzēts uzsākt līdz 2020. gadam;
- K. tā kā no 2030. gada, lai visā pasaulē mazinātu galveno risku – fosilā kurināmā nepietiekamību – ES jāizstrādā un jāplāno jaunas konkurētspējīgas, ilgtspējīgas, zemu oglekļa emisiju tehnoloģijas, vienlaikus ievērojami samazinot savu enerģijas patēriņu;
- L. tā kā Eiropas Savienībai steidzami nepieciešams sagatavot nozīmīgus ieguldījumus tīklos un pabeigt iekšējā enerģijas tīkla izveidošanu, un tā kā ir jāveicina vairākas tālredzīgas iniciatīvas, piemēram, Eiropas pārvades sistēmas operatora un vienota Eiropas gāzes tīkla izveide;
- M. tā kā enerģētikas nozarei un ieguldījumiem enerģētikas infrastruktūrā ir nepieciešami stabili reglamentējošie noteikumi un ciešāka valstu regulatoru sadarbība;
- N. tā kā enerģētikas tīklu attīstība ir būtiska, lai uzlabotu piegāžu drošību, kurai ir jāpiešķir nozīmīga vieta Eiropas enerģētikas politikas prioritāšu vidū;
- O. tā kā elektrības un gāzes nozarēm ir vajadzīga reglamentējošo noteikumu stabilitāte un paredzamība, ir jāpiešķir spēcīgas pilnvaras Energoregulatoru sadarbības aģentūrai ("Aģentūrai"), lai veicinātu valstu reglamentējošo noteikumu saskaņošanu un novērstu nenoteiktību, ko varētu radīt komitoloģijas procedūra;
- P. tā kā, lai sekmētu piegāžu drošības mērķu sasniegšanu, jāizmanto Eiropas Savienības konvencionālie vietējie enerģijas resursi dalībvalstīs, kur tie ir pieejami saskaņā ar valstu un Kopienas vides tiesību aktiem,

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

1. aicina dalībvalstis uzskatīt šo enerģētikas politikas stratēģisko pārskatu par pamatu Eiropas Savienības enerģētikas politikas īstenošanai un tālejoša rīcības plāna 2010.-2012. gadam izstrādāšanai;
2. apstiprina noteikto trīskāršo mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 % un starptautiska nolīguma noslēgšanas gadījumā - par 30 %, samazināt enerģijas patēriņu vismaz par 20 % un palielināt atjaunojamo energoavotu gala enerģijas patēriņu vismaz līdz 20 %; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis kļūt par energoefektīvākajām ekonomikām, lai aktīvi veicinātu mērķa sasniegšanu klimata pārmaiņu ierobežošanā līdz 2 grādiem pēc Celsija; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 80 %; aicina Komisiju, apspriežoties ar ieinteresētajām pusēm, sagatavot iespējamās enerģētikas scenārijus, kuros parādītu šo mērķu sasniegšanas veidus un izklāstītu galvenās tehniskās un ekonomiskās hipotēzes;
3. ir cieši pārliecināts, ka enerģijas patēriņa samazināšana ir galvenā prioritāte, lai sekmētu ilgtspējīgas attīstības, jauninājumu, darba vietu radīšanas un konkurētspējas mērķu sasniegšanu, kā arī ļoti efektīvs un lēts līdzeklis energoapgādes drošības palielināšanai;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis šo rezultātu panākšanai noteikt, ka energoefektivitātes mērķis - līdz 2020. gadam samazināt energoresursu patēriņu par vismaz 20 % - ir juridiski saistošs dalībvalstīm;
5. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pieņemt kā mērķi energoefektivitātes pieaugumu par 35 % un atjaunojamo energoavotu daļas palielināšanu par 60 % līdz 2050. gadam;
6. aicina Komisiju atbalstīt visus plānotos ieguldījumus jaunajās enerģijas importa infrastruktūrās un atjaunojamās enerģijas tehnoloģijās, lai cīnītos pret naftas un gāzes cenu pazemināšanos, kas negatīvi ietekmē plānotos ieguldījumus;

Eiropas enerģētikas politika

7. ņemot vērā pieaugošos draudus enerģētikas drošībai Eiropas Savienībai, aicina dalībvalstis panākt vienotu nostāju; atzīst, ka to pašreizējā prakse ir gluži pretēja šai vēlmei; uzskata, gan piegāžu drošības, gan solidaritātes un starptautiskajam regulējumam veltīto sarunu efektivitātei ir nepieciešams, lai Komisija ierosinātu Padomei un Eiropas Parlamentam izstrādāt tādu Eiropas Savienības enerģētikas politiku, kurā pienācīgi ievērota Eiropas Savienības un dalībvalstu kompetence – starptautiskās attiecības, energoefektivitāte, klimata pārmaiņu novēršana, iekšējā tirgus tālāka attīstība, sarunas par starptautisku līgumu noslēgšanu, paredzamā attīstība, dialogs ar ražotājiem, tranzīvalstīm, pētījumi enerģētikas jomā un energoapgādes dažādošana;
8. aicina Komisiju sniegt ieguldījumu vienotas Eiropas nostājas veidošanā attiecībā uz trešo valstu ražotājiem, attīstot efektīvu savstarpēji izdevīgu atkarību, un atbalstīt ES uzņēmumu tirdzniecības spēju salīdzinājumā ar trešo valstu valsts uzņēmumu tirdzniecības spēju;
9. uzskata, ka solidaritātei enerģētikas jomā jāklūst par svarīgu Eiropas Savienības mērķi Eiropas, reģionu un bilaterālā līmenī un ka energoresursu piegādes apdraudējums kādā dalībvalstī rada apdraudējumu visai ES;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

10. uzsver vietējo iniciatīvu nozīmīgumu klimata pārmaiņu apkarošanā; atbalsta pasākumus, kas paredz veicināt energoefektivitāti un atjaunojamās enerģijas avotus, piemēram, ar kohēzijas politiku saistītas finansēšanas programmas vai vides nodokļus, vai "Pilsētu mēru pakta" ieguldījumu un šajā sakarībā atbalsta ideju par salu pakta paraugprakses izplatīšanai un tādu kopienu un pilsētu panākšanai, kuras ļoti efektīvi izmanto enerģiju un atjaunojamās enerģijas avotus;

11. uzskata, ka atbilstīgas Eiropas enerģētikas politikas pamatā ir jābūt līdzsvarotam enerģijas apvienojumam, kuru veido oglekli nesaturošu enerģijas avotu un fosilo kurināmo, kas rada vismazāk emisiju, izmantošana, kā arī jaunās tehnoloģijas, ar kurām ievērojami samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas no cietā fosilā kurināmā;

12. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā valsts stratēģijas energoresursu trūkuma novēršanai to teritorijās;

13. uzskata, ka uzdevumu sadale starp uzņēmumiem un politisko lēmumu pieņēmējiem ir pierādījusi savu lietderību, kā rezultātā uzņēmumi uzņemas atbildību par piegāžu drošību, un tādēļ principā tā ir jāslāpē; ņemot vērā aizvien lielākās problēmas visā pasaulē aicina politisko lēmumu pieņēmējus turpmāk pieņemt vairāk papildu pasākumus biznesa darbībām;

14. atgādina dalībvalstu apņemšanos, parakstot Lisabonas līgumu, apkarot klimata pārmaiņas un izrādīt enerģijas solidaritāti enerģijas krīzes laikā;

15. uzskata, ka Lisabonas līguma ratificēšana pastiprinās centienus izveidot kopīgu Eiropas enerģētikas politiku;

Piegāžu drošība

16. atzinīgi vērtē rīcības plānu Eiropas Savienības enerģētikas drošības un solidaritātes jomā;

Nepieciešamo infrastruktūru attīstība ES vajadzību apmierināšanai

17. atzīmē ievērojamu kavēšanos prioritāro un Eiropas Savienībai svarīgo transporta un energotīklu īstenošanā; uzsver, ka nepietiekamās investīcijas palēnina iekšējā tirgus labu darbību, kā arī to, ka visās ar enerģiju saistītās nozarēs jaudas ir pārslogotas, pat nepietiekamas; piebilst, ka nozares atbildība par to ir tikai daļēja, un aicina dalībvalstis labāk iesaistīt pilsoņus, īpaši informējot viņu par jaunu infrastruktūras un ražošanas projektu nepieciešamību; tādēļ aicina valsts regulējošās iestādes darīt visu iespējamo lēmumu pieņemšanas jomā, lai paātrinātu ieguldījumus;

18. norāda, ka jaunos ieguldījumus ir jāveic tālredzīgi, ņemot vērā enerģijas patēriņa un ražošanas veidu izmaiņas, un ka decentralizētas enerģijas sistēmas ir jāpapildina ar ievērojamiem atjaunojamās enerģijas avotiem;

19. norāda, ka Eiropadome noteica mērķi panākt 10 % gāzes un elektroenerģijas starpsavienojumu kapacitāti starp dalībvalstīm;

20. atzinīgi vērtē nodomu palielināt Eiropas Savienības finansējumu, lai sekmētu investīcijas tīklos; ar interesi atzīmē Komisijas ierosinājumu atbilstīgi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam no 2008.g./2009.g. neizmantojot budžeta piešķirt EUR 5 miljardus īpaši jaunajiem enerģijas savienojumiem; aicina pilnībā iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā par projektu galīgo sarakstu; uzskata, ka Eiropas Investīciju bankai ir jāpiešķir lielāka nozīme, nodrošinot finansējumu tādiem pasākumiem kā energoefektivitātes paaugstināšana, atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana un pētniecības un attīstības (P&A) projekti;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

21. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi strādāt, lai palielinātu uzņēmēju skaitu enerģētikas tirgū, un jo īpaši, pieņemot pasākumus, kas sekmētu, lai mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ražotu enerģiju un ienāktu tirgū;

22. uzsver to starpsavienojumu attīstības nozīmību gāzes un elektroenerģijas jomā, kas šķērso Centrāleiropu, Dienvidaustrumeiropu pa Ziemeļu–Dienvidu asi, atgādinot, ka Baltijas jūras reģiona tīklus ir jāattīsta tālāk un jāiekļauj Rietumeiropas enerģētikas tīklā; uzsver, ka īpašu uzmanību jāvelta Baltijas savienojumu plānam, kas attieksies uz gāzi, elektroenerģiju un krājumiem 2009. gadā; atbalsta arī starpsavienojumu būvniecību līdz salām, attāliem un izolētiem reģioniem Eiropas Savienībā;

23. līdzīgu iemeslu dēļ prasa attīstīt tālāk starpsavienojumus Dienvidrietumeiropā īpaši no Ibērijas pussalas uz Francijas ziemeļu daļu;

24. atgādina, ka starp daudzām valstīm jau pastāv pārrobežu savienojumi; konstatē arī, ka reģionālās iniciatīvas (piemēram, Piecpusējais forums) ir radušas praktiskus risinājumus, kas paātrina iekšējā tirgus integrācijas pabeigšanu; mudina par šīm iniciatīvām atbildīgos turpināt šo veiksmīgo darbu;

25. aicina Komisiju ierosināt atbilstīgus pasākumus, lai veicinātu starpsavienojumus un elektrotīklu attīstību, lai ļautu optimāli integrēt un līdzsvarot svārstīgo atjaunojamās enerģijas ražošanu uz krasta un piekrastē;

26. atzinīgi vērtē ierosinājumu iesniegt Ziemeļjūras piekrastes tīkla plānu, lai izmantotu milzīgo vēja enerģijas potenciālu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas superelektrotīkla radīšanu, savienojot Ziemeļjūras, Vidusjūras un Baltijas jūras reģionu tīklu infrastruktūru;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt atbilstīgus noteikumus un nediskriminējošu piekļuvi jaunajai infrastruktūrai, piemēram, energotīklam Ziemeļjūrā;

28. uzskata, ka ES ir pēc iespējas ātrāk un nopietnāk jāturpina energoresursu dažādošanas un drošības palielināšana; aicina Komisiju un Čehijas prezidentūru nākamajā Eiropadomes sanāksmē nākt klajā ar jaunu tālejošu un tālredzīgu dažādošanas plānu;

29. pauž atbalstu projektiem, lai dažādotu apgādes avotus un piegādes ceļus, īpaši dienvidu gāzes koridora attīstībai, tostarp “Nabucco”, Turcijas, Grieķijas un Itālijas gāzes starpsavienojumu projektam un “South Stream” projektam; uzsver nepieciešamību strādāt ar iesaistītajām valstīm, īpaši Kaspijas jūras reģiona valstīm; uzskata, ka liela nozīme ir tam, ka ilgākā termiņā, ja politiskie apstākļi to atļauj, piegādēm no citām reģiona valstīm, piemēram, Uzbekistānas un Irānas, ir jābūt vēl vienam nozīmīgam ES apgādes avotam;

30. pauž arī atbalstu Alžīrijas–Spānijas–Francijas un kontinentālās Eiropas projekta “MEDGAZ” gāzes cauruļvadu pilnīgam starpsavienojumam, ko Komisija uzskata par Prioritāro starpsavienojumu plāna Eiropas nozīmes projektu, lai turpmāk dažādotu gāzes piegādes ceļus uz Eiropu;

31. ņemot vērā vietējās dabasgāzes ražošanas lejupslīdi un enerģiju apvienojuma izmaiņas daudzās dalībvalstīs, ierosina visu pašreiz plānoto dabasgāzes un elektrības infrastruktūras projektu ātru īstenošanu, lai nodrošinātu, ka nākotnē joprojām būtu iespējams apmierināt pieprasījumu;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

32. uzskata, ka attiecības un partnerattiecības ar galvenajiem enerģijas piegādātājiem, tranzīvalstīm un patērētājvalstīm ir svarīgas un tās ir jāpadziļina; tomēr norāda, ka šo attiecību un partnerības padziļināšana nekādā gadījumā nedrīkst norītēt, pārkāpjot Eiropas Savienības pamatvērtības, īpaši saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu; šajā sakarībā uzsver, ka uzticības, kā arī dziļāku un juridiski saistošāku sakaru veidošanai starp Eiropas Savienību un ražotājvalstīm un tranzīvalstīm ir jānorit līdz ar demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma veicināšanu un ievērošanu; prasa izstrādāt un pieņemt politiku un konkrētus pasākumus šo mērķu sasniegšanai;

33. tādēļ aicina noslēgt trīspusēju nolīgumu starp ES, Krieviju un Ukrainu attiecībā uz gāzes tranzītu no Krievijas uz ES, lai garantētu piegādes drošību nākamajos gados;

34. aicina Komisiju pastiprināt centienus, lai atrastu risinājumu līdz šim vēl neatrisinātajiem atklātajiem jautājumiem par nosacījumiem attiecībā uz dabasgāzes tranzītu cauri Turcijai ar Nabuko gāzesvada palīdzību;

35. uzskata, ka visām dalībvalstīm tieši vai caur citām dalībvalstīm, pamatojoties uz solidaritātes vienošanos, jābūt pietiekamai sašķidrinātas dabasgāzes (SDG) kapacitātei, kas ietver sašķidrināšanas iekārtas ražotājvalstīs, kā arī SDG terminālus un kuģus, uz kuriem notiek tās pārveidošana atpakaļ gāzveida stāvoklī ES; uzskata, ka jaunie SDG termināli būtu jāuzskata par Eiropas Savienības nozīmes projektiem, ņemot vērā to būtisko ieguldījumu piegādes ceļu dažādošanā;

36. prasa Komisijai sniegt visu iespējamo atbalstu ieguldījumiem stratēģiski nozīmīgu gāzes krātuvju būvniecībā, jo tās ir svarīga Eiropas energoapgādes drošības sastāvdaļa;

37. uzskata, ka naftas rafinēšanas jaudas ir būtisks papildu faktors Eiropas Savienības energoapgādes drošības nodrošināšanā; piebilst, ka tādēļ svarīgi ir uzlabot pieprasījuma–pieāvājuma līdzsvara pārredzamību, lai nodrošinātu Eiropas Savienības vajadzībām atbilstīgas rafinēšanas jaudas, jo īpaši ņemot vērā bažas par iespējami nepietiekamu dīzeldegvielas pieejamību nākotnē;

38. saskaņā ar Eiropas enerģētikas solidaritātes principu cenšas nodrošināt piegāžu un enerģētikas drošību Baltijas jūras reģionam ekonomiskās recesijas apstākļos;

Enerģijas iekšējais tirgus

39. aicina Komisiju un dalībvalstis ilgākam laikam noteikt stratēģiskos virzienus, mudinot privātos rūpniecības nozares pārstāvjus piedalīties to īstenošanā, ievērojot tirgus mehānismu un regulēšanas līdzsvaru;

40. uzsver, ka ir svarīgi izveidot skaidru un stabilu tiesisko regulējumu, pirms Parlamenta likumdošanas pilnvaru beigām 2009. gadā pabeidzot sarunas par energoresursu iekšējā tirgus tiesību aktu paketi; atbalsta neatkarīgas Aģentūras izveidi, kā paredzēts Komisijas priekšlikumā regulai, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru, ar stiprām un neatkarīgām pilnvarām, tostarp attiecībā uz piegāžu drošību un tīkliem; aicina dalībvalstis veicināt trešās enerģētikas paketes īstenošanu, jo īpaši sākt sadarbību, lai veicinātu reģionālo un divpusējo solidaritāti ar mērķi nodrošināt drošu piegādi iekšējā tirgū;

41. prasa dalībvalstīm un Komisijai izstrādāt nozīmīgas investīcijas tīklos un pabeigt iekšējā tirgus izveidi ar tālejošām iniciatīvām, piemēram, Eiropas pārvades sistēmas operatoru un vienota Eiropas dabasgāzes sadales tīkla izveidi;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

42. aicina Komisiju izvirzīt mērķi līdz 2020. gadam attīstīt un pabeigt vielu starpsavienojumu elektrotīklu, kas ir svarīgs faktors 2020. gada mērķu sasniegšanai;

43. aicina dalībvalstis sadarboties Eiropas Savienības stratēģiskā plāna izstrādāšanā, lai plānotu nepieciešamās daudzgadu investīcijas, lai apmierinātu vajadzības elektroenerģijas ražošanas jomā, pamatojoties uz vajadzību izpēti enerģētikas jomā vidējā termiņā; uzskata, ka gāzes nozarē ir jāparedz norādošs daudzgadu plāns, lai sniegtu vispārēju pārskatu par ieguldījumu nepieciešamību Eiropas līmenī;

44. aicina dalībvalstis un attiecīgās ieinteresētās aprindas apspriest un saskaņot turpmākos plānus pārrobežu investīcijām infrastruktūrā (piemēram, tīkli, cauruļvadi un spēkstacijas) ar attiecīgajām pusēm visās valstīs, uz kurām plānotās investīcijas varētu atstāt ietekmi, lai maksimāli izmantotu pieejamos līdzekļus; uzskata ka Infrastruktūras koordinācijas grupas izveide Eiropas līmenī palīdzētu koordinācijas darbā, un šī grupa varētu piedalīties 10 gadu tīkla attīstības plāna izstrādē, kas ierosināts iekšējā enerģijas tirgus paketē;

45. uzsver, ka iekšējā tirgus izveides pabeigšana būs veiksmīga, ja tiks novākti šķēršļi ieguldījumiem un būs uzbūvēti fiziskie savienojumi, kas saista visas dalībvalstis vienā kopējā enerģētikas tīklā, un ja tirgus ļaus turpmāk izvairīties no enerģijas cenu svārstībām un visiem enerģijas ražotājiem nodrošinās godīgus tirgus nosacījumus, bet jauniem enerģijas ražotājiem un tehnoloģijām piekļuvi un integrāciju; uzsver, ka nesēn pārskatītā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā ⁽¹⁾, saprotamā un paredzamā veidā sniedz CO₂ novērtējumu;

Ārējās attiecības enerģētikas jomā

46. atzinīgi vērtē paziņojumu par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu un jo īpaši tās priekšlikumus attiecībā uz ārējās enerģētikas politiku, kuri lielā mērā sakrīt ar iepriekšminēto 2007. gada 26. septembra rezolūciju; pauž neapmierinātību, ka trūkst detalizētu priekšlikumu, un atkārtoti uzsver, ka vēl jāpalielina Eiropas Savienības centieni izstrādāt saskaņotu un efektīvu kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā, no jauna pievēršoties valstīm, kurās ražo enerģiju;

47. aicina Komisiju atbalstīt tā saucamās energoapgādes drošības klauzulas iekļaušanu tirdzniecības, asociācijās, kā arī partnerības un sadarbības nolīgumos ar ražotājvalstīm un tranzītvalstīm, tādējādi izveidojot rīcības kodeksu un aizliegumu pārtraukt piegādi tirdzniecības strīdu dēļ, kā arī skaidri nosakot, kādi pasākumi ir jāveic, ja viens no partneriem pārtrauc piegādi vai vienpusīgi maina nolīguma vai piegādes noteikumus;

48. atgādina, ka Eiropas Savienība, pat vērienīgi un radikāli īstenojot energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas plānus, iespējams, vidējā termiņā būs atkarīga no fosilajiem energoresursiem, ko piegādā trešās valstis; tādēļ prasa pastiprināt dialogu ar ražotājām, tranzīta un citām patērētājām valstīm un, vispārīgāk raugoties, stiprināt starptautisko sadarbību, lai sekmētu pārredzamību pasaules energoresursu tirgos, un risināt ilgtspējīgas attīstības jautājumu;

(¹) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

49. norāda, cik liela nozīme ilgtermiņa piegāžu līgumiem ir ilgstošu, uz uzticību balstītu attiecību veidošanā starp ieguves valstīm un valstīm - pircējām, kā arī nepieciešamo investīciju nodrošināšanā gan ieguves, gan pārstrādes nozarēs;

50. aicina Eiropas Savienību sadarbīties ar Vidusjūras reģiona un ar Ziemeļāfrikas valstīm, ņemot vērā šo valstu lielo potenciālu energoresursu jomā un Āfrikas attīstības lielās iespējas; jo īpaši uzskata, ka jāpēta un jāveicina saules un vēja enerģijas izmantošana; tādēļ aicina "Barselonas procesā -Vidusjūras reģiona valstu savienība" iekļaut atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes kopējos mērķus;

51. aicina Eiropas Savienību sadarbīties ar Tuvo Austrumu valstīm, ņemot vērā šo valstu lielo potenciālu energoresursu jomā;

52. atbalsta nodomu, aizstājot 1997. gada Partnerības un sadarbības nolīgumu ar Krieviju, vienoties par plašu jaunu nolīgumu ar šo valsti, tostarp enerģētikas sadaļu, kurā pilnībā jāievēro Enerģētikas hartas nolīgums un tās tranzīta protokoli, norāda, ka Krievija ir parakstījusi un Ukraina ir ratificējusi Enerģētikas hartas nolīgumu; atgādina, ka tajā cita starpā ir iekļauti strīdu izšķiršanas noteikumi, kas paredz, piemēram, tranzīta vai tirdzniecības strīdu izšķiršanu starp attiecīgajām nolīguma pusēm;

53. uzsver nepieciešamību Eiropai pašreizējā dialogā ar Krieviju darba kārtībā iekļaut Ukrainu, ņemot vērā šīs valsts būtisko nozīmi tranzīta jomā;

54. mudina Komisiju piegāžu drošības nodrošināšanai apsvērt iespēju starp Eiropas Savienību un Dienvidaustrumeiropu noslēgto Enerģētikas kopienas līgumu attiecināt uz citām trešām valstīm un izveidot jaunus reģionālos enerģijas tirgus ar kaimiņvalstīm, par paraugu izmantojot Dienvidaustrumeiropas Enerģijas kopienā, tai skaitā, piemēram, Eiropas un Vidusjūras reģiona enerģētikas kopienā;

55. uzsver nepieciešamību iekļaut Turciju pašreizējā Kaspijas jūras valstu un Kaukāza reģiona dialoga programmā, ņemot vērā Turcijas lielo nozīmi tranzīta jomā; tajā pat laikā atgādina tās kā kandidātvalsts uzņemtas saistības savus tiesību aktus pielīdzināt *acquis communautaire*;

56. uzsver Melnās jūras reģiona stratēģisko nozīmi Eiropas Savienības energoapgādes drošībai un enerģijas piegāžu dažādošanai;

57. aicina dalībvalstis saistībā ar pašreizējiem un turpmākiem asociācijas un sadarbības nolīgumiem pastiprināt sadarbību enerģētikas jomā ar Latīņamerikas valstīm;

58. aicina dalībvalstis izmantot eiro kā starptautisko attiecību strukturēšanas instrumentu finanšu jomā, lai mazinātu svārstības, ko izraisa naftas un gāzes iepirkuma apmaksa; aicina Eiropas Savienību padziļināti izskatīt jautājumu par ārvalstu investīcijām Eiropas Savienības enerģētikas nozarē, piemērojot savstarpīguma klauzulu; patiešām uzskata, ja netiek nodrošināts tirgus piekļuves savstarpīgums, tad saskaņā ar Parlamenta un Komisijas ieteikumu Eiropas Savienībai ir jāpiemēro trešām valstīm efektīva klauzula par pārvades sistēmu vai pārvades sistēmu operatoru iegūšanu;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

59. aicina Komisiju analizēt dažādus veidus, kā varētu samazināt naftas un gāzes cenu nepastāvību; jo īpaši atzīmē pārredzamības un brīvu ražošanas jaudu, kā arī finanšu spekulāciju kā katalizatora ietekmi uz cenu veidošanos tirgū; ekonomisku apsvērumu dēļ noraida stratēģisko naftas krājumu izmantošanu cenu svārstību samazināšanai;

60. aicina dalībvalstis stiprināt un saskaņot darbību piegādes ceļu jo īpaši jūras ceļu drošībai;

61. aicina dalībvalstis noteikt labākās starptautiskās prakses un stiprināt sadarbību tehnoloģiju jomā ar attiecīgajām valstīm, lai varētu vairoz zināšanas un pieredzi šajā jomā; it īpaši aicina dalībvalstis stiprināt sadarbību tehnoloģiju jomā ar Japānu, kas ir pilnīgi atkarīga no energoresursu piegādēm, un kura ir izveidojusi pasaulē visefektīvākās energosistēmas;

62. norāda, ka Ķīnas pieaugošais energopatēriņš un siltumnīcefekta gāzu emisijas rada milzīgus uzdevumus saistībā ar vides mērķiem un energoapgādes drošību; aicina uzlabot ES un Ķīnas sadarbību, lai veicinātu zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju nodošanu, it īpaši veicinot energoefektivitāti un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu; uzsver, ka oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju attīstīšana un ieviešana Ķīnā ir ļoti svarīga, ņemot vērā akmeņogļu izmantošanas apmēru tās ekonomikā;

63. atzīmē ES un OPEC (Naftas eksportētājvalstu organizācijas) dialoga nozīmi enerģētikas jomā un mudina Komisiju padziļināt šajā jomā dialogu ar Norvēģiju;

Krīzes reaģēšanas mehānismi un naftas un gāzes krājumu pārvaldība

64. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pārskatīt Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/67/EK, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (kodificēta versija) ⁽¹⁾, un iesaka publicēt iknedēļas, bet ne ikmēneša datus, lai tirgu padarītu pārredzamu un izvairītos no nesamērīgas reakcijas uz situāciju ASV;

65. atzīmē dalībvalstu nespēju solidarizēties, nesēnās gāzes krīzes starp Ukrainas un Krieviju skartajām valstīm palielinot pieejamās gāzes apjomu; mudina Padomi un Komisiju saskaņā ar Lisabonas līgumu izveidot solidaritātes mehānismu, kas ļautu ES efektīvi, ātri un saskaņoti rīkoties krīzes situācijās, kuru pamatā būtu piegādes traucējumi, svarīgu infrastruktūru bojājumi, vai jebkādi citi iemesli;

66. ņemot vērā iepriekšminēto neseno gāzes krīzi, kam bija negatīva ietekme Eiropas Savienības teritorijā, atzinīgi vērtē Komisijas nolūku uzlabot sistēmu, kas ieviesta ar Padomes 2004. gada 26. aprīļa Direktīvu 2004/67/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību ⁽²⁾, un aicina Komisiju līdz 2009. gada beigām iesniegt šīs direktīvas grozījumu, kas saskanētu ar to, kas ierosināts iepriekšminētajā Paziņojumā COM(2008)0769;

⁽¹⁾ OV L 217, 8.8.2006., 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 127, 29.4.2004., 92. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

67. uzsver, ka Padomes Direktīvas 2004/67/EK pārskatīšanas pamatelementiem ir jābūt obligātiem un tajos jāiekļauj efektīvi valstu un ES ārkārtas rīcību plāni, kuros cita starpā noteikts kopīgs paziņojums par ārkārtas situāciju, pieejamo piegāžu un infrastruktūras jaudas sadale starp skartajām valstīm, saskaņota nosūtīšana, ārkārtas pasākumu uzsākšana neskartajās vai mazāk skartajās valstīs, lai palielinātu gāzes daudzumu, kas pieejams skartajos tirgos, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, tostarp, piemēram, pārtraucamus līgumus, kurināmā maiņu, krājumu izmantošanu, piegādes elastību; uzskata, ka ir būtiski uzlabot tirgus darbību, pastiprinot pārredzamību, kā arī palielinot gāzes pieejamību tirgū; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis attīstīt tādas gāzes krātuves, no kurām gāzi var saņemt ātri;

68. iesaka labāk izmantot informācijas tehnoloģijas pilnīgas vai daļējas piegāžu pārtraukšanas gadījumos krīzes laikā, uzskata, ka šai nolūkā regulatora pārraudzībā varētu īstenot mehānismu, kas pēc kolektīva lēmuma pieņemšanas, varētu samazināt patēriņu;

Energoefektivitāte

69. uzskata, ka mērķis līdz 2020. gadam uzlabot energoefektivitāti par vismaz 20 % ir prioritāte, lai sekmētu ilgtspējīgas attīstības un konkurētspējas mērķu sasniegšanu, kā arī efektīvākais un rentablākais līdzeklis enerģētikas drošības palielināšanai; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties pieņemt juridiski saistošu energoefektivitātes mērķi - līdz 2020. gadam samazināt energoresursu patēriņu vismaz par 20 %; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt izpratnes veicināšanas kampaņas un padarīt pieejamu praktisku informāciju par energoefektivitātes risinājumiem un arī uzlabot izglītību un veicināt skolu un universitāšu apmācības programmas enerģētikas jomā visā Eiropas Savienībā;

70. uzsver, ka dalībvalstīm un Komisijai ir svarīgi stingri un laikus ieviest tiesību aktus enerģijas ietaupījumu un energoefektivitātes jomā un nodrošināt to izpildi; uzsver, cik būtiski ir pieņemt obligātos publiskā iepirkuma pasākumus Kopienas un dalībvalstu līmenī, lai veicinātu pieprasījumu pēc inovatīviem ražojumiem un pakalpojumiem, kas uzlabos energoefektivitāti; tādēļ aicina izvēlēties progresīvu pieeju nākamajā likumdošanas procesā enerģijas ietaupījumu un energoefektivitātes jomā (it īpaši ēkās, ražošanas un transporta nozarē, kā arī saistībā ar pilsētplānošanu un ierīcēm);

71. atzinīgi vērtē Komisijas nolūku uzmanīgi sekot koģenerācijas idejas attīstībai un aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus turpmākajiem atbalsta pasākumiem kā daļu no Energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanas 2009. gadā; atgādina Komisijai, ka koģenerācijas galvenie mērķi ir ietaupīt primāro enerģiju, nodrošināt rentabilitāti un piegāžu drošību, neatkarīgi no izmantotās tehnoloģijas; uzskata, ka tirgus pats nodrošinās to, ka tiek izstrādātas un izvēlētas efektīvākās tehnoloģijas; atbalsta to, ka tiek veicināta un finansēta stratēģijas izstrāde infrastruktūrai, piemēram, apkures un dzesēšanas tīkliem, kas izmanto vietējos resursus, piemēram, ģeotermisko enerģiju un koģenerēto siltumu;

72. atbalsta starptautisko partnerību sadarbībai energoefektivitātes jomā, lai sekmētu standartu vienādošanu un mudinātu sasniegt vērienīgus mērķus visā pasaulē;

73. aicina efektīvāk izmantot naftu, jo īpaši transporta nozarē, kas ir galvenā šī energoresursa izmantotāja; prasa vidējā termiņā (2020) nospraust vērienīgus mērķus degvielas patēriņa efektivitātes jomā transportlīdzekļiem, vienlaikus mudinot dalībvalstis pētīt iespējas izmantot alternatīvas degvielas un dzinēju tehnoloģijas, piemēram, elektriskos motorus, preču un cilvēku pārvadāšanai, īpaši pilsētu teritorijās; uzskata, ka Eiropas Savienības stratēģijā nozīmīga vieta būtu jāieņem izmantotā transporta veida nomaīnai uz videi draudzīgākiem transportlīdzekļiem, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas transporta nozarē;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

74. uzskata, ka Eiropas automobiļu ražošanas nozares inovācija pieeja palīdzētu atgūt starptautiskos tirgus, it īpaši no Āzijas ražotājiem;

75. pauž nožēlu, ka pārvadājumi pa dzelzceļu ir tikai 10 % no Eiropas kopējiem preču pārvadājumiem; aicina dalībvalstis labāk izmantot dzelzceļa transportu un ūdensceļus; aicina vairāk censties izveidot optimālu dzelzceļa transporta, ūdens transporta un autotransporta kombināciju;

76. uzsver, cik būtiski ir pieņemt vajadzīgos politikas pasākumus, lai uzlabotu gan esošo, gan jauno elektroiekārtu energoefektivitāti;

Labāka vietējo resursu izmantošana un labāka tehnoloģija ES

77. uzskata, ka atjaunojamie energoresursi, piemēram, vēja, biogāzes, saules, ūdens enerģija, biomasas, ģeotermālā enerģija un jūras resursi nākotnē būs visnozīmīgākie iespējamie energoresursi Eiropas Savienībā, kas var sekmēt enerģijas cenu stabilizāciju un palīdzēt cīnīties pret pieaugošo atkarību enerģētikas jomā, un atzinīgi vērtē iniciatīvu paziņojumam par šķēršļu novēršanu atjaunojamo enerģijas avotu jomā; šajā kontekstā uzsver, ka ikvienai jaunai iniciatīvai būtu jāparedz spēkā esošo projektu atlikšana;

78. uzskata, ka vietējo fosilo resursu izmantošana, it īpaši krasta un jūras dabasgāzes atradņu izmantošana var palīdzēt stiprināt Eiropas enerģētikas neatkarību, un tādēļ šādas atradnes pēc iespējas jāattīsta saskaņā ar valsts un Eiropas tiesību aktiem vides jomā; prasa dalībvalstīm un Komisijai nodrošināt pareizu normatīvo līdzsvaru starp ekoloģisko drošību un ražošanas iespējām Eiropas Savienības teritorijā gan uz sauszemes, gan jūrā;

79. atgādina, ka, ņemot vērā atjaunojamo energoresursu nepārtraukto plūsmu, ir svarīgi palielināt elektrisko tīklu starpsavienojumu jaudu Kopienas līmenī, vienlaikus īpašu uzmanību pievēršot tām dalībvalstīm un reģioniem, kas Eiropas Savienības enerģijas tirgū ir izolētākie, lai dalībvalstu rīcībā būtu vajadzīgie līdzekļi atjaunojamo energoresursu mērķa (20 %) sasniegšanai līdz 2020. gadam;

80. aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās varas iestādes radikāli mainīt attiecības starp lauksaimniecības un enerģētikas nozarēm, izstrādājot plānu par lauksaimniecisku būvju jumtu aprīkošanu ar atjaunojamās enerģijas iekārtām, piemēram, saules siltumenerģijas kolektoriem; aicina dalībvalstis un vietējās iestādes nodrošināt stimulus vietējā līmenī, lai veicinātu izlietoto eļļu izmantošanu un ilgtspējīgus vietējus biomasas resursus, vienlaikus nodrošinot pienācīgu līdzsvaru starp kultūrām enerģijas ražošanai un pārtikai;

81. mudina Komisiju iesniegt Parlamentam ziņojumu, norādot tehniskos šķēršļus un standartus, kas kavē MVU investīcijas enerģijas ražošanā un esošo tīklu izmantošanu šādi saražotas enerģijas izplatīšanai;

82. aicina Komisiju nostiprināt prioritāti, kas piešķirta pētniecībai un attīstībai elektroenerģijas uzkrāšanas jomā, uz IST balstītu dalīto ģenerēšanas iekārtu sasaistei ("virtuālās spēkstacijas"), viedajiem tīkliem, un palielināt infrastruktūras jaudu, lai veicinātu atjaunojamo enerģijas avotu prioritāro pieslēgumu;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

83. aicina Komisiju no jauna noteikt Eiropas politiku saistībā ar palīdzību attīstības jomā, iekļaujot jaunu enerģētikas sadaļu; uzskata šajā sakarā, ka saules enerģijas centrāļu projekti Āfrikas Ziemeļos pirmām kārtām jāparedz vietējām vajadzībām;

84. atgādina, ka lignīts un ogles joprojām ir nozīmīga pārejas energoresursu daļa un lielo vietējo rezervju dēļ veido alternatīvu naftai un gāzei Eiropas Savienības piegāžu drošībā; tomēr uzsver, ka to CO₂ emisiju līmenis ir augstāks, nekā citiem primārajiem energoresursiem; tādēļ aicina samazināt šīs emisijas, nepārtraukti attīstot spēkstacijas, ieviešot oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģijas, un aicina šajā sakarībā Komisiju apsvērt visas finanšu iespējas, lai līdz 2015. gadam uzceltu 12 demonstrācijas projektus;

85. atzīst, ka biomasas izmantošana modernās ogļu spēkstacijās jau ir nodrošinājusi 45 % efektivitāti un ka, izmantojot koģenerāciju, var sasniegt 90 % efektivitāti; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt stimulus, lai vairotu biogēno kurināmo izmantošanu fosilo kurināmo spēkstacijās;

86. piekrīt Komisijas veiktajai analīzei, saskaņā ar kuru ir svarīgi saglabāt kodolenerģijas daļu kopējā saražotajā enerģijā, un tādēļ ir svarīgi nekavējoties veicināt saskaņotas normatīvās un ekonomiskās sistēmas izveidi, lai atvieglotu lēmumu pieņemšanu par nepieciešamo investīciju piesaisti; aicina Komisiju izstrādāt konkrētu ceļvedi investīcijām kodolenerģētikā; uzskata, ka ir noteikti jāuzsāk bezaizspriedumu sabiedriskās apspriedes par šā enerģijas avota drošu izmantošanu; aicina Komisiju mudināt kaimiņvalstis katru reizi, kad kādā no šīm valstīm tiek plānota jauna kodolelektrostacija vai modernizēta kāda no vecajām, kā neatņemamu Kaimiņattiecību politikas daļu pieņemt *acquis communautaire* kodoldrošības jomā;

87. atgādina nozīmi, kas ir kodolenerģijai, kuru ražo 15 no 27 dalībvalstīm un izmanto vēl vairāk valstīs un kura apmierina apmēram vienu trešdaļu Eiropas Savienības elektroenerģijas pieprasījuma; atgādina arī par sešiem jauniem reaktoriem, ko pašlaik būvē četrās dalībvalstīs;

88. uzsver kodolenerģijas konkurētspēju, ko gandrīz neietekmē degvielas cenu svārstības, pateicoties degvielas, urāna,niecīgajai daļai kopējās izmaksās;

89. uzsver, ka Eiropas kodolrūpniecība ir pirmajā vietā pasaulē visās kodoldegvielas cikla tehnoloģijās, it īpaši bagātināšanā, kas ievērojami veicina ES apgādes drošību;

90. atzinīgi vērtē Komisijas parasti atbalstošo nostāju attiecībā uz kodolenerģiju; tomēr norāda, ka tā neatbilstoši risina jautājumu par radioaktīvo atkritumu galīgo apglabāšanu, lai gan tas ir ļoti svarīgi sabiedrībai; aicina attiecīgās dalībvalstis pastiprināt centienus, lai atrisinātu jautājumu par visu veidu radioaktīvo atkritumu galīgo apglabāšanu, bet īpaši pievēršoties atkritumiem ar augstu radioaktivitāti;

91. uzskata, ka ir ļoti svarīgi pārliecināt Eiropas Savienības pilsoņus, ka Eiropas Savienībā kodolenerģijas izmantošana notiek pārredzami un drošības ziņā augstākajā tehnoloģiski iespējamā līmenī, jo īpaši attiecībā uz kodolatkritumu pārvaldību; atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisija priekšlikumu Padomes direktīvai par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru izveidošanu; aicina Padomi un Komisiju kopīgi ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru izstrādāt modeļus un procedūras, lai novērstu, ka miermīlīga kodolenerģijas izmantošana noved pie kodolieroču izplatīšanas;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

92. uzsver, ka Komisija ne Kopienas kodolenerģētikas paraugprogrammas atjauninājumā, ne Stratēģijas pārskatā nav pētījusi kodoltehnoloģiju attīstību līdz 2050. gadam, kā ieteikts Tehnoloģiskās platformas ilgtspējīgai kodolenerģijai atsaucēs dokumentā, ne arī ITER kontrolētās kodolsintēzes projekta nozīmi;

Ceļā uz 2050. gadu

93. aicina Komisiju un dalībvalstis veidot Eiropas Savienības enerģētikas politiku, kas ļautu masveida pāreju uz energoefektīvām tehnoloģijām ar zemu oglekļa emisijas līmeni, lai apmierinātu enerģijas patēriņa vajadzības; uzsver - ja energoefektivitāte un enerģijas taupīšana, tāpat kā atjaunojamo enerģijas avotu attīstības turpināšana joprojām būs prioritāte, vajadzību pēc zema emisijas līmeņa avotiem varēs apmierināt līdz 2050. gadam;

94. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka, lai virzītu pāreju uz augsti energoefektīvu energosistēmu, būs vajadzīga sistēmiska pieeja, kas pamatojas uz dažādu nozaru sinerģiju; uzsver, ka būtiska nozīme ir visu pasākumu izvērtēšanai atkarībā no to ieguldījuma CO₂ emisiju samazināšanā; uzskata, ka šajā sakarā par prioritāti jāizvirza vietēju integrētu risinājumu attīstīšana;

95. uzskata, ka globālie un Eiropas ilgtermiņa uzdevumi enerģētikā un klimata pārmaiņu jomā ir unikāla iespēja veicināt jaunus uzņēmējdarbības modeļus dažādās ekonomikas jomās, lai paātrinātu videi nekaitīgu novatorismu un uzņēmējdarbību;

96. prasa Komisijai veikt vēja ģeneratoru attīstības projektu Ziemeļjūrā, kā arī saules enerģijas centrāļu projekta Āfrikā īstenojamības izpēti;

97. atbalsta politiskās dienaskārtības izstrādi līdz 2030. gadam saistībā ar enerģētikas tehnoloģiju stratēģisko plānu, kā arī ceļa karti politikai enerģētikas jomā 2050. gadā; tādēļ prasa Komisijai novērtēt dažādo enerģijas veidu attīstību pēc vairākiem scenārijiem, ņemot vērā to, kā attīstās pieprasījums pēc enerģijas, iespējamos energoresursus, ietekmi uz vidi, lēsto enerģijas cenu un CO₂;

98. aicina Komisiju nodrošināt, ka ceļa karte virza energotehnoloģiju pētniecību un attīstību, kā arī izglītību atjaunojamo energoavotu un enerģijas uzkrājumu izmaksu samazināšanai, lai nodrošinātu ceturtnās paaudzes kodolreaktoru un CCS sekmīgu darbību, jo īpaši, lai transporta nozarē rastu alternatīvu naftai, vienlaikus attīstot saules enerģijas izmantošanu, kas ir neizsīkstošs enerģijas avots;

99. atgādina nepieciešamību nepārtraukti sekmēt pētniecību par kodolatkritumu pārveidi un kodolsintēzi kā ilgtermiņa energoavotu;

*
* *

100. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Nediskriminācija, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti

P6_TA(2009)0039

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūcija par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti (2008/2118(INI))

(2010/C 67 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 2. pantu, 3.panta 2. punktu un 141. pantu,
- ņemot vērā Padomes un nodarbinātības sociālās politikas ministru 2000. gada 29. jūnija padomes rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdzsvarotu līdzdalību ģimenes un darba dzīvē ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 15. decembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Ceļā uz paaudžu Eiropu - labklājības un paaudžu solidaritātes veicināšana” ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2004. gada 9. marta rezolūciju par profesionālās, ģimenes un privātās dzīves apvienošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Jaunatnes paktu, ko 2005. gada 22. un 23. martā Briselē pieņēma Eiropadome,
- ņemot vērā 2006. gada 23. marta rezolūciju par demogrāfiskām problēmām un paaudžu solidaritāti ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu “Eiropas demogrāfiskā nākotne – kā pārvērst problēmu par iespēju” (COM(2006)0571),
- ņemot vērā 2007. gada 19. jūnija rezolūciju par reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz pasākumiem jaunu sieviešu ģimenes dzīves un studiju laika posma apvienošanai Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. maija paziņojumu “Paaudžu solidaritātes veicināšana” (COM(2007)0244),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu “Paaudžu solidaritātes veicināšana” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 27. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā - 2007. gads ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “Eiropas demogrāfiskā nākotne faktos un skaitļos” (SEC(2007)0638),
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Eiropas demogrāfisko nākotni ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 218, 31.7.2000., 5. lpp.⁽²⁾ OV C 232, 17.8.2001., 381. lpp.⁽³⁾ OV C 102 E, 28.4.2004., 492. lpp.⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006, 131. lpp.⁽⁵⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 112. lpp.⁽⁶⁾ OV C 120, 16.5.2008., 66. lpp.⁽⁷⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 324. lpp.⁽⁸⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0066.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību - 2008. gads ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A6-0492/2008),
- A. tā kā attiecībā uz cilvēka cieņu sievietes un vīrieši ir līdztiesīgi, kā arī viņiem ir vienādas tiesības un pienākumi;
- B. tā kā vienlīdzīga attieksme pret sievietēm un vīriešiem ir galvenais tiesību princips, tas jāņem vērā un jāievēro, interpretējot un īstenojot tiesību aktus;
- C. tā kā visos citos darba vides kvalitātes aspektos, piemēram, profesionālās un privātās dzīves apvienošanā, joprojām pastāv ievērojamas atšķirības attiecībā uz vīriešiem un sievietēm; tā kā nodarbinātības līmenis sievietēm, kuru apgādībā ir bērni, ir tikai 62,4 %, savukārt vīriešiem - 91,4 %; tā kā 76,5 % nepilna darba laika darba ņēmēju ir sievietes;
- D. tā kā Lisabonas stratēģijas mērķis ir integrēt 60 % darbaspējīgo sieviešu darba tirgū; tā kā pūles demogrāfisko problēmu risināšanā tiek ieguldītas; tā kā Lisabonas stratēģijas kvantitatīvos un kvalitatīvos mērķus un integrētās pamatnostādnes attiecībā uz izaugsmi un darbavietām ⁽²⁾, jo īpaši saistībā ar sieviešu un plašāk – pieaugušo nodarbinātību, nosaka izpratne par to, ka no ilgtspējības viedokļa nav pieļaujama cilvēkresursu un to potenciāla izšķērdēšana un ka pensiju un labklājības shēmu pastāvēšana ir apdraudēta;
- E. tā kā princips, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem, nozīmē, ka nav ne tiešas, ne netiešas uz dzimumu balstītas diskriminācijas, jo īpaši - attiecībā uz maternitāti, ģimenes pienākumu uzņemšanos vai ģimenes stāvokli;
- F. tā kā iepriekšminētajā Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumā minētie skaitļi apliecina, ka tajās valstīs un reģionos, kur ir augsts sieviešu nodarbinātības līmenis un sociālās aizsardzības sistēmas, ir arī augstāks dzimstības līmenis;
- G. tā kā trīs galveno uzdevumu izpildei, kurus izvirza ES, - demogrāfiskā attīstība, globalizācija un klimata pārmaiņas - nepieciešama paaudžu solidaritāte, kuras pamatā ir vispusīgs paaudžu pakts, kā arī pakts starp dzimumiem;
- H. tā kā ir nepieciešams izveidot paktu starp dzimumiem, paaudzēm un cilvēkiem par iespēju ikvienam organizēt savu darbu un privāto dzīvi, proti, apvienot ekonomiskās un ražīguma prasības attiecībā uz darbu ar iespēju izvēlēties laiku un nodarbošanos, ņemot vērā tās tiesības un pienākumus, ko paredz tiesību akti un līgumi;
- I. tā kā paaudžu savstarpējā atbildība prasa aktīvu valsts iestāžu pieeju un visu sociālo partneru iesaistīšanos, lai garantētu augstas kvalitātes vispārējas nozīmes pakalpojumus, kā arī piemērotas un pietiekamas pensiju un sociālās drošības shēmas;

⁽¹⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0399.

⁽²⁾ Skatīt Komisijas 2007. gada 11. decembra paziņojumu "Stratēģiskais ziņojums par Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības atjaunoto stratēģiju - jaunā cikla uzsākšana (2008.-2010.g.)" (COM(2007)0803).

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- J. tā kā sieviešu iesaistīšanās darba tirgū ir saistīta ar izmaiņām kultūrā un reformām, kuru mērķis ir īstenot tādu politiku, kas paredz nodrošināt ģimenes un darba dzīves līdzsvaru un lomu pārdales politiku; tā kā šāda politika attiecas uz dažādām savā būtībā savstarpēji saistītām jomām, sākot ar īslaicīgi noteiktu īsāku darba laiku, beidzot ar individuālās aprūpes pakalpojumu tīkla izveidi, pārveidojot pilna laika darba līgumus par nepilna laika darba līgumiem vai izmantojot atvaļinājumus (dzemdību atvaļinājumu, paternitātes atvaļinājumu, bērna kopšanas atvaļinājumu un ģimenes atvaļinājumu);
- K. tā kā demogrāfiskās izmaiņas ievērojami ietekmē cilvēku personīgo un darba dzīvi; tā kā pakalpojumu trūkums, nepietiekams darba samaksas līmenis, lēnā iesaistīšanās algota darba tirgū, noteikta laika darba līgumu ietilpums izmantošana un nepietiekams atbalsts gados jauniem pāriem ir daļa no tiem iemesliem, kāpēc jauni cilvēki neizvēlas uzsākt ģimenes dzīvi un uz vēlāku laiku atliek bērnu laišanu pasaulē; tā kā darba organizācijas neelastība un grūtības atgriezties darba tirgū pēc laika perioda, kas pavadīts mājāsaimniecības darbos, apgrūtina brīvu izvēli apvienot darba un ģimenes dzīvi, kā arī izvēli pārmaiņus pievērsties darba dzīvei un darbam ģimenē;
- L. atgādinot, ka uz dzimumu balstīta nediskriminācija vispirms un parasti attiecas ne tikai uz sievietēm/mātēm, bet arī uz vīriešiem/tēviem; tā kā neviena politiska darbība šajā jomā vairs nevar tikt vērsta vienīgi uz sievieti un ka Eiropas Savienības un valstu politikā turpmāk būtu jāņem vērā vīriešu/tēvu vajadzības un spējas šajā jomā;
- M. tā kā, saistībā ar darbu mājāsaimniecībā uzmanība jāsāk pievērst ar aprūpi saistītas diskriminācijas jēdzienam, kas attiecas uz dzemdību atvaļinājumu, paternitātes atvaļinājumu, bērna kopšanas atvaļinājumu un ģimenes atvaļinājumu, lai pārbaudītu, vai tā ir diskriminācija dzimuma dēļ; tā kā Eiropas Savienības mērogā ir jāvienojas par daudzējādas diskriminācijas jēdziena definīciju;
- N. tā kā paaudžu solidaritātes jēdziens nenozīmē tikai bērnu aprūpi, bet arī atbildību par gados vecākām un apgādājamām personām, sekmējot pilsoņu spēju attīstību, kā arī cilvēka cieņas respektēšanu un tās veicināšanu nākamajās paaudzēs;
- O. tā kā liela nabadzība nedrīkst kļūt par diskriminējošu faktoru paaudžu solidaritātes jomā un tā kā arī visnabadzīgākās ģimenes uztur saites un piedalās paaudžu solidaritātes pasākumos;
- P. tā kā sabiedrībai vajadzētu atzīt personas, kuras velta savu laiku un spējas bērnu pieskatīšanai un audzināšanai vai vecāku cilvēku aprūpei, tā kā šo mērķi varētu sasniegt, šīm personām piešķirot atbilstošas tiesības, jo īpaši attiecībā uz sociālo nodrošinājumu un pensiju;
- Q. tā kā kopējam labumam ļoti svarīga ir vecāku audzinošā loma attiecībā uz bērniem un bērnu loma attiecībā uz vecāka gadagājuma un aprūpējamām personām, kā arī vīriešu un sieviešu – vecāka gadagājuma un aprūpējamo personu aprūpētāju loma, kas par svarīgu jāuzskata daudzu nozaru politikā, tostarp attiecībā uz sievietēm un vīriešiem, kas brīvprātīgi izvēlas pilnīgi vai daļēji veltīt sevi šai lomai;
- R. tā kā Komisija kopš 2003. gada oktobra rīko apspriedes ar sociālajiem partneriem par darba un ģimenes un personīgās dzīves apvienošanu, kas ir nonākušas otrajā posmā un kuru pamatojums ir tas, cik svarīgi ir izstrādāt politikas un instrumentus, kas ļaus apvienot kvalitatīvu darbu un tos pienākumus, ko sievietes un vīrieši uzņemas, veicot mājāsaimniecības darbus;
- S. tā kā vīriešiem ir nozīmīga loma patiesas līdztiesības īstenošanā;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- T. tā kā, Parlamenta 2007. gada 29. novembra rezolūcijā par kopīgiem elastdrošības principiem ⁽¹⁾ tika noteikti elastdrošības principi, kas piemērojami sievietēm, uzskatot, ka lielākajā daļā Eiropas reģionu darba laika organizācija nešķiet labvēlīga cilvēkiem ar bērniem un tā kā darba ņēmējiem, kuriem ir bērni, ir mazāk iespēju strādāt darbu ar elastīgu darba laiku nekā darba ņēmējiem bez bērniem ⁽²⁾;
- U. tā kā ar ģimenes dzīvi saistīto plānu un karjeras saskaņošana ir iespējama tikai tad, ja attiecīgās personas patiešām var brīvi veikt izvēli gan ekonomiskajā, gan sociālajā aspektā, kā arī, ja šo personu atbalstam Eiropas Savienības un valstu līmenī tiek pieņemti politiski un ekonomiski lēmumi, kuri tās nenostāda neizdevīgā situācijā, kā arī, ja ir pieejamas nepieciešamās infrastruktūras;
- V. tā kā pastāv risks strādāt “piespiedu” nepilna laika darbu, īpaši sievietēm – mātēm, kurām šī izvēle bieži tikusi uzspiesta pieejamu bērnu aprūpes struktūru trūkuma dēļ, un risks saņemt atteikumu pārejai no pilna laika uz nepilna laika darbu, tādējādi sarežģījot vai pat padarot neiespējamu darba, ģimenes dzīves un privātās dzīves apvienošanu;
1. uzsver, ka paaudžu solidaritātes princips ir viens no Eiropas sociālā modeļa struktūrelementiem; prasa, lai šā principa saglabāšanai valsts iestādes dažādos līmeņos pieņem aktīvu pieeju, kā arī visus sociālos dalībniekus iesaistīt augstas kvalitātes vispārējās nozīmes sociālo pakalpojumu nodrošināšanā ģimenēm, jauniešiem un tiem, kuri paši nevar par sevi rūpēties;
2. norāda, ka aprūpes politika un aprūpes pakalpojumu nodrošināšana ir cieši saistīta ar sieviešu un vīriešu līdztiesības sasniegšanu; pauž kritiku par to, ka lielākajā daļā dalībvalstu trūkst pieejamu augstas kvalitātes aprūpes pakalpojumu par pieņemamu cenu, kas saistīts ar to, ka aprūpes darbs nav vienlīdzīgi sadalīts starp vīriešiem un sievietēm, kas savukārt negatīvi ietekmē sieviešu iespēju piedalīties visos sociālās, ekonomiskās, kultūras un politiskās dzīves aspektos;
3. uzsver, ka labas kvalitātes pieejamas bērnu aprūpes iestādēm, kuru darba laiks der vecākiem un bērniem, kā arī pieejamām labas kvalitātes aprūpes struktūrām gados vecākiem cilvēkiem un citām aprūpējamām personām, jābūt galvenajiem ES sociālā modeļa elementiem, atvieglojot sieviešu piekļuvi darba tirgum un apmaksātam darbam, izmantojot viņu spējas, lai sasniegtu ekonomisko neatkarību;
4. atgādina dalībvalstīm to saistības, par kurām Eiropadome vienojās 2002. gadā Barselonā, lai likvidētu šķēršļus sieviešu un vīriešu līdztiesībai darba tirgū un līdz 2010. gadam nodrošinātu bērnu aprūpi 90% bērnu vecumā no trīs gadiem līdz obligātās izglītības sākuma vecumam; aicina dalībvalstis izvirzīt līdzīgus mērķus vecu cilvēku un slimu radnieku aprūpes iespējām;
5. norāda uz milzīgo līdzsvara trūkumu mājas un ģimenes rūpu sadalījumā starp vīriešiem un sievietēm, kādēļ galvenokārt sievietēm jāizvēlas elastīgs darba laiks vai pat jāatsakās no darba, kas ietekmē sieviešu karjeras attīstību, nepārtrauktās atšķirības vīriešu un sieviešu darba samaksā un tiesību uz pensiju uzkrāšanu;

⁽¹⁾ OV C 297 E, 20.11.2008., 174. lpp.

⁽²⁾ Eurostat, *La vie des hommes et des femmes en Europe*, 2008, lpp. 89.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

6. pauž bažas par to, ka Čehijas prezidentūras priekšlikums attiecībā uz bērnu aprūpi kā "pilnīgu alternatīvu profesionālajai karjerai" var novest pie tradicionālās darba sadales starp vīriešiem un sievietēm, proti, pie tradicionālā priekšstata par darbinieku – vīrieti, kas var strādāt pilnu darba dienu, kura personīgās vajadzības nodrošina "neredzamās rokas" (sievietes), kas rūpējas par mājsaimniecību un ģimeni;

7. ir ļoti nobažījies par to, ka īpaši tautsaimniecības lejupslīdes laikā Čehijas prezidentūras priekšlikums spiež sievietes atteikties no darba, lai veiktu savu dabas doto uzdevumu, proti, aprūpēt bērnus un citas aprūpējamas personas; mudina Padomi un dalībvalstis darīt visu, lai sasniegtu Barselonas mērķus attiecībā uz bērnu aprūpi;

8. uzsver, ka vecāka vai vecāku pilnīga iesaistīšanās pienācīgi apmaksātā darbā var palīdzēt izvairīties no nodarbināto nabadzības un apkarot nabadzības risku vienvecāka mājsaimniecībās, kuru nabadzības līmenis ir daudz lielāks (32 %);

9. uzsver, ka dalībvalstu pensiju shēmas ir tādas, ka liels skaits sieviešu joprojām izmanto tikai atvasinātas tiesības, kuru pamatā ir viņu vīru karjera, kā rezultātā vairums no gados vecākajiem cilvēkiem, kas dzīvo nabadzībā, ir sievietes;

10. aicina dalībvalstis risināt strukturālos faktorus, kas veicina nevienlīdzības nosacījumu radīšanu pensiju shēmās, tostarp aprūpes un darba un privātās dzīves apvienošanas organizēšanu, nevienlīdzību darba tirgū, atšķirību sieviešu un vīriešu darba samaksā, kā arī tiešo diskrimināciju otrajā un trešajā pensiju līmenī;

11. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu jaunai direktīvai par īpašām tiesībām un aizsardzības pasākumiem saistībā ar darba un ģimenes dzīves apvienošanu, ja ģimenē ir aprūpējami ģimenes locekļi (bērni, vecāki cilvēki un invalīdi);

12. aicina pētījumu iestādes un struktūras vairāk resursu ieguldīt aspektos, kas saistīti ar bērniem un aprūpējamām personām un plašāk raugoties, lietošanai mājsaimniecībās paredzēto produktu ekoloģisko aspektu uzlabošanu;

13. aicina Eurostat izstrādāt pasākumus, lai sniegtu statistiku par bērnu un aprūpējamu cilvēku aprūpi, sadalot datus pēc dzimuma kritērija;

14. aicina Komisiju izstrādāt konkrētas iniciatīvas, lai apstiprinātu kompetenci, kas iegūta audzināšanas darbā, aprūpējot apgādājamas personas un vadot mājsaimniecību, lai šī kompetence tiktu ņemta vērā, atgriežoties darba tirgū; atgādina, ka atbilstīgi valstu labākās pieredzes tradīcijām attiecībā uz darba piedāvājuma un pieprasījuma saskares sistēmām visaptverošas kompetences lielā mērā ir "kompetenču bilances" sastāvdaļa;

15. aicina Komisiju rīkot izpratnes veicināšanas kampaņu un uzsākt izmēģinājuma projektus, lai sekmētu sieviešu un vīriešu līdzsvarotu dalību darba un ģimenes dzīvē;

16. aicina dalībvalstis paredzēt elastīgu darba laiku vecākiem (pēc brīvas izvēles), kā arī elastīgu aprūpes struktūru darba laiku, lai palīdzētu gan sievietēm, gan vīriešiem veiksmīgi apvienot darba un ģimenes dzīvi;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

17. prasa Komisijai pārraudzīt dalībvalstu paraugpraksi saistībā ar aprūpi un izplatīt šo paraugpraksi visās dalībvalstīs, lai parādītu, ka aprūpētājiem ir svarīga nozīme paaudžu solidaritātes jomā, un lai dalībvalstīs veicinātu stratēģijas īstenošanu aprūpētāju labā;

18. aicina dalībvalstis atbalstīt un veicināt darbības programmas, ko izveidojusi Komisija saskaņā ar Eiropas Ģimeņu aliansi; prasa Komisijai intensificēt instrumentu izveidi, lai sistematizētu apmaiņu ar paraugpraksi un pētījumiem šajā jomā;

19. aicina valsts iestādes veikt nepieciešamos pasākumus, lai strādājošās mātes un tēvi varētu iegūt no darba dzīves, ģimenes dzīves un privātās dzīves apvienošanas politikas un lai viņiem būtu piekļuve attiecīgiem instrumentiem;

20. aicina dalībvalstis piešķirt prioritāti atvaļinājuma režīmiem (bērna kopšanas atvaļinājumam, adopcijas atvaļinājumam, solidaritātes atvaļinājumam), ko piešķir personām, kuras vēlas pārtraukt savu profesionālo darbību, lai rūpētos par apgādājamu personu;

21. uzskata, ka ir nepieciešams rīkoties, lai uzlabotu attieksmi ne tikai pret dzemdību atvaļinājumu mātēm, bet arī paternitātes atvaļinājumu tēviem un bērna kopšanas atvaļinājumu vecākiem, īpašu uzmanību pievēršot atvaļinājumam, ko ņem strādājoši tēvi, paturot prātā, ka visās dalībvalstīs tikai neliela daļa vīriešu izmanto savas tiesības uz atvaļinājumu;

22. uzstāj, ka ikvienai personai, kas vēlas pārtraukt vai ierobežot savu oficiālo profesionālo darbību, lai nodarbotos ar paaudžu solidaritātes veicināšanu, vajadzētu dot iespēju strādāt darbu ar elastīgu darba laiku; tādēļ aicina mazos un vidējos uzņēmumus paust lielāku gribu sadarboties, bet valsts iestādes - būt elastīgākām, plānojot valsts atbalsta budžetu;

23. prasa Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem uzsākt darba un ģimenes dzīves līdzsvarošanas politiku pārskatīšanu:

— garantējot, ka maternitātes izmaksas sedz ne tikai darba devējs, bet arī kopienas līdzekļi, lai likvidētu diskriminējošo rīcību uzņēmumos un atbalstītu demogrāfisko atjaunošanos;

— uzlabojot piekļuvi aprūpei un palīdzības pakalpojumiem aprūpējamiem cilvēkiem (bērniem, invalīdiem un gados vecākiem cilvēkiem) un šādu pakalpojumu elastību, definējot minimālo atvērto struktūru skaitu, tostarp arī to, kas ir atvērtas naktī, lai nodrošinātu gan darba vajadzības, gan privātās dzīves aizsardzību;

24. atzinīgi vērtē priekšlikumu iekļaut Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvā 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽¹⁾ atsevišķu pantu par darba, ģimenes un personīgās dzīves apvienošanu un norāda, ka tas jāņem vērā, regulējot darba laika ilgumu un aprūpes darbu;

25. prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai ikviena persona, kura uz laiku pārtraukusi savu profesionālo darbību, lai nodarbotos ar bērnu audzināšanu vai rūpētos par gados vecākām vai aprūpējamām personām, varētu (no jauna) iekļauties darba tirgū un saglabātu tiesības atgriezties savā iepriekšējā darbavietā un tikt paaugstināta amatā;

26. uzsver, ka sieviešu ienākumi joprojām ir svarīgs viņu ekonomiskās neatkarības un lielākas vīriešu un sieviešu līdztiesības faktors sabiedrībā kopumā;

27. uzsver, ka solidaritātei ar vecāko paaudzi ir jāklūst stiprāka, bet tai ir jābūt savstarpējai arī attiecībā uz bērniem un jauniešiem, jo gados vecāki cilvēki var sniegt gudrību, zinātību un pieredzi, bet jaunākās paaudzes – enerģiju, dinamiku, prieku par dzīvi un cerību;

⁽¹⁾ OV L 299, 18.11.2003., 9. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

28. uzskata, ka paaudžu solidaritāte ir veicināma, izmantojot saprātīgu fiskālo politiku (pārvedumu, samazinājumu un atbrīvojumu veidā), pasākumus aktīvajiem iedzīvotājiem, kompetences attīstības politiku un apvienotu pakalpojumu tīklus bērniem, gados vecākiem cilvēkiem, invalīdiem un aprūpējamām personām, novērtējot, kā tas sekmē vai nelabvēlīgi ietekmē personu izvēli un darba, ģimenes un privātās dzīves līdzsvarošanu;

29. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka ir nepieciešams pieņemt pozitīvus pasākumus par labu sievietēm un vīriešiem, jo īpaši, lai atvieglotu viņu atgriešanos darbā pēc ģimenei veltītā laika (audzinot bērnus un/vai aprūpējot slimus vecākus vai vecākus – invalīdus), veicinot politikas (re)integrēšanai darba tirgū, lai viņi varētu atgūt finansiālo neatkarību;

30. aicina dalībvalstis veicināt fiskālo politiku, kurā ņemtas vērā mājāsaimniecību finansiālās saistības, īpaši izmaksas, kas saistītas ar bērnu aprūpi un gados vecāku vai aprūpējamu personu aprūpi, izmantojot nodokļu sistēmu vai nodokļu atvieglojumus;

31. aicina dalībvalstis pārveidot nodokļu sistēmas un noteikt nodokļu likmes, kas balstītas uz indivīda tiesībām, un tādēļ prasa tiesības uz pensiju un sociālā nodrošinājuma tiesības piemērot katram indivīdam;

32. prasa iestādēm un dalībvalstīm veikt īpašus pasākumus par labu sievietēm, lai *de facto* novērstu nevienlīdzīgu attieksmi salīdzinājumā ar attieksmi pret vīriešiem, lai īstenotu praksē sieviešu un vīriešu līdztiesības principu; piebilst, ka šāda veida pasākumiem, kas ir piemērojami tik ilgi, kamēr šādas situācijas pastāvēs, ir jābūt saprātīgiem un jebkurā gadījumā samērojamiem ar izvirzīto mērķi;

33. prasa valsts un vietējām iestādēm izstrādāt programmas jauniem cilvēkiem, kurās iekļauta dažādu paaudžu dimensija, lai jaunā paaudze saprastu, ka pašreizējais labklājības līmenis ir sasniegts, pateicoties iepriekšējo paaudžu centieniem un grūtībām, kuras tām bija jāpārvar;

34. aicina Eiropas Savienības iestādes un visas publiskās iestādes pienācīgi ņemt vērā vīriešu un sieviešu līdztiesības principu, pieņemot un īstenojot juridiskos noteikumus, nosakot valsts politiku un īstenojot visus pasākumus;

35. prasa plašsaziņas līdzekļiem īstenot pozitīvu un konsekventu pieeju paaudžu attiecībām, pievēršoties jautājumiem, kas interesē vairākas paaudzes, rīkojot diskusijas dažādās vecuma grupās un kopumā plašāk atspoguļojot vecākās paaudzes ieguldījumu sabiedrībā;

36. uzsver, ka vienlīdzīgas attieksmes un iespēju princips ir jāņem vērā visās ekonomikas, nodarbinātības un sociālajās politikās, jo tas palīdzēs novērst segregāciju darba tirgū un likvidēt darba samaksas atšķirības dzimuma dēļ, kā arī veicinās sieviešu uzņēmējdarbības pieaugumu un paaugstinās sieviešu veiktā darba vērtību, tostarp mājāsaimniecības darba vērtību;

37. uzskata, ka, ņemot vērā pārmaiņas ģimenes modelī un sieviešu pakāpenisku ienākšanu darba tirgū, ir jāpārskata tradicionālā aprūpes sistēma apgādājamiem; ierosina dalībvalstīm paplašināt un papildināt aizsardzību, ko piedāvā to sociālie dienesti, lai nodrošinātu, ka tiesības uz personīgo neatkarību iespējams izmantot vienlīdzīgi un ka apgādājamo aprūpe notiek efektīvi;

38. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un dalībvalstu statistikas iestādēm, Starptautiskajai Darba organizācijai (SDO), Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijai (ESAO) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmai (UNDP).

Otrdienā, 2009. gada 3. februāra

Bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošana

P6_TA(2009)0040

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra ieteikums Padomei par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu (2008/2144(INI))

(2010/C 67 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ko UEN grupas vārdā iesniedza *Roberta Angelilli* (B6-0216/2008),
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantu, kurā ir noteiktas bērnu tiesības uz aizsardzību un aprūpi,
 - ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Konvencijas par bērna tiesībām 34. pantu and tai pievienoto 2000. gada 25. maija Fakultatīvo papildu protokolu par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju ("Fakultatīvais protokols"),
 - ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. decembra Pamatlēmumu 2004/68/TI par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu ⁽¹⁾ ("Pamatlēmums"),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 16. novembra ziņojumu, kas pieņemts saskaņā ar Padomes 2003. gada 22. decembra Pamatlēmuma par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu 12. pantu (COM(2007)0716) ("Komisijas ziņojums"),
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 2007. gada 13. jūlija konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību ("Eiropas Padomes konvencija"),
 - ņemot vērā tā 2008. gada 16. janvāra rezolūciju: Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Riodežaneiro paktu par bērnu seksuālās izmantošanas pārtraukšanu un novēršanu, kas tika apstiprināts 2008. gada 25. –28. novembrī notikušajā III Pasaules Kongresā pret bērnu un pusaudžu seksuālo izmantošanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A6-0012/2009),
- A. tā kā 20 ES dalībvalstu parakstītā Eiropas Padomes Konvencija ir pirmais starptautiskais juridiskais instruments, kurā dažādi bērnu seksuālās izmantošanas veidi ir noteikti par kriminālpārkāpumu, ietverot arī tādu seksuālo izmantošanu, kas cita starpā izdarīta, pielietojot spēku, piespiešanu vai draudus un turklāt arī ģimenē;

⁽¹⁾ OV L 13, 20.1.2004., 44. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0012.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- B. tā kā joprojām septiņas dalībvalstis nav parakstījušas Eiropas Padomes Konvenciju un astoņas dalībvalstis nav ratificējušas Fakultatīvo protokolu,
- C. tā kā bērni arvien vairāk izmanto jaunās tehnoloģijas un tā kā arvien lielākas bērnu un jauniešu daļas sociālā dzīvē notiek tiešsaistē, kur tiek izmantotas pastāvīgi pilnveidojošās progresīvās tehnoloģijas un saziņas ierīces; tā kā internetu tādēļ arvien vairāk izmanto potenciālie un esošie dzimumnoziedznieki, gatavojoties bērnu seksuālai izmantošanai, īpaši uzmācoties un izmantojot bērnu pornogrāfiju;
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
- a) mudina visas tās dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, parakstīt, ratificēt un īstenot visas attiecīgās konvencijas, vispirms Eiropas Padomes Konvenciju, jo tā blakus Pamatlēmumam nodrošina lielāku bērnu aizsardzību, kā arī Fakultatīvo protokolu;
- b) atbalsta dalībvalstu tiesību aktu pilnveidi, kā arī dalībvalstu pārrobežu sadarbību šajā jomā; aicina dzimumnoziedzumus pret bērniem līdz 18. gadu vecumam visā ES noteikt par nepilngadīgo izmantošanu atbilstīgi iepriekšminētajai Eiropas Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūcijai;
- c) atļauj dalībvalstīm skaidri izslēgt abpusējas sodāmības prasību jurisdikcijas noteikšanas nolūkā saistībā ar noziegumiem, kas konstatēti saskaņā ar pamatdirektīvu;
- d) mudina dalībvalstis par noziedzīgu nodarījumu noteikt visu veidu seksuālu izmantošanu, kurā cieš bērni;

Pamatlēmuma īstenošana

- e) jāpalīdz tām dalībvalstīm, kuras vēl nav pilnībā piemērojušas Pamatlēmumu, to izdarīt pēc iespējas ātrāk; īpaši ir jāuzsver bērnu pornogrāfiju definējošu tiesību aktu pieņemšana saskaņā ar Pamatlēmuma 1. panta b) apakšpunktu, nodrošinot upuru aizsardzības mehānismus un īstenojot Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu par pārrobežu jurisdikciju (sektūrisms);
- f) pieprasa efektīvu aizsardzību pret bērnu seksuālu izmantošanu, tādējādi klasificējot bērnu sektūrismu kā vardarbību visās dalībvalstīs. Parlaments pieprasa, lai visi ES iedzīvotāji, kas pastrādājuši dzimumnoziegumus pret bērniem ES dalībvalstīs vai ārpus to robežām, tiktu sodīti, pamatojoties uz vienotu ekstraterritoriālu tiesību aktu sistēmu, ko piemērotu visā ES;
- g) sadarbojoties ar Komisiju un dalībvalstīm ir jāuzlabo Pamatlēmuma īstenošanas uzraudzība, lai laikus iegūtu pilnīgu informāciju, izveidojot mehānismu, kas ļautu dalībvalstīm sagatavot būtiskās informācijas sarakstu, iekļaujot noziegumu definīcijas atbilstošos tematiskos laukos un tādējādi vienkāršojot dalībvalstu tiesisko sistēmu salīdzināšanu;
- h) mudina dalībvalstis sniegt precīzu ziņojumu par stāvokli pārrobežu sadarbības jomā, it īpaši tad, ja sadarbība ar nevalstiskajām organizācijām ir paredzēta vai nu tiesību aktos, vai praksē;
- i) mudina dalībvalstis ziņot par to, kur nonāk tas īpašums, kas atsavināts saistībā ar pierādītu bērnu prostitūcijas vai bērnu pornogrāfijas gadījumu;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Pamatlēmuma pārskatīšana

j) Pamatlēmums jāpārskata, pamatojoties uz Padomes prezidentūras, citas dalībvalsts vai Komisijas iesniegtu priekšlikumu, paaugstinot aizsardzības līmeni vismaz līdz Eiropas Padomes konvencijas līmenim un pastiprinātu vērību pievēršot ar internetu un ar citām saziņas tehnoloģijām saistītiem pārkāpumiem; iesaka priekšlikumā iekļaut šādus noteikumus:

— valsts dzimumnoziedznieku pārvaldības sistēmu izveide, kurā varētu iekļaut riska novērtējumu, rīcības programmu izveidi, lai novērstu vai samazinātu atkārtota nozieguma risku, kā arī ārstēšanas iespējas dzimumnoziedzniekiem; šīs rīcības programmas un ārstēšanās iespējas uz brīvprātības pamata varētu tikt finansētas no ES kopējā budžeta, lai garantētu, ka bērnu labklājība kļūst par svarīgāko jautājumu visā ES;

— jāstiprina pieeja, kuras pamatā ir cilvēktiesības un kurā galvenā uzmanība ir pievērsta upuriem;

— uzmākšanos noteikt par noziedzīgu nodarījumu (uzmākšanās bērniem seksuālā nolūkā) un uzmākšanās definīcijas izmantošana pamatojoties uz Eiropas Padomes konvencijas 23. pantu;

— par noziedzīgu nodarījumu jānosaka seksuāla rakstura darbības veikšana ar personu līdz 18 gadu vecumam, kā arī, ja viņš vai viņa ir pēc dzimumpilngadības vecuma sasniegšanas, ja tiek izmantota piespēšana, spēks, vai draudi vai ja noziegums ir izdarīts ļaunprātīgi, izmantojot bērna uzticēšanos un varu vai ietekmi pār bērnu, tostarp ģimenē, ja noziegums ir izdarīts, izmantojot bērna neaizsargāto stāvokli, īpaši garīgo vai fizisko invaliditāti vai atkarību, vai ja nauda vai cita atbildība vai atzinība ir sniegta kā samaksa par bērna dalību seksuālā darbībā;

— par noziedzīgu nodarījumu jānosaka bērna spiešana stāties piespiedu laulībā;

— par noziedzīgu nodarījumu jānosaka apzināta pornogrāfiskas darbības veikšana, iesaistot bērnus, kā arī likšana viņiem kļūt par seksuālas izmantošanas vai seksuālu darbību lieciniekiem;

— jāparedz kriminālbildība personām, kuras nodrošina pedofiliskas tērzētavas vai pedofiliskus forumus internetā;

— jāveic pasākumi, lai dalībvalstis vispārējās stratēģijas kontekstā starptautiskās diplomātiskās, administratīvās un tiesībsardzības sadarbības jomā rīkojas tā, lai sākotnēji tiktu izņemti visi nelegālie ar bērnu izmantošanu saistītie materiāli, tādējādi nodrošinot upuriem maksimālu aizsardzību un sadarbojoties ar interneta pakalpojumu sniedzējiem, lai deaktivētu tās interneta vietnes, kas regulāri veic vai reklamē iespēju veikt noziegumus, kas noteikti pamatdirektīvā;

— Eiropas Parlaments atbalsta Komisijas sadarbību ar lielākajiem kredītkaršu uzņēmumiem, cenšoties noskaidrot, vai tehniski ir iespējams slēgt vai citādā veidā apgrūtināt maksāšanas sistēmu interneta vietnēs, kas nodarbojas ar bērnu pornogrāfijas materiālu pārdošanu internetā. Eiropas Parlaments mudina arī citus uzņēmējdarbības pārstāvjus, piemēram, bankas, valūtas maiņas punktus, interneta pakalpojumu piegādātājus un telekomunikāciju uzņēmumus aktīvi iesaistīties darbā, lai apkarotu bērnu pornogrāfiju, kā arī cita veida komerciālu bērnu seksuālu izmantošanu;

— mudina dalībvalstis vecākiem nodrošināt viegli pārvaldāmas programmas, ar kuru palīdzību viņi varētu liegt bērniem pieeju pornogrāfiskām interneta vietnēm;

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

- jāveic pasākumi, lai mudinātu seksuālās izmantošanas upurus valsts tiesās pret dzimumnoziedzniekiem celt prasības krimināllietās un civilīetās;
 - jāpārskata Pamatlēmuma 5. panta 3. punkts, ar kuru ir nodrošināts tikai minimāls pamats, lai notiesātajiem dzimumnoziedzniekiem liegtu piekļuvi bērniem, iesaistoties tādā brīvprātīgā darbā, kurā ir regulāra saskarsme ar bērniem, turklāt ir jāapsver iespēja noteikt par pienākumu dalībvalstīm pārbaudīt to personu ierakstus sodu reģistrā, kuri piesakās darbā uz noteiktām ar bērniem saistītām darba vietām un jāizstrādā skaidri noteikumi vai pamatnostādnes darba devējiem par viņu pienākumiem šajā saistībā;
 - jāvienkāršo starptautiskā sadarbība, izmantojot Eiropas Padomes konvencijas 38. pantu;
 - pienākums tiem, kuri savā darbā regulāri saskaras ar bērniem, ziņot par gadījumiem, kad ir nopietns pamats aizdomām par seksuālu izmantošanu;
 - jāuzlabo no izmantošanas cietušo bērnu atpazīšana, sagatavojot personālu, kurš regulāri saskaras ar bērniem, kā arī tiesībaizsardzības iestāžu personālu, kurš var saskarties ar cietušajiem bērniem;
 - jānodrošina lielāka bērnu aizsardzība tiesvedībā un izmeklēšanas laikā, lai novērstu traumas, paredzot īpašu kārtību intervijām pierādījumu iegūšanai no cietušajiem bērniem;
 - jāaizliedz reklāma, kas rosina izdarīt Pamatlēmumā noteiktos nodarījumus;
 - jākriminalizē kūdšana, palīdzība, līdzdalība un mēģinājumi izdarīt jebkuru no nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar Pamatlēmumu;
 - jāmudina dalībvalstis veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu diskrimināciju pret bērnu izmantošanas upuriem un viņu stigmatizāciju,
 - ar Eiropas Padomes konvencijas 28. pantā iekļauto vainu pastiprinošo apstākļu sarakstu jāpapildina vainu pastiprinošu apstākļu katalogs sankciju noteikšanai saistībā ar Pamatlēmumā noteiktajiem nodarījumiem;
 - par vainu pastiprinošu apstākli ir jānosaka likumpārkāpēja augstākais stāvoklis (ģimenē, darba attiecībās u.c.);
- k) jāmudina visas dalībvalstis izveidot sistēmu brīdināšanai par bērnu pazušanu, lai uzlabotu sadarbību Eiropas līmenī;
- l) kopā ar dalībvalstīm un Komisiju ir jāizveido rīcības programma, kuras mērķis ir sniegt aizsardzību un atbalstu bērniem, kuri šajos pornogrāfiskajos attēlos tiek seksuāli izmantoti;

*
* *

2. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informācijas nolūkā Komisijai un dalībvalstīm.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

NTDTV televīzijas apraides atjaunošana Ķīnā, izmantojot Eutelsat

P6_TA(2009)0041

Eiropas Parlamenta deklarācija par NDTV televīzijas apraides atjaunošanu Ķīnā, izmantojot Eutelsat

(2010/C 67 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2000. gada 7. decembrī parakstīto un izsludināto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kas aizstāv brīvību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu,
- ņemot vērā Reglamenta 116. pantu,
- A. tā kā Eiropas Savienība pamatojas uz brīvības un demokrātijas principiem, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un tiesiskumu;
- B. tā kā vārda brīvība, it īpaši attiecībā uz plašsaziņas līdzekļiem, tostarp Internetu, Ķīnā ir ievērojami ierobežota;
- C. tā kā NDTV ir bezpeļņas televīzijas raidorganizācija un ir vienīgā neatkarīgā televīzija ķīniešu valodā, kas kopš 2004. gada veic apraidi Ķīnā;
- D. tā kā Eutelsat apturēja NDTV apraidi Ķīnā 2008. gada 16. jūnijā, dažas nedēļas pirms olimpiskajām spēlēm, minot tehniskus iemeslus un nesniedzot citu izskaidrojumu,
- 1. mudina Eutelsat nekavējoties atsākt NDTV apraidi Ķīnā un paskaidrot apraides pārtraukšanas iemeslus;
- 2. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai palīdzētu atjaunot NDTV apraidi Ķīnā un atbalstītu miljoniem Ķīnas pilsoņu piekļuvi informācijai bez cenzūras;
- 3. uzdod Parlamenta priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem Padomei, Komisijai un dalībvalstīm:

Parakstīja

Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Rapisardo Antinucci, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Johannes Blokland, Godfrey Bloom, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Guy Bono, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Kathelijne Maria Buitenweg, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Simon Busuttill, Jerzy Buzek, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Pilar del Castillo Vera, Jean-Marie Cavada, Călin Cătălin Chiriță, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Dragoș Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Albert Deß, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Koenraad Dillen, Giorgos Dimitrakopoulos, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Den Dover, Mojca Drčar Murko, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Christian Ehler, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Göran Färm, Hyněk Fajmon, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Markus Ferber, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Petru Filip, Roberto Fiore, Hélène Flautre, Karl-Heinz Florenz, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Brigitte Fouré, Carmen Fraga Estévez, Juan Fraile Cantón, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Ingo Friedrich, Daniel Petru Funeriu, Urszula Gacek, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, José Manuel García-Margallo y Marfil, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Giuseppe Gargani,

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

Salvador Garriga Polledo, Jas Gawronski, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Lutz Goepel, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Vasco Graça Moura, Luis de Grandes Pascual, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Umberto Guidoni, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, David Hammerstein, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Satu Hassi, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Roger Helmer, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jim Higgins, Jens Holm, Mary Honeyball, Milan Horáček, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Stanisław Jałowiecki, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Georg Jarzembowski, Elisabeth Jeggle, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Syed Kamall, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Wolf Klinz, Dieter-Lebrecht Koch, Silvana Koch-Mehrin, Eija-Riitta Korhola, Miloš Koterec, Sergej Kozlik, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Girts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Helmut Kuhne, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Vincenzo Lavarra, Henrik Lax, Johannes Lebech, Bernard Lehideux, Klaus-Heiner Lehne, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Jean-Marie Le Pen, Marine Le Pen, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Eugenijus Maldeikis, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Erika Mann, Thomas Mann, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, Sérgio Marques, David Martin, Hans-Peter Martin, Jan Tadeusz Masiel, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Maria Matsouka, Jaime Mayor Oreja, Erik Meijer, Iñigo Méndez de Vigo, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Michael Henry Natrass, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Rareș-Lucian Niculescu, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Miroslav Ouzký, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Alojz Peterle, Maria Petre, Markus Pieper, Sirpa Pietikäinen, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Paweł Bartłomiej Piskorski, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Plešinská, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, José Javier Pomés Ruiz, Nicolae Vlad Popa, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Pierre Pribetich, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Karin Resetarits, Herbert Reul, José Ribeiro e Castro, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Maria Robsahm, Ulrike Rodust, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raúl Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Dagmar Roth-Behrendt, Paul Rübig, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Toomas Savi, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Czesław Adam Siekierski, Eva-Riitta Siitonen, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Peter Skinner, Alyn Smith, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Francesco Enrico Speroni, Bart Staes, Grażyna Staniszweska, Peter Šťastný, Gabriele Stauner, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Helga Trüpel, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Frank Vanhecke, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Marcello Vernola, Alejo Vidal-Quadras, Cornelis Visser, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Graham Watson, Henri Weber, Manfred Weber, Renate Weber, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, John Whittaker, Andrzej Wielowieyski, Jan Marinus Wiersma, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Lars Wohlin, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Roberts Zile, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

2050: Nākotne sākas jau šodien - ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām

P6_TA(2009)0042

Eiropas Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcija par tematu “2050: Nākotne sākas jau šodien - ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” (2008/2105(INI))

(2010/C 67 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā 2007. gada 25. aprīļa lēmumu par Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas izveidošanu ⁽¹⁾, kas pieņemts saskaņā ar Reglamenta 175. pantu,
- ņemot vērā pastāvošo ES vides tiesisko regulējumu ar pozitīvu ieguldījumu klimata jomā dažādās politikas nozarēs (A pielikums), kā arī rezolūcijas par klimata pārmaiņām, īpaši tās, kas pieņemtas pašreizējā 6. pilnvaru termiņa laikā (B pielikums),
- ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju par globālo klimata pārmaiņu ierobežošanu līdz 2 grādiem pēc Celsija - turpmākā rīcība līdz Bali konferencei par klimata pārmaiņām un pēc tam īstenojamie pasākumi (COP 13 un COP/MOP 3) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par Bali konferences par klimata pārmaiņām rezultātiem (COP 13 un COP/MOP 3) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Komisijas Zaļo grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām Eiropā. ES rīcības varianti” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. maija rezolūciju par zinātniskajiem faktiem klimata pārmaiņu jomā: slēdzieni un ieteikumi lēmumu pieņemšanai ⁽⁵⁾,
- Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūcija par Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) pušu četrpadsmito konferenci (COP 14) un Pušu ceturto konferenci, ko rīkoja 2008. gada 1.–12. decembrī Poznaņā (Polija) kā Kioto protokola pušu sanāksmi (COP/MOP 4),
- ņemot vērā 2008. gada 12. un 13. jūnija pilsoņu forumu “Agora” par klimata pārmaiņām,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu 2008. gada 20. un 21. novembra kopīgo parlamentāro sanāksmi par enerģiju un ilgtspējīgu attīstību,
- ņemot vērā rezultātus Eiropas barometra īpašajai aptaujai Nr. 300 par Eiropas iedzīvotāju attieksmi pret klimata pārmaiņām,

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 652. lpp.; sk. arī 7. punktu 2008. gada 18. februāra plenārsēdes protokolā.

⁽²⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 437. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0032.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0125.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0223.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0491.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- ņemot vērā Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas atklātās uzklauššanas un viedokļu apmaiņas ar augstu aprindu autoritātēm, kā arī delegāciju braucienu rezultātus,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas ziņojumu (A6-0495/2008),

Politiskās pamatnostādnes

- A. tā kā pasaules nosargāšana ir pienākums, kas tiek nodots no vienas paaudzes nākamajai;
- B. tā kā globālo sasilšanu un klimata pārmaiņas uzskata par ļoti nopietniem, neatliekamiem un cilvēka roku radītiem draudiem,
- C. tā kā īpaši šā sestā pilnvaru termiņa laikā Eiropas Parlamenta darbs saistībā ar klimata pārmaiņām ir bijis iedvesmas avots un pamudinājums rīkoties, lai izveidotu integrētu Eiropas politiku cīņai ar klimata pārmaiņām un saskaņotu klimata pārmaiņas ar ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi,
- D. tā kā Lisabonas līgums skaidri nosaka Eiropas Savienības mērķus un pienākumus klimata pārmaiņu jomā un ratificēšanas gadījumā stiprinās Eiropas Savienības nozīmi ilgtspējīgas attīstības veicināšanā un cīņā pret klimata pārmaiņām,
- E. tā kā Eiropas Savienības nozīme starptautiskajā cīņā pret globālo sasilšanu un tās īpašā atbildība kā attīstītu valstu savienībai nostiprināt identitāti uzliek tās pilsoņiem par pienākumu ne tikai formulēt vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķus attiecībā uz klimata aizsardzību, bet arī tos īstenot ar tālejošiem politiskiem pasākumiem, kā arī ar politisku dialogu ar jaunattīstības valstīm,
- F. tā kā Eiropas Savienības galvenais mērķis iekšpolitikā un ārējo attiecību jomā ir veicināt cilvēktiesību ievērošanu un tā kā Eiropas Savienība īpaši atzīst par fundamentālām tiesības uz dzīvi, drošību, veselību, izglītību un vides aizsardzību, kā arī to cilvēku aizsardzību, kurus īpaši var apdraudēt klimata pārmaiņas, t. i., sievietes, bērnus, vecus cilvēkus un invalīdus,
- G. tā kā pašreizējiem un nākamajiem Eiropas pilsoņu parlamentāriem pārstāvjiem ne tikai tagad, bet arī nākotnē jāvadās pēc šiem klimata politikas principiem, kā arī ilgtspējības, sociālās atbildības un taisnīguma principiem starp paaudzēm un iedzīvotājiem, un viņi nedrīkst pārtraukt nepieciešamo klimata aizsardzības mērķu īstenošanu,
- H. tā kā cilvēku sabiedrībai risināmais uzdevums ir divkāršs, t. i., attiecībā uz draudiem dzīvības nodrošināšanai uz zemes, tieši saistībā ar klimata pārmaiņām, un daudzu nozīmīgu ekosistēmu pārmērīgu izmantošanu un iznīcināšanu, tā kā starp klimata sistēmu un ekosistēmām pastāv vairākas savstarpējas saiknes, jo īpaši attiecībā uz okeānu un sauszemes ekosistēmu spēju piesaistīt oglekli, un tā kā klimata pārmaiņu problēmas var efektīvi risināt tikai ar veselīgām ekosistēmām,
- I. tā kā klimata pārmaiņas īpaši nelabvēlīgi atsaucas uz dažiem apgabaliem un rada tiem lielus izdevumus, piemēram, kalnainiem un piekrastes apgabaliem,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- J. tā kā klimata pārmaiņu ietekme uz cilvēku sabiedrību ir jau daudzviet jūtama, piemēram, Sahelā, kur zeme lielos apmēros pārvēršas par tuksnesi, Bangladešā, kur atkārtoti notiek plūdi, atsevišķās Eiropas daļās, kā arī vairākās Klusā okeāna salās, kuras, kā sagaidāms, var pazust zemūdens,
- K. tā kā klimata pārmaiņas ir uzdevums, kam nav viena politiska risinājuma, bet, apvienojot pastāvošās iespējas un ievērojami palielinot efektivitāti visās ekonomikas un sabiedrības jomās, var būtiski pāvirzīties uz priekšu resursu un sadales problēmu risināšanā, kā arī gatavot pamatu trešai rūpnieciskai revolūcijai,
- L. tā kā ir jāveic neatliekami pasākumi elektroenerģijas un degvielas trūkuma problēmas risināšanai,
- M. tā kā saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras (EVA) 2006. gada datiem Eiropas Savienībā enerģijas ražošana rada 30,9 % no kopējā siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma, transporta nozare – 19,4 %, privātās mājāsaimniecības un pakalpojumi – 14,6 %, celtniecība un rūpnieciskā ražošana – 12,9 %, lauksaimniecība – 9,2 %, rūpnieciskie procesi – 8,1 % un atkritumu nozare – 2,9 %, kā arī atlikušo emisiju daļu rada ķīmiskie šķīdinātāji un nespecifiski sadedzināšanas procesi,
- N. tā kā daudzās nozarēs jau tiek veikti pasākumi siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai un ir jau pieejamas daudzas izmaksu-efektīvas klimata pārmaiņu ietekmes mīkstināšanas iespējas, kaut arī to visaptverošu izmantošanu kavē ierobežojumi piekļuvei tirgum, birokrātiski šķēršļi un augstas finansēšanas izmaksas,
- O. tā kā augstākā prioritāte ir pasākumiem, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzes ražošanu, zemes izmantošanu un atkritumu apsaimniekošanu; tā kā klimata pārmaiņu problēmu tomēr nav iespējams risināt tikai ar emisiju samazināšanu katrā atsevišķā nozarē, tā kā ir nepieciešama sistemātiska problēmas izpēte, lai rastu pārnozaru politiskus risinājumus un panāktu izmaiņas ražošanā, patēriņā, dzīvesveidā un tirdzniecības sistēmā, ieviešot saskaņotu likumdošanu un pielāgojoties neizbēgamajām izmaiņām,

Starptautiskā dimensija – ārpolitika klimata jomā un starptautiskā tirdzniecība pēc 2012. gada

- P. tā kā sarunas par nolīgumu rīcībai pēc 2012. gada notiek ANO vadībā saskaņā ar Bali rīcības plānu šādas galvenajās jomās: emisiju apjoma samazināšana un jauni saistoši samazināšanas mērķi, pielāgošanas pasākumi, mežu izciršana, postīšana un iznīcināšana, tehnoloģiju attīstība samazināšanas un pielāgošanas pasākumiem, nepieciešamie finanšu resursi un, visbeidzot, elastīgo mehānismu pārskatīšana atbilstoši Marakešas vienošanās pie Kioto protokola,
- Q. tā kā samazināšanas pasākumos visnotaļ jāiesaista arī Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO), Pasaules Banka un Starptautiskais Valūtas fonds (SVF),
- R. tā kā sarunas par nolīgumu rīcībai pēc 2012. gada ir jāpabeidz konferencē par klimata pārmaiņām, kas 2009. gada beigās noritēs Kopenhāgenā (COP 15), lai izvairītos no plaisas starp pirmo un otro saistību periodu,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- S. tā kā Eiropadome 2008. gada marta sanāksmē uzsvēra nepieciešamību paātrināt sarunas par Bali rīcības plānu, lai līdz 2009. gadam pieņemtu jaunu nolīgumu par klimata pārmaiņām saskaņā ar ES noteiktajiem 2 grādiem pēc Celsija skalas,
- T. tā kā klimata pārmaiņas var saasināt jau pastāvošo konfliktu iespējamību starptautiskajās attiecībās, piemēram, ar klimata pārmaiņu izraisītu migrāciju, teritoriju zaudēšanu un robežu strīdiem, kas radušies plūdu un krasta līniju pārvietošanās rezultātā, kā arī ar konfliktiem par resursiem, kuri radušies aramzemes samazināšanās, pieaugošā ūdens trūkuma vai mežu izciršanas rezultātā,
- U. tā kā Eiropadome 2008. gada marta sanāksmē aicināja Komisiju izstrādāt Eiropas stratēģiju par pasākumu finansēšanu cīņai ar klimata pārmaiņām, lai samazinātu emisijas un pielāgotos saistībā ar zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju pētījumiem un izstrādi; tā kā šādu tehnoloģiju pārņemšana ir būtisks nosacījums, lai veiksmīgi īstenotu globālo emisiju samazināšanas un pielāgošanās stratēģijas,
- V. tā kā emisiju samazināšanas un pielāgošanās pasākumi ir īpaši nozīmīgi, tā kā rūpnieciski attīstītās valstis vēsturiski ir atbildīgas par klimata pārmaiņām, tā kā jaunattīstības valstis mazākā mērā ir izraisījušas klimata pārmaiņas, bet cieš no tām visvairāk, tā kā pieejamais finansējums cīņai pret klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs ir nepietiekams un to vajadzētu ievērojami palielināt,
- W. tā kā tehnoloģiju pārņemšanu kavē bažas par intelektuālā īpašuma aizsardzību, vājas politiskās institūcijas un tiesiskuma trūkums, kā arī vispārējs kapitāla trūkums,
- X. tā kā PTO nav alternatīvs sarunu forums starptautiskiem pasākumiem klimata jomā un tā kā bez veiksmīga noslēguma sarunām par rīcību pēc 2012. gada nav sagaidāms, ka pasaules tirdzniecība palīdzēs cīņā pret klimata pārmaiņām,
- Y. tā kā ES oglekļa pēda ietver siltumnīcefekta gāzes no preču ražošanas, kuras patērē Eiropā, bet ražo kaut kur citur,

Enerģija

- Z. tā kā nafta ir pasaulē svarīgākais enerģijas avots, sastādot 35 % no primārās enerģijas patēriņa, kam seko ogles ar 25 % un dabasgāze ar 21 %, tā kā tomēr lētas un pietiekamas fosilās enerģijas laikmets tuvojas beigām,
- AA. tā kā saskaņā ar Eurostat datiem 2006. gadā 33,5 % jēlnaftas ES importēja no Krievijas, 15,8 % - no Norvēģijas un 27 % - no arābu valstīm un tā kā 42 % gāzes ES importēja no Krievijas, 24,2 % - no Norvēģijas un 25,9% - no arābu valstīm,
- AB. tā kā Starptautiskā Enerģētikas aģentūra prognozē, ka pieprasījums pēc enerģijas pasaulē līdz 2030. gadam pieaugs vismaz par 60 % un šī pieprasījuma cēlonis būs arī jaunās tirgus ekonomikas valstis,
- AC. tā kā sasniegumi enerģijas tirgos palīdz īstenot mērķus klimata jomā, jo tirgus noteikti enerģijas cenu sadārdzinājumi ir nozīmīgi stimuli resursu ilgtspējīgai izmantošanai un līdz ar to zemam oglekļa patēriņam,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- AD. tā kā nevar būt runas, ka pieaugošo pieprasījumu pēc enerģijas vidējā termiņā un ilgtermiņā būs iespējams segt tikai ar fosiliem kurināmiem, un tā kā lēmumi investēt turpmākajos gados noteiks enerģētikas sistēmas struktūru un dažādos enerģijas veidus nākamajos gadu desmitos,
- AE. tā kā pieaugošais pieprasījums pēc enerģijas nosaka, ka jāveic vairāki savstarpēji papildinoši pasākumi, piemēram, steidzami jāmodernizē esošās spēkstacijas, ko darbina ar fosilo kurināmo, un pārvades tīkli, lai būtiski palielinātu kopējo energoefektivitāti, jāceļ jaunas spēkstacijas un plašāk jāizmanto atjaunojamie enerģijas avoti,
- AF. tā kā enerģijas ietaupīšana ir ilgtermiņa ekonomiski izdevīgākais un tīrākais veids, kā ietaupīt resursus un tādējādi cīnītos pret klimata pārmaiņām, un tā kā apņēmīgi un stabili centieni veicināt Eiropas Savienības energoefektivitāti rada plašus strukturālus risinājumus visā ekonomikā, līdz ar to gatavojot pamatu zaļai zemas oglekļa emisijas ekonomikai,
- AG. tā kā neatkarīgi no urāna pieejamības attiecībā uz kodolenerģijas izmantošanu joprojām aktuāls ir jautājums par drošu kodolatkritumu gala noglabāšanu, kā arī par tehnoloģijas izplatīšanu nedemokrātiskās valstīs,
- AH. tā kā starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora projekts ir kļuvis par kapitāla intensīvas attīstības centru kodolsintēzei kā iespējamam jaunam nākotnes enerģijas avotam un tā kā jebkādu atdevi enerģijas tirgum var gaidīt tikai ļoti tālā nākotnē,

Biodegvielas

- AI. tā kā pašreizējā biodegvielu politika jāaplūko globālā perspektīvā, kur pirmkārt pieaug konkurence attiecībā uz ražīgām zemēm, otrkārt pieaug vajadzība pēc atjaunojamās enerģijas, jo īpaši transporta nozarē,
- AJ. tā kā biomasas kā enerģijas avota un degvielas ražošana daudzām jaunattīstības valstīm piedāvā jaunas ekonomiskas iespējas un samazina šo valstu atkarību no enerģijas importa, ja šāda ražošana ir ilgtspējīga un nenoved, piemēram, pie monokultūrām vai konkurences attiecībā uz pārtikas ražošanu,
- AK. tā kā pēc pilna aprites cikla analīzes izrādās, ka emisiju samazināšanas potenciāls daudzām pirmās paaudzes biodegvielām salīdzinājumā ar tradicionālajām degvielām samazinās, turklāt dažos gadījumos būtiski, un tā kā joprojām nav apmierinoši atrisināti jautājumi par ilgtspējību, ietekmi uz vidi un aramzemes pieejamību, konkurējot ar pārtikas ražošanu,
- AL. tā kā ilgtspējīgai biodegvielu politikai ir jābūt vērstai gan uz to, lai noteiktu ilgtspējības kritērijus biodegvielu ražošanai, gan lai veicinātu pēc iespējas ātru otrās paaudzes biodegvielu,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- AM. tā kā naftas pārstrādes rūpniecība pilnīgu vajadzīgo infrastruktūru jaunajām degvielām var izveidot tikai tad, ja ir pietiekams pieprasījums pēc biodegvielām, un tā kā autorūpniecībā ir attīstītas tehnoloģijas, kas ļauj transportlīdzeklī noteikt benzīna un biodegvielas maisījuma attiecību ar sensoru, un šāds sensors ļauj darbināt ar biodegvielu arī vecāka izlaiduma transportlīdzekļus, tādējādi panākot CO₂ emisiju apjoma samazināšanos visa veida transportlīdzekļiem,
- AN. tā kā biodegvielu potenciālu var īstenot tikai, ja šīs degvielas uzlūko par sastāvdaļu ilgtspējīgu transporta sistēmu izstrādē, paredzot izstrādāt un izmantot transportlīdzekļus ar ļoti nelielu degvielas patēriņu,

Energoefektivitāte

- AO. tā kā vairākām dalībvalstīm nav skaidras energoefektivitātes stratēģijas,
- AP. tā kā dalībvalstīm jāuzlabo un jāpaplašina energoefektivitātes sertifikātu izmantošana, kā arī jāsaista ieteikumi ar finansiāliem stimuliem,
- AQ. tā kā energopatēriņa samazināšana kopā ar energoefektivitāti cilvēku un Kopienas līmenī rada jaunu ekonomiku un darba vietas, kā arī likvidē enerģijas nepietiekamību,
- AR. tā kā celtniecības nozare patērē 40 % no enerģijas gala patēriņa un apbūvētā vide tādējādi rada 33 % no visām siltumnīcefekta gāzu emisijām,
- AS. tā kā celtniecības nozarei (dzīvojamām, tirdzniecības un sabiedriskām ēkām) ir milzīgs ekonomiskais potenciāls, lai samazinātu CO₂ emisijas, modernizējot siltumizolāciju, apkures un dzesēšanas sistēmas, elektroierīces un ventilācijas sistēmas, kā arī uzstādot atstarotājus,
- AT. tā kā ēkas ar mazu energopatēriņu ir atraktīvas, tās pašlaik ir modē un ir ekonomiskas,
- AU. tā kā ES galvenais mērķis ir nodalīt energopatēriņa pieaugumu no ekonomiskās izaugsmes, izdarot ieguldījumus energoefektivitātē visās sabiedrības nozarēs,
- AV. tā kā ir jāizstrādā finanšu instrumenti, lai piešķirtu vajadzīgos budžeta resursus energoefektivitātes uzlabošanai, un līdz ar tirgus attīstību nepārtraukti jāpārskata un jākorrigē elektrisko un elektronisko iekārtu efektivitātes standarti un tie jāpaplašina, lai tos varētu attiecināt uz lielām rūpnieciskajām iekārtām, kā arī jāapsver iespēja noteikt, ka iekārtām ir obligāti jābūt funkcijai "izslēgt",

Mobilitāte un loģistika

- AW. tā kā ES transporta politikas galvenais mērķis ir transporta pieauguma atdalīšana no vispārējās ekonomiskās izaugsmes, tomēr pieprasījums pēc transporta pakalpojumiem joprojām ir pieaudzis vairāk nekā iekšzemes kopprodukts un tādējādi jau tā lielais transporta radīto emisiju īpatsvars ES siltumnīcefekta gāzu emisijās turpina pieaugt,
- AX. tā kā patlaban vienu trešdaļu no ES enerģijas gala patēriņa veido transports un transporta nozare gandrīz pilnībā (līdz 97 %) ir atkarīga no degvielām, kas ražotas no naftas (benzīna un dīzeļdegvielas),

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- AY. tā kā, ja transporta nozarē būtu sasniegti tādi pašus emisiju samazināšanas rādītāji kā citās nozarēs, tad laika posmā no 1990. gada līdz 2005. gadam ES siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms būtu samazinājies par 14 %, nevis par 7,9 %,
- AZ. tā kā 80 % Eiropas iedzīvotāju dzīvo pilsētu teritorijās, kur rodas 40 % no visām transporta emisijām, turklāt transporta sastrēgumi, kas arī koncentrējas pilsētu rajonos, izmaksā Eiropas Savienībai aptuveni 1 % no IKP,
- BA. tā kā mobilitāte pilsētās, no vienas puses, ir tieši saistīta ar cilvēku dzīves kvalitāti, no otras puses, tieši individuālais transports pilsētās ievērojami palielina siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu un rada citas vides problēmas, piemēram, palielina gaisa piesārņojumu un rada troksni, tātad, nevis uzlabo daudzu iedzīvotāju dzīves kvalitāti, bet var to būtiski mazināt, negatīvi ietekmējot veselību,
- BB. tā kā puse no visiem Eiropas iedzīvotāju veiktajiem braucieniem ir īsāki par 5 km,
- BC. tā kā ikdienas reģionālajos un svārstpasažieru pārvadājumos 60 % visu automašīnu braucienus un 90 % visu vilcienu braucienus attālums nav lielāks par 30 km,
- BD. tā kā laika posmā no 2001. gada līdz 2006. gadam dzelzceļa un ūdensceļu kravu pārvadājumu apjoms ir samazinājies (no 18,6 % līdz 17,7 % pa dzelzceļu un no 6,5 % līdz 5,6 % pa ūdensceļiem) un sauszemes kravas pārvadājumu apjoms ir pieaudzis (no 74,9 % līdz 76,7 %),
- BE. tā kā pasažieru un kravu pārvadājumi pa ūdensceļiem ir viens no energoefektīvākajiem transporta veidiem un pa ūdensceļiem pārvadāto kravu īpatsvars ES ir aptuveni 40 %,
- BF. tā kā uzskata, ka energopatēriņš uz vienu tonnu preču un vienu kilometru, braucot pa iekšzemes ūdensceļiem, ir viena sestā daļa no autotransporta energopatēriņa un puse no dzelzceļa transporta energopatēriņa,
- BG. tā kā dalībvalstis ir nepietiekami izmantojušas, piemēram, *Marco Polo* un *NAIADES* programmas, lai novirzītu preču pārvadāšanu pa iekšzemes ūdensceļiem un jūrām,
- BH. tā kā pieaug aizjūras tirdzniecība un kuģu būvniecībā vērojama tendence būt lielākus konteinerkuģus un pasažieru kuģus, kas patērē vairāk smago naftas produktu un tādējādi piesārņo vidi daudz vairāk nekā līdz šim, bet starptautiskā kuģniecība nepiedalās nekādos starptautiskos pasākumos, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām,
- BI. tā kā pagājušajā gadu desmitā notikušī pakāpeniskā liberalizācija un ierobežojumu atcelšana aviācijas nozarē, no vienas puses, bija būtisks priekšnosacījums dinamiskai Eiropas gaisa transporta attīstībai, pieaugot laika posmā no 1995. līdz 2004. gadam pasažieru gaisa pārvadājumiem Eiropas Savienībā par 49 %, tomēr, no otras puses, oglekļa dioksīda emisiju apjoms šajā nozarē laikā no 1990. līdz 2005. gadam ir palielinājies par 79 %,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- BJ. tā kā gaisa transporta izaugsme joprojām arvien vairāk nelabvēlīgi ietekmē vidi, kaut arī ir veikti tehniski un operatīvi uzlabojumi, bet līdz šim ir notikušas tikai ierobežotas debates par saistošiem emisiju standartiem lidmašīnu dzinējiem, kas vērsti uz dzinēju piedziņas tehnoloģiju uzlabošanu, kā arī nav veikti pētījumi par īstenošanas iespējām,
- BK. tā kā Komisija un dalībvalstis ir uzsākušas kopīgu tehnoloģiju iniciatīvu "Clean Sky" un Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētījumu (SESAR), Eiropas satelītu navigācijas sistēmu (*Galileo*) un Globālās vides un drošības uzraudzības (GMES) programmas, kā arī inteligentu transporta sistēmu izpēti projektus, lai uzlabotu energoefektivitāti transporta jomā,
- BL. tā kā gaisa transporta ietekmē atmosfērā nonāk ne tikai oglekļa dioksīds, bet arī slāpekļa oksīdi, ūdens tvaiki, sulfāti un kvēpu daļiņas, kas saskaņā ar Klimata pārmaiņu starptautiskās padomes (*IPCC*) aplēsēm par divām līdz četrām reizēm pastiprina kopējo aviācijas radīto emisiju ietekmi, turklāt šajās aplēsēs nav ņemta vērā papildu ietekme, ko rada spalvu mākoņu veidošanās,
- BM. tā kā attālāko reģionu iedzīvotāji un ekonomikas sakarā ar mobilitāti un attīstību ir augstākā mērā atkarīgi no gaisa transporta,
- BN. tā kā jāuzsver, ka efektīvākais veids, lai ilgtermiņā samazinātu transporta emisijas, ir pilnībā samazināt transporta izaugsmi, padarot sabiedrisko transportu par atraktīvāku alternatīvu vieglajiem automobiļiem, palielinot dzelzceļa transporta apjomu un nodrošinot, ka pilsētvides un infrastruktūru plānošanā tiek ņemta vērā absolūtā vajadzība samazināt vieglo automobiļu izmantošanu,

Tūrisms un kultūras mantojums

- BO. tā kā pētījumā, ko veicis UNESCO Pasaules kultūras mantojuma centrs, konstatēts, ka klimata pārmaiņu ietekme apdraud vienu desmito daļu no pasaules kultūras mantojuma un kultūrvēsturiskajām ainavām,
- BP. tā kā pēc ANO Pasaules tūrisma organizācijas datiem Eiropa ir pasaules reģions, ko visvairāk apmeklē tūristi un 2006. gadā to apmeklēja 55 % no visiem starptautiskajiem tūristiem,
- BQ. tā kā klimata pārmaiņas var radīt tūrisma plūsmas izmaiņas, kas var ekonomiski ļoti nelabvēlīgi atsaukties uz attiecīgajiem tūrisma reģioniem,

Rūpnieciskās emisijas

- BR. tā kā Eiropas Savienības Emisiju kvotu tirdzniecības (EKT) sistēma ir unikāls instruments, lai maksimāli efektīvi samazinātu emisijas, un tā var būt par paraugu līdzīgām sistēmām, tomēr ir jāgarantē šo sistēmu saderība,
- BS. tā kā rūpniecības nozarēm ir būtiska nozīme, lai sasniegtu Eiropas Padomes noteiktos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķus, un tā kā ir jāveicina, lai šīs nozares vēl vairāk samazina to rūpnieciskās siltumnīcefekta gāzu emisijas, saglabājot konkurētspēju,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- BT. tā kā ir reāli jāīsteno Tīrās attīstības mehānisma (TAM) un Kopīgo īstenošanas (KĪ) idejas, jo īpaši izplatot modernas un efektīvas tehnoloģijas; tā kā TAM un KĪ vajadzētu attiecināt tikai uz augstvērtīgiem projektiem, kas nodrošina dokumentētu siltumnīcefekta gāzu emisiju papildu samazināšanos,

Lauksaimniecība un lopkopība

- BU. tā kā mērķis izmaiņām lauksaimniecības praksē, ES vides tiesību aktiem un nesenajām strukturālajām reformām kopējā lauksaimniecības politikā ir ilgtspējība, kas netieši veicina emisiju samazināšanos, labāk izmantojot pieejamos resursus,
- BV. tā kā lauksaimniecība rada siltumnīcefekta gāzu emisijas, bet arī veicina šo emisiju samazināšanos, kā arī lauksaimniecību tieši ietekmē negatīvās klimata pārmaiņas, kurām ir dažādas ekonomiskās un sociālās sekas visos Eiropas reģionos,
- BW. tā kā plaša apmēra lopbarības audzēšana lopkopībai rada ievērojamu daļu no lauksaimniecības kopējā siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma,
- BX. tā kā lauksaimniecībā pietrūkst specifisku klimata aizsardzības mērķu, piemēram, saistošu noteikumu par metāna un slāpekļa(I) oksīda emisiju samazināšanu, kā arī veicinošu sistēmu, lai varētu izmantot jau pastāvošo emisiju samazināšanas potenciālu,
- BY. tā kā mājlopu audzēšana pēc iespējas dabiskos apstākļos labvēlīgi ietekmē vidi, jo tiek sakopta ainava un saglabātas ganības, kā arī tiek patērēts mazāk enerģijas un rodas mazāk emisiju,
- BZ. tā kā mājlopu skaits ir jāpielāgo pieejamajām platībām un eroziju var novērst, izmantojot ilgtspējīgu ganību praksi,

Meži

- CA. tā kā mežiem ir liela nozīme attiecība uz biosfēru un tiem ir daudz funkciju globālajā ekosistēmā **un tā kā pašreizējā mežiem piešķirtā ekonomiskā vērtība nav spējīga ņemt vērā ekosistēmu un/vai sociālo vērtību,**
- CB. tā kā mežiem klimata pārmaiņu mazināšanā ir trīs dimensijas - tie ir oglekļa krājumi, ja mežus ilgtspējīgi izmanto un aizsargā, meži piesaista oglekli, ja veic apmežošanas pasākumus, un ar mežiem kā ar atjaunojamu izejvielu var aizstāt fosilos kurināmos un fosilos produktus,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- CC. tā kā vairāk nekā 30 % pasaules zemes platību klāj meži, kur mājo vairāk nekā divas trešdaļas no dzīvnieku sugām, kas dzīvo uz zemes, un tā kā meži piesaista apmēram 30 % no ikgadējām siltumnīcefekta gāzu emisijām,
- CD. tā kā mežiem, no vienas puses, ir būtiska nozīme klimata pārmaiņu ierobežošanā, tomēr, no otras puses, vismaz vienu trešdaļu no visas pasaules mežiem skar klimata pārmaiņu sekas,
- CE. tā kā mežu iznīcināšanas lielākā problemātika ir saistīta ar sociāli ekonomiskajiem faktoriem, piemēram, nabadzību un atpalcību, vājām politiskām iestādēm un tiesiskuma trūkumu, kā arī prettiesiskām īpašumattiecībām un korupciju, kas cita starpā var novest pie nelikumīgas atmežošanas un mežu izciršanas,
- CF. tā kā mežu iznīcināšana, tos izcērtot, nesaprātīgi izstrādājot vai iznīcinot, cita starpā karstuma viļņu izraisītos ugunsgrēkos, būtiski veicina CO₂ emisijas,
- CG. tā kā joprojām trūkst stratēģiju un programmu izcirsto mežu atjaunošanai,
- CH. tā kā esošā mežu platību struktūra Eiropas Savienībā neatbilst tam, kā būtu jāizskatās Eiropas raksturīgajām dabiskajām jaukto mežu platībām,

Augsnes aizsardzība

- CI. tā kā Eiropas augsnei ātrāk kā jebkad agrāk tiek nodarīts neatgriezenisks kaitējums un klimata pārmaiņas pastiprina šā kaitējuma apmērus,
- CJ. tā kā mūžīgā sasaluma slāņa kušana izmaina augsnes raksturu ziemeļu puslodē un vēl izraisa ievērojama metāna daudzuma noplūdi atmosfērā,

Ūdens apsaimniekošana

- CK. tā kā ūdens resursu pieejamība, nodrošināšana ar dzeramo ūdeni un jebkuru citu ūdeni, ūdens patēriņš un notekūdeņu attīrīšana ir cieši saistīti ar ekonomiskajiem un sociālajiem nosacījumiem,
- CL. tā kā klimata pārmaiņas vēl vairāk pastiprina Eiropā pastāvošās reģionālās atšķirības attiecībā uz pieejamajiem ūdens resursiem, kā arī plūdu un sausuma periodiem,

Zivsaimniecība

- CM. tā kā zivis un gliemji ir svarīgs pārtikas avots un okeāns ir pasaules lielākais oglekļa piesaistītājs, kā arī biomasas un izejvielu avots,
- CN. tā kā pārtikā izmantojamie jūras resursi jau tiek pārizmantoti,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Atkritumu apstrāde un resursu apsaimniekošana

- CO. tā kā atkritumu hierarhija ir pamatprincips, lai samazinātu klimata pārmaiņas atkritumu nozarē,
- CP. tā kā vajadzētu apzināties, ka Eiropas Savienības tiesību akti par atkritumiem kopā ar atkritumu iznīcināšanas jauninājumiem un pārstrādātu produktu plašāku izmantošanu jau ir pozitīva ietekme uz vidi un tie veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanos no atkritumu nozares, kaut arī šis potenciāls vēl netiek pilnībā izmantots,
- CQ. tā kā atkritumu daudzums diemžēl turpina pieaugt, neskatoties uz visiem centieniem to samazināt,

Adaptācijas pasākumi

- CR. tā kā visa veida adaptācijas pasākumi ir garantija nākotnei, lai mazinātu kaitējumu no iepriekšējām siltumnīcefekta gāzu emisijām un ar to saistīto temperatūras paaugstināšanos,
- CS. tā kā ar adaptācijas pasākumu attīstības izmaksu un ieguvumu analīzi vien nepietiek, lai nodrošinātu vajadzīgo minimālo aizsardzību visām iedzīvotāju grupām; tā kā, lai nodrošinātu šādus pasākumus, steidzami jāveic klimata pārmaiņu vietējās ietekmes analīze,
- CT. tā kā saskaņā ar Tūkstošgades ekosistēmas novērtējuma ziņojumu dabisko resursu patēriņš šobrīd apdraud jau divas trešdaļas no visām ekosistēmām, palielina neaizsargātību pret klimata pārmaiņām un tādējādi vēl mudina pēc iespējas ātrāk izstrādāt adaptācijas pasākumus,
- CU. tā kā EVA, KPC (Kopīgā pētniecības centra) un PVO (Pasaules Veselības organizācijas) ziņojumā "Eiropas klimata izmaiņu ietekme" ir vērsta uzmanība uz faktu, ka neaizsargātība pret klimata pārmaiņām Eiropā lielā mērā mainās pa reģioniem un nozarēm, skarot smagāk kalnu reģionus, piekrastes zonas, Vidusjūras un Arktikas reģionus, un uzsvērts, ka papildus globālo siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai jāveic proaktīvi adaptācijas pasākumi Eiropas un dalībvalstu līmenī, lai mazinātu klimata pārmaiņu ietekmi,

Veselība

- CV. tā kā klimata pārmaiņu ietekmi uz veselību lielākoties ir iespējams novērst, piemēram, kā minēts PVO ziņojumā, sagatavojot un nostiprinot veselību, veicot atbilstošus profilakses pasākumus, īpašu uzmanību pievēršot tropisko slimību izplatībai un sabiedrības informēšanas kampaņām, īpaši vēršoties pie īpaši uzņēmīgām grupām, piemēram, grūtniecēm, zīdaiņiem, bērniem un veciem cilvēkiem,
- CW. tā kā Eiropas Vides un veselības rīcības plānā 2004.–2010. gadam pilnībā nav aplūkota vides ietekme uz veselību, jo īpaši saistībā ar klimata pārmaiņām,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Izaugsme un nodarbinātība

- CX. tā kā Eiropadome 2007. gada marta sanāksmē noteiktie klimata politikas mērķi ir tehniski un ekonomiski īstenojami un piedāvā unikālas darbību iespējas tūkstošiem ES uzņēmumu,
- CY. tā kā daudzi uzņēmumi vēl nav pietiekamā apmērā apzinājuši ar klimata pārmaiņām saistīto iespēju un risku jomu,
- CZ. tā kā veiktie pasākumi cīņā ar klimata pārmaiņām ir savietojami ar ilgstošu ekonomikas izaugsmi un labklājību, tā kā šie pasākumi varētu nozīmēt efektīvas investīcijas ar nozīmīgu pretlejupslīdes funkciju un tie ir jāuzlūko kā uzdevums plašām strukturālām izmaiņām, kuru galamērķis ir patiesi zaļas ekonomikas attīstīšana,
- DA. tā kā darba vietu pārstrukturizēšana visdrīzāk notiks noteiktu nozaru ietvaros, nevis starp,

Nākotnes tehnoloģiju veicināšana

- DB. tā kā emisiju kvotu tirdzniecība ir būtiska Eiropas klimata pārmaiņu programmas sastāvdaļa siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, paaugstinot energoefektivitāti, tā kā ar emisiju kvotu tirdzniecību vien nepietiek, lai rastu CO₂ krīzes risinājumu un izraisītu plašu revolūciju zema CO₂ satura tehnoloģiju jomā,
- DC. tā kā klimata pārmaiņu mazināšanas mērķu sasniegšanai ir nepieciešami attiecīgi finanšu vadības mehānismi, lai veicinātu energoefektīvu un tīru tehnoloģiju izstrādi un pielietošanu,
- DD. tā kā ilgtspējīga dzīvojamo ēku celtniecība nozīmē milzīgu potenciālu darbavietu izveidei,
- DE. tā kā tehnoloģisku revolūciju neizraisīs tikai energoefektivitāte, bet ir vajadzīga integrēta stratēģija ES, dalībvalstu un vietējā līmenī, lai paātrinātu pētniecību un attīstību (P&A) inovatīvu un modernu tehnoloģiju un procesu izstrādē, kā arī veicinātu to pārņemšanu,
- DF. tā kā oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu (CCS) nelielos mērogos pielieto jau dažādās jomās, piemēram, naftas un gāzes ražošanā, tā joprojām ir agrīna stadija lielākai tehnoloģijai, ar kādu būtu iespējams cīnīties pret klimata pārmaiņām,
- DG. tā kā izmaksas un riski pagaidām joprojām ir lielāki par ekonomiskajām priekšrocībām un spēkstaciju efektivitāte, izmantojot CCS, samazinās, kaut arī tiek izmantotas jaunākās tehnoloģijas,
- DH. tā kā CCS tehnoloģija kā pārejas tehnoloģija ceļā uz energosistēmas dekarbonizēšanu sniedz risinājumu iespējas spēkstaciju CO₂ emisiju samazināšanai un tā varētu būt par papildinājumu atjaunojamo enerģijas avotu tehnoloģijām, bet tā kā CCS ir tehnoloģija, ko izmanto procesa noslēguma posmā,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Inteliģentas datorsistēmas un informācijas un sakaru tehnoloģija (IST)

DI. tā kā IST nozare pašlaik rada 2 % CO₂ no globālā emisiju daudzuma, bet rūpniecība potenciāli spēj ne tikai samazināt savas emisijas, bet arī izstrādāt inovatīvus un energoefektīvākus pielietojumus visā ekonomikā,

Finansēšana un budžeta jautājumi

DJ. tā kā ar pašreizējo ES budžetu nepietiek klimata aizsardzības mērķu īstenošanai, jo klimata pārmaiņu apturēšanas politiskajai prioritātei nav vēl nodrošinātas vajadzīgās budžeta apropriācijas,

DK. tā kā nākamajā finanšu shēmā budžeta apropriācijas ir jāpiešķir klimata pārmaiņu apturēšanai un Eiropas adaptācijas politikas izveidošanai, lai nodrošinātu pietiekamu ES "klimata pārmaiņu budžetu" nākamajam budžeta periodam pēc 2013. gada,

DL. tā kā visā ES politikā ir jāņem vērā cīņa ar klimata pārmaiņām; tā kā līdz ar to ES nevar vairs tikai pārdalīt esošos resursus, bet tai ir jāveicina jaunu resursu izveide, lai finansētu pārnozaru raksturu cīņai ar klimata pārmaiņām,

Izglītība, apmācība, ziņošana, marķēšana un sabiedrības izpratnes veidošana

DM. tā kā ekonomikas un sociālās politikas pasākumi cīņai ar klimata pārmaiņām nes līdzīgu kultūras izmaiņas, kas maina ieradumus un dzīvesveidu, bet tā kā visās sabiedrības jomās nav iespējams sasniegt tiešām ilgtspējīgu izejvielu patēriņu un izmantošanu, nemainot domāšanu un uzvedību, kuru dēļ ir jāizstrādā jauni patēriņa un dzīvesveida modeļi,

DN. tā kā klimata pārmaiņas paātrina tehnoloģiju modernizāciju, kuras ekonomiskās iespējas būs iespējams izmantot tikai tādā gadījumā, ja darba tirgū būs pietiekams daudzums kvalificētu speciālistu,

DO. tā kā Eurobarometra īpašā aptauja (Eurobarometra īpašā aptauja Nr. 300) skaidri parāda, ka vairums no aptaujas dalībniekiem Eiropā uzskata klimata pārmaiņas par nopietnu problēmu, bet tā kā daudzi no aptaujātajiem sūdzas par informācijas trūkumu un personīgās iniciatīvas klimata pārmaiņu apturēšanai aprobežojas ar tādiem vienkāršiem pasākumiem kā, piemēram, atkritumu šķirošana vai mazāks enerģijas un ūdens patēriņš, kuri neprasa būtiski izmainīt ikdienas dzīvi,

DP. tā kā ir pieejama nepieciešamā informācija, lai noteiktu mobilitātes ieradumus, piemēram, saistībā ar privāto vieglo automašīnu izmantošanu un alternatīviem pārvietošanās veidiem (iešanu kājām, braukšanu ar velosipēdu vai sabiedrisko transportu),

DQ. tā kā ES klimata aizsardzības prasības un likumi vietējiem un pašvaldību lēmumu pieņēmējiem palīdz uzlabot dzīves kvalitāti daudzās Eiropas Savienības pilsētās un ar vietējām iniciatīvām lielpilsētu rajonos tiek veicināta CO₂ emisiju samazināšana Eiropas Savienībā,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- DR. tā kā ne tikai mazumtirdzniecības uzdevums ir veicināt klientos alternatīvus iepirkšanās ieradumus; tā kā uzņēmumiem kopumā ar saviem darījumu modeļiem un ražošanas procesiem ir jābūt par paraugu ilgtspējībai un resursu efektivitātei un tie var izmantot savus darbiniekus, lai izplatītu informāciju par klimatu draudzīgu darbību,
- DS. tā kā visumā patērētājiem trūkst informācijas par lauksaimniecības produktu ietekmi uz klimatu, bet mērķtiecīgas informēšanas kampaņas var ietekmēt patērētāju iepirkšanās ieradumus un tādējādi panākt arī veselības politikas mērķus,
- DT. tā kā klimata pārmaiņu problēmu nevar risināt, visur pasaulē plaši neiesaistot ļaudi, un tā kā tādēļ viens no galvenajiem uzdevumiem ir jebkuriem līdzekļiem nodrošināt iedzīvotājiem vajadzīgo informāciju, lai palīdzētu risināt problēmas un arī viņus aizsargātu, kad neizbēgami rodas adaptācijas problēmas,

2050. gads - Nākotne sākas šodien

- DU. tā kā pasaules iedzīvotāju vajadzības pēc resursiem jau šobrīd par vienu ceturto daļu pārsniedz zemeslodes dabiskās reģenerācijas spējas, tādējādi atņemot nākamajām paaudzēm dzīves pamatelementus,
- DV. tā kā nākotnes ražošanas veidu un patērētāju uzvedības pamati noteikti tiek likti ar šā laika politiskajiem lēmumiem, kuri prasa tālredzību un politisku vadību, tomēr tā kā ilgtspējīgs dzīvesveids nav iespējams bez ekonomikas, zinātnes, plašsaziņas līdzekļu, organizētas pilsoniskās sabiedrības un iedzīvotāju līdzdarbības,
- DW. tā kā klimata pārmaiņas ir globāla vides problēma, kuras cēloņi pēc rakstura ir strukturāli,

Vadošās politikas idejas

1. piemin iepriekš minēto 2008. gada 21. maija rezolūciju un jo īpaši to, ka visiem emisiju samazināšanas centieniem jābūt pakļautiem mērķim ierobežot globālās temperatūras pieaugumu zem 2°C, ņemot vērā, ka šāda mēroga sasilšana jau ļoti nopietni ietekmētu mūsu sabiedrību un indivīdu dzīvesveidu, kā arī ievērojamas pārmainītu ekosistēmas un ūdens resursus; pauž dziļas bažas, ka klimata pārmaiņas notiek arvien ātrāk un šo pārmaiņu sekas ir daudz nopietnākas, nekā prognozēts iepriekš, kā to parāda arī nesen veiktie zinātniskie pētījumi; tādēļ aicina Komisiju stingrāk novērot un analizēt jaunākos zinātniskos atklājumus, lai novērtētu, vai ar ES noteiktajiem 2°C var panākt šā mērķa īstenošanu, t. i., izvairīties no bīstamām klimata pārmaiņām;

2. uzsver, ka, izmantojot horizontālu pieeju, steidzami visās jomās un politikā kā jauni parametri jāiekļauj globālā sasilšana un klimata pārmaiņas, kā arī jāņem vērā globālās sasilšanas un klimata pārmaiņu cēloņi un sekas visās nozīmīgās ES tiesību aktu jomās;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

3. īpaši piemin galvenos mērķus klimata pārmaiņu apkarošanā un saskaņā ar IPCC ceturtajā novērtējuma ziņojumā (AR4) un Bali konferences nostājā iekļautajiem ieteikumiem uzsver ES un citu rūpnieciski attīstīto valstu grupas vidēja termiņa mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 25 %-40 %, kā arī ilgtermiņa mērķi līdz 2050. gadam samazināt emisijas par vismaz 80 % salīdzinājumā ar 1990. gadu, neatkāpjoties no mērķa ierobežot globālo temperatūras paaugstināšanos 2°C robežās salīdzinājumā ar līmeni pirms rūpniecības laikmeta, tādējādi sasniedzot 50% varbūtību šā mērķa īstenošanai;

4. uzsver, ka ikvienas valsts ietekme uz klimatu neaprobežojas ar fiziskajām emisijām; mudina ES veikt steidzamus iekšējus pasākumus un saistībā ar starptautiskām sarunām, lai izstrādātu grāmatvedības principus, kuros būtu pilnībā ņemts vērā patēriņš, kā arī starptautiskā aviācija;

5. aicina Komisiju ņemt vērā nākamo Eiropas politikas iniciatīvu oglekļa pēdas, lai nodrošinātu Eiropas noteikto klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanu, kā arī nodrošinot augstu aizsardzības līmeni videi un sabiedrības veselībai;

6. uzsver politiskos pasākumus un sadarbību starptautiskajā līmenī (ieskaitot reģionālus daudzpusējus nolīgumus), kā arī ES un dalībvalstu līmenī, ko atkārtoti piedāvā Parlaments cīņai ar klimata pārmaiņām;

7. atzinīgi vērtē ES tiesību aktu paketes pieņemšanu (tā dēvēto "klimata un enerģijas paketi"), prasot vienpusēji par 20 % samazināt ES siltumnīcefekta gāzu emisijas un izveidot procedūru, lai pastiprinātu centienus panākt samazinājumu par 30 % saskaņā ar saistībām nākamajā starptautiskajā nolīgumā un līdz 2020. gadam palielināt atjaunīgās enerģijas daļu par 20 % ES dažādajos enerģijas veidos un aicina ES dalībvalstis netraucēti un ātri īstenot šos tiesību aktus; aicina Komisiju stingri uzraudzīt "klimata un enerģijas paketes" īstenošanu;

8. uzskata, ka daži klimata paketē ietvertie principi arī ir noderīgi starptautiska nolīguma mērķiem, jo sevišķi saistošais lineārais rādītājs rūpnieciski attīstīto valstu saistībām, diferencēšana, pamatojoties uz pārbaudīto emisiju līmeni 2005. gadā, un prasība sasniegt gada samazinājuma koeficientu;

9. atbalsta Eiropas Savienības vadošo lomu starptautiskajās sarunās ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros COP un MOP līmenī, kā arī attiecībā pret citiem starptautiskiem forumiem, piemēram, PTO, Pasaules Banku un SVF; uzsver arī, ka ES un dalībvalstīm jārealizē Kioto protokola mērķi, lai patiesi īstenotu šo vadošo lomu;

10. piekrīt, ka modernu vides tehnoloģiju izstrāde, pielietošana un eksports vienlaicīgi veicina Lisabonas stratēģijas un Kioto protokola, kā arī citu ar klimatu saistīto mērķu sasniegšanu, un norāda, ka pretenciozu ekoloģisku mērķu un ekonomiskās izaugsmes sasniegšanai ir pilnībā jāintegrē Lisabonas stratēģija un klimata un enerģijas pakete;

11. ņemot vērā finanšu krīzi, aicina piemērotā veidā veikt ieguldījumus, kuru mērķis ir ekonomiskās izaugsmes veicināšana, īpaši veicinot videi draudzīgas tehnoloģijas, kuras vienlaikus sekmēs Eiropas turpmāku konkurētspēju un nodrošinās nodarbinātību;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

12. saistībā ar minēto uzsver, ka klimata pārmaiņu apkarošana izraisa sociālas pārmaiņas, kas palīdz radīt jaunas darba vietas un rūpniecības nozares, cīnīties ar enerģijas trūkumu un atkarību no fosilās degvielas importa un nodrošina sociālās garantijas iedzīvotājiem; uzsver, ka šī mērķa veiksmīgai sasniegšanai ir būtiski svarīga sadarbība starptautiskā, reģionālā un vietējā līmenī;

13. turklāt ir pārliecināts, ka ar klimata pārmaiņām iespējams veiksmīgi cīnīties tikai tad, ja šajā procesā ir pilnībā iesaistīti iedzīvotāji, kā arī aizsargāti pārejas periodā uz oglekļa emisijas neradošu ekonomiku; tādēļ uzsver, ka mazināšanas un adaptācijas politika virza Eiropas Savienību uz jaunu ilgtspējīgas attīstības modeli, kam vajadzētu veicināt sociālo raksturu, lai nodrošinātu sociālo vienprātību;

14. uzsver, ka sākotnēji ir ievērojami jāuzlabo energoefektivitāte visās ikdienas dzīves jomās un paralēli jāuzsāk ilgtspējīgs ražošanas un patērēšanas modelis ar apzinātu resursu saglabāšanu, balstoties uz atjaunojamiem enerģijas avotiem;

15. uzsver šajā sakarībā nepieciešamību pārskatīt Eiropas Savienības budžeta un pašreizējo, kā arī nākotnes finansēšanas instrumentu saderību ar Eiropas klimata aizsardzības politikas mērķiem un vajadzības gadījumā tos pielāgot;

16. uzsver, ka veiksmīga pētniecības un attīstības politika ir iespējama, tikai praktiski piemērojot jaunas tehnoloģijas, izmantojot drošus pieejas punktus tirgum;

17. prasa veikt pētījumus par klimata izraisītās migrācijas potenciālām tendencēm un to ietekmi uz vietējiem pakalpojumiem, lai būtu iespējams veikt ilgtermiņa plānošanu, kā arī plānot riska pārvaldību;

18. uzsver, ka gandrīz puse planētas iedzīvotāju nav sasnieguši 25 gadu vecumu un šodienas lēmumiem par klimata politiku būs tālejošas sekas cilvēces vēsturē lielākajai jauniešu paaudzei;

Starptautiskā dimensija - ārpolitika klimata jomā un starptautiskā tirdzniecība pēc 2012. gada

19. atzinīgi vērtē COP 14 un COP/MOP 4 Poznaņā pieņemto lēmumu pāriet no diskusijām uz reālām sarunām, ņemot vērā nolīgumu rīcībai pēc 2012. gada un saistībā ar to darba programmas pieņemšanu 2009. gadam; arī atzinīgi vērtē priekšsēdētājiem piešķirtās pilnvaras ierosināt sarunu tekstu, kuru izskatīs 2009. gada jūnija sarunu sesijā;

20. aicina Komisiju un nākamās Padomes prezidentūras uzņemties vadošo lomu starptautiskajās sarunās, kas vērstas uz nolīguma noslēgšanu pēc 2012. gada un pabeigt tās līdz 2009. gadam, lai atliktu pietiekami daudz laika ratificēt nākotnes nolīgumu par klimata aizsardzību un izvairītos no pārrāvumiem starp saistību periodiem;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

21. uzsver, ka jauno klimata pārmaiņu nolīgumu vajadzētu iekļaut ANO sistēmas “kopēja, bet diferencēta atbildība” principos, kur rūpnieciski attīstītās pasaules valstis uzņemtos vadību savu iekšzemes emisiju samazināšanā, tajā pašā laikā jaunattīstības valstis apņemtos veikt pasākumus saskaņā ar Bali rīcības plānu, kas paredz veikt valstīm piemērotus ierobežojošus pasākumus ilgtspējīgas attīstības kontekstā izmērāmā, pārskatāmā un pierādāmā veidā, atbalstot un dodot iespēju izmantot rūpnieciski attīstīto valstu tehnoloģijas, finansējumu un palielinātu veikspēju;

22. aicina tās UNFCCC līgumslēdzējas puses, kas pārstāv rūpniecības nozares, kuras vēl nav ierosinājušas individuālas emisijas samazinājuma saistības, to darīt, tādējādi sniedzot ieguldījumu pasaules mēroga centienos, lai izpildītu Konvencijas mērķi; atzinīgi vērtē jaunattīstības valstu saistības ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām procesā un neatkarīgas saistības un politikas, kuras pieņēmušas dažas no šīm valstīm;

23. mudina jauno ASV administrāciju īstenot ieceres un, pieņemot valsts tiesību aktus, sniegt ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā un tīro tehnoloģiju izstrādē un, aktīvi iesaistoties starptautiskajās sarunās, tālākejošas klimata pārmaiņu sistēmas rīcībai pēc 2012. gada izveidē;

24. uzsver, ka nolīgums par rīcību pēc 2012. gada ir jāsaskaņo ar citiem Apvienoto Nāciju un Eiropas Savienības starptautiskās politiskās dienaskārtības mērķiem, piemēram, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) un drošības jautājumiem, lai varētu izmantot politikas sinerģijas;

25. atzīmē Komisijas pieņemto paziņojumu “Ceļā uz visaptveroša līguma par klimata pārmaiņām noslēgšanu Kopenhāgenā” (COM (2009)0039) par ES nostāju, gatavojoties ANO konferencei par klimata pārmaiņām COP 15, kas notiks Kopenhāgenā;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt ārpolitiku klimata pārmaiņu jomā un atkārtoti vērst uzmanību uz ES mērķiem attiecībā uz klimatu Eiropas Savienības un dalībvalstu diplomātiskajās misijās; apņemas no savas puses atkārtoti runāt par ES mērķiem attiecībā uz klimata pārmaiņām un aizstāvēt šos mērķus, kontaktējoties ar parlamentāriešiem no citām valstīm;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis integrēt attīstības palīdzības programmās emisiju samazināšanas prasības un pasākumus, kas paredz adaptāciju klimata pārmaiņu sekām, un/vai norādīt starptautiskajām attīstības palīdzības programmu aģentūrām, lai tās, pieņemot lēmumus, ņemtu vērā šīs vajadzības, un tādējādi ar partnerattiecību palīdzību iesaistītu attiecīgo valstu vai reģionu privāto sektoru, valsts iestādes un nevalstiskās organizācijas; uzsver, ka jāmobilizē papildu resursi, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm tikt galā ar uzdevumiem saistībā ar klimata pārmaiņām, un ka visas iniciatīvas šajā kontekstā formāli jāsaista ar ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām procesu un TAM; atzinīgi vērtē Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidi, lai atbalstītu adaptāciju klimata pārmaiņām nabadzīgās jaunattīstības valstīs, kuras ir visneaizsargātākās pret klimata pārmaiņām, un tādēļ piemin iepriekšminēto 2008. gada 21. oktobra rezolūciju;

28. atzinīgi vērtē COP 14 un COP/MOP 4 pieņemto lēmumu Pielāgošanās fonda darbības pilnīgai uzsākšanai, tādējādi tam dodot iespēju, sākot no 2009. gada, finansēt projektus un uzskata to par ļoti nozīmīgu pirmo soli, risinot jaunattīstības valstīm svarīgos jautājumus saistībā ar klimata pārmaiņu pasākumu finansēšanu šajās valstīs; arī atzinīgi vērtē lēmumu palielināt ieguldījumu līmeni tehnoloģijas nodošanai, izmantojot Poznaņas stratēģisko programmu tehnoloģijas nodošanai;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

29. atzinīgi vērtē panākumus, lai gan ierobežotus, kas gūti risinot jautājumus par TAM papildinātību un ģeogrāfisko sadalījumu, un prasa ES dalībvalstīm saskaņā ar Poznaņas lēmumiem pirkt kredītus no projektiem valstīs, kurās izvietoti mazāk kā desmit reģistrēti TAM projekti, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, mazās salu jaunattīstības valstīs un Āfrikā, un segt projektu izskatīšanas izmaksas;

30. šajā sakarā atgādina par papildinātības principu kā norādīts Kioto Protokola 6., 12. un 17. pantā un Marrakešas vienošanās dokumentā, saskaņā ar ko pusēm ir jāizpilda siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas saistības valstī pirms ārējo elastīgo mehānismu, piemēram, TAM un KĪ, priekšrocību izmantošanas;

31. uzsver, ka pārmērīga TAM/KĪ izmantošana mazina Eiropas Savienības uzticamību starptautiskajās sarunās ar ANO un tādejādi tās galveno nozīmi cīņā pret klimata pārmaiņām; mudina dalībvalstis būt atbildīgām un samazināt TAM/KĪ izmantošanu un izpildīt lielākus emisiju samazinājumus savās valstīs;

32. pievienojas ieteikumiem Augstā pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas lietās un Komisijas ziņojumā "Klimata pārmaiņas un starptautiskā drošība" un uzsver nepieciešamību izveidot atbilstošu daudzpusēju preventīvu ES "klimata diplomātiju", lai starptautisko attiecību veidošanā vairāk integrētu klimata politikas aspektus saistībā ar citiem starptautisko attiecību faktoriem, tādiem kā iedzīvotāju skaita pieaugums un klimata izraisīta migrācija, urbanizācija, pieprasījums pēc enerģijas, enerģijas cenu pieaugums, kā arī pārtikas un ūdens trūkums;

33. aicina ES un dalībvalstis saistībā ar Eiropas drošības stratēģiju un Eiropas drošības un aizsardzības politiku novērst, uzraudzīt un veikt pasākumus, lai mazinātu sekas, ko civilajai aizsardzībai un cilvēku drošībai rada klimata pārmaiņas un no tām izrietošās dabas katastrofas, kā arī iespējamus konfliktus, ko izraisa izmaiņas ūdens un zemes sadalījumā klimata pārmaiņu rezultātā;

34. aicina ES un dalībvalstis pastiprināt esošās klimata partnerattiecības ar mērķa jaunattīstības valstīm un veidot jaunas partnerattiecības, kur tādu šobrīd nav, nodrošinot būtiski lielāku finansiālu atbalstu tehnoloģiju attīstībai un pārnesei, intelektuālā īpašuma aizsardzībai un iestāžu veikspējas palielināšanai;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt augstāko prioritāti energoefektivitātei un atjaunojamiem resursiem attīstības sadarbības kontekstā;

36. aicina Komisiju PTO sarunu raunda un procesa rīcībai pēc 2012. gada ietvaros īstenot savstarpēji saskaņotas sarunu stratēģijas tirdzniecības un vides politikas jomā, lai nosūtītu sarunu partneriem ticamu informāciju par Eiropas klimata aizsardzības mērķiem un instrumentiem šo mērķu sasniegšanai un lai kļedētu bažas par tirdzniecības barjerām vai citiem nelabvēlīgiem apstākļiem tirdzniecības attiecībās ar trešām valstīm, kurām nav saistošu mērķu attiecībā uz klimatu, kā arī īstenotu savstarpības principu, globāli cīnoties pret klimata pārmaiņām;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

37. aicina Komisiju, prezidentūras un dalībvalstis uzņemties vadošo lomu sarunās par nolīgumu par rīcību pēc 2012. gada, lai nodrošinātu panākumus sarunām par klimatu, kuru mērķis ir ierobežot temperatūras pieaugumu 2 C robežās;

Enerģija

38. uzsver, ka Eiropai vajadzīga tālejoša, kopīga enerģētikas politika gan ES, gan ārpus tās, lai nodrošinātu augsta līmeņa energoapgādes drošību, kas atbilst ilgtspējības nosacījumiem, resursu efektivitātei un klimata neitralitātei, kā arī lai risinātu jautājumus saistībā ar klimata pārmaiņām un konkurētspēju;

39. aicina ES izveidot Eiropas atjaunojamās enerģijas kopienу, lai veicinātu šajā jomā turpmākus pētījumus un pilotprojektus, kā arī izstrādātu tīklu atjaunojamo energoresursu optimālai integrācijai;

40. aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt:

— Eiropas enerģijas pārvades infrastruktūras (arī tā saucamo supertīklu) attīstīšanu un attiecīgas investīcijas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu ES enerģijas avotu daudzveidību;

— tekošos pētījumus un pilotprojektu izstrādi saistībā ar ar IST tehnoloģijām, decentralizētu ražošanu un citu jaunu tehnoloģiju izstrādi;

41. aicina ES un dalībvalstis ar valsts iestāžu atbalstu dalībvalstīs un ES līmenī, kā arī pēc iespējas austāku sadarbības līmeni ar citām valstīm un starptautiskām organizācijām nodrošināt dažādiem enerģijas veidiem politiski virzītu un uzņēmējdarbības vadītu pārejas fāzi, kuras laikā tiktu pakāpeniski atbalstīta atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana, kas savukārt samazinātu un aizstātu fosilo kurināmo izmantošanu;

42. aicina dalībvalstis atbalstīt personiskās atbildības sajūtu reģionu un pilsoņu vidū un ar juridiskām un fiskālām iniciatīvām veicināt lielāku vietēji pieejamo atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu;

43. aicina dalībvalstis, izmantojot amortizācijas sistēmas un nodokļu stimulus, dot elektroenerģijas piegādātājiem motivāciju veikt nepieciešamo modernizāciju spēkstacijās, ko darbina ar fosilo kurināmo, lai panāktu būtiskus efektivitātes uzlabojumus tradicionālajā elektroenerģijas ražošanā;

44. aicina dalībvalstis nodrošināt pieeju enerģijas, gāzes un elektrības tīklam no decentralizētiem avotiem, likvidēt tirgus piekļuves šķēršļus inovatīviem elektroenerģijas piegādātājiem atjaunojamo enerģijas avotu nozarē, kā arī paātrināt vietējās koģenerācijas un triģenerācijas izplatību, vadoties pēc vidēja termiņa mērķiem;

45. ierosina kā būtisku Eiropas enerģētikas ārpolitikas daļu veidot partnerattiecības saules enerģijas jomā ar trešām Vidusjūras reģiona valstīm, kuras sākuma fāzē plāno ģenerēt saules enerģiju un pārsūtīt to pa tiešas strāvas augstsprieguma vadiem uz Eiropas Savienību, bet kas otrajā fāzē varētu būt par pamatu elektrības un ūdeņraža ražošanai un tādejādi nozīmētu pāreju uz ekonomiku, kura balstītos uz atjaunojamiem enerģijas avotiem;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

46. aicina ES, dalībvalstis un uzņēmēju kopienas:

- investēt no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas un ūdeņraža ražošanas, transporta un uzglabāšanas infrastruktūrā, tīklos un vados;
- piedāvāt trešām valstīm, izmantojot partnerattiecības enerģētikas jomā, programmas nepieciešamo institūciju, infrastruktūru un apmācību programmu izveidei vietējiem speciālistiem un pieeju tīkliem viņu vajadzībām;

47. aicina dalībvalstis atbilstoši vietējām un reģionālām iespējām palielināt vēja enerģijas daļu dažādos enerģijas veidos, kas, pateicoties intensīvam atbalstam, jau kļuvusi par stabilu enerģijas ģenerēšanas veidu, kā arī hidroenerģijas un ģeotermisko apkures sistēmu daļu, un turpināt izmantot esošo attīstības potenciālu, izmantojot cita starpā Eiropas pētījumu iniciatīvas un koordināciju pa ekselences tīkliem;

48. uzsver ievērojamo biomasas ilgtspējīgo potenciālu enerģijas ražošanā, lai samazinātu siltumnīcas efekta gāzu emisijas, un prasa izstrādāt Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai biomasas izmantošanai elektrības un gāzes ražošanā, apkurē un dzesēšanā;

49. aicina Komisiju iesniegt visaptverošu analīzi par visām emisijām, kas rodas atsevišķu bioenerģijas avotu pilna dzīves cikla laikā, lai noteiktu, kāda nozīme nākotnē kā enerģijas avotam varētu būt biomasai no atliekām un piemērotām kultūrām; uzskata, ka neatkarīgi no rezultātiem jāveic pētījumi par audzēšanas inovāciju piedāvātajām priekšrocībām un trūkumiem, kā arī par biotehnoloģijas izmantošanu biomasas siltumtelpības uzlabošanai;

50. uzskata siltuma un strāvas koģenerāciju par efektīvu, ekonomisku un videi draudzīgu izvēli;

51. pieņem zināšanai dažādas dalībvalstu metodes attiecībā uz kodolenerģiju un tādēļ mudina Komisiju pievērst īpašu uzmanību radioaktīvajiem atkritumiem un to pilnam ciklam, nolūkā uzlabot drošību;

52. uzskata, ka pētījumi par kodolsintēzes tehnoloģiskajām īstenošanas iespējām starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktorā ir pirmie soļi ceļā uz šā enerģijas veida komerciālu izmantošanu, un uzsver, ka šā mērķa sasniegšana ir augstākā mērā atkarīga no ilgtermiņa garantijām, kas piešķirtas šādu pētījumu finansēšanai;

53. mudina dalībvalstis un ES attīstīt tālāk oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju (CCS) spēkstacijām, ko darbina ar ogļēm un gāzi, stimulējot demonstrējumu projektus un veicinot pētījumus;

Biodegvielas

54. norāda, ka atsevišķi biodegvielu ražošanas veidi var ietekmēt pārtikas cenas, mazināt bioloģisko daudzveidību un mežu izciršanu, un tajā pašā laikā norāda, ka biodegvielas jāražo atbildīgā veidā, kā arī jāizmanto uzraugāms ilgtspējīgs process;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

55. uzskata par nepieciešamu iesaistīt jaunattīstības valstis ilgtermiņa biodegvielu attīstības un ražošanas stratēģijā, lai izvērtētu to ekonomiskās plānošanas un ienesīguma iespējas, lai nodrošinātu pārtikas pieejamību un ražošanu, lai atrisinātu jautājumus par šo degvielu ekoloģisko ilgtspējību, **tostarp visu attiecīgo netiešo ietekmju novērtējumu**, un arī ļautu veikt sociālo attīstību un nepārtraukti palielināt uzkrājumus, kā arī lai nodrošinātu, ka jaunattīstības valstis saņem nepieciešamo apmācību, kas atbilstu ES ilgtspējības kritērijiem;

56. aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt modernāko biodegvielu P&A, lai nodrošinātu tām vajadzīgā finansējuma piešķiršanu un to sasaisti ar noteiktajiem attīstības mērķiem;

57. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot pieredzi, kas gūta ilgtspējības kritēriju izstrādē Eiropas Savienībā, lai aktīvi veicinātu globāla biodegvielu standarta izstrādi;

Energoefektivitāte

58. aicina Komisiju ierosināt saistošu 20 % energoefektivitātes paaugstināšanas mērķi līdz 2020. gadam un pievienot šim ierosinājumam konkrētus pagaidu samazināšanas mērķus;

59. prasa veikt plašu, vietējā līmeņa sabiedrības informēšanas kampaņu, lai palielinātu decentralizētu energoefektivitāti, kuras ietvaros māju un dzīvokļu īpašniekiem tiek piedāvāti termiskie attēli un informācija par viņu īpašumu energoefektivitāti, kā arī iesniegti finansēšanas priekšlikumi iespējamiem modernizēšanas pasākumiem pēc mikrokredītu parauga;

60. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt efektīvus pasākumus, lai palielinātu izpratni par IST nozīmi energoefektivitātes, ilgtspējīgas attīstības un ES pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanai;

61. prasa ar tirdzniecības izstādēm, atvērto durvju dienu un semināriem panākt sinerģiju starp nekustamo īpašumu īpašniekiem, finanšu pakalpojumu sniedzējiem, amatniekiem un citiem nekustamā īpašuma nozares dalībniekiem;

62. prasa īstenot skaidru Eiropas koordinēšanu elektrības koģenerācijas un triģenerācijas izplatīšanai un integrēšanai rūpnieciskajās iekārtās, lai nodrošinātu vietējas vai reģionālas izejas pozīcijas klimata aizsardzības pasākumiem un vienlaikus energopatēriņa efektivitātes palielināšanai;

63. aicina Ekonomikas un finanšu padomi ieviest pazeminātas PVN likmes atjaunojamai enerģijai un precēm un pakalpojumiem, ko izmanto enerģijas taupības nolūkos; ierosina dalībvalstīm izstrādāt modernizēšanas iniciatīvas, pazeminot PVN likmes modernizēšanas darbiem un šim nolūkam izmantotajām ierīcēm, piemērojot zemes vai nekustamā īpašuma nodokli atbilstoši ēku energoefektivitātei un pilnībā ieviešot un reklamējot energoefektivitātes sertifikātus;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

64. ierosina kā iniciatīvu īrētā īpašuma modernizācijai samazināt nodokļu likmi ieņēmumiem par īri līdz ar ieguldījumiem atjaunojamās apkures un elektrības sistēmās, kā arī enerģijas taupīšanā;

65. ņemot vērā ēku ilgo kalpošanas laiku, atzīmē īpašo nozīmi nodrošināt, ka jaunas ēkas pēc iespējas tiek būvētas atbilstoši augstākajiem energoefektivitātes standartiem, ka esošās ēkas tiek modernizētas atbilstoši pašreizējiem standartiem un ka visās jaunās un izremontētās ēkās izmanto vismaz minimālu daļu enerģijas no atjaunojamiem enerģijas avotiem;

66. ierosina, ka dalībvalstis uzlabo un paplašina energoefektivitātes sertifikātu izmantošanu un saista ieteikumus ar finansiālām iniciatīvām;

67. prasa noteikt minimālus ES energoefektivitātes standartus jaunām un izremontētām ēkām; aicina attiecīgās vietējās iestādes un profesionālās apvienības dalībvalstīs ieviest energoefektivitātes kritērijus, vadlīnijas un valsts tiesību aktus vai administratīvos lēmumus jaunām ēkām kā vadmotīvu arhitektiem un celtniecības inženieriem, paredzot arī celtniecības noteikumus attiecībā uz jaunu ēku energoefektivitāti un lielākiem renovācijas darbiem, kā arī lai nodrošinātu iekšējās tīru un veselīgu gaisu;

68. uzsver nepieciešamību iekļaut minimālos energoefektivitātes kritērijus visaptverošā publiskā iepirkuma politikā attiecībā uz sabiedriskām ēkām un pakalpojumiem valsts, reģionālā un vietējā līmenī, izmantojot to par inovāciju veicināšanas līdzekli jaunās tehnoloģijās un nodrošinot šo tehnoloģiju piekļuvi tirgum;

69. prasa, lai pieejamos Eiropas iestāžu pētījumi par oglekļa emisijas ietekmi un enerģijas samazināšanas potenciālu, publiskotu un tie būtu viegli pieejami lietotājiem attiecīgajās iestāžu tīmekļa vietnēs;

70. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt aktīvu atbalstu P&A saistībā ar apgaismojuma tehnoloģijām un inteligentu apgaismošanas lietošanu, lai stingrāk veicinātu energoefektīvāku apgaismojuma ieviešanu gan telpās, gan sabiedriskās vietās ārpus telpām, īpašu uzmanību pievēršot augsti efektīvām gaismas diodēm;

71. atzīmē, ka augstceltņu renovācija un energoefektivitātes uzlabošana, jo īpaši valstīs, kur šādas ēkas sastāda lielāko dzīvokļu tirgus daļu, ir vieglākais veids, kā ietaupīt enerģiju un samazināt CO₂ emisijas; aicina Komisiju pārskatīt un palielināt pašlaik noteikto struktūrfondu 2 % robežu, ko piemēro dotācijām augstceltņu renovācijai;

72. atzīmē, ka ilgtermiņa mērķim celtniecības nozarē Eiropā jābūt neto energoefektivitātei vienādai ar nulli līdz 2015. gadam jaunās dzīvojamās ēkās un līdz 2020. gadam jaunās tirdzniecības un sabiedriskajās ēkās, un uzskata, ka šis mērķis ilgtermiņā jāattiecinā arī uz renovētām ēkām;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

73. aicina Komisiju ik pēc pieciem gadiem pielāgot tirgus attīstībai energoefektivitātes noteikumus visa veida elektriskām un elektroniskām iekārtām pēc "vislabākā risinājuma" principa, lai modernizētu esošās marķēšanas programmas vai efektivitātes klasifikācijas un tādējādi izvairītos no patērētāja maldināšanas;

74. aicina Komisiju noteikt stingrus ES mērķus un ieviest integrētu rūpniecības politiku, lai nodrošinātu piekļuvi tirgum un pārņemtu energoefektīvas tehnoloģijas, paredzot tajā kopēju tehnoloģisko mērķu (piemēram, pasīvo ēku) izstrādi, plašāku integrētās politikas stratēģiju, piemēram, pirmtirgus un zaļā publiskā iepirkuma izmantošanu un piemērot noteikumus par produkta dizainu un minimālajiem standartiem;

75. aicina Komisiju konsekventi ieviest aizliegumu iekārtām ar augstiem dīkstāves zudumiem un kā nākamo Ekodizaina direktīvas ⁽¹⁾ īstenošanas soli apsvērt iespēju ieviest obligātu prasību, lai iekārtām būtu izslēgšanas funkcija, un ieviest obligātu prasību par automātisku izslēgšanos un enerģijas taupīšanas režīmiem pat iekārtām ar lieliem motoriem, kā arī rūpnieciskām iekārtām un mehānismiem;

76. mudina savlaicīgi un stingri īstenot 2006. gada prasības attiecībā uz strāvas skaitītāju uzstādīšanu, lai patērētājam būtu informācija par patērēto enerģiju un enerģijas piegādātāji varētu efektīvāk reaģēt uz pieprasījumu;

Mobilitāte un loģistika

77. norāda, ka Eiropas ekonomikas un sociālais modelis pamatojas uz to, lai nodrošinātu personu un preču mobilitāti un pieejamību, dodot priekšroku laika efektivitātei, bet ne resursu efektivitātei, un tādēļ nākotnē būs vajadzīga kombinēta pieeja, kurā ietverti abi faktori;

78. aicina Eiropas Investīciju banku un tās riska kapitāla filiāli Eiropas Investīciju fondu būtiski palielināt atbalstu energoefektivitātei un atjaunojamās enerģijas izstrādei;

79. atgādina iesaistītajām personām, ka arī transporta nozarē ir jāīsteno prasības, ko paredz ES mērķi samazināt CO₂ emisijas līdz 2020. gadam vismaz par 20 % un, ja pastāv starptautisks nolīgums, vismaz par 30 %, salīdzinot ar 1990. gadu, tajā pat laika periodā palielinot energoefektivitāti par 20 %;

80. prasa veikt izsmēlošus savstarpēji atbalstošus pasākumus, lai izstrādātu ilgtspējīgu transporta politiku, kas ietvertu transportlīdzekļu tehnoloģiju (ekoefektīvu inovāciju) izstrādi, plašāku alternatīvo enerģijas avotu izmantošanu transporta vajadzībām, tīru degvielu izplatīšanas tīklu izveidi, alternatīvu piedziņas veidu plašāku izmantošanu, inteligentu satiksmes vadību, izmaiņas braukšanas stilā un vieglo automobiļu izmantošanā, uzlabotu loģistiku, "zaļos koridorus" un IST transporta vajadzībām, CO₂ nodokli un sabiedriskā transporta modernizāciju, lai sasniegtu nulles emisiju mērķi, neierobežojot pieaugošās prasības pēc mobilitātes; norāda, ka to visu varētu panākt, skaidri apzinot prioritātes publiskajā iepirkumā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīva 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem (OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

81. uzskata, ka īpaša prioritāte jāpiešķir principa “maksā piesārņotājs” piemērošanai, un prasa pilnībā iekļaut visus transporta veidus to ārējo izmaksu internalizācijā; norāda, ka šā mērķa sasniegšanai vajadzīga atbilstoša ekonomiskā vide, un tādēļ aicina dalībvalstis pārskatīt attiecīgos nodokļus un nodevas;

82. atzinīgi vērtē Komisijas pārskatu par zaļāka transporta jomā veiktajiem pasākumiem (*Greening Transport Inventory*), kurā minēti gan esošie, gan nepieciešamie tiesību akti ilgtspējīgai transporta nozares izaugsmei;

83. uzsver infrastruktūras projektu nozīmi transporta nozarē, tomēr prasa nākotnē ņemt vērā iespējamo klimata ietekmi uz plānošanu, dizainu un celtniecību;

84. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot satelītnavigācijas sistēmas, lai palielinātu energoefektivitāti transporta jomā, uzlabojot satiksmes plūsmu vadību un organizāciju, sniedzot reālā laika informāciju par preču un personu kustību un optimizējot maršrutu un transporta veidu izvēli;

85. pauž nožēlu, ka daudzviet pilsētplānošanā gandrīz nemaz vai pārāk vēlu, vai tikai daļēji ir risināti uzdevumi saistībā ar no transporta viedokļa efektīvas un videi draudzīgas pilsētvides plānošanu ar gājēju zonām, veloseliņiem un to elastīgu sasaisti ar vietējo sabiedrisko transportu;

86. aicina dalībvalstis un pašvaldības:

- piedāvāt elastīgas un savstarpēji saskaņotas vieglo automobiļu izmantošanas alternatīvas un paplašināt mobilitātes piedāvājumus, piemēram, sasaistīt ciešāk esošos centrālos un perifēros vietēja transporta tīklus un, regulējot satiksmi pilsētas centrā, paredzēt prioritāti sabiedriskajam transportam;
- plaši izvērst un uzlabot vispārējos pakalpojumus, ar cenu politiku un citām iniciatīvām veicinot pāreju uz videi draudzīgākiem transportlīdzekļiem, un veikt būtiskus ieguldījumus infrastruktūrā tādējādi padarot sabiedrisko transportu pievilcīgāku,

un vidusposmā aicina uzlabot privātā/individuālā transporta integrāciju pasažieru/kraavu pārvadājumu transporta loģistikā un ir pārliecināts, ka ieguldījumiem dzelzceļa infrastruktūrā ir jābūt saistītiem ar labākiem dzelzceļa pakalpojumiem;

87. uzver inteliģentu transporta sistēmu nozīmi komodalitātes interesēs un to iekļaušanu Kopienas, dalībvalstu, reģionālajā un vietējā transporta politikā, jo šīs sistēmas veicina drošākas un videi draudzīgākas transporta nozares izveidi; prasa attīstīt un izmantot inteliģentas transporta sistēmas satiksmes regulēšanai un sastrēgumu mazināšanai;

88. aicina ES un tās dalībvalstis cieši sadarboties ar rūpniecības nozari, lai radītu nepieciešamos tirgus politikas nosacījumus, lai transporta vadībā iekļautu inteliģentas transporta sistēmas, īpaši attiecība uz loģistiku un drošības vadību (*ERTMS, RIS, eCall*);

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

89. aicina dalībvalstis veicināt komodalitāti, ieviešot nomaināmas numuru plāksnes kopā līdz ar pašreizējo praksi, lai iedzīvotājiem gariem braucieniem labprāt izmantotu dzelzceļa transportu un, sākot braucienu un sasniedzot galamērķi, viņu rīcībā būtu viegļie automobiļi, kuriem ir neliels enerģijas patēriņš;

90. atzinīgi vērtē lēmumu saistībā ar nesen pieņemtajiem tiesību aktiem, kas nosaka mērķus automobiļu radītajām CO₂ emisijām, nosacīt ilgtermiņa mērķi emisijām - 95 g CO₂/km līdz 2020. gadam;

91. uzsver dzelzceļa transporta kā energoefektīva transporta veida ar nelielām oglekļa emisijām potenciālo nozīmi gan tāliem kravu pārvadājumiem, gan īsa un vidēja attāluma reģionāliem pasažieru pārvadājumiem un pārvadājumiem saistībā ar svārstmigrāciju, un prasa atspoguļot šīs prioritātes kritērijos, lai saņemtu atbalstu no reģionāliem fondiem un Kohēzijas fonda;

92. atzinīgi vērtē Eiropas transporta tīklu (TEN-T) izveidi un paplašināšanu ES valstīs, kā arī kaimiņvalstīs, un aicina dalībvalstis pēc iespējas drīz pabeigt prioritāros, jo īpaši videi draudzīgos, jo tie ir būtiski nozīmīgi kravu pārvadājumu loģistikai un ilgtspējīgai Eiropas transporta politikai;

93. uzsver iekšzemes ūdensceļu nozīmi kravu pārvadājumiem; uzsver šīs nozares videi draudzīgo raksturu un lielo rezerves krāvnēsību;

94. pauž nožēlu, ka ieguldījumi dzelzceļu tīkla paplašināšanai pēdējo desmit gadu laikā ir kritušies, kaut arī visas transporta nozares interesēs būtu veikti lielu kravu daļu modālu pārnese uz dzelzceļiem un iekšzemes ūdensceļiem;

95. atbalsta Komisijas plānu kopā ar dalībvalstīm noteikt īpašas "jūras maģistrāles" un ļoti cer, ka gaidāmā "Eiropas jūras transporta telpa bez šķēršļiem" veicinās jūras transporta attīstību un paātrinās tā efektivitāti;

96. atbalsta Komisijas priekšlikumus palielināt ostu maksas un maksas par tauvošanas darbu izpildi, pamatojoties uz kuģu izplūdes gāzu emisiju līmeni, un nodrošināt ostā elektroapgādi kuģiem no krasta, nevis no generatoriem, kas atrodas uz paša kuģa;

97. uzskata, ka kuģu būvētavām un kuģu īpašniekiem jāpievērš lielāka uzmanība jaunām energoefektīvām tehnoloģijām, piemēram, buru izmantošanai, gaisa dobumu sistēmai (*Air Cavity System*), atkritumu latentā siltuma izmantošanai elektroenerģijas ražošanai, efektīvākiem dzinējiem, labākiem virsbūves un stūres profiliem, precīzākām meteoroloģiskām prognozēm kursa koriģēšanai un iespējām ietaupīt degvielu sakarā ar labāku virsbūves krāsojumu;

98. aicina Starptautisko Jūrniecības organizāciju (SJO) noteikt emisiju samazināšanas mērķi kuģniecības nozarē un minimālos standartus šo moderno tehnoloģiju izmantošanai jaunu kuģu būvēšanā; aicina Komisiju noteikt emisiju samazināšanas mērķi jūras transportam, ja tas izrādītos nepieciešami;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

99. uzskata, ka aviācijas nozarē ir nepieciešama integrēta pieeja, kas noteiktu aviācijas rūpniecībai visā pasaulē, aviosabiedrībām un lidostu operatoriem pienākumu pēc iespējas drīz un, vēlākais, līdz 2013. gada 1. janvārim mērķi samazināt emisiju apjomu; uzskata, ka integrētai pieejai jāattiecas uz pētniecību un tehnoloģiju, darbības uzlabojumiem un globālu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, kas pamatotos uz ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu aviācijai;

100. mudina ES un tās dalībvalstis līdz EKT sistēmas aizsākšanai šajā nozarē pēc iespējas efektīvāk īstenot un paplašināt vienotas Eiropas gaisa telpas koncepciju un SESAR projektus, prioritāri izveidojot funkcionālus un elastīgus gaisa telpas blokus, kā arī elastīgi izmantojot gaisa telpu kopumā, lai uzreiz varētu izmantot pieejamos emisiju samazināšanas potenciālus un samazināt gaisa kuģu degvielas patēriņu līdz pat 12 %;

101. aicina ES un dalībvalstis piešķirt vajadzīgo atbalstu pētniecībai un attīstībai attiecībā uz jaunām, piemēram, ūdeņraža, elektrības, degvielas elementu, hibrīdu vai modernu biodegvielu tehnoloģijām, dzinējiem, kuros izmanto alternatīvu degvielu, jaunām tehnoloģijām un IT risinājumiem, ar kuriem varētu samazināt transportlīdzekļu svaru un palielināt efektivitāti;

102. aicina transporta nozares piedziņas sistēmu un dzinēju ražotājus kopīgiem spēkiem īstenot pastāvīgu savu mašīnu energoefektivitātes uzlabošanu atbilstoši Euro 6 standartiem, taču arī ārpus tiem, noteikt nozares iekšējos mērķus nozīmīgai energoefektivitātes palielināšanai un turpināt pētīt alternatīvu degvielu izmantošanas iespējas, lai veicinātu ilgtspējīgāku nozares izaugsmi;

103. aicina vieglo automobiļu ražotājus pārorientēt savus parkus uz mazākiem, vieglākiem, energoefektīvākiem modeļiem, lai nodrošinātu personīgo mobilitāti laikā, kad jādomā par klimata pārmaiņām un ir ierobežoti naftas resursi;

104. aicina militāro rūpniecību pievērsties arī tās dzinēju un piedziņas sistēmu energoefektivitātes palielināšanai un veikt pētījumus par alternatīvu degvielu izmantošanas iespējām;

105. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pieņemt īpašu atbalsta sistēmu ūdeņradim, pamatojoties uz atjaunojamiem enerģijas avotiem, lai nodrošinātu ūdeņraža transportlīdzekļu ražošanas strauju pieaugumu; uzskata, ka ar šo sistēmu jārisina jautājumi par atbalsta palielināšanu no ES budžeta ūdeņraža gala izmantošanai, par atbalsta nodrošināšanu no dalībvalstu puses ūdeņraža specifiskai pielietošanai, piemēram, ar nodokļu atvieglojumiem, un par agrīnu tirgu izveidi, izmantojot nulles emisiju transportlīdzekļu iepirkšanu valsts dienestos;

106. aicina Komisiju līdz 2010. gadam sagatavot ziņojumu par ierobežojumiem, kuri vēl pastāv attiecībā uz kobotāžu, un citiem faktoriem Eiropas Savienībā, kas iekšējā tirgū izraisa braucienus bez kravas un efektivitātes zudumus; uzskata, ka efektīva kravu loģistika, ko izmanto ka neatņemamu ES transporta sistēmas daļu, ir noteicošais faktors ilgtspējīgai mobilitātei Eiropā, ekonomikas efektivitātei un konkurencei, optimālai energoresursu izmantošanai, darbavietu radīšanai, vides aizsardzībai un cīņai pret klimata pārmaiņām;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Tūrisms un kultūras mantojums

107. pauž bažas, ka ārkārtējas dabas parādības un ilgtermiņa klimata pārmaiņas apdraud Eiropā kultūras mantojumu un tradicionālās ainavas, un aicina dalībvalstis sagatavot Eiropas līmenī saskaņotu kopēju sarakstu ar Eiropas kultūras mantojuma vietām, ko apdraud klimata pārmaiņas;

108. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionus veikt plašus adaptācijas un preventīvus pasākumus sezonu tūrisma rajonos, ko apdraud klimata pārmaiņas un kuros netiek piedāvātas reālas alternatīvas, piemēram, ūdensapgādes nodrošināšanu, aizsardzību pret mežu ugunsgrēkiem, aizsardzības pasākumus pret ledāju kušanu un vai piekrastes aizsardzības uzlabošanai, lai ņemtu vērā tūrisma ekonomisko nozīmi un nepieciešamo infrastruktūru darbavietām un ienākumiem, kā arī lai novērstu būtiskus ekonomiskus kaitējumus visā vērtību ķēdē;

109. uzskata, ka atsevišķos reģionos tūrisma nozares tālākā paplašināšana ir ekonomiski un ekoloģiski pamatojama tikai tad, ja, spriežot par konkrētās vietas attīstību, ņem vērā iespējamo klimata pārmaiņu ietekmi, piemēram, būtisku ūdens trūkumu, sniega trūkumu vai ledāju izzušanu;

110. aicina tūrisma nozari kopā ar vietējām pašvaldībām un ekonomiskajām apvienībām izstrādāt integrētas stratēģijas, lai samazinātu šajā nozarē emisijas un uzlabotu energoefektivitāti, jo īpaši attiecībā uz transportu un izmitināšanu, kā arī plānot pasākumus ekotūrisma veicināšanai, tostarp sociālā, sporta vai kultūras tūrisma attīstībai un izcilākus tūrisma galamērķus, saudzējot un aizsargājot vidi;

Rūpnieciskās emisijas

111. prasa uzņēmumu pārskatu standartos iekļaut darba vietas klimata pārmaiņu revīzijas, lai veicinātu pārredzamību "zaļās" politikas un emisiju samazināšanas uzraudzībā;

112. prasa visām komerciālām un nekomerciālām iestādēm katru gadu publiski ziņot par emitēto siltumnīcefekta gāzu daudzumu, par pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, par pasākumiem nodarbināto pārkvalificēšanai (gadījumā, ja iestādi slēdz sakarā ar pierādītu oglekļa noplūdi) un ieņēmumiem, kas gūti no emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas darbības; aicina Komisiju uzraudzīt šos pasākumus un ziņot Parlamentam par rūpniecības nozaru progresu, samazinot emisijas;

Lauksaimniecība un mājlopu audzēšana

113. aicina Komisiju neatkarīgi no rezultāta apsvērt lauksaimniecības nepārprotamo iekļaušanu turpmākajā integrētajā Eiropas klimata politikā un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķu izstrādāšanu šajā nozarē, ieskaitot metānu un slāpekļa(I) oksīdu no lauksaimniecības nozares, izmantojot visu jau pieejamo potenciālu;

114. norāda, ka optimizēta zemes apsaimniekošana palielina augsnes humusa saturu un apstrādājamām platībām var būt lielāka nozīme oglekļa piesaistei nekā līdz šim, ja uzlabo apstrādāšanas vadību un izvairās no neapstādītām papuvēm;

115. uzskata, ka optimizēta minerālmēsļu uzglabāšana un izmantošana var ievērojami veicināt slāpekļa(I) oksīda emisiju samazināšanos; aicina šajā sakarībā mēslošanai minerālmēsļu vietā izmantot organisko mēslojumu;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

116. prasa veikt ekonomiskas analīzes par atsevišķi reģionālu audzēšanas prakšu rentabilitāti pie dažādiem klimatiskajiem apstākļiem, lai noteiktu adaptācijas iespējas un veicinātu pāreju uz citām šķirnēm;

117. uzskata, ka lauksaimniecības praksē ir jāņem vērā klimata pārmaiņas un aicina finansēt P&A un jaunu un videi draudzīgāku kultivēšanas un lauksaimniecības pārvaldes metožu izstrādi; arī prasa veikt pētījumus jauno tehnoloģiju jomā, biotehnoloģiju jomā sēklu, augu selekcijai, zaļajai gēnu tehnoloģijai un augu aizsardzības jomā un prasa ieviest klimata aizsardzības politiku lauksaimniecībā, kas ietver seminārus, apmācības programmas, pilotprojektus un zemes un ūdens pārvaldības jauninājumus lauksaimniekiem;

118. atzīst, ka graudaugu un sojas audzēšana lopbarības vajadzībām rada būtiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas; piemin ziņojumu "Lopkopības garā ēna" (*Livestock's Long Shadow*), ko 2006. gada novembrī izdeva ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija un kurā konstatēts, ka lopkopība rada 18 % no pasaules kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām;

119. prasa piena un gaļas ražotājiem pārskatīt un vajadzības gadījumā uzlabot barību, lai panāktu metāna veidošanās samazināšanos atgremotāju spureklī; prasa veikt ietekmes novērtējumu uz dzīvnieku veselību un labturību, kurš attiektos uz dzīvnieku barošanu vai audzēšanu lopkopības nozarē, kā arī neievieš pasākumus, kas nelabvēlīgi ietekmē dzīvniekus;

120. atzīst, ka biogāzes iekārtu izstrāde, lai iegūtu enerģiju, pārstrādājot kūtsmēslus, var būt ekonomiski īstenojams un no vides viedokļa nozīmīgs solis, lai samazinātu metāna emisijas no lopkopības;

Meži

121. uzskata, ka turpmākās Eiropas klimata politikas mērķim ir jābūt gan tropisko lietus mežu un atlikušo boreālo mežu saglabāšanai, gan arī Eiropas mežu kopšanai un atjaunošanai; norāda, ka liela nozīme var būt mežu zemes aizsargjoslām ap lielām pilsētu teritorijām un rūpniecības centriem;

122. uzskata, ka faktiskai emisiju apjoma samazināšanai, izvairoties no mežu iznīcināšanas, ar ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām palīdzību jāizveido ilgtspējīga mežkopības kompensācija shēma, un prasa izveidot skaidrus ekonomiskus stimulus ilgtermiņa pirmmežu un lielu mežu platību saglabāšanai, izmantojot mežus ilgtspējīgi, turklāt praktiskā vērtībā daudz lielākā mērā ir jāvērtē pēc tā, kādi "ekoloģijas pakalpojumi" un sociālās funkcijas tiek īstenoti;

123. prasa valstīs, kurās vēl ir lielas dabisko mežu platības, globālā CO₂ tirgus ietvaros īpaši ekonomiski stimulēt to saglabāšanu, apzinot katru gadu piesaistīto oglekli rūpīgi saglabātā mežā; ierosina apsvērt jautājumu, vai šajā sakarā ir lietderīgi orientēties tikai uz tropiskiem lietus mežiem;

124. aicina ES sadarbībā ar starptautisko sabiedrību izveidot gaisa un satelītnovērošanas sistēmas un nepieciešamās infrastruktūras īpaši ilgtermiņa tropisko mežu saglabāšanai; prasa izveidot Pasaules Bankas aizgādībā globālu fondu satelītnovērošanas sistēmu izveidei;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

125. uzskata, ka globālu satelītnovērošanas sistēmu mežu aizsardzībai veiksmi var nodrošināt tikai tad, ja ir nodrošināts iestāžu atbalsts, kā arī izveidotas un ilgtermiņā uzturētas pārvaldes iestādes ar kvalificētu personālu;

126. šajā sakarībā uzsver, ka Eiropas mežiem vajadzīgas novērošanas programmas, kas ļauj savlaicīgi noteikt kaitējuma iespējas, kā arī riska zinātniska modelēšana attiecībā uz mežu rajoniem, kurus var skart karstuma viļņi, mežu ugunsgrēki un sausums, lai būtu iespējams veikt atbilstošus preventīvus pasākumus meža aizsardzībai;

127. uzskata, ka dalībvalstu mežu uzskaitījums ir būtisks informācijas avots, lai varētu izanalizēt Eiropas mežu kopējo stāvokli un to nozīmi kā CO₂ piesaistītājiem; aicina Komisiju ne tikai paātrināt dalībvalstu iesniegto datu sagatavošanu un izvērtēšanu, bet arī izmantot šobrīd labāko praksi dalībvalstīs;

128. atzīmē, ka, pamatojoties uz dzīves cikla datiem, koks principā var būt “zaļāka” izvēle celtniecībā nekā tērauds un betons, jo koks piesaista oglekļa dioksīdu un tā ražošana prasa mazāk enerģijas nekā tā alternatīvas, un no koka blakusproduktiem var iegūt atjaunojamo enerģiju; tomēr atzīst, ka tādēļ koksne jāaudzē ilgtspējīgā veidā, kas pašlaik nenotiek bieži; tādēļ aicina ES steidzami pieņemt tiesību aktus, lai samazinātu risku, ka ES tirgū nonāk nelegālā un neilgtspējīgā veidā audzēta koksne;

129. uzsver plašās mežu izmantošanas iespējas un vairākas priekšrocības saistībā ar mežu izmantošanu; aicina ES noteikt kritērijus biomasas ilgtspējīgai izmantošanai;

130. uzsver, ka Eiropas Savienībā jāievieš mežu ilgtspējīga apsaimniekošana, izvirzot plašus mērķus sociālajā, ekonomikas un vides jomā; atzīmē, ka mežu ilgtspējīgas apsaimniekošanas mērķis paredz ilgtermiņā palielināt oglekļa daudzumu, ko piesaista meži; atzīmē arī, ka jauni, augoši un efektīvi apsaimniekoti meži ir labi oglekļa piesaistītāji, un tādēļ uzskata, ka vietās, kur izcērt mežus, izcirsto koku vietā jāstāda jauni koki; uzskata, ka vienlaikus ir jāaizsargā vecāki meži, jo tiem ir būtiska nozīme bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā;

Augsnes aizsardzība

131. iesaka paplašināt zinātniskos pētījumus un augsnes stāvokļa uzraudzību, lai savlaicīgi varētu novērst eroziju, kā arī lauksaimniecības zemju un bioloģiskās daudzveidības zudumu;

132. aicina Padomi pieņemt tās kopējo nostāju ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 14. novembra Nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido paamtnostādnes augsnes aizsardzībai un groza Direktīvu 2004/35/EK ⁽¹⁾ (Augsnes aizsardzības pamatdirektīva), lai ieviestu reāli Kopienas instrumentu, ar kura palīdzību būtu iespējams cīnīties pret mežu izciršanas, erozijas un pārtuksnešošanās sekām;

133. aicina dalībvalstis izstrādāt politiku augsnes aizsardzībai ar atbilstošām augsnes apstrādes metodēm, ņemot vērā organisko vielu nozīmi augsnes auglības vairošanai, ūdens uzņemšanas spēju un spēju piesaistīt oglekli, kā arī apsvērt biokokogļu izmantošanas iespējas;

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 281. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

134. šajā sakarībā uzsver ekosistēmiskas pieejas nozīmi augsnes erozijas, mūžīgā sasaluma izkušanas, pārtuksnešošanās, invazīvu svešu sugu un mežu ugunsgrēku novēršanā un mazināšanā;

Ūdens apsaimniekošana

135. uzskata, ka integrētā ūdens apsaimniekošanā ir jāietver stratēģijas ūdens izmantošanas efektivitātes uzlabošanai, ūdens taupīšanai, ūdens patēriņa racionalizēšanai un ierobežošanai, kā arī patērētāju labākai informēšanai par ilgtspējīgu ūdens patēriņu, un tādējādi jāsniedz atbildes gan uz jautājumiem par potenciālu lietot ūdens savākšanu un uzglabāšanu dabiskos un mākslīgos rezervuāros, gan arī uz jautājumiem par sausuma izraisītiem riskiem un ietekmi; uzskata, ka jāveicina pasākumi, izveidotu efektīvu ūdens resursu izmantošanas veidu hierarhiju, un atgādina, ka ūdens resursu apsaimniekošanā priekšroka jādod uz pieprasījumu orientētai pieejai;

136. aicina Komisiju ūdens apsaimniekošanas jomā uzņemties būtisko pārrobežu koordinatora lomu, jo īpaši veidojot tīklus un finansējot inovatīvu tehnoloģiju pētījumus saistībā ar jūras ūdens atsāļošanu, jaunām apūdeņošanas sistēmām un lauksaimniecības un pilsētu ūdens patēriņu, kā arī saistībā ar pilotprojektiem sausuma vai plūdu radīto kaitējumu mazināšanai;

137. uzskata, ka, lai nodrošinātu attiecīgas iniciatīvas ūdens resursu efektīvai izmantošanai, dalībvalstīm ūdens resursu politikā jāņem vērā ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanas princips un princips "maksā piesārņotājs";

Zivsaimniecība

138. uzsver, ka pašreizējā zivsaimniecības prakse vēl vairāk samazina zivju un jūras ekosistēmu spēju pretoties klimata pārmaiņu ietekmei; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu noteikt nozvejas kvotas rūpnieciskai zvejai, pamatojoties uz ilgtspējības kritēriju, un prasa Padomei un attiecīgajām dalībvalstīm ievērot ierosinātās kvotas;

139. uzstāj, ka ir nepieciešams visaptverošs pamatplāns jūrām, kā to paredz direktīva par jūras vides stratēģiju ⁽¹⁾, lai nodrošinātu labāku un ilgtspējīgāku jūras vides un resursu apsaimniekošanu; brīdina, ka pretējā gadījumā aizsargātās jūras teritorijas var kļūt par pēdējām bioloģiskās daudzveidības oāzēm neapdzīvotā un tukšā okeānā;

140. uzskata, ka klimata pārmaiņu radīto vides izmaiņu rezultātā var būt nepieciešams pārvietot akvakultūras, kas attiecīgajās teritorijās radītu ekonomisku kaitējumu; tomēr brīdina, ka akvakultūru pārvietošana var negatīvi ietekmēt minētās ekosistēmas un aicina šajā sakarībā obligāti veikt ietekmes novērtējumus;

Atkritumu un resursu apsaimniekošana

141. atzīst atkritumu hierarhiju par galveno stūrakmeni Eiropas atkritumu apsaimniekošanas politikā; aicina Komisiju ierosināt procentos izteiktus samazināšanas mērķus attiecībā uz atkritumu samazināšanu, atkārtotu izmantošanu un otrreizēju pārstrādi; prasa šos mērķus pēc vajadzības pārskatīt un precizēt;

142. norāda, ka atkritumu novēršana, piemēram, ar mazāku iepakojumu daudzumu, ir labākais veids, kā samazināt šās nozares tiešās emisijas; tomēr uzsver, ka atkritumu ilgtermiņa novēršanai ir jāmaina ražošanas metodes un ierastais patērišanas veids;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp).

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

143. uzsver, ka atsevišķa bioatkritumu savākšana un materiālu otrreizējā pārstrāde būtiski samazina tiešās emisijas no poligoniem;

144. uzskata, ka atkritumu nozares tiešo emisiju ierobežošanai ir lietderīgi izvairīties no nešķirotu atkritumu pārveidošanas lielos attālumos; uzskata, ka tādēļ līdz minimumam jāsamazina nešķirotu sadzīves atkritumu pārrobežu pārveidošana Eiropas Savienībā; uzskata, ka jācīnās pret otrreizējai pārstrādei piemērotu atkritumu nelegālu eksportu, lai izvairītos no "emisiju eksporta" un saglabātu vērtīgas izejvielas Eiropas Savienībā;

145. uzskata, ka dalībvalstīm pēc pakāpeniskas pārejas perioda vidējā termiņā pilnībā jāatsakās no nešķirotu sadzīves atkritumu apglabāšanas, jo labāka pastāvošo otrreizējās pārstrādes sistēmu izmantošana vai pilnīgi jaunu sistēmu izveide uzlabo kopumā atkritumu pārstrādi un izmanto visu šobrīd esošo tehnoloģiju potenciālu siltumnīcefekta gāzu samazināšanai; aicina šajā sakarībā veikt esošajos poligonos obligātu metāna uztveršanu siltuma mežošanai;

146. uzskata, ka enerģijas reģenerācija no šķirotiem atkritumiem īpašās rūpnīcās, kur no atkritumiem iegūst enerģiju, un enerģijas reģenerācija no iepriekš šķirotiem atkritumiem, jo īpaši koģenerācijas iekārtās ar stingru emisiju kontroli, ir potenciāli ļoti efektīvs enerģijas reģenerācijas veids, ko var droši izmantot netiešu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai un fosilo degvielu aizstāšanai;

147. uzskata, ka ir vitāli svarīga P&A veicināšana attiecībā uz atkritumu apstrādi un resursu apsaimniekošanu, un uzsver, ka šajā jomā nekavējoties jāizmanto jaunas inovatīvas tehnoloģijas;

148. atzīst, ka sakarā ar sarunām par nolīgumu rīcībai pēc 2012. gada un trešo valstu iesaistīšanu sistemātiskā Eiropas atkritumu apstrādes standartu piemērošana ir iespēja saistīt attīstības mērķus, piemēram, labāku cilvēku veselības un vides aizsardzību, ar jaunām ekonomiskām iespējām, kā arī pozitīvu devumu cīņā pret globālām klimata pārmaiņām;

149. aicina Komisiju veikt pētījumu par atkritumu apsaimniekošanas nozares iekļaušanu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā un saderību ar CDM projektiem;

Adaptācijas pasākumi

150. atkārtoti prasītu iepriekšminētajā 2008. gada 10. aprīļa rezolūcijā un aicina Komisiju nekavējoties publicēt apsolīto Balto grāmatu, ar ko izveido koordinētu visaptverošu ES sistēmu adaptācijas pasākumu plānošanai;

151. uzsver, ka ir svarīgi publicēt Komisijas Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju, kurā uzsvērts, ka nozaru politikām vajadzīga integrēta pieeja, lai uzlabotu ES politiku, kā arī valstu un reģionālo politiku kopējo teritoriālo ietekmi; tādēļ prasa uzlabot procedūras saistībā ar struktūrfondi šo fondu plašākai izmantošanai klimata aizsardzības pasākumiem;

152. uzsver, ka ir attiecīgi jāievēro subsidiaritātes princips un jāatzīst reģionālo un vietējo iestāžu nozīme, jo īpaši neaizsargātos, piemēram, kalnu un piekrastes reģionos, un ir jāveic pasākumi ES līmenī, lai palielinātu bioloģiskās daudzveidības pretestības spēju, attīstot *Natura 2000* tīklu un iekļaujot efektīvus adaptācijas pasākumus ES kohēzijas, lauksaimniecības, ūdens un jūras politikā;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

153. atkārtoti uzsver, ka ES līmenī nepieciešama adaptācijas pasākumu saskaņotība un integrēta koordinācija, kā arī jāmeklē iespējamās sinerģijas, tostarp starptautiski nolīgumi par specifiskiem reģioniem vai teritorijām, kuras daļēji iekļaujas Eiropas Kopienā; atkārtoti prasa izveidot visaptverošu ES sistēmu adaptācijas pasākumu plānošanai;

154. uzsver ES koordinējošo nozīmi, jo īpaši automātiskas vai nepārtrauktas darbības piesārņotāju uzraudzības un agrās brīdināšanas sistēmu izveidē attiecībā uz karstuma viļņiem, ilgstošu salu un plūdiem, kā arī uzlabojot veselības, meteoroloģisko, vides un statistisko datu apkopošanu;

Veselība

155. uzsver, ka sevišķi svarīgi ir iegūt specifisku pieredzi par klimata pārmaiņu ietekmi uz cilvēku veselību, jo īpaši saistībā ar dažām infekciju un parazitārām slimībām;

156. uzsver, ka klimata pārmaiņām ir būtiska nozīme atsevišķu slimību izplatībā, jo neizbēgami mainās ekosistēmu raksturs, un šīs izmaiņas cita starpā skar dzīvniekus, augus, insektus, protozojus, baktērijas un vīrusus;

157. uzsver, ka augstākos platuma un garuma grādos varētu parādīties tropiskās slimības, ko pārnēsā parazīti, moskīti un citi patogēni aģenti, kādus parasti sastop tropu rajonos, un tas būtu jauns apdraudējums cilvēkiem;

158. uzsver, ka jāorientējas arī uz atsevišķiem jauniem uzdevumiem veselības jomā un jāreaģē uz vides faktoriem, ko rada klimata pārmaiņas, lai gan sabiedrības veselības programmas 2008.–2013. gadam galvenais mērķis ir reaģēt uz faktoriem, kas tradicionāli ietekmē veselību (diēta, smēķēšana, alkohola patēriņš un narkotiku lietošana);

159. uzsver ES un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra koordinējošo nozīmi, konsultējot plašu sabiedrību par to, kā izvairīties no insektu pārnēsātām slimībām, īpaši izmantojot aizsargtērpus, moskītu tīklus, kā arī repelentus un insekticīdus;

160. atzīmē, ka iespējamie pasākumi varētu būt datu par klimata pārmaiņu ietekmi uz cilvēku veselību apkopošana un novērtēšana, labāka sagatavotība dabas katastrofām, sabiedrības veselības dienesti un ārkārtas pasākumu plānošana, pasākumi veselības uzlabošanai visās nozarēs, kā arī pasākumi zināšanu uzlabošanai, jo īpaši cilvēku informēšana par jauna veida veselības apdraudējumiem, brīdinājumi un konkrēti padomi, lai izvairītos no kaitīgās iedarbības, ar īpašām norādēm par insektu pārnēsātām slimībām un karstuma viļņiem;

161. uzskata, ka medicīnā un farmācijas nozarē jāveic pētījumi, lai izstrādātu jaunajām slimībām zāles un vakcīnas, kas par pieņemamu cenu būtu pieejamas visiem cietušajiem;

162. uzsver, ka zaļās zonas pilsētu teritorijās ir nozīmīgas sabiedrības veselībai, gaisa kvalitātei un oglekļa piesaistei, ka arī ciņai ar klimata pārmaiņām; aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās iestādes saglabāt pilsētu teritorijās zaļās zonas un paplašināt jau esošās zonas;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Izaugsme un nodarbinātība

163. uzskata, ka globālā skatījumā Eiropai ir lieliska izejas pozīcija, cenšoties ieviest zemu emisiju ekonomiku, un šis stāvoklis ir jāizmanto, lai paātrinātu inovācijas, kas radītu jaunus un konkurētspējīgus uzņēmumus un darbavietas tīru tehnoloģiju, atjaunojamo enerģiju un zaļu uzņēmumu un zaļu prasmju jomās, lai pilnīgā atbilstībā Lisabonas stratēģijai kompensētu iespējamo darbavietu zudumu nozarēs, kur ir liels CO₂ emisijas; aicina Komisiju un dalībvalstis apzināt strukturālās izmaiņas, kādas varētu būt klimata pārmaiņu politikas īstenošanas rezultātā, un aicina Komisiju periodiski ierosināt pasākumus smagāk cietušo iedzīvotāju grupu atbalstam;

164. brīdina par iespējamo pesimismu, kura rezultātā ES netiktu izmantotas klimata pārmaiņu piedāvātās izdevības un netiktu veikti politiski pasākumi, lai ar tām cīnītos, un sociālo partneru pozitīvo nozīmi, kuri tieši iesaistīti ekonomikas stimulēšanā, kā arī to darbinieku pārkološanas un pārņemšanas iespējas, kuri cietuši no klimata pārmaiņu adaptācijas un mazināšanas; uzskata, ka valsts un sabiedrības konsenss ir būtiski svarīgs, lai saglabātu globālās pozīcijas ceļā uz efektivitāti, inovācijām, izejvielām un nākotnes tehnoloģijām, kā arī tirgiem;

165. uzskata, ka izaugsmes un nodarbinātības potenciālu pilnībā var izmantot tikai tad, ja vienlaikus ir nodrošināti piekļuves punkti tirgiem un likvidēti birokrātiskie šķēršļi pieejamo tehnoloģiju izmantošanai;

166. aicina dalībvalstis pārbaudīt pastāvošo tiesību normu saderību ar klimata politikas mērķiem un izstrādāt iniciatīvas, kas veicinātu pāreju uz zemu oglekļa emisiju ekonomiku;

167. aicina sociālos partnerus dalībvalstīs un ES līmenī izstrādāt katrai nozarei kopēju ekonomisku stratēģiju, lai apzinātu pieejamo potenciālu un to stratēģiski izmantotu;

Nākotnes tehnoloģiju veicināšana

168. uzskata, ka jāuzsāk un jāattīsta kombinēta pieeja, kurā būtu ietverta emisiju samazināšana un atsevišķs tehnoloģiskās atjaunotnes process integrētas Eiropas klimata politikas ietvaros, lai nodrošinātu resursus nākamajām paaudzēm;

169. uzskata, ka tieši sakarā ar ES pieejas tehnoloģisko neitralitāti ir aktīvi jāapspriež jautājums par CCS ekoloģiski drošu izmantošanu, iesaistot ieinteresētās privātās un valsts personas neatkarīgi no rezultāta; atbalsta starptautiskas sadarbības attīstīšanu, lai veicinātu tehnoloģiju pārnesi, jo īpaši ar jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, kas joprojām kā kurināmo izmanto vietējos ogļu resursus;

170. uzskata, ka ilgtermiņa P&A ir nepieciešams ievērojams finansiāls atbalsts, lai radītu nākamās paaudzes tehnoloģijas un attiecīgi palielināt to mērogu;

171. mudina ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām dalībvalstis atzīt CCS par tehnoloģijas pārnesi saskaņā ar tīras attīstības mehānismu, ko nosaka Marakešas vienošanās saistībā ar Kioto protokolu;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

172. aicina ES un tās dalībvalstis veikt pētniecības un sabiedrības informēšanas pasākumus, reaģējot uz iespējamo skepticismu vai bažām par CCS pielietošanu;

173. ierosina, ka integrētajai Eiropas klimata politikai ir jāpievēršas priekšlikumiem par pamata stimuliem un veicinošiem pasākumiem, lai varētu aizsākt nepieciešamo tehnoloģiju atjaunošanu, samazināt tekošās izmaksas par dārgām, taču jaunām tehnoloģijām un nākotnē noteikt un īstenot stingrākus samazināšanas mērķus;

174. iesaka dalībvalstīm apsvērt veidu, kā paātrināt tīru un energoefektīvu tehnoloģiju ieviešanu, piemēram, ar tiešām subsīdijām patērētājiem, kuri iegulda līdzekļus tehnoloģijās, piemēram, saules kolektoros, zemes siltumsūkņos, gaisa siltumsūkņos, ūdens siltumsūkņos un krāsnīs, kur izmantota tīrās sadegšanas tehnoloģija;

175. šajā nolūkā ierosina veikt paralēlus pasākumus, piemēram, ekonomistu, inženieru un privātu uzņēmumu iesaistīšanu institucionalizētā un paralēlā "Kioto plus procesā", kas salīdzināms ar veiksmīgo metodi Monreālas protokolā par ozona slāņa aizsardzību;

176. prasa izveidot Eiropas klimata fondu, un/vai atbilstošus fondus dalībvalstīs, kas tiktu finansēti no ETS izsoles ienākumiem un, ko uzskata par kapitāla uzkrāšanas veidu nākotnes klimata politikas finansēšanai, ņemot vērā, ka pastāv ierobežojumi plānošanas termiņos individuālu pasākumu veikšanai un tiem nepieciešamajiem līdzekļiem;

177. ierosina izmantot šos pamatfondus kapitāla tirgū, lai nodrošinātu ekonomikas dalībniekiem līdzekļu atgūšanu un atkārtotu ieguldīšanu nākotnes tehnoloģijās un tādejādi atstāt tirgus ziņā, kādas tehnoloģijas nākotnē izmantot, lai īstenotu vidēja un ilgtermiņa klimata aizsardzības mērķus, nevis to stingri reglamentēt ar likumu;

178. konsekvēnti uzsver, ka ilgtermiņā efektīvus klimata pārmaiņu problēmas risinājumus piedāvās arī zinātniskas inovācijas enerģijas ražošanas, sadales un izmantošanas jomā, kā arī citās saistītajās jomās, kas efektīvi ierobežos siltumnīcefekta gāzu veidošanos, neradot papildu problēmas videi;

179. uzsver Septītās pētniecības pamatprogrammas nozīmi bezoglekļa enerģijas avotu attīstīšanai un aicina Padomi un Komisiju atbalstīt šo prioritāti arī turpmākajās pētniecības pamatprogrammās;

Inteliģentas datorsistēmas un informācijas un sakaru tehnoloģijas

180. ierosina turpmākajām Padomes prezidentūrām padarīt par prioritāti nākotnes jautājumu par informācijas un sakaru tehnoloģijām un to nozīmi klimata pārmaiņu apturēšanā un adaptācijā;

181. aicina ES un tās dalībvalstis veicināt pārbaudes, validēšanu, ieviešanu un tālāku izplatīšanu metodēm, kas pamatojas uz datorsistēmām un IST sistēmām un ir paredzētas dematerializācijai un energoefektivitātes uzlabošanai, jo īpaši sadarbībā ar rūpniecības nozari, patērētājiem, iestādēm, augstskolām un pētniecības iestādēm uzlabojot kravu pārvadājumu loģistiku, nomainot reālus braucienus ar tele - un videokonferencēm, uzlabojot elektrotīklus, ēku energoefektivitāti un inteliģentas apgaismojuma sistēmas;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Finansēšana un budžeta jautājumi

182. kā budžeta iestāde kopā ar Padomi uzsver, ka nākamajā daudzgadu finanšu sistēmā augstākā prioritāte jāpiešķir klimata pārmaiņām un pasākumiem to apturēšanai;

183. aicina Padomi izskatīt jautājumu par ES budžeta neizmantojamām mērķdotācijām, piešķirot šos līdzekļus klimata politikas mērķu īstenošanai, ja tas ir nepieciešams;

184. aicina Komisiju sastādīt uzskaitījumu pastāvošajiem finanšu instrumentiem un to nozīmi Eiropas klimata aizsardzības mērķiem un, pamatojoties uz "klimata auditu", izstrādāt priekšlikumus turpmākajai finansēšanas shēmai, lai varētu pielāgot ES budžeta vadlīnijas klimata politikas prasībām, neizsledzot jaunu fondu izveides iespēju un tādējādi piešķirot tiem jaunus resursus;

185. uzskata, ka atbilstoši Savienības solidaritātes principam Eiropas Savienībai finansiāli jāiesaistās gan tādās pamatjomās kā tehnoloģiju veicināšana un izstrāde klimata pārmaiņu apturēšanai un klimata attīstības atbalstam, gan arī jāatbalsta pārrobežu adaptācijas pasākumi, energoefektivitātes palielināšana un palīdzība katastrofu gadījumos;

186. atgādina par panākto vienošanos saistībā ar "klimata un enerģijas paketes" tiesību aktiem - 50 % no ETS izsolēs gūtajiem ieņēmumiem paredzēt klimata pārmaiņu politiku finansēšanai, no kuriem lielu daļu vajadzētu izmantot, lai finansētu pielāgošanās un riskus mazinošus pasākumus jaunattīstības valstīs; mudina dalībvalstis pilnībā izmantot šo iespēju un pat pārsniegt šo rādītāju;

187. atgādina, ka riskus mazinošu un pielāgošanās pasākumu finansēšana jaunattīstības valstīs būs būtisks elements, lai panāktu vispārēju nolīgumu COP 15 sanāsmē Kopenhāgenā, un uzskata, ka Eiropadome 2009. gada 19.–20. martā panāks nozīmīgu progresu, vienojoties par to, kā nodrošināt neatkarīgu un prognozējamu ES finansējumu jaunattīstības valstīm;

Izglītība, apmācība, ziņošana, marķēšana un sabiedrības izpratnes veicināšana

188. aicina dalībvalstu kompetentās iestādes veidot jaunas profesijas un pielāgot ne tikai praktisko arodapmācību, bet atbilstoši nodarbinātības specifiskajām prasībām arī profesionālās apmācības koledžas un kursus tehniskajās koledžās un universitātēs ekonomiskās struktūras pārmaiņām, ko paātrina klimata pārmaiņas un to ietekme;

189. atzīst nodarbināto un viņu pārstāvju nozīmi valstu un starpvalstu līmenī, padarot zaļākus savus uzņēmumus un darbavietas, un prasa no Kopienas atbalstu paraugprakses attīstīšanai, apmaiņai un izplatīšanai;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

190. aicina Komisiju izrādāt sakaru stratēģijas, lai izplatītu plašai sabiedrībai informāciju par klimata pārmaiņu zinātni (pamatojoties uz jaunākajiem Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes atklājumiem), enerģijas taupīšanas stratēģiju, energoefektivitātes pasākumiem un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu; turklāt ierosina orientēt ES jauniešu apmaiņas programmas uz izglītojošiem projektiem par vispārējām klimata pārmaiņām un tādēļ aicina Komisiju veikt ikgadējas Eiropabarometra aptaujas, lai uzzinātu, kāda ir iedzīvotāju attieksme un uztvere attiecībā uz klimata pārmaiņām, kā arī prasa ieviest visās ikdienas dzīves jomās vispārējus un vienkāršus efektivitātes standartus un izstrādāt, piemēram, fiskāla rakstura iniciatīvas apzinīgam enerģijas patēriņam;

191. aicina dalībvalstis kopā ar elektroenerģijas piegādātājiem uzsākt dialogu ar iedzīvotājiem, lai saistībā ar enerģētikas un klimata politiku pārliecinātu sabiedrību par nepieciešamību palielināt energoefektivitāti modernām fosilā kurināmā spēkstacijām, šādā dialogā paredzot arī CCS apspriešanu;

192. aicina Komisiju sniegt iedzīvotājiem un dalībvalstīm informāciju par veiksmīgiem projektiem, piemēram, par projektu "Diena bez auto" Eiropas Mobilitātes nedēļas ietvaros, un uzsver, ka iedzīvotājiem jādod viela pārdomām par pilsētu mobilitāti, lai noskaidrotu viņu rīcību kā satiksmes dalībniekiem viņu un neierobežotu jēdzienu "individuālā mobilitāte", saprotot ar to ne tikai personīgā vieglā automobiļa izmantošanu, bet arī visus individuālās pārvietošanās veidus pilsētās un konurbācijās, piemēram, staigāšanu, riteņbraukšanu, automašīnu koplietošanu, izvadāšanu pa mājām, taksometrus un vietējo sabiedrisko transportu;

193. atzinīgi vērtē lielāko pasaules pilsētu apvienošanās C40 ietvaros, lai šajā forumā globālā līmenī apmainītos ar pieredzi par pārbaudītiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumiem un būtu iespēja citam no cita mācīties;

194. īpaši uzsver, ka iedzīvotāji jāinformē, jākonsultē uz vietas un tiem jāļauj piedalīties lēmumu pieņemšanas procesos, un mudina pilsētu centrus, reģionus un lielāku pilsētu teritorijas noteikt specifiskus samazināšanas mērķus un tos īstenot, izmantojot valsts iestāžu atbalstītas vietējas vai reģionālas inovatīvas finansēšanas programmas;

195. aicina dalībvalstis sabiedrības informēšanas nolūkos iekļaut attiecīgajos būvnoteikumos noteikumu, lai iedzīvotāji, pieprasot plānošanas atļauju, saņemtu izsmēlošu informāciju par vietējām atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas iespējām;

196. ierosina vietējām un reģionālām iestādēm, rajoniem, apgabaliem un padomēm, pašvaldībām un jo īpaši valsts iestādēm, skolām un bērnu un jauniešu aprūpes iestādēm rīkot "enerģijas taupīšanas konkursus", kā arī valsts un ES līmenī finansētas vietējas kampaņas, lai veicinātu sabiedrības izpratni par enerģijas taupīšanas potenciālu, tādējādi panākot iedzīvotāju iesaistīšanos un izglītošanos;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

197. ierosina Komisijai pasludināt Eiropas enerģijas un resursu efektivitātes gadu, lai visos politikas līmeņos palielinātu iedzīvotāju informētību par efektīvāku resursu izmantošanu un saistībā ar klimata pārmaiņām sarīkotu dzīvas debates par resursu pieejamību un izmantošanu; aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret enerģijas nepietiekamību, kā arī garantētu ūdens taupīšanas kultūras attīstību un ar izglītojošām programmām palielinātu iedzīvotāju informētību par ūdens taupīšanu; aicina Komisiju apsvērt iespēju veicināt kāda pilsētu tīklu ilgtspējīgu ūdens izmantošanu, lai apmainītos ar paraugpraksi un kopīgi realizētu pilotprojektus un demonstrācijas projektus; aicina dalībvalstis nodrošināt bezmaksas enerģētikas statistiku, lai iedzīvotu dotu iespēju samazināt enerģijas patēriņu un mazināt emisijas;

198. uzskata, ka reklāma un informācija par produktiem ir būtisks instruments, lai veicinātu patērētāju informētību par patēriņa preču vides izmaksām un mainītu patērētāju rīcību; tomēr brīdina par zaļmazgāšanās (*greenwashing*) risku un aicina Komisiju un dalībvalstis, konsultējoties ar Eiropas rūpniecības apvienībām, izveidot savām nozarēm reklāmas un marķēšanas kodeksu, lai piemērotu atbilstošas sankcijas maldinošām reklāmām un kļūdainai informācijai par produktu ietekmi uz vidi, kā arī respektētu pastāvošās Eiropas Savienības tiesību normas reklāmas un marķēšanas jomā;

199. uzskata, ka dialogā ar iedzīvotājiem un mazumtirgotājiem jāorientējas uz reģionālu un sezonas produktu reklāmu un jāizmanto informācija patērētājiem, jo īpaši obligātā marķēšana par ražošanas metodi, lai patērētājam būtu vieglāk izšķirties;

200. uzskata, ka informācijas trūkums sabiedrībā par pasākumiem cīņai pret klimata pārmaiņām ir ievērojama problēma; tādēļ aicina ES, tās dalībvalstis, kā arī reģionālās un pašvaldību iestādes un institūcijas kopīgiem spēkiem izveidot koncepciju un īstenot visā Eiropā informatīvu kampaņu par klimata pārmaiņu un resursu samazināšanās cēloņiem un ietekmi, orientējoties uz atsevišķiem veidiem, kā mainīt ieradumus ikdienas dzīvē, kā arī labāk un saprotamāk atspoguļojot ES un dalībvalstu iestāžu darbu saistībā ar pasākumiem cīņai pret klimata pārmaiņām;

201. atzinīgi vērtē lielo uzņēmumu iniciatīvas, iesaistot organizācijas un vidējos piegādes uzņēmumus, īstenot uzņēmumu iekšējos emisiju samazināšanas mērķus un, izmantojot sakaru stratēģiju, reklamēt ilgtspējīgus ražošanu un patēriņa modeļus; mudina ekonomiskās organizācijas dalībvalstīs un Eiropas līmenī uzsvērt ilgtspējīgu uzņēmējdarbības praksi kā vienīgo vērtību konkurences apstākļos;

2050. gads - Nākotne sākas šodien

202. prasa izstrādāt darbakārtību pasākumiem klimata pārmaiņu apkarošanai laika posmam no 2009.–2014. gadam, kas tiktu ieviesta šādā secībā:

a) Komisijai un dalībvalstīm ES līmenī:

— jāriko sarunas vietējā un globālā līmenī par pasākumiem klimata pārmaiņu pakarošanai,

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- jāizstrādā, jāfinansē un jāievieš visā ES kopēju supertīkls, kas būtu pieejams visa veida elektroenerģijas piegādātājiem,
- jāveicina un jāfinansē efektīva un ilgtspējīga transporta infrastruktūra, lai samazinātu oglekļa emisijas, ieskaitot ūdeņraža tehnoloģiju un ātrgaitas dzelzceļus,
- jāizstrādā jaunas saziņas stratēģijas, lai izglītotu iedzīvotājus un stimulētu tos samazināt emisijas īstenojamā veidā, piemēram, izstrādājot informāciju par oglekļa saturu produktos un pakalpojumos,
- jāizstrādā atbilstoši likumdošanas instrumenti, lai veicinātu visu rūpniecības nozaru aktīvu iesaistīšanos klimata pārmaiņu apkarošanā, sākot ar pārredzamības attiecībā uz oglekļa emisijām,
- jāievieš ciešākas saiknes starp Lisabonas stratēģiju, sociālo programmu un klimata pārmaiņu politiku;

b) jāveicina labākās prakses un to apmaiņa vietējā un reģionālā līmenī, jo īpaši:

- energoefektivitātes un citi pasākumi cīņai pret enerģijas nepietiekamību, cenšoties panākt neto nulles energoefektivitāti privātās, komerciālās un sabiedriskās ēkās,
- atkritumu otrreizēja pārstrāde un atkārtota izmantošana, piemēram, attīstot savākšanas punktu infrastruktūras,
- infrastruktūru attīstīšana zemu emisiju pasažieru automobiļiem, kas izmanto atjaunojamus enerģijas avotus, iniciatīvu ieviešana bezemisiju transportlīdzekļu izstrādei sabiedriskajam transportam,
- ilgtspējīgākas mobilitātes veicināšana pilsētās un lauku rajonos,
- klimata pārmaiņu adaptācijas pasākumu pieņemšana un ieviešana,
- vietējās un reģionālās pārtikas ražošanas un patēriņa veicināšana;

203. uzsver nepieciešamību risināt klimata pārmaiņu un to ietekmes problēmas ar politiskiem un izglītības pasākumiem, kas pamatotos uz ilgtermiņa perspektīvām, un konsekventi īstenojot lēmumus par īstenošanu, nepakārtojot tos īstermiņa politiskiem mērķiem; aicina veicināt dzīvesveida un patēriņa modeļus, kas veicina ilgtspējīgu attīstību;

204. uzsver nepieciešamību nepadoties klimata pārmaiņu problēmas sarežģītības priekšā, bet gan paust nākotnes prasībām atbilstošu gribu un spēju uzņemties vadību politiskajā, ekonomiskajā un sociālajā jomā, reaģējot uz ekonomiskajiem, ekoloģiskajiem un sociālajiem uzdevumiem, ko izvirza enerģētikas un klimata pārmaiņu politika sakarā ar izejvielu samazināšanos;

205. uzver nepieciešamību, pamatojoties uz Eiropas Savienības dibināšanas ideāliem, pieņemt lēmumus ar pārliecību, ka tie ir nepieciešami un pareizi, un izmantot unikālo iespēju veidot mūsu sabiedrības nākotni ar stratēģisku rīcību;

206. aicina Parlamenta dienestus trīs mēnešu laikā pēc šā ziņojuma pieņemšanas sagatavot un publicēt šīs rezolūcijas versiju un ziņojumu par komitejas darbu plašam lasītāju lokam;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

207. aicina kompetentās komitejas uzraudzīt minēto ieteikumu īstenošanu nākamajā parlamenta pilnvaru termiņā, tostarp saistībā ar komisāra amata kandidātu uzklaušīšanu nākamajam Komisijas pilnvaru termiņam un viņu saskarsmē ar darījumu partneriem valsts parlamentos; aicina Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībām ar trešām valstīm un Eiropas Parlamenta daudzpusējo parlamentāro asambleju struktūru regulāri izskatīt klimata pārmaiņu jautājumu, kā arī darbību un iniciatīvu nepieciešamību saistībā ar visām valstīm saskarē ar trešo valstu pārstāvjiem;

*
* *

208. uzdod priekšsēdētājam prezidentam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām sekretariātam ar lūgumu nodot to tālāk visām līgumslēdzējam pusēm, kas nav ES dalībvalstis, un konvencijā minētajiem novērotājiem.

A PIELIKUMS

IZVĒLĒTI ES TIESĪBU AKTI VIDES JOMĀ ATBALSTAM CĪŅAI PRET KLIMATA PĀRMAIŅĀM

Spēkā esošie tiesību akti:

- Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti ⁽¹⁾
- Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ un ar to saistītie tiesību akti
- Padomes 1993. gada 23. marta Direktīva 93/12/EEK par sēra saturu noteiktu veidu šķidrajā kurināmajā ⁽³⁾ un ar to saistītie tiesību akti
- Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīva 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽⁴⁾ un ar to saistītie tiesību akti
- Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīva 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK ⁽⁵⁾, kā arī ar to saistītie tiesību akti
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁶⁾
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽⁷⁾ un ar to saistītie tiesību akti
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 74, 27.3.1993., 81. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK ⁽¹⁾, kā arī ar to saistītie tiesību akti
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīva 2003/105/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kas saistīti ar bīstamām vielām ⁽²⁾
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīva 2004/12/EK, ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu ⁽³⁾
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula (EK) Nr. 549/2004 par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā ⁽⁴⁾
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīva 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem, un ar ko groza Padomes Direktīvu 92/42/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/57/EK un 2000/55/EK ⁽⁵⁾
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/40/EK par emisijām no mehānisko transportlīdzekļu gaisa kondicionēšanas sistēmām un par grozījumiem Padomes Direktīvā 70/156/EEK ⁽⁶⁾ un ar to saistītie tiesību akti
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmums Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽⁷⁾
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regula (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai ⁽⁸⁾, kā arī ar to saistītie tiesību akti

Tiesību akti, kurus plānots publicēt

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai 2009/.../EK, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK tā, lai iekļautu aviācijas darbības Kopienas sistēmā siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (2008/0013(COD))
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam Nr. .../2009 par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (2008/0014(COD))
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/.../EK par ģeoloģisko oglekļa dioksīda uzglabāšanu un Padomes Direktīvu 85/337/EEK un 96/61/EK, Direktīvu 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 grozīšanu (2008/0015(COD))

⁽¹⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

⁽²⁾ OV L 345, 31.12.2003., 97. lpp.

⁽³⁾ OV L 47, 18.2.2004., 26. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 161, 14.6.2006., 12. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/.../EK par atjaunojamu enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu (2008/0016(COD))
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai (EK) Nr. .../2009, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju mazināšanai no vieglajiem automobiļiem, nosaka emisijas standartus jauniem pasažieru automobiļiem (2007/0297(COD))
- priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietotajām degvielām radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK (2007/0019(COD))

B PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PAR KLIMATA PĀRMAIŅĀM UN ENERĢĒTIKU

- 2004. gada 17. novembra rezolūcija par Eiropas Savienības stratēģiju Buenosairesas konferencei par klimata pārmaiņām (COP-10) ⁽¹⁾
- 2005. gada 13. janvāra rezolūcija par klimata pārmaiņām veltītās Buenosairesas konferences rezultātiem ⁽²⁾
- 2005. gada 12. maija rezolūcija par valdības ekspertu semināru par klimata pārmaiņām ⁽³⁾
- 2005. gada 16. novembra rezolūcija par stratēģiju cīņai ar klimata pārmaiņām pasaulē ⁽⁴⁾
- 2006. gada 18. janvāra rezolūcija par klimata pārmaiņām ⁽⁵⁾
- 2006. gada 1. jūnija rezolūcija par Zaļo grāmatu "Energoefektivitāte vai kā ar ierobežotiem resursiem sasniegt labāku rezultātu" ⁽⁶⁾
- 2006. gada 4. jūlija rezolūcija par aviācijas radīto klimata pārmaiņu ietekmes samazināšanu ⁽⁷⁾
- 2006. gada 26. oktobra rezolūcija par Eiropas Savienības stratēģiju Nairobi konferencē par klimata pārmaiņām (COP 12 un COP/MOP 2) ⁽⁸⁾
- 2006. gada 14. decembra rezolūcija par Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai, konkurētspējīgai un drošai enerģijai - Zaļā grāmata ⁽⁹⁾
- 2007. gada 14. februāra rezolūcija par klimata pārmaiņām ⁽¹⁰⁾
- 2008. gada 21. oktobra rezolūcija par Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ OV C 201 E, 18.8.2005., 81. lpp.

⁽²⁾ OV C 247 E, 6.10.2005., 144. lpp.

⁽³⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 384. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 280 E, 18.11.2006., 120. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 182. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 273. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 119. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 439. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 317 E, 23.12.2006., 876. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 344. lpp.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0491.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Energoefektivitātes paaugstināšana ar informācijas un sakaru tehnoloģijām

P6_TA(2009)0044

Eiropas Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcija par energoefektivitātes paaugstināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām

(2010/C 67 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. maija paziņojumu “Energoefektivitātes paaugstināšana ar informācijas un sakaru tehnoloģijām” (COM(2008)0241),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu “20 un 20 līdz 2020. gadam. Eiropas iespējas saistībā ar klimata pārmaiņām” (COM(2008)0030),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada septembrī pasūtīto pētījumu par informācijas un sakaru tehnoloģiju ietekmi uz energoefektivitāti,
- ņemot vērā Eiropadomes Prezidentūras 2007. gada 8.–9. marta secinājumus, jo īpaši Eiropadomes Rīcības plānu (2007.–2009. gads) - Eiropas enerģētikas politika,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulu (EK) Nr. 106/2008 par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu (pārstrādāta redakcija) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK attiecībā uz Eiropas Kopienas septīto pētniecības pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju izstrādes un demonstrācijas pasākumiem (2007.–2013. gadam) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 683/2008 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (EGNOS un Galileo) turpmāku īstenošanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.⁽²⁾ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.⁽³⁾ OV L 39, 13.2.2008., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.⁽⁵⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.⁽⁶⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 196, 24.7.2008., 1. lpp.⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0354.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- ņemot vērā 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par energoefektivitātes rīcības plānu: potenciāla īstenošana ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par CARS 21: konkurētspējīgas autobūves nozares tiesisko regulējumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. decembra rezolūciju par Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai, konkurētspējīgai un drošai enerģijai - Zaļo grāmatu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par energoefektivitāti vai kā ar ierobežotiem resursiem sasniegt labāku rezultātu -Zaļo grāmatu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. marta rezolūciju par Eiropas informācijas sabiedrību izaugsmei un nodarbinātībai ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā ES ir noteikusi mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas vismaz par 20 % un no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūt 20 % no visas enerģijas, un tā kā tā arī ir pievērsusi savus centienus tam, lai tajā pašā laikā posmā par 20 % panāktu energoefektivitātes uzlabojumus;
- B. tā kā ir aprēķināts, ka, izmantojot informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST), katru gadu varētu ietaupīt vairāk nekā 50 miljonus tonnu CO₂;
- C. tā kā minētie mērķi ir jāpanāk, nemazinot ES ekonomikas konkurētspēju un ilgtspējību;
- D. tā kā ES ir noteikusi mērķi līdz 2010. gadam kļūt par konkurētspējīgāko uz zināšanām balstīto ekonomiku un tā kā ekonomikas konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no energoefektivitātes un IST izmantošanas;
- E. tā kā energoefektivitātes uzlabošana ir viens no ekonomiskākajiem paņēmieniem siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanai un tā kā energoefektivitātei ir tieša ietekme uz ietaupījumiem patērētājiem;
- F. tā kā IST ir izšķiroša loma energoefektivitātes uzlabošanā (jo īpaši, izmantojot “gudros” tīklus un “gudrās” mājas un tehnoloģiski uzlabojot ražošanas procesus energoietilpīgās nozarēs), kā arī ņemot vērā intelektisko transporta sistēmu sniegto iespēju ietaupīt rūpniecībā un transporta nozarē;
- G. tā kā IST nozare pašlaik rada 2 % no CO₂ kopējā emisijas daudzuma pasaulē un tā kā nozarē ir iespējas ne tikai samazināt tajā radīto CO₂ emisijas apjomu, bet turklāt arī izstrādāt novatoriskus un energoefektīvākus lietojumus ekonomikai kopumā;
- H. tā kā ir jāievēro tehnoloģijas neitralitātes princips, lai nodrošinātu visu to tehnoloģiju pieejamību, kuras pamatojas uz IST, ar kurām ES varētu palīdzēt panākt siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0033.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0007.

⁽³⁾ OV C 317 E, 23.12.2006., 876. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 273. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 133. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- I. tā kā IST nozare piedāvā rīkus, kuriem ir būtiska nozīme jebkuras sistēmas veiktspējas pārraudzībā, salīdzinot sistēmas veiktspēju ar sistēmas patērēto enerģiju;
- J. tā kā jau ir vairākas ES programmas un iniciatīvas, kas atbalsta IST pētniecību un jauninājumus enerģijas jomās (Septītā pētniecības pamatprogramma pētniecībai un tehnoloģijas izstrādei, IST politikas atbalsta programma un Eiropas darbības programma saprātīgai enerģijai); tā kā nodokļu atvieglojumi un atbilstoši valsts atbalsta instrumenti arī sniedz finansiālu pamatu un stimulu saprātīgiem energoefektivitātes risinājumiem;
- K. tā kā ražošanas nozarei un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir būtiska nozīme energoefektivitātes palielināšanā, izmantojot IST un jauninājumus,
 1. aicina Komisiju un dalībvalstis censties uzlabot izpratni, piemēram izmantojot demonstrācijas projektus, par IST nozīmi energoefektivitātes uzlabošanā ES ekonomikā kā par tās virzītājspēkiem, kas ir ražošanas palielināšanas un izaugsmes pamatā un nodrošina konkurētspēju, ilgtspējīgu attīstību un ES pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanu;
 2. iesaka nākamajām Padomes prezidentvalstīm savu pilnvaru termiņā par vienu no turpmākajām prioritātēm noteikt jautājumu par IST un to nozīmi, cīnoties pret klimata pārmaiņām un pielāgojoties tām;
 3. aicina Komisiju un dalībvalstis censties saskaņot ar energoefektivitāti saistītus kritērijus, paņēmienus un izmaiņas tiesību aktos un pieņemt holistisku pieeju, cenšoties panākt, lai dalībvalstis domātu nevis tikai par komponentiem, bet par sistēmām kopumā (piemēram, par “gudrajām” mājām); mudina Komisiju apsvērt, vai pamatnostādņēs par ietekmes novērtējumiem nebūtu jāietver novērtējums par iespējamo enerģijas ietaupījumu, kas gūts, izmantojot uz IST balstītus risinājumus;
 4. aicina dalībvalstis, kuras vēl nav izstrādājušas videi draudzīgu stratēģiju, kas pamatojas uz IT/IST un spēj dot ieguldījumu, lai panāktu CO2 emisijas nozīmīgu samazinājumu ES, izstrādāt šādu stratēģiju;
 5. aicina dalībvalstis plašāk izmantot “zaļā iepirkuma” priekšrocības, lai mudinātu sabiedrisko pakalpojumu sniedzējus izmantot IST risinājumus, kuri var kalpot par paraugu energoefektīvu risinājumu veicināšanā; aicina valsts sektoru, sākot ar ES iestādēm, cik vien iespējams izmantot bezpapīru biroja politikas, dokumentu pārvaldību, e-pārvaldību, e-administrēšanu, teledarbu un video un telekonferences; mudina Komisiju uzņemties vadību un izstrādāt rīcības plānu, kā samazināt enerģijas patēriņu ES iestādēs;
 6. uzsver, ka ikvienā lēmumu pieņemšanas līmenī rīcībai ir jābūt enerģiskākai, lai varētu izmantot visus pieejamos finanšu līdzekļus (piemēram, ES Septīto pētniecības pamatprogrammu, ES konkurētspējas un jauninājumu programmu, atbilstīgas darbības programmas, ko atbalsta kohēzijas politika, kā arī valsts un reģionālās programmas), kuri nepieciešami tādu jaunu, uz IST balstītu tehnoloģisku risinājumu izvēšanai, ar kuriem veicina energoefektivitāti; arī aicina Komisiju prasīt, ka vismaz 5 % no struktūrfondiem, izmanto pašreizējo ēku energoefektivitātes uzlabošanai;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

7. aicina Komisiju atbalstīt sistemātisku pieeju attiecībā uz “gudriem” IST risinājumiem, īpaši uzsverot zemākas emisijas nozīmi pilsētu attīstībā, jo īpaši izveidojot “gudrās” mājas, ielu apgaismojumu, “gudros” pārvades un sadales tīklus un reālajā laikā organizējot transporta kustību, kā arī visu informācijas un sakaru sistēmu;

8. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt finanšu iniciatīvu izmantošanu “viedā tīkla tehnoloģijām”; arī aicina dalībvalstis veicināt jaunāko attālās uzrādes tehnoloģiju izmantošanu, ar kurām varēs samazināt enerģijas zudumu, lielākajos infrastruktūras objektos konstatējot enerģijas noplūdes un bloķēšanas gadījumus vai citas problēmas;

9. aicina ES un tās dalībvalstis veicināt datorizētu un uz IST balstītu metožu pārbaudes, validāciju, ieviešanu un turpmāku izplatīšanu, lai, sadarbojoties ar rūpniecības nozares pārstāvjiem, patērētājiem, iestādēm, augstskolām un pētniecības iestādēm, uzlabotu energoefektivitāti, it īpaši - elektrotīklu, energoefektīvu ēku, viedā apgaismojuma, rūpniecības procesa automatizāciju, virtualizāciju, dematerializāciju, reālu darba braucieni aizstāšanu ar telekonferencēm un videokonferencēm;

10. aicina dalībvalstis izmantot IST iespējas, lai veidotu jaunus uzņēmējdarbības modeļus, galvenokārt, enerģijas tirgū un enerģijas elektroniskā tirdzniecībā, kā arī visā ekonomikas nozarē, lai sekmētu vīdei nekaitīgus jauninājumus un uzņēmējdarbību;

11. mudina dalībvalstis, kuras vēl nav izstrādājušas atbilstošas iniciatīvas 2006. gadā pieņemto prasību īstenošanai, kas noteiktas Direktīvā 2006/32/EK saistībā ar inteligento elektroenerģijas skaitītāju uzstādīšanu uzņēmumos, sabiedrisko pakalpojumu iestādēs un mājāsaimniecībās, to darīt, cik vien ātri tas ir iespējams; šajā nolūkā aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka ieguldījumi patērētājiem domātās automatizētās IST (inteligentā mērīšana un enerģijas pieprasījuma pārskats reālajā laikā, tostarp attiecībā uz mājāsaimniecībām) šādām IST tiek īstenoti 100 % apmērā līdz 2019. gadam;

12. aicina Komisiju, dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās iestādes veikt būtiskus ieguldījumus decentrizētās ražošanas sistēmās (tostarp siltuma un enerģijas apvienotas ražošanas izmantošana, hibridizējot tādus atjaunojamus avotus kā saules enerģijas tehnoloģijas un uzsverot gan saules enerģijas uztveršanas intelektiskās tehnoloģijas, gan vēja enerģijas tehnoloģijas), kurās izmanto IST, kā arī grozīt EK un dalībvalstu tiesību aktus, ja tas ir nepieciešams; aicina Komisiju, dalībvalstis, reģionālās un vietējās iestādes vienmēr izskatīt jautājumu par IST kopā ar jautājumu par decentralizētu enerģijas ražošanu un piegādi;

13. aicina dalībvalstis radīt labākus nosacījumus IST izmantošanai energoietilpīgās nozarēs un it īpaši celtniecības nozarē (piem., ražošanas līnijās izvēršot uzlabotas uzraudzības un kontroles iegultās tehnoloģijas), jo 10 % no globālās CO2 emisijas rada celtniecības materiālu ražotāji;

14. aicina Komisiju un dalībvalstis arī pievērst uzmanību dzīvojamo namu un citu ēku energoefektivitātei, jo 40 % no kopējā enerģijas izmantojuma attiecas uz ēku sektoru; šajā sakarā aicina izstrādāt labākus nosacījumus IST izmantošanai “gudrajām” mājām; mudina dalībvalstis noteikt atvieglojumus par ilgstoši ekspluatētu ēku atjaunošanu un energoefektīvu (pasīvu) ēku, kā arī tādu ēku celtniecību, kuras nerada nekādu emisiju;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

15. atzinīgi vērtē konsultāciju un partnerības procesa par IST uzsākšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt ciešāku sadarbību starp visiem partneriem celtniecībā, energoefektivitātes un IST nozarē, jo īpaši, izmantojot kopīgas tehnoloģiju ierosmes (KTI), piemēram, KTI *Artemis* un energoefektīvu ēku kopīga tehnoloģiju ierosme (E2B KTI); visiem partneriem būtu kopīgi jāizstrādā atklātas normas un standarti, lai pārliedzīnātos, vai dažādas tehnoloģijas ir saderīgas;

16. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt aktīvu atbalstu pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei saistībā ar jaunām IST tehnoloģijām, it īpaši mikroelektronikas un nanoelektronikas, kā arī jaunajām kvantu un fotonikas tehnoloģijām, un lietojumiem, kuriem ir lielas iespējas nodrošināt energoefektivitāti;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt aktīvu atbalstu pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei un demonstrēšanai saistībā ar apgaismes tehnoloģijām un intelligentiem apgaismes lietojumiem, lai stingrāk veicinātu energoefektīvāku apgaismes ierīču ieviešanu gan telpās, gan sabiedriskās vietās ārpus telpām, īpašu uzmanību pievēršot augsti efektīvām gaismas diodēm (*LED*); mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt ne tikai komponentu, bet arī apgaismes sistēmu izpēti;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis sīki izpētīt *Galileo* satelītu navigācijas sistēmas potenciālu, lai nodrošinātu šīs sistēmas pēc iespējas plašāku izmantošanu apvienojumā ar IST transporta jomā, jo īpaši satiksmes plūsmas pārvaldībā un organizēšanā, kā arī lai iegūtu informāciju reālajā laikā par preču un personu pārvietošanos un optimizētu maršruta un transporta līdzekļa izvēli;

19. aicina dalībvalstis sadarboties valsts un vietējā līmenī, koordinējot un risinot jautājumus saistībā ar energoefektīvu mobilitāti un videi nekaitīgu mobilitāti, kura pamatojas uz IST tehnoloģiju piedāvātajiem risinājumiem (piemēram, privātā transporta optimizācija, viedā loģistika, energoefektīvi transportlīdzekļi, satiksmes plūsmas uzraudzība, plānošana un simulācija), lai nodrošinātu sadarbību, zemākas izmaksas un lielāku ietekmi; aicina dalībvalstis atbalstīt standartizācijas iestāžu darbu viedajām transporta sistēmām paredzēto Eiropas un pasaules standartu noteikšanā;

20. aicina dalībvalstis sākt programmas un iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot pašreizējo transportlīdzekļu emisiju rādītājus, jo īpaši izmantojot uzlabotus IST risinājumus, lai pārveidotu emisijas kontroles sistēmas, un izvērstu reāllaika uzraudzības mobilās platformas;

21. mudina dalībvalstis veicināt informācijas kampaņas, kuru mērķis ir ietekmēt sabiedrības uzvedību saistībā ar enerģijas taupīšanu, kā arī veicināt autovadītāju apmācību, lai sniegtu viņiem zināšanas par to, kā vadot transportlīdzekli, taupīt enerģiju; šajā sakarā īpaši svarīgi ir sākt izmēģinājumu programmas, lai demonstrētu paraugprakses īstenošanu transporta nozarē, it īpaši IST risinājumu ar pievienoto vērtību ieviešanu pašreizējās tehnoloģijās vietējā līmenī;

22. aicina Komisiju publicēt labākās pieredzes pamatnostādnes vietējām iestādēm attiecībā uz energoefektivitātes risinājumiem satiksmes plūsmas pārvaldībā un sadarboties ar nozares pārstāvjiem attiecībā uz ekoloģiskajiem jauninājumiem, lai sekmētu videi nekaitīgu braukšanas stilu (piemēram, transportlīdzeklī uzstādot indikatoru, kas parāda, kad degvielas patēriņš ir ekonomisks, riepju iekšējā spiediena kontroles programma-tūru, dinamiskas un ekoloģiskas navigācijas sistēmu, braukšanas ātruma regulēšanas un adaptīvu kruīza kontroles iekārtu, kā arī reālajā laikā nosakot ietekmi uz vidi, ko rada konkrētais braukšanas stils);

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

23. mudina Komisiju veicināt iniciatīvas, kas paredzētas informētības palielināšanai vietējās pašvaldībās, tostarp IST modelēšanas rīku izmantošana pilsētplānošanā, mājokļu apsaimniekošanā un energoefektīvos digitāajos pakalpojumos; atzinīgi vērtē iniciatīvu par Pilsētas mēru paktu, izveidojot pastāvīgu tīklu, kurā apvienojas Eiropas vadošo pilsētu mēri; aicina, lai šajā iniciatīvā īpašu uzmanību veltītu IST saistībā ar energoefektivitāti;

24. aicina dalībvalstis pievērst uzmanību IST izmantošanai apstrādes rūpniecībā un aicina Komisiju ļaut dalībvalstīm plašāk piekļūt pētniecības un attīstības paraugprojektiem, kas ietver galveno IST ieguldījumu apstrādes rūpniecībā, no kuras ir tieši vai netieši atkarīgi 70 % no darba vietām ES, tādējādi veicinot ES rūpniecības modernizācijas paraugpraksi;

25. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un veicināt IST nozari oglekļa emisijas ietekmes samazināšanā, ievērojot efektīvākos un novatoriskākos standartus visā produktu dzīvesciklā un uzraugot enerģijas patēriņu visā IST nozares piegādes ķēdē; mudina izstrādāt brīvprātīgas iniciatīvas enerģijas patēriņa samazināšanai IST nozarē; turklāt iesaka izmantot programmatūras un darbības sistēmas, kas maz patērē enerģiju;

26. aicina dalībvalstis ieguldīt līdzekļus cilvēku izglītošanā par energoefektivitāti, jau skolas vecuma bērniem kā nākamajiem patērētājiem mācot būt atbildīgiem par apkārtējo vidi; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt stingru atbalstu izglītības un apmācības programmām, lai nodrošinātu pietiekamu skaitu apmācītu IST speciālistu un lai mudinātu cilvēkus un uzņēmumus pieņemt efektīvus rīcības pasākumus, izmantojot mērķtiecīgu izglītošanu un apmācību, kuru mērķis ir efektīvi izmantot aprīkojumu un palielināt enerģijas ietaupījumu un attīstīt videi draudzīgas prasmes;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot labvēlīgāku tiesisko vidi, nodrošinot MVU labāku piekļuvi finansējumam, jo tiem ir būtiska nozīme uz IST balstītu risinājumu ieviešanā nolūkā palielināt energoefektivitāti;

28. atzinīgi vērtē *Energy Star* sadarbību ar Amerikas Savienotajām Valstīm un noteikuma par obligātu publiskā iepirkuma organizēšanas iekļaušanu īstenošanas noteikumos; mudina Komisiju turpināt sarunas par citiem izstrādājumiem;

29. atzīmē, ka noteiktos gadījumos jaunas tehnoloģijas un pieejas var izraisīt enerģijas patēriņa palielināšanos salīdzinājumā ar sistēmām, ko tās aizstāj; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka patērētāji ir pilnībā informēti par novatorisko sistēmu veikspēju saistībā ar energoefektivitāti salīdzinājumā ar tehnoloģijām, kuras tiek aizstātas; aicina Komisiju izstrādāt metodoloģiju, lai noteiktu sistēmas veikspēju saistībā ar energoefektivitāti; atzīmē, ka viedajiem skaitītājiem ir izšķiroša nozīme to patērētāju brīdināšanā, kuri maina savu uzvedību vai pielāgo jaunas sistēmas šo pārmaiņu vispārējām sekām energoefektivitātes ziņā;

30. aicina Komisiju cieši sadarboties ar trešām valstīm, lai IST kļūtu plašāk pieejamas energoefektivitātes veicināšanai; aicina izstrādāt kopīgus standartus energoefektīviem produktiem, jo īpaši ES mēroga projektiem ar lieliem panākumiem energoefektivitātes jomā un ietekmi uz vidi, kurus varētu nodot trešām valstīm īstenošanai;

31. aicina dalībvalstis aktīvi atbalstīt ES attālos rajonus, tādus kā salas, kalnienes un izolētas teritorijas, lai tajos varētu izmantot IST lietojumus, kuri nodrošina lielas iespējas taupīt enerģiju;

32. aicina priekšsēdētāju nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšana un pārmitināšana

P6_TA(2009)0045

Eiropas Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcija par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu

(2010/C 67 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautiskos, Eiropas un valsts instrumentus par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām un par patvaļīgas apcietināšanas, cilvēku piespiedu nozušanas un spīdzināšanas aizliegumu, piemēram, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kā arī 1984. gada 10. decembra Konvenciju pret spīdzināšanu un citu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu apiešanos vai sodu,
- ņemot vērā transatlantisko sadarbību starp Amerikas Savienoto Valstīm un Eiropas Savienību, kā arī tās dalībvalstīm, īpaši terorisma apkarošanas jomā,
- ņemot vērā tā 2006. gada 13. jūnija rezolūciju par Gvantanamo ieslodzīto stāvokli ⁽¹⁾,
- ņemot vērā tā 2006. gada 16. februāra rezolūciju par Gvantanamo ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2004. gada 10. marta ieteikumu Padomei par Gvantanamo gūstekņu tiesībām uz taisnīgu tiesu ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2002. gada 7. februāra rezolūciju par ieslodzītajiem Gvantanamo līcī ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas rezolūcijas,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību komisijas 2006. gada 15. februāra ziņojumu,
- ņemot vērā ANO īpašo referentu paziņojumus,
- ņemot vērā ANO Komitejas pret spīdzināšanu secinājumus un ieteikumus attiecībā uz ASV,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2009. gada 20. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisāra 2009. gada 19. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā ES Pretterorisma koordinatora paziņojumu,
- ņemot vērā par tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumiem atbildīgā ES komisāra un ES prezidentūras paziņojumus,
- ņemot vērā tā 2007. gada 14. februāra rezolūciju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (C. Fava ziņojums) ⁽⁵⁾ un Eiropas Padomes darbības saistībā ar šo pašu jautājumu,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 300 E, 9.12.2006., 136. lpp.⁽²⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 423. lpp.⁽³⁾ OV C 102 E, 28.4.2004., 640. lpp.⁽⁴⁾ OV C 284 E, 21.11.2002., 353. lpp.⁽⁵⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 309. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

- A. tā kā laikā pēc 2001. gada 11. septembra terora aktiem Amerikas Savienotās Valstis 2002. gada janvārī pie Gvantanamo līča (Kuba) izveidoja augstas drošības ieslodzījuma vietu, kurā tiek turētas par dalību terorismā aizdomās esošas personas;
- B. tā kā gūstekņiem Gvantanamo līcī ir liegtas cilvēka pamattiesības, īpaši tiesības uz taisnīgu tiesu, un viņi tiek pakļauti bargām nopratināšanas metodēm, piemēram, iegremdēšanai ūdenī, kas faktiski ir spīdzināšana un cietsirdība, necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās;
- C. tā kā virknē ASV tiesu iestāžu, tostarp Augstākās tiesas, nolēmumos ir atzītas daļējas un ierobežotas tiesības, tostarp piekļuves iespēja ASV pilsoņiem paredzētajām tiesām;
- D. tā kā ASV iestāžu publicētajā sarakstā iekļautas 759 pagātnē un pašreiz Gvantanamo ieslodzītās personas; 525 ieslodzītie ir atbrīvoti, bet 5 apcietinājumā ir miruši; tā kā pašreiz Gvantanamo ir 250 ieslodzīto, no kuriem:
- liels skaits paliek Gvantanamo vienkārši tādēļ, ka nav valsts, kurā tie varētu droši atgriezties; tie ir cilvēki, kuriem nekad nav tikusi izvirzīta apsūdzība un kuriem Amerikas Savienotās Valstis nekad neizvirzīs apsūdzību jebkāda nozieguma izdarīšanā;
 - par lielu skaitu tiek uzskatīts, ka tie tiks pakļauti kriminālvajāšanai un tiesāti;
 - lielu skaitu Amerikas Savienotās Valstis uzskata par potenciāli bīstamiem, bet nav paredzējušas pakļaut tos kriminālvajāšanai;
- E. tā kā spīdzināšanas un citu nelikumīgu metožu pielietošana nozīmē, ka iegūtie "pierādījumi" tiesā nav izmantojami, padarot par neiespējamu kriminālvajāšanu un notiesāšanu par terorismu,
- F. tā kā ASV iestādes apgalvo, ka 61 no bijušajiem Gvantanamo līča gūstekņiem pēc to atbrīvošanas ir iesaistījušies terorismā,
1. ļoti atzinīgi vērtē ASV Valsts prezidenta Baraka Obamas lēmumus slēgt ieslodzījuma vietu Gvantanamo līcī, kā arī citus ar to saistītus administratīvus rīkojumus, kas iezīmē svarīgas pārmaiņas ASV politikā, lai ievērotu cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktus; mudina jauno administrāciju veikt turpmākus pasākumus šajā sakarā;
 2. atgādina, ka pilnībā viss process, kas saistīts ar ieslodzījuma vietas slēgšanu Gvantanamo līcī un šīs ieslodzījuma vietas gūstekņu nākotni, galvenokārt ir Amerikas Savienoto Valstu kompetencē; tomēr apstiprina, ka visas demokrātiskās valstis, īpaši ES un tās dalībvalstu, kuras kopā pārstāv vērtību kopienu, ir atbildīgas par starptautisko tiesību aktu un pamattiesību ievērošanu;

Trešdiena, 2009. gada 4. februāra

3. aicina Amerikas Savienotās Valstis nodrošināt, ka Gvantamo gūstekņiem tiek garantētas cilvēktiesības un pamatbrīvības, balstoties uz starptautiskajiem tiesību aktiem un ASV konstitucionālajām tiesībām, un to, ka:

- ikviens ieslodzītais, pret kuru Amerikas Savienotajām Valstīm ir pietiekami pierādījumi, bez vilcināšanās tiktu pienācīgi tiesāts kompetenta, neatkarīga un objektīva tribunāla atklātā tiesas sēdē un notiesāšanas gadījumā tiktu turēts ieslodzījumā ASV;
- jebkurš ieslodzītais, kam nav izvirzīta apsūdzība un kurš brīvprātīgi vēlas tikt repatriēts, tiks atgriezts savā izcelsmes valstī iespējami drīz un ātri;
- ikvienam gūsteknim, kuram nav izvirzīta apsūdzība, bet kurš nevar tikt repatriēts tādēļ, ka izcelsmes valstī viņam patiešām draud spīdzināšana un vajāšana, tiek dota iespēja uzņemt viņu Amerikas Savienotajās Valstīs un piedāvāta humanitārā aizsardzība uz Amerikas Savienoto Valstu cietzemes un sniegta kompensācija;

4. aicina dalībvalstis, ja Amerikas Savienoto Valstu administrācija to lūgtu, sadarboties risinājumu meklēšanā, būt gatavām pieņemt Gvantamo gūstekņus Eiropas Savienībā, lai palīdzētu veicināt starptautisko tiesību īstenošanu un prioritārā kārtā nodrošinātu taisnīgu un cilvēcisku attieksmi pret visiem; atgādina, ka dalībvalstu pienākums ir lojāli sadarboties, lai sniegtu savstarpējas konsultācijas par to, kā tas iespējami ietekmēs sabiedrisko drošību visā ES;

5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, NATO ģenerālsekretāram, Eiropas Padomes ģenerālsekretāram un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram un Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un Kongresam.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošana Eiropas Savienībā - LIBE komitejas 2005.-2008. gada vizītes

P6_TA(2009)0047

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošanu Eiropas Savienībā - LIBE komitejas 2005.-2008. gada vizītes (2008/2235(INI))

(2010/C 67 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽¹⁾ (Uzņemšanas direktīva),
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvu 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu ⁽²⁾ (Procedūru direktīva),
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ⁽³⁾ (Dublina II regula),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. novembra ziņojumu par Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai, piemērošanu (COM(2007)0745),
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un jo sevišķi tās 5. un 8. pantu,
- ņemot vērā ANO Bērna tiesību konvenciju,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas delegācijas Itālijā (Lampedūza), Spānijā (Seūta, Meliļa), Francijā (Parīze), Maltā, Grieķijā, Beļģijā, Apvienotajā Karalistē, Nīderlandē, Polijā, Dānijā un Kiprā ziņojumus,
- ņemot vērā 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par Lampedūzu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. aprīļa rezolūciju par bēgļu nometnēm Maltā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu par Uzņemšanas direktīvas pārstrādāšanu, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai dalībvalstīs (COM(2008)0815) (pārstrādāšanas priekšlikums), un priekšlikumu Dublīnas II regulas pārskatīšanai (COM(2008)0820), kurus Komisija 2008. gada 3. decembrī iesniegusi kopā,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0024/2009),

⁽¹⁾ OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 598. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 301. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- A. tā kā Uzņemšanas direktīva ir ļoti svarīga kopējā Eiropas patvēruma piešķiršanas režīma pirmā posma sastāvdaļa;
- B. tā kā Uzņemšanas direktīva tiek piemērota attiecībā uz patvēruma meklētājiem un bēgļiem;
- C. tā kā pamattiesības, piemēram, tiesības uz cilvēka cienīgu dzīvi, ģimenes dzīves aizsardzību, piekļuvi veselības aprūpei, tiesības iesniegt pārsūdzību jāgarantē vienmēr;
- D. tā kā "Uzņemšanas direktīva" un "Procedūras direktīva" uzliek pienākumu dalībvalstīm sniegt patvēruma meklētājiem rakstisku informāciju par viņu tiesībām, kā arī par organizācijām, kas nodrošina viņiem palīdzību; tā kā, ņemot vērā procedūru sarežģītību un ļoti īsos termiņus, it īpaši paātrinātās procedūras gadījumā, patvēruma meklētājiem ir ļoti svarīgi, lai viņiem būtu pieejama atbilstoša juridiska konsultācija, vajadzības gadījumā - tulks, kā arī lai tie lēmumi, kuri uz viņiem attiecas, būtu valodā, attiecībā uz kuru var pieņemt, ka viņi to saprot;
- E. tā kā, lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi patvērumam, ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai patvēruma procedūras būtu skaidras (jo īpaši patvēruma pieprasījuma pieņemšanas vai noraidīšanas kritēriji), taisnīgas, efektīvas un proporcionālas;
- F. tā kā atbilstīgi Uzņemšanas direktīvas 7. pantam patvēruma meklētāji var brīvi pārvietoties tās dalībvalsts teritorijā, kurā viņi ir pieprasījuši patvērumu, taču šīs tiesības dalībvalstis var ierobežot;
- G. tā kā Uzņemšanas direktīva tiek piemērota patvēruma meklētājiem un bēgļiem, bet vairākos apmeklētajos centros patvēruma meklētāji un nelegālie ieceļotāji tiek turēti vienās telpās;
- H. tā kā Bērna tiesību konvencija aizsargā visu nepilngadīgo tiesības, tostarp to, kuri neatrodas savā izcelsmes valstī; tā kā Uzņemšanas direktīvā noteikts, ka dalībvalstīm jāņem vērā nepilngadīgo īpašā situācija un šī direktīva piešķir viņiem īpašas tiesības, piemēram, tiesības uz izglītību;
- I. tā kā ne visas dalībvalstis izmanto uzņemšanas centrus visiem vai lielai daļai patvēruma meklētāju, bet tiek dota priekšroka alternatīviem risinājumiem vietējā līmenī un tā kā LIBE komiteja vēl nav izpētījusi šo dalībvalstu prakses aspektu;
- J. tā kā šajā rezolūcijā "aizturēšana" ir pagaidu administratīva procedūra;
- K. tā kā aizturēšana ir pagaidu administratīvs pasākums, kas atšķiras no apcietinājuma sakarā ar kriminālvajāšanu;
- L. tā kā vairāku vizīšu laikā deputāti, pamatojoties uz vienā konkrētā centrā valdošajiem sliktajiem apstākļiem vairākkārt konstatējuši, ka aizturēšanas apstākļi attiecībā uz higiēnu, saspīstību, pieejamo aprīkojumu ir neciešami un ka aizturētās personas netika sistemātiski informētas par to aizturēšanas iemesliem, par viņu tiesībām un lietu izskatīšanas virzību;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Vispārējās piezīmes un patvēruma piešķiršanas procedūras

1. pauž nožēlu, ka dažu vīzīšu laikā atklājās, ka pašreizējās direktīvas dažās dalībvalstīs tiek slikti piemērotas vai netiek piemērotas vispār; prasa Komisijai veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo direktīvu transponēšanu, ne tikai formālu ievērošanu;
2. uzsver, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas principi, piemēram, cilvēka cienīga dzīve, privātās dzīves aizsardzība, piekļuve veselības aprūpei, kā arī tiesības efektīvi pārsūdzēt aizturēšanu, jāpiemēro vienmēr, neatkarīgi no iesaistītā trešās valsts pilsoņa statusa; tāpēc nevar pieņemt to, ka pret personu pienācīgi neizturas tikai tāpēc, ka viņš vai viņa ir nelegāls iebraucējs;
3. pauž nožēlu par to, ka virkne trūkumu attiecībā uz uzņemšanas apstākļiem, kuri galvenokārt radušies tāpēc, ka pašreiz ar Uzņemšanas direktīvas dalībvalstīm valsts līmenī ir piešķirta plaša rīcības brīvība attiecībā uz uzņemšanas apstākļu noteikšanu; tāpēc atzinīgi vērtē iepriekšminēto pārstrādāšanas priekšlikumu;
4. pauž gandarījumu par Komisijas priekšlikuma saturu un atzinīgi vērtē to, ka izvirzītais mērķis ir nodrošināt augstākus standartus attieksmē pret patvēruma meklētājiem, lai garantētu viņiem atbilstošu dzīves kvalitāti un panāktu, lai vairāk tiktu saskaņoti valsts līmeņa noteikumi, kas reglamentē uzņemšanas apstākļus;
5. pauž gandarījumu par Komisijas priekšlikumu paplašināt Uzņemšanas direktīvas darbības jomu, attiecinot to arī uz papildu aizsardzību, lai nodrošinātu, ka viens un tas pats tiesību līmenis attiecas uz visiem starptautiskās aizsardzības veidiem;
6. aicina dalībvalstis būt solidārākām ar tām valstīm, kuras visvairāk skar imigrācijas problēmas, neaprobežojoties tikai ar tehnisku un/vai finansiālu solidaritāti; prasa Komisijai izpētīt iespēju sagatavot Eiropas solidaritātes instrumenta priekšlikumu, lai atvieglotu to izmaksu segšanu, ko rada liels bēgļu skaits, kas ieceļojuši dalībvalstīs, kurām ir ārējās robežas, par pamatu šim instrumentam ņemot principu par patvēruma meklētāju vēlmiņu respektēšanu un augstāka viņu aizsardzības līmeņa nodrošināšanu;
7. prasa Komisijai sadarbībā ar Parlamentu ieviest nepārtrauktu apmeklējumu un pārbaužu sistēmu; pauž cerību, ka LIBE komiteja varēs turpināt vizītes, lai nodrošinātu Kopienas tiesību ievērošanu attiecībā uz uzņemšanas apstākļiem un atpakaļnosūtīšanas procedūrām, kā arī gadskārtējo debašu rīkošanu Parlamenta plenārsēdēs par šo vīzīšu rezultātiem;

Uzņemšana

8. pauž nožēlu, ka atvērto izmitināšanas centru, ko izveidojušas dažas dalībvalstis, uzņemšanas iespējas ir zemas un neatbilst migrantu vajadzībām;
9. prasa, lai patvēruma meklētāju un imigrantu uzņemšana notiktu galvenokārt atvērtos uzņemšanas centros līdzīgi tiem, kādi jau pastāv dažās dalībvalstīs, nevis slēgtās iestādēs;
10. atgādina dalībvalstu pienākumu nodrošināt piekļuvi patvēruma pieprasījuma procedūrām;
11. neatlaidīgi aicina dalībvalstis piemērot Uzņemšanas direktīvu attiecībā uz visiem patvēruma meklētājiem no brīža, kad viņi pieprasīt aizsardzību kādā dalībvalstī, kaut arī oficiāls patvēruma pieteikums vēl nav iesniegts;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

12. neatlaidīgi aicina Komisiju atgādināt dalībvalstīm, ka uzņemšanas apstākļu līmeņa samazināšana vai atteikšanās no to nodrošināšanas, atsaucoties uz iemesliem, kas nav paredzēti Uzņemšanas direktīvā, ir stingri aizliegta vai to vajadzētu stingri aizliegt;

13. uzskata, ka nekāda gadījumā nevar atteikties nodrošināt uzņemšanas pamatvajadzības, piemēram, pārtiku, pajumti un veselības aprūpi neatliekamajos gadījumos, jo ar atteikšanos tos nodrošināt varētu pārkāpt patvēruma meklētāju pamattiesības;

14. uzskata, ka jāmeklē taisnīgs līdzsvars starp procedūru ātrumu, valsts uzņemšanas spēju un taisnīgu katra gadījuma izskatīšanu, jo īpaši paātrinātās procedūras gadījumā;

Pieklūve informācijai un tiesības izmantot tulka pakalpojumus

15. konstatē, ka informācija par procedūrām galvenokārt ir rakstveida informācija, un ka termiņi ir ļoti īsi, kas var izraisīt saprašanas problēmas un radīt šķērsli patvēruma meklētāju tiesību efektīvai īstenošanai, iesniedzot pieprasījumu; prasa nodot patvēruma meklētāju un imigrantu rīcībā brošūras, kurās visvairāk lietotajās starptautiskajās valodās un valodās, kurās attiecīgajā dalībvalstī runā ievērojams patvēruma meklētāju un imigrantu skaits, izskaidrotas visas viņu tiesības; prasa dalībvalstīm paredzēt informāciju, izmantojot arī citus mutiskus, televizuālus līdzekļus vai internetu;

16. pauž bažas attiecībā uz to, ka dažos apmeklētajos centros trūkst atbilstīgi apmācītu tulku, tostarp oficiālām sarunām; neatlaidīgi prasa dalībvalstīm nodrošināt publisku bezmaksas tulkošanas dienestu, nepieciešamības gadījumā – pa telefonu vai ar interneta starpniecību;

17. mudina dalībvalstis iesaistīt Eiropas Bēgļu fonda finansiālo atbalstu, lai uzlabotu pieklūvi informācijai, jo īpaši, lai palielinātu to valodu skaitu, kurās tiek piedāvāta informācija vai informācijas nesēji; aicina Komisiju nosūtīt dalībvalstīm informāciju par šai nolūkā pieejamajiem finanšu instrumentiem un par pašreizējo paraugpraksi to izmantošanai;

Juridiskā palīdzība

18. pauž nožēlu, ka patvēruma meklētāju un aizturēto nelegālo imigrantu pieklūve bezmaksas juridiskajām konsultācijām ir ierobežota un ka tā dažkārt aprobežojas tikai ar dažu advokātu vārdu sarakstu, kā rezultātā tie, kuriem nav pietiekamu finanšu līdzekļu, paliek bez palīdzības;

19. atgādina, ka īpaši grūti ir atrast piemērotu juridisku palīdzību tām personām, kuras ir aizturētas, tāpēc, ka viņiem ir grūtības sazināties ar apkārtnējo pasauli, kā arī attiecīgo tiesību aktu īpatnību dēļ;

20. atzīmē, ka pieklūves juridiskajai palīdzībai nepārtrauktība ir sarežģītāka, ja aizturētie tiek pārvietoti no viena uzņemšanas vai administratīvās aizturēšanas centra uz citu;

21. pauž gandarījumu par ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos un NVO pārstāvju darbu juridiskās palīdzības jomā, taču uzskata, ka tas nevar aizstāt valstu atbildību;

22. aicina dalībvalstis nodrošināt pieklūvi juridiskajai palīdzībai un/vai bezmaksas pārstāvību visos gadījumos, kad patvēruma meklētājs nevar atļauties attiecīgās izmaksas;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Veselības aprūpes pieejamība

23. pauž nožēlu, ka lielākajā daļā apmeklēto aizturēšanas centru patvēruma meklētāji un migranti nemitīgi sūdzas par veselības aprūpes nepietiekamību un neatbilstību, grūtībām apmeklēt ārstus vai sazināties ar viņiem, par īpašu aprūpes pasākumu (jo īpaši sievietēm – grūtniecēm, spīdzināšanas upuriem domātu) un attiecīgu medikamentu trūkumu;

24. prasa dalībvalstīm palielināt patvēruma meklētājiem un migrantiem pašlaik pieejamo medicīnisko pakalpojumu daudzumu, lai tie nebūtu tikai neatliekamās palīdzības pasākumi, kā arī nodrošināt psiholoģisko palīdzību un garīgās veselības aprūpi; norāda, ka tiesības uz veselības un medicīnisko aprūpi arī ir individuālo pamattiesību daļa;

Darba iespējas

25. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu uzsākt šķēršļu novēršanu piekļuvei darba tirgum un atļaut piekļuvi nodarbinātībai pēc tam, kad pagājis sešu mēnešu periods pēc pieteikuma iesniegšanas par starptautisku aizsardzību;

26. prasa dalībvalstīm nenoteikt tādus tiesiskus vai administratīvus ierobežojumus, kas traucētu piekļūt darba tirgum;

NVO palīdzība

27. atzīst to lielo darbu, ko veic asociācijas attiecībā uz palīdzību patvēruma meklētājiem un nelegālajiem migrantiem;

28. aicina dalībvalstis mācīties no paraugprakses, kas īstenota saistībā ar programmas EQUAL daļu attiecībā uz patvēruma meklētājiem efektīvas sagatavošanas darba tirgum aspektā;

29. prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai patvēruma meklētāji vai nelegālie migranti varētu piekļūt atbalstam, ko sniedz no valsts iestādēm neatkarīgas personas, aizstāvēt patvēruma meklētāju un nelegālo migrantu tiesības, tostarp arī apcietinājuma laikā; prasa dalībvalstīm garantēt, ka pilsoniskai sabiedrībai ir juridiskas tiesības piekļuvei ārvalstu valstspiederīgo aizturēšanas vietām, neradot tai juridiskus vai administratīvus šķēršļus;

30. prasa dalībvalstīm nekādos apstākļos neapcietināt patvēruma meklētājus, kas ir neaizsargāti cilvēki, kuriem nepieciešama aizsardzība;

Aizturēšana

31. pauž nožēlu, ka dažās dalībvalstīs aizvien biežāk tiek izmantota aizturēšana; uzsver, ka personu nekādā gadījumā nevajadzētu aizturēt tikai tāpēc vien, ka viņš vai viņa meklē starptautisku aizsardzību; uzsver, ka aizturēšanai jābūt galējam pasākumam uz cik vien iespējams īsu laikposmu, tikai tādos gadījumos, kad nevar piemērot citus mazāk ierobežojošus pasākumus un tikai, izskatot katru gadījumu atsevišķi;

32. atgādina, ka Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. pantā noteiktas tiesības tiesā apstrīdēt brīvības atņemšanas pasākumu; prasa, lai ikviens trešās valsts pilsonis, kuram piemērota aizturēšana, varētu vērsties tiesā;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

33. pauž bažas par apstākļiem cietumos, kuros tiek turēti nelegālie iebraucēji un patvēruma meklētāji, pat ja viņi nav izdarījuši noziegumu; aicina šādas personas turēt atsevišķās, ieteicams atvērtās ēkās, lai nodrošinātu viņu aizsardzību un palīdzības sniegšanu viņiem;

34. pauž bažas par dažu aizturēšanas centru bēdīgo stāvokli un higiēnas prasību neievērošanu tajos; atgādina, ka cieņpilnas uzņemšanas pienākums attiecas arī uz aizturētajām personām; prasa, lai visi aizturēšanas centri, kas neatbilst standartiem, tiktu iespējami ātri slēgti;

35. konstatē, ka piekļuvi veselības aprūpei, jo īpaši psiholoģiskai aprūpei bieži vien apgrūtinā tas, ka apcietinājuma vietas atrodas cietuma ēkās; prasa dalībvalstīm nodrošināt medicīnisko darbinieku, tostarp psihologu piemērotu diennakts klātbūtni aizturēšanas centros;

36. aicina dalībvalstis uzlabot aizturēto personu kontaktu ar cilvēkiem ārpus aizturēšanas vietas, tostarp atļaujot regulārus apmeklējumus, uzlabojot piekļuvi telefona sakariem, pie dažiem nosacījumiem ieviest Internetu un masu informācijas līdzekļus vispārējā lietošanā visos centros;

37. aicina dalībvalstis publicēt gada ziņojumu par slēgta tipa aizturēšanas centru skaitu, atrašanās vietu, to darbību un tajos aizturēto personu skaitu;

38. prasa, lai dalībvalstis nodrošina regulāras pārbaudes slēgta tipa aizturēšanas centros un pārbaudītu aizturēto personu situāciju šajos centros, izveidojot valsts ombuda posteni, kura kompetencē būtu aizturēšanas centri;

Nepavadīti nepilngadīgie un ģimenes

39. atgādina, ka bērna interesēm jābūt pirmajā vietā, pieņemot ikvienu lēmumu vai pasākumu attiecībā uz nepilngadīgo atbilstīgi Konvencijai par bērna tiesībām; uzsver nepieciešamību veikt pasākumus un noteikt līdzekļus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu nepilngadīgos bez pavadības, neatkarīgi no tā, vai tie ir bēgļi vai nav tādi;

40. aicina dalībvalstis apsvērt neatkarīgu iestāžu izveidošanu, kas oficiāli būs atbildīgas par apstākļu un standartu ievērošanas kontroli slēgta tipa centros, kā arī oficiālas pārbaudes sistēmas īstenošanu un publicēs ziņojumus par šo jautājumu;

41. prasa, lai principā tiktu aizliegta nepilngadīgo aizturēšana, lai nepilngadīgo aizturēšana kopā ar vecākiem būtu izņēmuma pasākums un lai tās mērķis būtu bērna svarīgāko interešu aizsardzība;

42. aicina dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, bez iebildumiem parakstīt un ratificēt Bērna tiesību konvenciju;

43. prasa dalībvalstīm nodrošināt ANO Bērnu tiesību komitejas 2007. gada 2. marta ieteikumu Nr.8 (2006) par bērnu tiesībām uz aizsardzību pret miesassodiem un citiem nežēlīgiem vai pazemojošiem sodu veidiem, tostarp to izmantošanu ģimenē un īpaši attiecībā uz aizturētajiem nepilngadīgajiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

44. atgādina, ka visiem nepilngadīgajiem ir tiesības uz izglītību, neatkarīgi no tā vai viņi atrodas savā izcelsmes valstī vai nē; prasa dalībvalstīm nodrošināt šīs tiesības, tostarp arī tad, kad nepilngadīgais ir aizturēts; prasa, lai piekļuve izglītībai tiktu piemērotā tiešā veidā nodrošināta kopienā, veidā, kas atbilst bērnu zināšanu līmenim, vienlaicīgi izstrādājot pārejas modeļus, kas ļautu iegūt nepieciešamo lingvistisko kompetenci normālas izglītības iegūšanai, lai nodrošinātu bērnu un viņu ģimeņu labāku integrāciju;

45. atgādina, ka nepilngadīgajiem ir tiesības uz viņu vecumam atbilstošu brīvā laika pavadīšanu un prasa dalībvalstīm nodrošināt šīs tiesības, tostarp, ja bērni ir aizturēti;

46. prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai nepavadītie nepilngadīgie un ģimenes tiktu izmitinātas atsevišķās izmitināšanas vietās pat apcietinājumā, lai garantētu adekvātu privāto un ģimenes dzīvi, kā paredzēts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā, kā arī garantēt bērniem aizsargājošu vidi;

47. aicina visām personām, kas strādā ar nepilngadīgajiem un nepavadītiem nepilngadīgajiem, sniegt speciālu un atbilstošu apmācību, kas būtu piemērota bērnu situācijai; uzskata, ka NVO, kas specializējušās šo jautājumu risināšanai, varētu dot galveno ieguldījumu šajā sakarā;

Nepavadīti nepilngadīgie

48. prasa norīkot katram nepavadītajam nepilngadīgajam likumīgu neatkarīgu aizstāvi, lai nodrošinātu viņa aizsardzību, gan, piemēram, lidostu, dzelzceļa staciju uzgaidāmās telpās, gan dalībvalstu teritorijā; prasa skaidri noteikt likumīgā aizstāvja kompetenci un lomu;

49. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest pienākumu meklēt ģimenes locekļus, tostarp arī attiecībā uz tādām organizācijām kā Sarkanais Krusts un Sarkanais Pusmēness;

50. pauž bažas par nepavadītu nepilngadīgo pazušanu; prasa dalībvalstīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 862/2007 ⁽¹⁾ 4. panta 3. punkta a) apakšpunktu vākt statistikas datus par identificēšanu un nepavadītajiem nepilngadīgajiem sniegto palīdzību, lai šo parādību apkarotu; uzskata, ka labākais veids, kā mazināt nepilngadīgo pazušanu, ir nodrošināt tiem piemērotas uzņemšanas iespējas, ar kuru starpniecību tie var iegūt savam vecumam atbilstošu izglītību (izglītošana, profesionālā apmācība utt.);

51. prasa Komisijai un dalībvalstīm ieviest saskaņotu un ticamu mehānismu nepavadītu nepilngadīgo identificēšanai (izmantojot jaunākās tehnoloģijas, piemēram, biometriskos datus), kā arī kopīgus noteikumus par vecuma apstrīdēšanu; šajā saistībā atgādina, ka attiecīgās personas vecuma apstrīdēšanas procedūras gaitā piesardzības nolūkos šī persona līdz procedūras beigām jāuzskata par nepilngadīgu un pret viņu jāizturas kā pret nepilngadīgu, ka vienmēr, kad ir pamatotas šaubas par nepilngadīgo vecumu, tas jāinterpretē par labu nepilngadīgajam;

Ģimenes

52. prasa dalībvalstīm vajadzības gadījumā un pirms ģimeņu ar nepilngadīgiem bērniem aizturēšanas, izvērtēt alternatīvus pasākumus, kas nav brīvības atņemšanas pasākumi, lai pierādītu, ka apsvērtās alternatīvas nebūs efektīvas;

53. aicina nodrošināt patvēruma meklētāju ģimenēm piekļuvi ģimenēm un bērniem domātiem pakalpojumiem, kā arī to ārstu apmeklējumiem, kuri specializējušies bērnu aizsardzībā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 862/2007 par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību (OV L 199, 31.7.2007., 23.lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Neaizsargātas personas

54. prasa Komisijai noteikt kopīgus obligātus standartus neaizsargātu personu jo īpaši spīdzināšanas vai cilvēktirdzniecības upuru, personu, kurām nepieciešama īpaša medicīniska aprūpe, grūtnieču un nepilngadīgo identificēšanai;

55. uzskata, ka ikviena neaizsargāta persona savas īpašās situācijas dēļ nedrīkst tikt apcietināta, jo tas var būtiski ietekmēt šīs personas stāvokli;

56. mudina dalībvalstis nodrošināt specializētu palīdzību neaizsargātām personām un spīdzināšanas, kā arī cilvēktirdzniecības upuriem, jo īpaši psiholoģisko palīdzību, lai varētu nodrošināt viņu aizsardzību; prasa, lai viss personāls, kas kontaktē ar neaizsargātām personām, tostarp tas, kas atbild par patvēruma pieprasījumiem, un policijas spēki tiek īpaši apmācīti;

Dublinas sistēma

57. pauž bažas par to, ka saistībā ar Dublinas sistēmu pieaug aizturēto personu skaits un dažās dalībvalstīs gandrīz sistemātiski tiek veikti brīvības atņemšanas pasākumi; aicina neievietot šīs personas brīvības atņemšanas iestādēs, ja nav izrādījies, ka pastāv bēgšanas risks un dalībvalsts to nav pierādījusi;

58. pauž nožēlu, ka dažās dalībvalstīs ierobežo to personu skaitu, uz kurām attiecas Dublinas sistēma par uzņemšanas standartiem; prasa Komisijai skaidri noteikt, ka Uzņemšanas direktīva tiek piemērota arī attiecībā uz šīm personām, lai nodrošinātu, ka viņas var izmantot visas tiesības;

*
* *

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Eiropas MVU lomas pastiprināšana starptautiskajā tirdzniecībā

P6_TA(2009)0048

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā (2008/2205(INI))

(2010/C 67 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Mazo un vidējo uzņēmumu hartu, ko Eiropadome pieņēmusi 2000. gada 19. un 20. jūnijā Santamarija da Feirā,
- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras secinājumus par Lisabonas stratēģiju, kas pieņemta Lisabonā 2000. gada 23. un 24. martā,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumā 2003/361/EK iekļauto mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 21. janvāra paziņojumu “Domāt par mazajiem uzņēmumiem paplašinātā Eiropā” (COM(2003)0026),

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 10. novembra paziņojumu “Kopienas Lisabonas programmas īstenošana - mūsdienīga MVU politika izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai”(COM(2005)0551),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. oktobra paziņojumu “Globālā Eiropa: konkurence pasaulē - ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2006)0567),
- ņemot vērā 2007. gada 22. maija rezolūciju “Eiropa globalizācijas kontekstā - konkurētspējas ārējie aspekti” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 4. oktobra paziņojumu “Mazo un vidējo uzņēmumu būtiskā nozīme, lai veicinātu lielāku izaugsmi un vairāk darbavietu. Mūsdienīgās MVU politikas pārskats” (COM(2007)0592)0592),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 18. aprīļa paziņojumu “Globālā Eiropa: spēcīgāka partnerība, lai Eiropas eksportētājiem sniegtu piekļuvi tirgum” (COM(2007)0183),
- ņemot vērā Komisijas (Tirdzniecības ģenerāldirektorāta) 2007. gada 28. februāra ziņojumu par ES tirgus piekļuves stratēģijas publisko apspriešanu,
- ņemot vērā ekspertu grupas galīgo ziņojumu par MVU internacionalizāciju, kuru 2007. gada decembrī publiskojā Komisija (Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāts, MVU konkurētspējas veicināšana) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu “Vispirms domāt par mazākajiem” - Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act” (COM(2008)0394),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 6. decembra paziņojumu “Globālā Eiropa: Eiropas tirdzniecības aizsardzības instrumenti mainīgajā globālajā ekonomikā. Zaļā grāmata publiskai apspriešanai” (COM(2006)0763),
- ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ES ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Indiju ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 25. oktobra rezolūciju par Komisijas gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par trešo valstu antidempinga, antisubsidēšanas un aizsardzības pasākumiem pret Kopienas (2004. gads) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 12. oktobra rezolūciju par ES un Mercosur ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām nolūkā slēgt starpreģionālu asociācijas nolīgumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par ES un ASV transatlantiskajām ekonomiskajām attiecībām ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā tā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par ES un Ķīnas tirdzniecības attiecību perspektīvām ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 128. lpp.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/support_measures/internationalisation/report_internat.pdf

⁽³⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 400. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 276. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 308 E, 16.12.2006., 182. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 235. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 103. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā 2005. gada 6. septembra rezolūciju par tekstilpreču un apģērbu nozari pēc 2005. gada ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 14. novembra darba dokumentu "Papildu dokuments Komisijas paziņojumam - Ekonomiskās reformas un konkurētspēja: galvenās atziņas 2006. gada ziņojumā par Eiropas konkurētspēju" (SEC(2006)1467),
 - ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras secinājumus 2006. gada 23. un 24. martā Briselē (7775/1/2006),
 - ņemot vērā 2006. gada 15. marta rezolūciju par 2006. gada pavasara Eiropadomes ieguldījumu saistībā ar Lisabonas stratēģiju ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 2. decembra Parlamentārās konferences gadskārtējās sesijas laikā vienprātīgi pieņemto deklarāciju par PTO,
 - ņemot vērā 2008. gada 24. aprīļa rezolūciju "Gatavošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijas reformai" ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par izcelsmes marķējumu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 12. februāra secinājumus par PTO Nolikumu par publisko iepirkumu un MVU,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A6-0001/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienības MVU, kas definēti kā uzņēmumi ar mazāk nekā 250 nodarbinātajiem un kuru apgrozījums nepārsniedz EUR 50 miljonus, pārstāv 23 miljoni uzņēmumu (99 % no kopējā skaita) un nodrošina 75 miljonus darbavietu (70 %) Eiropas Savienībā;
- B. tā kā nodarbināto skaits vairāk nekā 96 % Eiropas Savienības MVU ir mazāks par 50 un šo uzņēmumu gada apgrozījums nepārsniedz EUR 10 miljonus, kas augsto ar starptautisko tirdzniecību saistīto fiksēto izmaksu dēļ ierobežo šo uzņēmumu iespējas eksportēt preces un pakalpojumus ārpus savas valsts robežām;
- C. tā kā šā iemesla dēļ šo uzņēmumu starptautiskās darbības rezultāti ir strukturāli vāji, kaut arī 8 % MVU Eiropas Savienības 27 dalībvalstīs eksportē savu produkciju ārpus valsts robežām un gandrīz 3 % MVU par prioritāti izvirza produkcijas eksportu ārpus Eiropas Savienības; tā kā Eiropas desmit vadošie uzņēmumi savukārt nodrošina 96 % Eiropas Savienības eksporta un ārvalstu tiešo investīciju;
- D. tā kā ir paredzams, ka prognozētā ekonomikas izaugsme trešās valstīs būs augstāka nekā iekšējā tirgū un tas radīs MVU jaunas eksporta iespējas;
- E. tā kā MVU saskarsies ar spēcīgāku konkurenci Eiropas Savienībā, konkurējot ar trešo valstu uzņēmumiem;

⁽¹⁾ OV C 193 E, 17.8.2006., 110. lpp.⁽²⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 321. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0180.⁽⁴⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 881.lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- F. tā kā MVU iespējas globalizētās ekonomikas apstākļos vislabāk nodrošina brīvs tirgus un godīga konkurence;
- G. tā kā internacionalizēti uzņēmumi ir parādījuši, ka tiem ir lielāka veikspēja attiecībā uz inovācijām; tā kā internacionalizācija un inovācija ir galvenie veidi, kā veicināt konkurētspēju un izaugsmi, kam ir izšķiroša nozīme, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus izaugsmes un nodarbinātības jomā;
- H. tā kā internacionalizācija rada izaugsmi un konkurenci, veicinot uzņēmumu paplašināšanos un tādējādi radot vairāk darbavietu, un tā kā MVU veido 80 % no jaunajām darbavietām Eiropas Savienībā;
- I. tā kā MVU, lai sāktu internacionalizācijas procesu, ir jāsaskaras ar specifiskām problēmām, tādām kā starptautiskas pieredzes trūkums, grūti pieejams finansējums, pieredzējušu cilvēkresursu trūkums un ļoti sarežģīts starptautiskais normatīvais regulējums, un tā kā šīs problēmas kavē MVU ieviest nepieciešamās strukturālās izmaiņas, lai spētu gūt labumu no internacionalizācijas;
- J. tā kā starptautiskajā tirdzniecībā iesaistītajiem MVU ir svarīga nozīme Eiropas ekonomiskās vides pārveidošanā, tiem kļūstot par nākamo lielo uzņēmumu paaudzi, kas Eiropas Savienībai vajadzīga, lai sasniegtu mērķi, ka 3 % no IKP tiek ieguldīti pētniecībā un attīstībā;
- K. tā kā Eiropas Savienības MVU galvenā interese ir ģeogrāfiskā un kultūras ziņā vistuvākie tirgi, proti, reģioni, kas robežojas ar Eiropas Savienību, piemēram, Vidusjūras reģiona un Rietumbalkānu valstis;
- L. tā kā konkurence ir atkarīga arī no spējas garantēt MVU atbilstošu aizsardzību pret negodīgu tirdzniecību; tā kā rūpnieciskā ražošana Eiropas Savienībā ir būtiska nozare no ekonomikas izaugsmes un darbavietu radīšanas viedokļa,

Daudzpusējs regulējums un PTO

1. uzsver vajadzību nodrošināt, ka PTO sistēma vairāk rēķinās ar MVU nozīmi un interesēm; norāda, ka MVU ir vajadzīgs skaidrs un funkcionāls starptautisks normatīvais regulējums;
2. aicina Komisiju saistībā ar PTO sarunām paredzēt MVU īpašus vienkāršotus noteikumus brīvās tirdzniecības jomās, kā arī īpašas klauzulas atbilstoši MVU prasībām;
3. aicina Komisiju un dalībvalstis daudzpusējā līmenī pārskatīt savas prioritātes, veicinot tarifu un beztarifu barjeru atcelšanu un sekmējot starptautisko tirdzniecību ar atbilstošiem pasākumiem standartu vienkāršošanai un saskaņošanai;
4. uzskata, ka starptautiskās tirdzniecības sistēmai nevajadzētu pārāk apgrūtināt MVU un ka būtu jāapsver, kā izveidot starptautisku arbitražas tiesu ātru un neapgrūtināšu sistēmu, kura ļautu MVU izvairīties no kavējumiem un grūtībām, ko izraisa konfliktsituācijas ar muitas pārvaldes vai tirdzniecības iestādēm dažās trešās valstīs;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

5. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi darboties, lai panāktu daudzpusēju globālu vienošanos par tirdzniecības atvieglošanu, kas, cita starpā, ļautu Eiropas Savienības MVU pilnībā gūt labumu no globalizācijas un trešo valstu tirgu atvēršanas;
6. īpaši atbalsta stabilu pozīciju sarunās par tirgus atvieglošanas procedūrām, lai samazinātu muitas procedūru izmaksas, kas var sasniegt līdz pat 15 % no tirgoto preču vērtības, padarot procedūras pārredzamākas un vienkāršākas, saskaņojot starptautiskos standartus, padarot preču izcelsmes reģistrāciju efektīvāku un modernizējot muitas kontroli;
7. uzsver, cik svarīgi MVU ir secinājumi sarunās par visām Dohas Attīstības programmas nodaļām;

Paziņojums "Globālā Eiropa"

8. atbalsta Komisijas centienus sagatavot Eiropas Savienībai globālu stratēģiju, kurā tiktu iekļauti visi Eiropas konkurētspējas ārējie aspekti un kura palīdzētu nodrošināt Lisabonas stratēģijas mērķu pilnīgu sasniegšanu, taču ar nožēlu norāda, ka nav īpašu iniciatīvu, lai sniegtu atbalstu MVU, kuri nodrošina divas trešdaļas darbavietu Eiropas Savienībā; aicina Komisiju un Padomi nekavējoties novērst šo trūkumu, izvirzot ambiciozus, bet reālus mērķus, lai nodrošinātu MVU intereses un darītu pieejamus vajadzīgos līdzekļus un resursus; šajā nolūkā atzīmē, ka nozīmīgs papildu instruments ir efektīvs tirdzniecības barjeru regulējums;
9. uzskata, ka MVU ir vajadzīga savstarpēja tirdzniecības liberalizācija un, ņemot to vērā, uzskata, ka Komisijai būtu skaidri jāreaģē uz Eiropas Savienības MVU eksportēšanas grūtībām, paskaidrojot, ar kādiem valsts vai Eiropas instrumentiem Eiropas Savienība varētu palīdzēt MVU uzlabot darbību pasaules tirgos;

Tirdzniecības aizsardzības instrumentu reforma

10. pauž gandarījumu par Komisijas lēmumu atsaukt priekšlikumus par tirdzniecības aizsardzības instrumentu reformu, kas iekļauti iepriekšminētajā Zaļajā grāmatā publiskai apspriešanai;
11. uzskata, ka Komisijas ierosinātās reformas ne tikai nebūtu palīdzējušas Eiropas Savienības rūpniecības ārējai konkurētspējai, bet būtu turpmāk nodarījušas lielu kaitējumu tām Eiropas Savienības rūpniecības nozarēm, ko apdraud ārvalstu produkti, kurus nelikumīgi subsidē vai negodīgi atbalsta dempinga prakse; uzsver, ka tirdzniecības aizsardzības instrumentu sistēmai (TAI sistēma) joprojām ir jālīdzinās tiesvedības procedūrai, kuras pamatā ir objektīvi un faktiski novērtējumi, lai nodrošinātu paredzamību un juridisku noteiktību;
12. uzskata, ka starptautiski atzītu konkurences noteikumu trūkuma apstākļos Eiropas TAI sistēma ir vislabākais veids, kā nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem tirgus dalībniekiem, un uzskata, ka ES uzņēmumiem, jo īpaši MVU, ir vajadzīgs efektīvs mehānisms, lai cīnītos pret negodīgu komercdarbību;
13. uzsver, ka TAI sistēmas uzdevums ir aizstāvēt ražotāju un darba ņēmēju intereses dempinga vai nepieņemamas subsidēšanas radīta kaitējuma gadījumā; ņemot vērā TAI nozīmi, aicina Komisiju veicināt izmeklēšanas pārredzamību, paredzamību un pieejamību, jo īpaši MVU, kā arī paātrināt un vienkāršot procedūras;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

14. ierosina, lai Komisija un dalībvalstis veiktu informēšanas un izglītošanas pasākumus MVU, lai mudinātu tos izmantot TAI; uzskata, ka Komisijai, saglabājot neitrālu pozīciju, ir jānodrošina mērķtiecīga palīdzība MVU visos dažādajos tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanas posmos; uzskata, ka ir svarīgi uzlabot pakalpojumus, ko piedāvā MVU TAI palīdzības dienests;

15. pauž nožēlu, ka tikai ierobežots izmeklēšanu skaits ir skāris rūpniecības nozares, kurās darbojas ļoti daudz MVU; aicina Komisiju nekavējoties veikt visus iespējamus pasākumus, lai uzlabotu pašreizējo praksi nolūkā efektīvāk atbalstīt MVU tiesības un garantēt tiem vieglāku piekļuvi aizstāvībai atbilstīgi TAI;

16. šajā sakarībā uzskata, ka Tirdzniecības barjeru regulā ⁽¹⁾ iekļautais jēdziens “daļa no Kopienas ražošanas kopumā” jau paredz iespējas MVU ierosināt sūdzības, tomēr aicina Komisiju nodrošināt, lai profesionālām apvienībām, kurās MVU īpatsvars ir ļoti liels, varētu tos pilnvērtīgi pārstāvēt Komisijā, nemainot pašreizējo sliekšni;

17. aicina Komisiju atbilstoši un ātri reaģēt uz trešām valstīm, kas patvaļīgi izmanto tirdzniecības aizsardzības instrumentus, jo īpaši ja šie pasākumi skar ES MVU;

Intelektuālā īpašuma tiesības un izcelsmes marķējumi

18. uzsver, ka MVU ir vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību efektīva aizsardzība, jo tas ir priekšnosacījums jaunu tehnoloģiju izstrādei, lai varētu veikt starptautiskas darbības; tādēļ norāda, ka intelektuālā īpašuma tiesību vienkārša un efektīva sistēma ir galvenais līdzeklis MVU internacionalizācijas veicināšanai;

19. vērš uzmanību uz to, ka pēdējo gadu laikā ir ievērojami pieaudzis intelektuālo tiesību pārkāpumu skaits, ietekmējot Eiropas MVU, un ka viltošana neskar tikai lielos rūpniecības uzņēmumus, bet arī MVU, kam ir izdevies radīt ļoti kvalitatīvus un konkurētspējīgus produktus un kuri cieš no smagām viltošanas sekām, kas dažos gadījumos var apdraudēt šo uzņēmumu pastāvēšanu;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis no jauna aktīvi pievērsties aizsardzībai pret viltošanu un tās novēršanai gan ar atbilstošām iekšējām politikas stratēģijām, gan ar daudzpusēju (piemēram, tirdzniecības nolīgumus viltojumu novēršanas jomā (ACTA)) un divpusēju (jaunas vienošanās par ekonomisko sadarbību ar trešām valstīm) starptautisku iniciatīvu palīdzību, pienācīgi ņemot vērā viltošanas ietekmi uz MVU; uzsver, ka MVU gadījumā ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un patenttiesību aizsardzība ir tikpat svarīga kā preču zīmju un autortiesību aizsardzība, ja ne vēl svarīgāka par to; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai, veicot šos pasākumus, tiktu ievēroti augstie datu aizsardzības standarti Eiropas Savienībā;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt MVU izmantot tādus instrumentus kā, piemēram, patentus, lai tie spētu pasargāt sevi un savu zinātību no atdarināšanas un viltošanas;

22. aicina Komisiju un dalībvalstis arī pārtraudēt intelektuālā īpašuma tiesības un reaģēt pārkāpumu gadījumā, kā arī aicināt savus tirdzniecības partnerus stingrāk ievērot Nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem un valsts tiesību aktus intelektuālā īpašuma aizsardzības jomā;

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādībā (OV L 349, 31.12.1994., 71. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

23. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot importa kontroles sistēmu muitas iestādēs, lai nodrošinātu efektīvāku aizsardzību pret tādu produkciju, kas ir pretrunā ES uzņēmumu intelektuālā īpašuma tiesībām;

24. pauž nožēlu par Kopienas izcelsmes marķējuma sistēmas kavēto ieviešanu dažām precēm no ārpuskopienas valstīm (piemēram, tekstilizstrādājumi un apavi) ⁽¹⁾, un pauž bažas par Eiropas patērētāju tiesību klajo pārkāpumu; aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties novērst līdzšinējos šķēršļus, kas kavē šā tiesību akta stāšanos spēkā, un veicināt, ka šādu produktu izcelsme ir Eiropā, ko patērētāji bieži vien uzskata par kvalitātes, drošības un augstu ražošanas standartu ievērošanas garantiju;

Stratēģija piekļuvei trešo valstu tirgiem

25. norāda, ka atvieglota MVU piekļuve starptautiskajiem tirgiem var sekmēt to, ka rodas jaunas darbvietas, ka tiek saglabātas pašreizējās darbvietas un tām piešķir pievienoto vērtību, tiek aizsargāta zinātība un ES rūpniecības īpašās iezīmes un nodrošināta to apmaiņa, kā arī ES dalībvalstīm un partnervalstīm tiek nodrošināts pamats stabilai un ilgstošai ekonomiskajai izaugsmei;

26. atzinīgi vērtē Komisijas pašreizējos centienus nodrošināt MVU piekļuvi trešo valstu tirgiem; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt ES tirgus piekļuves grupu sekmīgu darbību trešās valstīs, jo īpaši jaunās tirgus ekonomikas valstīs, iesaistot attiecīgās profesionālās organizācijas;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot informācijas par trešo valstu tirgiem izplatīšanu un, cita starpā, izveidot MVU velītās sadaļas, kā arī uzlabot tirgus piekļuves datubāzi, nodrošinot galvenokārt MVU darbiniekiem vieglāku piekļuvi;

28. aicina Komisiju vienkāršot tirgus piekļuves datubāzi, lai tā būtu vieglāk pieejama MVU; aicina arī Komisiju ierosināt pasākumus šīs datubāzes publiskošanai;

29. uzskata, ka būtu jānostiprina tirgus piekļuves grupas, ko Komisija izveidojusi savās delegācijās trešās valstīs, un ka tajās būtu jāizveido dienests, kura īpašais uzdevums būtu pārraudzīt ar MVU saistītos jautājumus un kurā darbotos attiecīgās nozares speciālisti;

30. atbalsta tādu Eiropas uzņēmējdarbības centru veidošanu Indijas un Ķīnas galvenajos tirgos, kuri sadarbotos ar valsts tirdzniecības palātām un uzņēmumu pārstāvniecībām, lai palīdzētu MVU atrast partnerus, kas prot ienākt šajos vietējos tirgos;

31. uzskata, ka tirgus piekļuves stratēģijas veiksmē ir atkarīga arī no atbalsta informācijas jomā un valstu tirdzniecības palātu pieaugošās ietekmes ārpus ES; atbalsta divpusējas programmas, kas sekmē MVU īpašo pieeju trešo valstu tirgiem, ņemot vērā *Al Invest* (Latīņamerika), *Medinvest* (Vidusjūras reģions) un *Proinvest* (ĀKK valstis) panākumus;

32. norāda, ka standartizācija var sekmēt jauninājumus un konkurētspēju, atvieglojot piekļuvi tirgiem un veicinot savietojamību; mudina Komisiju veicināt Eiropas standartu atpazīstamību starptautiskā līmenī;

⁽¹⁾ Priekšlikums Padomes regulai par izcelsmes valsts norādi konkrētiem ražojumiem, kas ievesti no trešām valstīm (COM(2005)0661).

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts, konkurētspēja un starptautiskā tirdzniecība

33. atbalsta Komisijas izstrādāto Mazās uzņēmējdarbības aktu, ar ko nodrošina, ka visas ES politikas stratēģijas tiek efektīvi piemērotas MVU; uzskata, ka šajā sakarībā ir pilnībā jāiesaista dalībvalstis un ES iestādes, lai nodrošinātu principa “vispirms domāt par mazākajiem” piemērošanu;

34. atzīmē, ka Eiropā darbojas ļoti konkurētspējīgi MVU, kas ir pasaulē vadoši uzņēmumi augsti specializētās tirgus nišās, un tādējādi tie ir uzskatāmi par Lisabonas stratēģijas īstenošanas dzinējspēku;

35. uzskata, ka ES MVU internacionalizācija ir tirdzniecības politikas galvenais mērķis un tai vajadzētu būt par stūrakmeni Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktā, kas veido stabilu, vienotu, saistošu un visaptverošu sistēmu Komisijas stratēģijām MVU jomā;

36. uzskata - lai veicinātu MVU darbību trešo valstu tirgos, tiem būtu jānodarbina cilvēki, kuri nodarbojas īpaši ar internacionalizācijas jautājumiem, kas ir reti sastopams gadījums; aicina Komisiju un dalībvalstis, lai novērstu šo šķērslī, veicināt pakalpojumu konsorciju izveidošanu, lai atbalstītu MVU internacionalizācijas procesā;

37. atbalsta inovāciju politikas un MVU veidošanas pastiprināšanu; atbalsta, ka tiek izveidoti Eiropas konkurētspējas centri, kas pārstāv MVU un kuru skaits ir pietiekami liels, lai varētu izdzīvot starptautiskas konkurences apstākļos; atbalsta arī to programmu paplašināšanu un atjaunināšanu, ar kurām nodrošina MVU piekļuvi starptautiskās attīstības finansējumam, kā arī visus pasākumus, kuru mērķis ir mazināt uzņēmumu fiksētos operatīvos izdevumus; atgādina, ka pēc iespējas drīz jāpieņem Eiropas vienotais patents un Eiropas uzņēmuma statūti, lai veicinātu pāreju uz tirdzniecību ārpus Kopienas tirgus;

38. uzskata, ka politiskais un finansiālais atbalsts produkcijas un ražošanas jauninājumu veicināšanā, uzlabojot piekļuvi finansējumam un nodokļu aspektus, kā arī sadarbība pētniecības jomā un tehnoloģiju tālātkādošana ir būtiski faktori MVU produktivitātes palielināšanai, kas veido jebkuras sekmīgas MVU internacionalizācijas stratēģijas pamatu;

39. uzskata, ka iekšējā tirgus politikai jābūt vērstai uz ES MVU stāvokļa uzlabošanu, izveidojot MVU labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi un nodrošinot, lai MVU varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus piedāvātās iespējas; turklāt uzskata, ka attiecīgā gadījumā šādai politikai ir arī jāpalielina MVU starptautiskā nozīme;

40. aicina Komisiju apsvērt, kā iekšējais tirgus var turpmāk palīdzēt ES uzņēmumiem konkurēt starptautiskā mērogā;

41. atzinīgi vērtē Komisijas piešķirtās līgumtiesības un parakstīto līgumu, kura darbības joma ir pētījuma veikšana par MVU internacionalizāciju; uzskata, ka pētījums sniegs detalizētu pārskatu par stāvokli ES MVU internacionalizācijas jomā; aicina Komisiju īstenot efektīvus pasākumus, lai sekmētu MVU veikspēju mūsdienu globalizācijas apstākļos;

42. norāda uz to, cik svarīgi starptautiskās uzņēmējdarbības problēmu pienācīgai risināšanai ir kvalificēti un attiecīgi izglītoti uzņēmēji; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt uzņēmējiem lielākas iespējas apgūt mācību programmas par globalizēto uzņēmējdarbības vidi (piemēram, “Eiropas uzņēmumu tīkls” (*Europe Enterprise Network*) vai “Ķīnas vārti” (*Gateway to China*); aicina pastiprināt MVU un augstskolu sadarbību, lai uzlabotu pētniecību un jauninājumus; aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot īpašu ES apmaiņas programmas jaunajiem uzņēmējiem, kuras pamatu veidotu programmas *Erasmus/Leonardo da Vinci*;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

43. atzinīgi vērtē "Eiropas MVU nedēļas" rīkošanu 2009. gada maijā un ierosina izmantot šo pasākumu, lai sniegtu MVU informāciju par to, kā attīstīt eksporta darbību ārpus ES;

Brīvās tirdzniecības nolīgumi

44. aicina Komisiju rūpīgāk novērtēt, kā jaunie brīvās tirdzniecības nolīgumi ar trešām valstīm var ietekmēt ES MVU, un ņemt šo novērtējumu vērā sarunu posmā;

45. uzskata, ka Komisijas mērķim jābūt noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumus vai citus tirdzniecības nolīgumus, kas būtu labvēlīgi Eiropas ekonomikai kopumā un it sevišķi MVU vai kas paredz līdzvērtīgas tirdzniecības koncesijas, izņemot jaunattīstības valstu gadījumos;

46. uzsver tirdzniecības un ekonomisko attiecību nozīmīgumu starp ES un trešām valstīm, kas parakstījušas Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līgumu, un aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību MVU, kam ir tirdzniecības attiecības ar šīm valstīm;

47. iesaka Komisijai garantēt šo vienošanos pastāvīgu pārraudzību un nekavējoties iejaukties, ja netiek ievērotas saistības, ko uzņēmušās vienošanās puses;

48. uzsver ģeogrāfiski tuvāko tirgu nozīmi MVU un aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību MVU, kam ir tirdzniecības attiecības ar šādām valstīm; šajā sakarībā atzinīgi vērtē atsauci uz uzņēmējdarbības attīstības iniciatīvu Vidusjūras reģionā, kura iekļauta 2008. gada 13. jūlija Parīzes augstākā līmeņa sanāksmes deklarācijā par Vidusjūras reģiona valstu savienību;

49. norāda uz MVU svarīgo nozīmi ar klimata pārmaiņu novēršanu saistītu tehnoloģiju tālāknodošanā un aktīvas MVU līdzdalības nozīmi attīstības palīdzības sniegšanā;

Publiskā iepirkuma konkursi

50. atgādina, ka publiskie iepirkumi ir viena no ekonomiski daudzsoļīgākajām jomām Eiropas ekonomikā un it sevišķi MVU; pauž bažas par pastāvīgajiem ierobežojumiem daudzās trešās valstīs, kas atsakās nodrošināt ES uzņēmumiem līdzvērtīgu piekļuvi viņu publisko iepirkumu procedūrām vai kuras piemēro bieži vien neskaidrus un nevienlīdzīgus standartus;

51. uzskata, ka galvenajās rūpnieciski attīstītajās valstīs (tostarp ASV, Kanādā un Japānā), Eiropas Savienības MVU jābūt tādām pašām priekšrocībām un iespējām attiecībā uz publiskajiem iepirkumiem kā Eiropas Savienībā; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt Eiropas Savienības MVU labāku piekļuvi publisko iepirkumu tirgiem trešās valstīs un vienlīdzīgas konkurences nosacījumus publisko iepirkumu sektoros, vajadzības gadījumā piemērojot savstarpīguma principu;

52. uzskata, ka ir vajadzīga pārdomāta un efektīva Eiropas Savienības rīcība, lai nodrošinātu ES uzņēmumu, jo īpaši MVU, tiesību vienlīdzību;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

53. aicina Komisiju iesniegt reālus un konstruktīvus priekšlikumus, lai pārskatītu un pastiprinātu PTO Nolīgumu par publisko iepirkumu;

54. uzskata, ka publiskajam iepirkumam jābūt galvenajam jautājumam visās Eiropas Savienības divpusējās un reģionālajās tirdzniecības sarunās, lai panāktu šo tirgu līdzsvarotu atvēršanu;

55. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, kas iekļauts paziņojumā par globālu Eiropu, piemērot mērķtiecīgus ierobežojumus Eiropas publiskajiem iepirkumiem valstīs, kas nenodrošina piekļuvi publisko iepirkumu tirgiem; aicina Komisiju informēt Parlamentu par līdzšinējiem rezultātiem un iniciatīvām, ko Komisija paredz veikt, lai uzlabotu Eiropas MVU piekļuvi trešo valstu konkursiem par publiskajiem iepirkumiem;

Lauksaimniecības produkti un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

56. atgādina, ka svarīga nozīme ir ES MVU piekļuvei lauksaimniecības tirgiem, un aicina Komisiju saistībā ar turpmākajām daudzpusējām un divpusējām tirdzniecības sarunām neatteikties no saglabājamo tarifu aizsardzības, kas nodrošināta šai nozarei, un garantēt, lai konkurētspējīgākajiem un zināmākajiem Eiropas lauksaimniecības produktiem netiktu neatbilstoši uzlikts sods citu PTO dalībnieku ieviestas pretkonkurences prakses rezultātā; uzskata, ka ievērojami panākumi ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu jomā ir obligāts nosacījums līdzsvarotam iznākumam attiecībā uz lauksaimniecību Dohas sarunās;

57. atbalsta Komisijas iniciatīvas izstrādāt skaidrāku un līdzsvarotāku starptautisko pamatprincipu kopumu attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādīšanu; uzskata par nepieņemamu, ka daudzu lauksaimniecības un pārtikas produktu ģeogrāfiskie nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes tiek neatbilstoši izmantotas, kaitējot galvenokārt ES MVU; aicina Komisiju un dalībvalstis apņēmīgi vērsties pret valstīm, kuras izmanto šādas beztarifu barjeras savu tirgu neatbilstošai aizsardzībai;

58. atbalsta daudzpusēja starptautiska ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistra izveidošanu, kas ļautu MVU vienkārši un ekonomiski aizsargāt savas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes; uzskata, ka aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu saraksts būtu jāpapildina un jāattiecinā uz visiem ES produktiem, kas to īpašību vai ražošanas vietas vai veida dēļ nodrošina ES MVU salīdzinošas priekšrocības attiecībā pret līdzīgiem produktiem no trešām valstīm;

59. mudina citas PTO dalībvalstis nodrošināt ES produktiem, ko aizsargā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, neierobežotu piekļuvi tirgum, vajadzības gadījumā izņemot no tirgus aprītes to valstu produktus, kuras patvaļīgi izmanto minētos nosaukumus, vai neierobežotu piekļuvi tirgum nodrošinot vismaz tām ES aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras izmantotas līdz šim vai kļuvušas par vispārpieņemtiem nosaukumiem;

Atbalsts MVU internacionalizācijai

60. uzskata, ka valsts vai reģionālā atbalsta programmas MVU internacionalizācijai ir ļoti labs veids, kā gūt panākumus; lūdz turpināt šo programmu līdzfinansēšanu, izmantojot Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļus, un lūdz piešķirt vairāk finanšu līdzekļu starptautiskās sadarbības projektiem, ko izstrādājušas nozaru apvienības, lai atbalstītu MVU spējas attiecībā uz eksportu un internacionalizāciju un kopīgi apgūtu jaunus tirgus, kā arī izstrādātu kopīgas tirdzniecības stratēģijas trešās valstīs;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

61. uzsver vajadzību uzlabot MVU piekļuvi finansējumam, īpaši mikrokredītiem; uzskata, ka tādi Kopienas instrumenti kā Eiropas Investīciju fonds, Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma un programma JEREMIE (Eiropas apvienotie resursi mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem) var veicināt labāku finansējuma pieejamību MVU, kas paredz īstenot internacionalizāciju;

62. uzskata, ka būtu jāveicina kopuzņēmumu izveide un citi partnerības nolīgumi starp MVU kā stratēģija, lai iekļūtu jaunos tirgos, attīstītu tiešo ieguldījumu projektus trešās valstīs un piedalītos konkursos; aicina Komisiju mobilizēt resursus, jo īpaši izmantojot Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, lai veicinātu MVU starpvalstu sadarbību Eiropas Savienībā;

Beigu apsvērumi

63. uzskata, ka ES MVU attīstībai un internacionalizācijai ir jāpievērš īpaša uzmanība, un tā ir jāatbalsta ES tirdzniecības politikas izstrādē;

64. aicina Komisiju un dalībvalstis pašreizējās finanšu krīzes apstākļos pilnībā atbalstīt MVU, nodrošinot tiem pastāvīgu iespēju saņemt kredītus, lai sekmētu to attīstību;

65. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai veidotu saskaņotu un visaptverošu politiku, kas Eiropas MVU dotu iespēju līdzsvaroti un ar lielākām izaugsmes iespējām attīstīt savu darbību, iekarot jaunus tirgus un kopumā palielināt eksportu, kā arī veicināt internacionalizāciju;

66. aicina Komisiju un dalībvalstis, izmantojot atbilstīgus politiskā un finansiālā atbalsta līdzekļus, nodrošināt Eiropas MVU darbības attīstību gan attiecībā uz to modernizāciju, gan vadītāju un darbinieku apmācību; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi pastāvīgi izglītēt MVU darbiniekus un radīt apstākļus, kas veicina šādas darbības; uzskata, ka būtiska nozīme ir tam, ka Eiropas Savienība pilnībā atbild par MVU iegūto un izmantoto zināšanu, tradīciju un zinātības saglabāšanu;

67. uzskata, ka būtu jānodrošina efektīvāka koordinācija Kopienas līmenī un starp Komisiju, dalībvalstīm un citām ieinteresētajām pusēm; lūdz savlaicīgi informēt Parlamentu par katru turpmāko iniciatīvu saistībā ar MVU ārējo konkurētspēju un cieši iesaistīt to visās turpmākajās iniciatīvās, ko Eiropas Savienība paredz īstenot;

*
* *

68. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, PTO dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī PTO.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Starptautiskā tirdzniecība un internets

P6_TA(2009)0049

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par starptautisko tirdzniecību un internetu (2008/2204(INI))

(2010/C 67 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1996. gada 13. decembrī Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Ministru konferences pirmajā sesijā pieņemtās Singapūras Ministru deklarācijas 18. punktu par informācijas tehnoloģiju produktu tirdzniecību (pazīstams arī kā Informācijas tehnoloģiju nolīgums (ITN)),
- ņemot vērā Ženēvas Ministru deklarāciju par globālo elektronisko tirdzniecību, ko pieņēma 1998. gada 20. maijā PTO Ministru konferences otrajā sesijā,
- ņemot vērā Eiropas Kopienų 2003. gada 9. maijā iesniegtos materiālus attiecībā uz PTO dokumentu "Klasifikācijas jautājumi un darba programma elektroniskās tirdzniecības jomā",
- ņemot vērā 46. punktu par e-tirdzniecību Honkongas Ministru deklarācijā par Dohas Darba programmu, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī PTO Ministru konferences sestajā sesijā,
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes Direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2002/38/EK attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas periodu radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un dažiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, un Komisijas ziņojumu Padomei par Padomes 2002. gada 7. maija Direktīvu 2002/38/EK, ar kuru groza un īslaicīgi groza Direktīvu 77/388/EEK attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un dažiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem (COM(2006)0210),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 792/2002, ar kuru uz laiku groza Regulu (EEK) Nr. 218/92 par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) attiecībā uz papildu pasākumiem saistībā ar elektronisko tirdzniecību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Lēmumu Nr. 70/2008/EK par elektronisku muitas un tirdzniecības vidi ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 128, 15.5.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 23, 26.1.2008., 21. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 24. septembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvu 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvu 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā") ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 1998. gada 14. maija Rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas iniciatīvu elektroniskajā tirdzniecībā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par patērētāju uzticēšanos digitālajai videi ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, kā arī Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A6-0020/2009),
- A. tā kā vairāk nekā pusei no ES iedzīvotāju un gandrīz 1,5 miljardiem cilvēku visā pasaulē ir pieejams internets; tā kā viens no trijiem ES iedzīvotājiem iepērkas tiešsaistē, bet pārrobežu iepirkšanās iespējas Eiropas Savienībā izmanto tikai 30 miljoni cilvēku;
- B. tā kā PTO e-tirdzniecību definē kā "produktu ražošanu, reklamēšanu, pārdošanu un izplatīšanu ar telekomunikāciju tīklu starpniecību";
- C. tā kā var nošķirt satura piegādi uz fiziska datu nesēja un saturu, kas ir digitāli kodēts un elektroniski pārraidīts internetā un līdz ar to neatkarīgs no fiziska datu nesēja, izmantojot fiksētos un bezvadu tīklus;
- D. tā kā e-tirdzniecību var veikt kā uzņēmumu savstarpējus darījumus, kā uzņēmumu darījumus ar patērētājiem vai patērētāju savstarpējus darījumus; tā kā tirdzniecība interneta platformās ir dziļi mainījusi veidu, kādā cilvēki tirgojas ar precēm un pakalpojumiem, radot jaunas iespējas, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) piesaistot jaunus klientus citās valstīs;
- E. tā kā interneta atvērtības saglabāšana ir priekšnoteikums tā pastāvīgai attīstībai, kā arī tautsaimniecības un globālās tirdzniecības attīstībai vispār, ņemot vērā, ka šajās jomās aizvien vairāk izmanto interneta tehnoloģijas;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0449.⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.⁽³⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV C 167, 1.6.1998., 203. lpp.⁽⁵⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 370. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- F. tā kā MVU var gūt konkrētu labumu no e-tirdzniecības, jo uzlabojas to piekļuve ārējiem tirgiem; tā kā tomēr šo jauno e-tirdzniecības metožu pilnīga attīstība joprojām praksē sastopas ar dažādiem šķēršļiem;
- G. tā kā brīva informācijas plūsma ir būtiska, lai sekmētu e-tirdzniecību un atvērtāku un drošāku tīklu, kas ļautu paplašināt interneta izmantošanu un atvieglotu piekļuvi tam, jo informācija ir pamats, uz kura tiek veidota 21. gadsimta globālā ekonomika;
- H. tā kā informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) tiek izmantotas visās ekonomikas nozarēs un tiek izstrādātas un laistas apgrozībā jaunas platformas un tīkli; tā kā ir nepieciešami atvērti standarti, kuriem ir liela nozīme, lai nodrošinātu jauninājumus un konkurenci un padarītu efektīvāku patērētāju izvēli;
- I. tā kā turpmākai jaunās “digitalizētās” tirdzniecības vides attīstībai jau ir un būs jāturpina nodrošināt jaunas iespējas tradicionāliem un mūsdienu tirdzniecības darījumiem, uzlabot patērētāju pozīcijas tirdzniecības ķēdē un izveidot pilnīgi jaunus uzņēmējdarbības modeļus attiecībā starp patērētājiem un ražotājiem;
- J. tā kā internets ļauj patērētājiem izdarīt labākus apzinātus lēmumus attiecībā uz kvalitāti un cenu, salīdzinot ar tradicionālajiem iepirkšanās veidiem, un tā kā tiešsaistes reklāma ir kļuvusi par svarīgu līdzekli, lai visu veidu uzņēmumiem, jo īpaši MVU, atvieglotu pārrobežu tirdzniecību, ļaujot tiem piesaistīt jaunus klientus;
- K. tā kā interneta lietošanas pieaugums tirdzniecībai rada nozīmīgas iespējas, kā arī noteiktus uzdevumus;
- L. tā kā uzņēmumi, kuri piegādā saturu, būtu jāmudina iesaistīties jaunos un novatoriskos uzņēmējdarbības modeļos, kuros tiek izmantotas interneta un e-tirdzniecības piedāvātās iespējas;
- M. tā kā tehnoloģijas un ekonomika noteiks juridiskos risinājumus, ņemot vērā to, ka pašreizējais tiesiskā regulējuma fragmentārums ir viennozīmīgi neatbilstošs;
- N. tā kā e-tirdzniecības pamatā parasti ir intelektuālā īpašuma aizsardzība un tā kā ir jānodrošina droša un paredzama tiesiskā vide intelektuālā īpašuma aizsardzībai, kā arī izņēmumi un ierobežojumi, lai veicinātu tehnoloģiskus jauninājumus un tehnoloģiju nodošanu/izplatīšanu;
- O. tā kā ir novērots, ka nozīmīgu ES tirdzniecības partnervalstu tiesību akti paredz, ka, lai spētu sniegt e-tirdzniecības pakalpojumus, vispirms ir jāsaņem telekomunikāciju licence, tādējādi uzliekot nevajadzīgas saistības, it īpaši ņemot vērā sarežģītās procedūras, ko piemēro šo licenču piešķiršanā;
- P. tā kā e-tirdzniecības nozīme PTO locekļu vidū ir strauji pieaugusi tādās jomās kā banku darbība, telekomunikāciju nozare, datoru industrija, reklāmas industrija, izplatīšanas un kurjerpasta pakalpojumi; tā kā jau ir ievērojams to valstu skaits, kuras neierobežo pārrobežu piekļuvi šajās jomās; tā kā ir pagājuši 10 gadi, kopš ir uzsākta PTO darba programma par e-tirdzniecību;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Q. tā kā PTO pamatprincipi - nediskriminācija, pārredzamība un pakāpeniska liberalizācija - ir jāpiemēro tā, lai ņemtu vērā interneta ātrumu un interakivitāti, elektronisko maksājumu metodes, nepastarpinātību, pieaugošo uzņēmējdarbības funkciju iekļaušanos tiešsaistes sistēmā, lielāku uzņēmējdarbības elastību, kā arī lielāku uzņēmumu sašķeltību,

1. uzsver interneta labvēlīgo ietekmi uz dažādiem pārrobežu un starptautiskās preču un pakalpojumu tirdzniecības faktoriem un posmiem divās pēdējās desmitgadēs; uzsver, ka e-tirdzniecības starptautiskais raksturs prasa vispārēju sapratni un sadarbību;

2. atzīst, ka jauninājumi un jaunrade tiešsaistes tirdzniecībā veicina jaunu tirdzniecības modeļu attīstību, piemēram, tirdzniecību starp patērētājiem; norāda, ka tiešsaistes tirgi darbojas kā jauna veida starpnieki, kas vienkāršo tirdzniecību, palielina informācijas pieejamību par ļoti zemām izmaksām un kopumā paplašina uzņēmumu savstarpējo attiecību jomu;

3. uzskata, ka MVU un jaunie uzņēmēji, kas ir daļēji vai pilnībā iesaistījušies tiešsaistes tirdzniecībā, patiešām atrod administratīvi un komerciāli zemu izmaksu platformu, no kuras ar pielāgotas tiešsaistes reklāmas palīdzību reklamēt un tirgot savas preces un pakalpojumus klientiem jebkurā vietā, tādējādi apejot dažas tirdzniecības barjeras, no kurām daļa ir novecojušas, un ienākot līdz šim attālinātos un slēgtos tirgos;

4. atzīst, ka problēmas ar preču kvalitātes un drošības garantēšanu, kas rodas no tā, ka tiešsaistes tirdzniecības izplatīšanas posmā netiek izmantoti parastie kontroles mehānismi, ir jārisina ar jaunām metodēm, piemēram, patērētājiem veicot pārdevēju vērtēšanu, ar ko var iepazīties citi patērētāji;

5. aicina detalizēti izanalizēt tiešsaistes tirdzniecības ietekmi uz parastajiem tirdzniecības modeļiem un pasākumiem, lai apzinātu iespējamās negatīvās sekas un tādējādi izvairītos no tām;

6. pauž bažas, ka patērētāji un pārdevēji, kas izmanto IST, bieži tiek pakļauti diskriminējošai attieksmei salīdzinājumā ar tiem patērētājiem un pārdevējiem, kas darbojas parastajos tirgos;

7. atzinīgi vērtē to, ka patērētāji var piekļūt faktiski neierobežotam preču un pakalpojumu klāstam, jo tiek efektīvi likvidēti ģeogrāfiski un attāluma ierobežojumi, kā arī to, ka ir pieejama pārredzama un objektīva informācija, cenu salīdzināšana, pielāgota tiešsaistes reklāma un ērtības, ko ikvienam, kam mājās, darbā vai citur ir interneta pieslēgums, 24 stundas diennaktī piedāvā tiešsaistes princips "meklē un pērc";

8. norāda, ka attīstībā esošais nemateriālu preču un pakalpojumu tirgus jau šobrīd ir apsteidzis tradicionālo tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu un turklāt ir radījis virkni jaunu tirdzniecības jēdzienu un ekonomisko vērtību, piemēram, digitālo nekustamo īpašumu (domēna nosaukumus) un piekļuvi informācijai (meklētājprogrammas);

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

9. iesaka uzskatīt, ka šim medijam nav raksturīga nelikumīga rīcība, piemēram, viltošana, pirātisms, krāpniecība, darījumu drošības pārkāpumi un iedzīvotāju privātuma pārkāpumi, bet ka šīs parādības ir jāuzskata par nelikumīgas komerciālās darbības aspektiem, kas pastāvēja arī iepriekš fiziskajā pasaulē un ko ir veicinājušas un saasinājušas milzīgās tehnoloģiju iespējas tajos gadījumos, kad medijs neievēro spēkā esošos noteikumus, lai gūtu labumu no atbildības režīma; uzsver vajadzību izveidot mehānismus, lai pieņemtu un stiprinātu nepieciešamos un atbilstīgos īstenošanas pasākumus un efektīvāku un saskaņotāku koordināciju, kas, nebremzējot starptautiskās e-tirdzniecības attīstību, ļautu efektīvi cīnīties un izskaust nelikumīgu tirdzniecību tiešsaistē, veltot īpašu uzmanību gadījumiem, kas varētu radīt nopietnus draudus sabiedrības veselībai, piemēram, tirgojot viltošus medikamentus;

10. atbalsta valstu un tautu sabiedrības morāles un ētikas beznosacījumu ievērošanu, tomēr pauž nožēlu par aizvien biežāku nepamatotu tādas cenzūras piemērošanu tiešsaistes pakalpojumiem un produktiem, kas darbojas kā slēpti šķēršļi tirdzniecībai;

11. atzīst vajadzību pēc atvērtiem standartiem un to nozīmīguma saistībā ar jauninājumiem, konkurenci un efektīvu patērētāju izvēli; ierosina, lai Eiropas Kopienas noslēgtie tirdzniecības nolīgumi veicinātu plašu un brīvu interneta izmantošanu e-tirdzniecībā ar nosacījumu, ka patērētāji spēj piekļūt pašu izraudzītiem pakalpojumiem un digitāliem produktiem un izmantot tos, ja vien to neaizliedz tiesību akti;

12. uzskata, ka pārrobežu darījumu pieauguma apjoms, grūtības noteikt darījumu veidu, izcelsmi un pārskaitījumu galamērķi, kā arī revīzijas liecību un nodokļu iekasēšanas vietu trūkums liek apšaubīt nodokļu sistēmu teritoriālo raksturu; norāda, ka pastāv iespējas konsolidēt nodokļu administrēšanu, aizstājot papīra dokumentus ar elektronisku datu apmaiņu un paredzot elektronisku nodokļu deklarēšanu, kā arī automatizētu nodokļu iekasēšanas procesu;

13. uzsver, ka ir jāizglīto patērētāji un uzņēmumi un jāorganizē plašsaziņas līdzekļu informācijas kampaņas par attīstības perspektīvām, par tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz visām pusēm, kuras iesaistītas starptautiskajā tirdzniecībā internetā;

14. pauž nožēlu par personas datu un naudas zādzību skaita un krāpniecības pieaugumu tiešsaistē; uzskata, ka uzticības trūkums attiecībā uz darījumu un maksājumu drošību visbūtiskāk apdraud e-tirdzniecības nākotni; aicina Komisiju noskaidrot cēloņus un divkārtot pūliņus tādu mehānismu izveidei, kas stiprinātu uzņēmumu un privātpersonu uzticību starptautiskajām elektronisko maksājumu sistēmām, kā arī radītu piemērotus līdzekļus nelegālas tirdzniecības izraisītu konfliktu atrisināšanai;

15. uzsver, ka liela nozīme ir ar kultūras precēm vai pakalpojumiem saistīto tiešsaistes darījumu drošībai un uzticamībai;

16. norāda, ka uzticēšanās ir atkarīga ne tikai no tā, cik vienkāršs, uzticams un drošs ir interneta lietošanas veids, bet arī, *inter alia*, no preču un pakalpojumu kvalitātes un atbilstošu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamības;

17. uzsver, ka būs nepieciešama starptautiska sadarbība regulēšanas jomā, ja elektroniskā tirdzniecība pilnībā izmantos savu potenciālu; uzskata, ka ir vajadzīga jauna un moderna pieeja e-tirdzniecības problēmātiskajām jomām, lai nodrošinātu, ka patērētāji gūst labumu no viņu privātuma aizsardzības, internetā notiekošās tirdzniecības zemākām izmaksām un jaunām iespējām;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

18. uzskata, ka diskusijām par vispasaules interneta tirdzniecības pašreizējām un nākotnes problēmām ir jānotiek savstarpēji atbalstošā un strukturētā sadarbības sistēmā, kuras pamatā būtu savstarpēji atkarīgu dalībnieku ievērota institucionalizētu noteikumu sistēma, tādējādi ļaujot īstenot modernu un iesaistošu daudzu ieinteresēto personu īstenotu pārvaldības procesu pēc Interneta pārvaldības foruma parauga; norāda, ka pašreizējiem interneta pārvaldības veidiem ir raksturīgas hibrīdas īpašības un netiek izmantoti funkcionāli un regulējoši hierarhiskas vadības instrumenti;

19. pauž nožēlu par to, ka nav gūti panākumi PTO sarunās par tā saukto "digitalizēto produktu" klasifikācijas svarīgo jautājumu, kā arī par to, ka Dohas Attīstības programma neparedz īpašas sarunas par e-tirdzniecību un ka nav gūti panākumi attiecībā uz pastāvīgu PTO muitas nodokļa moratoriju elektroniskai pārsūtīšanai; atzīmē, ka vēl arvien ir nenoteiktība attiecībā uz digitālu produktu muitas vērtējumu un vēl joprojām nav panākta vienošanās par to, kādi noteikumi un pienākumi (Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību, Vispārējā vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) vai intelektuālā īpašuma tiesību komercaspekta) būtu jāpiemēro digitāli piegādātiem produktiem;

20. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu PTO atjaunināt un paplašināt minēto ministru deklarāciju par ITN, nosakot īsu termiņu, lai papildus veicinātu tirdzniecību ar šiem produktiem, piesaistītu vairāk dalībnieku, risinātu jautājumu par beztarifu barjerām un risinātu pieaugošās problēmas saistībā ar tehnoloģiju attīstību un konvergenci; tomēr pauž nožēlu, ka ITN puses šo līgumu interpretē atšķirīgi un aicina Komisiju pilnībā īstenot pašreiz spēkā esošā ITN burtu un garu, un attiecībā uz ikvienu nākotnē paredzamu nolīgumu atbalstīt mūsdienīgu un reālistisku pieeju, kas atbilst arvien pieaugošajam pieprasījumam pēc tādiem informācijas tehnoloģiju produktiem, kas atbrīvoti no muitas nodokļa;

21. atzinīgi vērtē jau sasniegto progresu saistībā ar GATS, Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) līgumiem par internetu un ANO Starptautiskās tirdzniecības tiesību komisijas (UNCITRAL) modeļa likumu, atzinīgi vērtē arī Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (OECD) paveikto, kā arī 2008. gadā Seulā notikušajā OECD ministru padomē pieņemtos plašos politikas pamatprincipus un Pasaules sammitu par informācijas sabiedrību 2003. gada decembrī Ženēvā un 2005. gada novembrī Tunisā ;

22. uzsver, ka ANO Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) Konvencija par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu ir nozīmīga kā būtisks līdzeklis, lai nodrošinātu, ka PTO starptautiskajā sistēmā starptautiskās tirdzniecības darījumos uz kultūras un radoša rakstura precēm un pakalpojumiem joprojām attiecinā t. s. kultūras izņēmumu; aicina Padomi un Komisiju steidzami īstenot šo konvenciju gan Eiropas Savienības iekšpolitikā, gan ārpolitikā;

23. uzsver, ka divpusējie un reģionālie brīvās tirdzniecības nolīgumi nevar būt pilnīgs risinājums attiecībā uz arvien plašāko pieeju tirgum; tomēr aicina ES divpusējos un reģionālās tirdzniecības nolīgumos sistemātiski ietvert skaidrus nosacījumus attiecībā uz plašu un brīvu interneta izmantošanu tirdzniecībai ar precēm un pakalpojumiem un neierobežotu informācijas plūsmu, lai nevajadzīgi šķēršļi nekavētu informācijas pārrobežu plūsmu, bet interneta darījumiem piemērot principus, kuri paredz nediskrimināciju, pārredzamību un tādu regulējumu, kas vismazāk ierobežo tirdzniecību; atbalsta ES centienus panākt, lai sadarbības dialogs par regulatīviem jautājumiem kļūtu par daļu no ES un trešo valstu tirdzniecības partneru divpusējiem nolīgumiem; aicina ES iestādes un ES dalībvalstis pēc šo nolīgumu parakstīšanas būt gatavam sekmēt minētos sadarbības dialogus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

24. aicina Komisiju pārskatīt tirdzniecības instrumentu piemērojamību, lai saskaņotu un atvērtu frekvenču spektra izmantošanu, tādējādi veicinot mobilo piekļuvi interneta pakalpojumiem, kas sekmē jauninājumus, izaugsmi un konkurenci;

25. uzsver, ka uzmanība jāpievērš tiešsaistes pakalpojumu sniegšanai, tostarp tam, vai e-tirdzniecībai gan Eiropas Savienībā, gan tās tirdzniecības partnervalstīs netiek piemērotas nevajadzīgas vietējas atļauju izsniegšanas procedūras, kas faktiski kavētu šādu pakalpojumu sniegšanu;

26. uzskata, ka starptautiski īstenots publiskais iepirkums ļauj ievērojami paplašināt iepirkumu darījumu apjomu, tādējādi veicinot pārrobežu e-tirdzniecību, jo jaunās tehnoloģijas ļauj darījumus veikt pārrobežu mērogā, tostarp izmantot tādas jaunas formas kā, piemēram, MVU konsorciju rīkotas apvienotas izsoles, tiešsaistes publikācijas un reklamēšanu tiešsaistē ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī visā pasaulē;

27. atgādina, ka nolīgumam par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu ir jānodrošina līdzsvars starp intelektuālā īpašuma tiesību efektīvu īstenošanu un patērētāju pamattiesību aizsardzību, kā arī jāsekmē jauninājumi, informācijas plūsma un likumīgi pakalpojumi tiešsaistes tirdzniecības vidē;

28. aicina Komisiju izmantot tradicionālos un interneta līdzekļus informatīvo un izglītojošo pasākumu rīkošanai, lai sekmētu patērētāju informētību par viņu tiesībām un palielinātu patērētāju uzticēšanos tirdzniecībai tiešsaistē;

29. pauž nožēlu par ES tiešsaistes tirgus sašķeltnību, ko ir izraisījuši gan tādi reglamentējošie noteikumi, kas ļauj vai prasa sadalīt tirgu atbilstoši ģeogrāfiskai teritorijai, gan tādi, kas nepieļauj vai kavē preču vai pakalpojumu piedāvājumu tiešsaistē, gan arī līgumos ar piegādātājiem paredzētie ierobežojumi, juridiskā nenoteiktība, patērētāju neuzticība maksājumu sistēmu drošībai, augsta maksa par piekļuvi internetam un dažādi ierobežojumi piegādes iespēju izvēlei;

30. aicina Komisiju tās interneta vietnē publicēt informāciju par patērētāju tiesībām saistībā ar starptautisko tirdzniecību internetā, īpašu uzmanību pievēršot līgumtiesību jautājumiem, patērētāju aizsardzībai pret negodīgu komercdarbības praksi, privātuma un autortiesību aizsardzībai;

31. uzskata, ka trūkumi ES tiešsaistes tirgus regulējumā kaitē stabilas un spēcīgas tiešsaistes vides attīstībai Eiropas rūpniecībā un tirdzniecībā, un tādēļ Eiropas patērētāji nepietiekami piedalās ES un starptautiskajos tirdzniecības darījumos, tādējādi negatīvi ietekmējot saimnieciskās darbības jaunradi un jauninājumus; pauž nožēlu par to, ka ir ļoti maz ES uzņēmumu, kas sniedz vienīgi tiešsaistes pakalpojumus;

32. ņem vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par patērētāju tiesībām (COM(2008)0614), ar kuru, cerams, aizvien lielākam skaitam patērētāju, kas iepērkas internetā, tiks radīta lielāka juridiskā noteiktība, pārredzamība un aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz pirkumu piegādi, riska nodrošanu, atbilstību līgumam un komercgarantijām;

33. atgādina, ka uzticēšanās, jo īpaši patērētāju un mazo un vidējo uzņēmumu gadījumā, ir būtisks faktors, lai pilnīgi varētu izmantot interneta tirdzniecības iespējas, kā jau tas uzsvērts minētajā 2007. gada 21. jūnija rezolūcijā;

34. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot ikvienu iespēju, lai stiprinātu uzticēšanos, darbojoties attiecīgajos starptautiskajos forumos, piemēram, PTO, un centies izstrādāt pasaules mēroga standartus un normatīvus, kuros tiek ņemta vērā Eiropas paraugprakse;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

35. aicina Komisiju uzlabot interneta pakalpojumu juridisko savietojamību, sagatavojot licenču paraugus un izmantojot citus likumīgus risinājumus, kas ir saderīgi ar jomām, kurās nav saskaņotas privāttiesības, jo īpaši attiecībā uz starptautisko tiešsaistes standartu patentu brīvprātīgu kompensāciju, kā arī izplatīt Eiropā jau iegūto pieredzi attiecībā uz juridisko savietojamību, lai tādējādi samazinātu darījumu izmaksas un juridisko nenoteiktību tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem;

36. aicina Komisiju nepieciešamības gadījumā sadarboties ar OECD, lai veiktu detalizētu pētījumu un iekļautu tajā internetā veiktās starptautiskās e- tirdzniecības statistikas datus;

37. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu stratēģiju, kas ļautu novērst vēl joprojām pastāvošos šķēršļus MVU saistībā ar e-tirdzniecības izmantošanu (piekļuve informācijas un sakaru tehnoloģijām, e-darījumu sistēmu attīstīšanas un uzturēšanas izmaksas, uzticēšanās trūkums, informācijas nepietiekamība, juridiskā nenoteiktība starptautisku konfliktu gadījumos utt.) un sniegt stimulus MVU, lai tie aktīvāk pievērstos preču un pakalpojumu tirdzniecībai tiešsaistē; šajā sakarā aicina izveidot datubāzi, kas būtu paredzēta, lai jauniem un nepieredzējušiem tiešsaistes tirdzniecības dalībniekiem sniegtu informatīvu atbalstu un ieteikumus par pārvaldību, kā arī veikt salīdzinošu ekonomisku analīzi par MVU ieguvumiem no e-tirdzniecības un tiešsaistes reklāmas un izpētīt tos veiksmīgos ES MVU, kuri nodarbojas ar tiešsaistes tirdzniecību;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis iedrošināt MVU pievērsties tiešsaistes darījumu iespējām un organizēt platformas informācijas un paraugprakses apmaiņai, kā arī iesaka, lai Komisija un dalībvalstis vecina valsts iepirkumus ar elektroniskiem līdzekļiem, īpašu uzmanību pievēršot e-pieejamības nodrošināšanai;

39. atzinīgi vērtē Komisijas ierosmi uzsākt sabiedrisku dialogu, pamatojoties uz dokumentu "Tiešsaistes preču un pakalpojumu iespējas" un izveidojot padomdevēju grupu, lai sadarbotos ar mērķi sagatavot ziņojumu par attiecīgajiem jautājumiem;

40. norāda, ka internets ir radījis jaunu pieeju kultūras preču un pakalpojumu radīšanai, patēriņam un izplatīšanai, un tas var veicināt kultūru savstarpējo saprašanos, ņemot vērā brīvu un vienlīdzīgu piekļuvi jaunajām informācijas un sakaru tehnoloģijām, kā arī ievērojot kultūru un valodu daudzveidību;

41. uzsver, ka kultūras un mākslas precēm un pakalpojumiem ir gan ekonomiska, gan kultūras vērtība, un ka ir svarīgi šo principu aizstāvēt starptautiskās tirdzniecības sarunās un nolīgumos, kā arī kopumā vispasaules tīklos, īstenojot UNESCO konvenciju juridiski saistošā veidā;

42. mudina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai Eiropas kultūras nozares pilnā apjomā varētu izmantot jaunās iespējas, kuras sniedz tirdzniecība tiešsaistē, jo īpaši audiovizuālajā, mūzikas un izdevējdarbības jomā, tajā pašā laikā piedāvājot efektīvu aizsardzību pret nelegālu tirdzniecību un pirātismu; tomēr tas nedrīkst ietekmēt sarunu pilnvarās stingri noteikto Kopienas politiku, proti, atturēties izteikt piedāvājumus vai apmierināt pieprasījumus attiecībā uz audiovizuālās un kultūras jomas liberalizāciju;

43. uzskata, ka internets kļūst par arvien efektīvāku līdzekli, lai samazinātu tirdzniecības atšķirības starp ziemeļiem un dienvidiem; uzskata, ka internets atklāj jaunus tirdzniecības kanālus, kas savieno vismazāk attīstītās un citas jaunattīstības valstis ar attīstītām un pieredzējušām tirdzniecības sistēmām, palielinot šo valstu eksporta plūsmu un pārvarot tradicionālās tirdzniecības prakses trūkumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

44. uzskata, ka vismazāk attīstīto un citu jaunattīstības valstu līdzdalība starptautiskajā tirdzniecībā ar interneta starpniecību ir jāatbalsta ar lielākiem ieguldījumiem galvenokārt pamata infrastruktūrā, tostarp telekomunikāciju tīklos un piekļuves iekārtās; uzsver nepieciešamību sniegt lētākus un kvalitatīvākus interneta pakalpojumus; atzīst, ka telekomunikāciju liberalizācija ir veicinājusi ieguldījumus infrastruktūrā, uzlabojusi pakalpojumu kvalitāti un sekmējusi jauninājumus;

45. atzīst, ka daudzās valstīs lietotāji internetam piekļūst ar mobilajām ierīcēm;

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekme uz attīstību

P6_TA(2009)0051

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekmi uz attīstību (2008/2170(INI))

(2010/C 67 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 980/2005 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide ⁽³⁾,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2006. gada 10. un 11. aprīļa secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un 2006. gada 16. oktobra secinājumus par atbalstu tirdzniecībai, kā arī Eiropadomes 2006. gada 15. un 16. jūnija sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 15. maija secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem,
- ņemot vērā ES Ārējo attiecību padomes 2870. sanāksmes, kas notika 2008. gada 26. un 27. maijā, secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem,
- ņemot vērā ĀKK un ES Ministru padomes rezolūciju, ko pieņēma Adisabebā 2008. gada 13. jūnijā,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 28. novembra paziņojumu Padomei, lai veiktu grozījumus direktīvās saistībā ar sarunām par ekonomiskās partnerības nolīgumiem ar ĀKK valstīm un reģioniem (COM(2006)0673),

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 27. jūnija paziņojumu “No Kairas līdz Lisabonai - ES un Āfrikas stratēģiskā partnerība” (COM(2007)0357),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu “Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi” (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (VVT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā noteikti Tūkstošgades attīstības mērķi kā kritēriji, ko starptautiskā sabiedrība ir kopīgi izstrādājusi, lai izskaustu nabadzību,
- ņemot vērā Āfrikas valstu integrācijas ministru otrās konferences deklarāciju, kas tika pieņemta Kigali, Ruandā, 2007. gada 26. un 27. jūlijā,
- ņemot vērā Francijas Nacionālās asamblejas locekles *Christiane Taubira* 2008. gada 16. jūnija ziņojumu “Eiropas Savienības un ĀKK valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi. Un ja nu beidzot tiktu īstenota politika pasaules līmeņa jautājumu risināšanai?”,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2004. gada 19. februāra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, ar tiem saistītajām problēmām un izredzēm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 23. novembra ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas rezolūciju par sarunu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) pārskatīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 20. novembra ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas Kigali deklarāciju par attīstībai labvēlīgiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Deklarāciju par EPN, ko ĀKK valstu vadītāji pieņēma Akarā 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā 2002. gada 26. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai attiecībā uz sarunām par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar ĀKK valstīm un reģioniem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 17. novembra rezolūciju par Āfrikas attīstības stratēģiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomikas partnerības nolīgumu ietekmi uz attīstību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ciešāku un efektīvāku sadarbību: 2006. gada atbalsta efektivitātes pakete ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par ES atbalstu tirdzniecībai ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 20. jūnija rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķiem - pusceļš ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV C 120, 30.4.2004., 16. lpp.⁽²⁾ OV C 330, 30.12.2006., 36. lpp.⁽³⁾ OV C 58, 1.3.2008., 44. lpp.⁽⁴⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 305. lpp.⁽⁵⁾ OV C 280 E, 18.11.2006., 475. lpp.⁽⁶⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.⁽⁷⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 373. lpp.⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.⁽⁹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 291. lpp.⁽¹⁰⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 232. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā 2007. gada 29. novembra rezolūciju par Āfrikas lauksaimniecības veicināšanu - priekšlikums lauksaimniecības attīstībai un nodrošinātībai ar pārtiku Āfrikā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A6-0513/2008),
- A. tā kā Kotonū nolīguma 36. panta 1. punktā ir paredzēta Eiropas Savienības un ĀKK valstu vienošanās par “jaunu, ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) saderīgu tirdzniecības režīmu, pakāpeniski likvidējot šķēršļus tirdzniecībai starp tām” un palielinot “sadarbību visās ar tirdzniecību saistītās jomās”;
- B. tā kā Padome 2002. gada 12. jūnijā pieņēma sarunu direktīvas par EPN ar ĀKK valstīm un tajā pašā gadā ar ĀKK valstu grupu sākās sarunas par vispārējas intereses jautājumiem, pēc kurām notika atsevišķas sarunas ar sešiem EPN reģioniem (Karību jūras reģions, Rietumāfrikas, Centrālāfrikas, Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas, Dienvidāfrikas Attīstības kopienas grupas (SADC *minus*) un Klusā okeāna valstu reģions);
- C. tā kā ĀKK valstu grupas Karību jūras reģiona valstu foruma (CARIFORUM) 15 dalībvalstis 2007. gada 16. decembrī parafēja EPN ar ES un tās dalībvalstīm;
- D. ņemot vērā ar CARIFORUM noslēgtā EPN 231. pantu, saskaņā ar kuru tiek noteikta CARIFORUM un EK parlamentārās komisijas izveide;
- E. tā kā 18 Āfrikas valstis, no kurām astoņas ir vismazāk attīstītās valstis (VAV), parafēja “atspēriena punkta” EPN 2007. gada novembrī un decembrī, bet 29 citas ĀKK grupas Āfrikas reģiona valstis, no kurām tikai trīs nav VAV, neparafēja nevienu EPN, un tā kā Dienvidāfrika jau ir parakstījusi Nolīgumu par tirdzniecību, attīstību un sadarbību (TDCA), nodibinot PTO prasībām atbilstošu tirdzniecības režīmu ar ES;
- F. tā kā Papua-Jaungvineja un Fidži, kuras nav vismazāk attīstītās ĀKK valstis, 2007. gada 23. novembrī parafēja pagaidu EPN, bet atlikušās ĀKK grupas Klusā okeāna reģiona valstis (sešas VAV un septiņas valstis, kuras nav vismazāk attīstītās) EPN neparafēja;
- G. tā kā neviens no 2007. gadā parafētajiem nolīgumiem netika parakstīts, bet visi bija jāparaksta līdz 2008. gada beigām;
- H. tā kā ES, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, saskaņā ar EPN vai “atspēriena punkta” EPN piemēro ieviešanas kārtību produktiem, kuru izcelsmes valstis ir ĀKK valstis, kas minētos EPN ir parafējušas ⁽⁴⁾;
- I. tā kā Āfrikas un Klusā okeāna reģiona valstis turpina sarunas ar Komisiju, lai noslēgtu pastāvīgos EPN;
- J. tā kā īpaši Eiropas Parlamenta rezolūcijās, bet arī Padomes un Komisijas dokumentos visas iesaistītās puses ir atkārtoti apstiprinājušas, ka EPN jābūt līdzeklim, ar kuru veicina ilgtspējīgu attīstību, reģionālo integrāciju un nabadzības mazināšanu ĀKK valstīs;

⁽¹⁾ OV C 297 E, 20.11.2008., 201. lpp.

⁽²⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0237.

⁽⁴⁾ Padomes 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (OV L 348, 31.12.2007, 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- K. tā kā EPN radītajām pielāgošanas izmaksām būs ievērojama ietekme uz ĀKK valstu attīstību un, lai gan to ir grūti paredzēt, šī ietekme būs gan tieša, samazinoties muitas nodokļiem un normatīvo labojumu un izpildes izmaksām, lai nodrošinātu atbilstību plašam EPN paredzēto noteikumu lokam, gan netieša, radot izmaksas, kuras ir nepieciešamas sociālā atbalsta pielāgošanai nodarbinātības jomā, prasmju uzlabošanai, ražošanai, eksporta produktu dažādošanai un valsts finanšu pārvaldības reformēšanai,
- L. tā kā 21 ĀKK valsts, no kurām dažas vēl nav parakstījušas EPN, Nacionālajās indikatīvajās programmās (NIP) 10. Eiropas Attīstības fondam ir noteikusi konkrētas summas EPN papildu pasākumiem;
- M. tā kā summas, kuras īpaši paredzētas ar EPN saistītiem pasākumiem, visās NIP veido tikai 0,9 % no kopējās NIP līdzekļu summas (A finanšu shēmas); tā kā papildus tam ir pieejami būtiski netieši EPN atbalsta pasākumi, piemēram, reģionālā integrācija un infrastruktūra, kā arī atbalsts tirdzniecībai;
- N. tā kā EPN ietekmi uz attīstību noteiks:
- tiro ieņēmumu no muitas nodokļiem samazināšanās un tās ietekme uz ĀKK valstu budžetu;
 - piegādes uzlabošana ĀKK valstu ekonomikā un importēto ES preču nodrošināšana patērētājiem;
 - eksporta pieaugums no ĀKK valstīm uz ES, ko nodrošinās uzlaboti izcelsmes noteikumi, ar kuriem tiks panākta ekonomiska izaugsme, darbavietu skaita pieaugums, kā arī lielāki valsts ienākumi, kurus varētu izmantot sociālo pasākumu finansēšanai;
 - reģionālā integrācija ĀKK reģionos, kuros ir iespējams uzlabot ekonomiskās attīstības pamatus un tādējādi sekmēt ekonomisko izaugsmi;
 - tirdzniecības atbalsta līdzekļu veiksmīga izmantošana saistībā ar EPN;
 - tirdzniecības atbalsta līdzekļu veiksmīga izmantošana, kas nodrošina tiešus ienākumus ĀKK, saistībā ar EPN,
- O. tā kā ir ļoti svarīgi veicināt un atbalstīt tirdzniecību ĀKK reģionos un starp tiem un ĀKK valstu savstarpējo tirdzniecību un tirdzniecību ar citām jaunattīstības valstīm (dienviņu –dienviņu tirdzniecība), kas pozitīvi ietekmēs ĀKK valstu attīstību;
- P. tā kā iepriekšminētajos Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 26. un 27. maija secinājumos ir uzsvērtā nepieciešamība pēc elastīgas pieejas, nodrošinot atbilstošu progresu, un ir izteikts aicinājums Komisijai izmantot visu ar PTO noteikumiem saderīgo elastīgumu un asimetriju, lai ņemtu vērā dažādas ĀKK valstu un reģionu vajadzības un attīstības līmeni;
- Q. tā kā ĀKK valstu iedzīvotājus vissmagāk skar pasaules finanšu un pārtikas krīze, kas apdraud minimālo progresu, kas panākts Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā,

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

1. mudina Padomi, Komisiju un ES dalībvalstu un ĀKK valstu valdības darīt visu iespējamo, lai pilnīgi atjaunotu uzticības un konstruktīva dialoga gaisotni, ņemot vērā to, ka sarunu laikā tā tika sabojāta, un atzīt ĀKK valstis par līdzvērtīgām partnerēm sarunu un īstenošanas procesā;
2. mudina dalībvalstis pat šajā globālās finanšu krīzes laikā saglabāt apņēmību palielināt oficiālo attīstības palīdzību (OAP), kas ļaus palielināt atbalstu tirdzniecībai, un izveidot papildu reģionālo pasākumu kopumus EPN īstenošanai, lai sniegtu atbalstu tirdzniecībai, tādējādi sekmējot EPN pozitīvu ietekmi uz attīstību; uzsver, ka EPN parakstīšana nav priekšnoteikums tirdzniecības palīdzības finansējuma saņemšanai;
3. uzstāj, ka EPN ir instruments attīstības veicināšanai, kam jāatspoguļo gan valsts un reģionu intereses, gan ĀKK valstu vajadzības, lai mazinātu nabadzību, sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus un ievērotu tādas cilvēku pamattiesības kā tiesības uz pārtiku vai tiesības uz pieeju galvenajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem;
4. atgādina Padomei un Komisijai, ka nedz EPN noslēgšanai, nedz EPN atcelšanai nevajadzētu radīt ĀKK valstīm nelabvēlīgāku situāciju nekā to, kādā tā bijusi, kad tika piemēroti Kotonū nolīgumā paredzētie tirdzniecības noteikumi;
5. mudina Komisiju un ĀKK valstis maksimāli lietderīgi izmantot tirdzniecības atbalstam pieejamos līdzekļus, lai atbalstītu reformu procesus ekonomiskajai attīstībai būtiskās jomās, nepieciešamības gadījumā uzlabot infrastruktūru, jo EPN sniegtās iespējas varēs izmantot tikai tad, ja ĀKK valstīs tiks veikti ļoti iedarbīgi papildpasākumi, kompensēt tiro muitas ieņēmumu zaudējumu un veicināt nodokļu reformu, lai nesamazinātos valsts ieguldījumi sociālajā jomā, ieguldīt līdzekļus ražošanas ķēdē, lai dažādotu eksporta preču ražošanu, ražot eksporta preces ar daudz lielāku pievienoto vērtību un investēt mazu ražotāju un eksportētāju apmācībā un atbalstā, lai palīdzētu viņiem izpildīt ES sanitāros un fitosanitāros kritērijus;
6. uzsver, ka EPN, kas noslēgti ar atsevišķām ĀKK valstīm vai ar valstu grupu, kurā nav iekļautas visas vienā reģionā esošās valstis, apdraud reģionālo integrāciju; aicina Komisiju mainīt tās pieeju, ņemot vērā šo risku, un nodrošināt to, ka EPN noslēgšana neapdraud reģionālo integrāciju;
7. uzsver, ka dalībvalstu apsolītā OAP palielināšana var, pirmkārt, pastiprināt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā ieguldītos centienus attiecībā uz attīstības veicināšanu to ĀKK valstu vidū, kuras vismagāk cietušas no pasaules finanšu un pārtikas krīzes sekām, kas turpina ik dienu apdraudēt šo mērķu sasniegšanu;
8. uzsver arī to, ka visos nolīgumos jāievēro asimetriju par labu ĀKK valstīm, gan attiecībā uz mērķa preču klāstu, gan pārejas periodu, un ka EPN jānodrošina konkrētas garantijas ĀKK valstu noteikto jutīgo sektoru aizsardzībai;
9. uzsver, ka, īstenojot ar EPN saistītus atbalsta pasākumus, jāņem vērā, cik liela nozīme ĀKK valstu attīstībā ir reģionālajai integrācijai un ekonomiskajām attiecībām ar citām jaunattīstības valstīm;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

10. mudina Komisiju atvēlēt ĀKK valstu sarunu vadītājiem pietiekamu laiku, lai pirms attiecīgo nolīgumu pieņemšanas izvērtētu tos un sniegtu priekšlikumus, ņemot vērā PTO laika grafikus;
 11. uzsver, ka EPN jāietver pārskatīšanas pants, lai veiktu pārskatīšanu piecus gadus pēc to parakstīšanas, un tajā oficiāli jāiesaista valstu parlamenti, Eiropas Parlaments un pilsoniskā sabiedrība; uzsver arī, ka šim laika periodam jābūt pietiekamam, lai padziļināti novērtētu EPN ietekmi uz ĀKK valstu ekonomiku un reģionālo integrāciju un darītu iespējamu attiecīgu pārorientāciju;
 12. uzskata, ka jebkurš tirdzniecības nolīgums starp ĀKK un ES, kas ietekmē iedzīvotāju iztikas līdzekļus, ir noslēdzams pēc atklātām un publiskām debatēm, kurās aktīvi piedalījušies ĀKK valstu parlamenti;
 13. mudina ĀKK valstu valdības veikt nepieciešamās reformas, lai nodrošinātu labu pārvaldi, jo īpaši tādās valsts pārvaldes jomās kā valsts finanšu pārvaldība, muitas nodokļu iekasēšana, nodokļu ieņēmumu sistēma, korupcijas un nepareizas pārvaldības apkarošana;
 14. uzsver nepieciešamību pēc stingrākiem uzraudzības un novērtēšanas noteikumiem tajos EPN, kuri noteiks ne tikai EPN atbilstības līmeni, bet gan EPN ietekmi uz valsts un reģionu attīstību un nabadzības mazināšanas mērķiem;
 15. uzsver, ka ir nepieciešams palielināt sarunu un to rezultātu caurredzamību, lai politikas veidotājiem, parlamentāriešiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem būtu iespēja veikt rūpīgu publisku pārbaudi;
 16. uzskata, ka EAF reģionālās stratēģijas dokumentos un reģionālajās indikatīvajās programmās jāparedz svarīgs, sistemātisks un labi izvērtēts atbalsts EPN īstenošanai, ņemot vērā nepieciešamo reformu procesu, kas ļautu veiksmīgi īstenot EPN;
 17. mudina Komisiju sadarbībā ar ĀKK valstīm iekļaut attīstības etalonus EPN un pagaidu EPN, lai novērtētu EPN sociālekonomisko ietekmi uz galvenajām jomām, kas nosakāmas saskaņā ar katra reģiona prioritātēm un noteiktajiem intervāliem;
 18. uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai meži, bioloģiskā daudzveidība un pamatiedzīvotāji un iedzīvotāji, kas ir atkarīgi no mežu resursiem, netiek apdraudēti; saistībā ar šo uzsver, ka ĀKK valstīm jāļauj īstenot noteikumus, kas ierobežo koksnes un citu neapstrādātu izejvielu eksportu, un jāļauj piemērot šos tiesību aktus, lai aizsargātu mežus, dzīvo dabu un vietējo ražošanu;
 19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām, ĀKK un ES valstu Padomei, kā arī ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Kosova

P6_TA(2009)0052

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Kosovu un ES lomu

(2010/C 67 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1945. gada 26. jūnijā parakstīto hartu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūciju Nr. 1244 (S/RES/1244(1999)),
- ņemot vērā Kosovos statusa risinājuma pamatprincipus, kurus kontaktgrupa pieņēma 2005. gada 7. oktobrī,
- ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par Kosovos nākotni un ES lomu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības nolīgumu (CEFTA), kas parakstīts 2006. gada 19. decembrī Bukarestē,
- ņemot vērā ANO īpašā sūtņa nobeiguma ziņojumu par Kosovos turpmāko statusu un 2007. gada 26. marta Vispārējo priekšlikumu Kosovos statusa noregulējumam,
- ņemot vērā Padomes Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP (2008. gada 4. februāris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, EULEX KOSOVO ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes Vienoto rīcību 2008/123/KĀDP (2008. gada 4. februāris), ar ko ieceļ Eiropas Savienības īpašo pārstāvi Kosovā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 18. februāra sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2008. gada 12. jūnija vēstules Serbijas un Kosovos prezidentam par Apvienoto Nāciju Organizācijas pagaidu pārvaldes Kosovā (turpmāk "pagaidu pārvalde") pārveidošanu,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2008. gada 12. jūnija ziņojumu Drošības padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Pagaidu pārvaldes misiju Kosovā (S/2008/354),
- ņemot vērā 2008. gada 11. jūlijā Briselē notikušo Kosovos donoru konferenci,
- ņemot vērā 2008. gada 18. augustā apstiprināto tehnisko režīmu pagaidu pārvaldes aktīvu nodošanai EULEX,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas 2008. gada 8. oktobra Rezolūciju Nr. 63/3 (A/RES/63/3), ar ko tā pieņēma lēmumu lūgt Starptautiskās Tiesas konsultatīvu atzinumu par to, vai Kosovos vienpusēja neatkarības pasludināšana ir saskaņā ar starptautiskajām tiesībām,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2008. gada 26. novembra deklarāciju (S/PRST/2008/44), ar ko Drošības padome vienprātīgi apstiprināja ANO ģenerālsekretāra Ban Ki-mūna ziņojumu par pagaidu pārvaldi (S/2008/692) un līdz ar to apstiprināja EULEX misijas darbību visā Kosovos teritorijā,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 207. lpp.

⁽²⁾ OV L 42, 16.2.2008., 92. lpp.

⁽³⁾ OV L 42, 16.2.2008., 88. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- A. tā kā Kosovas Asambleja 2008. gada 17. februārī pasludināja Kosovas neatkarību un apņēmas ievērot ANO īpašā sūtņa Marti Ahtisāri piedāvāto Vispārējo priekšlikumu Kosovas statusa noregulējumam (turpmāk "Kosovas statusa noregulējuma priekšlikums");
- B. tā kā Serbijas valdība ir izvēlējusies konstruktīvu pieeju un iesaistījusies sarunās, lai panāktu vienošanos; tā kā, neskatoties uz nelabvēlīgiem apstākļiem, Serbijas valdība ir saglabājusi Eiropai labvēlīgu nostāju;
- C. tā kā Kosovas statusa noregulējuma priekšlikums ir iekļauts Kosovas Konstitūcijā un citos likumos; tā kā pēc Kosovas atbildīgo amatpersonu lūguma 25 valstis ir izveidojušas Starptautisko koordinācijas grupu, kuras galvenais uzdevums ir pilnīga Kosovas statusa noregulējuma priekšlikuma īstenošana; tā kā Starptautiskā koordinācijas grupa iecēla Starptautisko civilo pārstāvi, ko saskaņā ar Kosovas statusa noregulējuma priekšlikumu atbalstīja Starptautiskais civilais birojs Kosovā; tā ka tas nozīmē, ka Kosova pati pārvalda savas lietas, bet vienlaikus tiek uzraudzīta, *inter alia*, minoritāšu tiesību aizsardzības un veicināšanas pasākumu īstenošana;
- D. tā kā līdz šim 54 valstis, tostarp 22 no 27 ES dalībvalstīm, ir atzinušas Kosovas neatkarību;
- E. tā kā 27 ES dalībvalstis ir nosūtījušas uz Kosovu Eiropas Savienības īpašo pārstāvi *Pieter Feith*, kurš darbojas arī kā Starptautiskais civilais pārstāvis; tā kā Starptautiskais civilais pārstāvis pārrauga Kosovas statusa noregulējuma priekšlikuma pilnīgu īstenošanu, bet Eiropas īpašais pārstāvis piedāvā ES atbalstu un padomus saistībā ar politiskajiem procesiem Kosovā;
- F. tā kā Rietumbalkānu reģionālā stabilitāte ir prioritāte Eiropas Savienībai, kas šā iemesla dēļ ir uzsākusi *EULEX* misiju; tā kā *EULEX* jau ir nodrošinājusi tās darbībai sākotnēji vajadzīgās spējas visā Kosovas teritorijā un attiecīgi ir uzņēmusies pienākumus tieslietu, policijas, labošanas iestāžu un muitas jomās, tostarp dažas izpildfunkcijas, lai uzraudzītu un konsultētu Kosovas kompetentās iestādes visās jomās saistībā ar tiesiskumu plašākā nozīmē;
- G. tā kā *EULEX* ir izvērsies arī Kosovā uz ziemeļiem no Ibaras upes, tas palīdz sasniegt mērķi, par kuru ir panākta visu pušu vienošanās, - nodrošināt tiesiskumu un izveidot viendabīgu tiesu iestāžu sistēmu visā Kosovas teritorijā un garantēt visiem Kosovas iedzīvotājiem vienlīdzīgu piekļuvi tiesu iestādēm;

Eiropas loma

1. atzinīgi vērtē *EULEX* veiksmīgu izmantošanu visā Kosovas teritorijā, tostarp tajā daļā, kas ir uz ziemeļiem no Ibaras upes, saskaņā ar ANO ģenerālsēkretāra ziņojumu un vēlāko ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2008. gada 26. novembra deklarāciju, kas minēta iepriekš;
2. uzsver Eiropas Savienības apņemšanos ievērot starptautiskās tiesības un uzņemties vadošo lomu stabilitātes nodrošināšanā Kosovā un Rietumbalkānu reģionā kopumā; atgādina tās vēlmi sniegt atbalstu Kosovas ekonomiskajai un politiskajai attīstībai, skaidri piedāvājot iespēju nākotnē pievienoties ES, tāpat kā tas jau ir izdarīts attiecībā uz visu reģionu;
3. mudina dalībvalstis, kas vēl nav atzinušas Kosovas neatkarību, izdarīt to;
4. atgādina Parlamenta 2007. gada 29. marta rezolūciju, kura minēta iepriekš un kurā ir skaidri noliegta Kosovas sadalīšanas iespēja;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

5. šajā sakarā norāda, kā paziņojis ANO ģenerālsekretāra īpašais pārstāvis Kosovā, ka kopš 2008. gada 9. decembra pagaidu pārvaldei vairs nav pilnvaru policijas un muitas jomā un drīz tiks nodotas EULEX visas atlikušās pilnvaras tieslietu jomā, tādējādi nodrošinot vienotu tiesiskumu visā Kosovā;
6. aicina starptautisko sabiedrību pilnībā atbalstīt EULEX un veicināt, lai EULEX visā Kosovā pārņemtu visus pagaidu pārvaldes uzdevumus muitas, policijas un tieslietu jomā;
7. sagaida, ka EULEX darbosies saskaņā ar ES pilnvarām, lai veicinātu stabilu Kosovas attīstību un nodrošinātu tiesiskumu visām Kosovas kopienām; šajā sakarībā uzsver, ka EULEX misija kalpo visu Kosovā dzīvojošo etnisko minoritāšu interesēm, jo tā, *inter alia*, izskatīs arī sūdzības par etnisko diskrimināciju, uzmācšanos un vardarbību, kā arī par daudziem neatrisinātiem īpašumu jautājumiem;
8. atzinīgi vērtē Serbijas valdības piekrišanu izmantot EULEX, kas pašlaik ir EDAP (Eiropas Drošības un aizsardzības politika) vissvarīgākā misija, kā arī tās gatavību sadarboties ar šo misiju; mudina Serbiju turpināt šādu konstruktīvu attieksmi, kas ir saskaņā ar valsts centieniem pievienoties ES;
9. šajā sakarā atzinīgi vērtē lēmumu, kas pieņemts kontekstā ar pārejas noteikumiem, par kuriem vienojušās ANO un Serbijas valdība, iecelt kādu Kosovas serbu par augsta līmeņa policijas virsnieku, kas strādā Kosovas policijā, bet atskaitās EULEX, kā pirmo soli centieniem nodrošināt visu minoritāšu atbilstīgu pārstāvību Kosovas policijā;
10. uzskata, ka, tiklīdz EULEX spēs strādāt pilnā apjomā, pārejas noteikumi, par kuriem vienojušās ANO un Serbijas valdība, būs jāpārskata, ņemot vērā reālo notikumu attīstību;
11. mudina EULEX, lai dotu ieguldījumu tiesiskuma stiprināšanā, steidzami pievērsties starptautiskā pārraudzībā esošo neizskatīto lietu sarakstam, par prioritārām uzskatot tās, kas saistītas ar vardarbību starp etniskajām grupām, kara noziegumiem un augsta līmeņa korupciju;
12. uzskata, ka funkcionējošas liecinieku aizsardzības programmas izveide ir būtiska efektīvai tiesiskai darbībai pret augsta līmeņa likumpārkāpējiem Kosovā, jo īpaši attiecībā uz kara noziegumiem;
13. aicina Padomi un Komisiju saskaņot darbības, lai nodrošinātu vienotu ES ārējo rīcību un iepriekšminētās Vienotās rīcības 2008/124/KĀDP īstenošanu; tādēļ aicina EULEX Kosovas misijas vadītāju Yves de Kermabon un ES īpašo pārstāvi cieši sadarboties ikdienas darbā; turklāt mudina ES valstis rīkoties vienoti un saskaņoti, vairāk cenšoties atbalstīt Kosovas serbu piedalīšanos Kosovas politiskajā, ekonomiskajā un sociālajā dzīvē, un prasa ES īpašajam pārstāvim nodrošināt, lai Kosovas valdība šajā sakarā nekavējos reāli rīkotos, tostarp izmantojot īpašus ekonomiskās attīstības pasākumus Mitrovicas reģionā tiklīdz tur būs nodrošināts tiesiskums;
14. aicina Eiropas Savienības augsto pārstāvi kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā paust skaidru atbalstu Eiropas misijai Kosovā (EULEX KOSOVO) un pēc iespējas drīzāk apmeklēt šo valsti;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

15. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos izmantot visus pieejamos Kopienas instrumentus, it īpaši pirmspievienošanās instrumentu, lai veicinātu Kosovas sociālekonomisko attīstību, uzlabotu pārredzamību, efektivitāti un demokrātiju Kosovas valdībā un sabiedrībā, un strādāt ar mērķi Kosovā un visā reģionā nodrošināt mieru un stabilitāti; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas nolūku veikt priekšizpēti, kurā tiktu aplūkoti veidi, kā stiprināt Kosovas sociālekonomisko un politisko attīstību, un uzticas, ka minētā dokumenta pamatā būs nopietns dialogs ar Kosovas iestādēm un tas atbildīs minēto iestāžu atjauninātajām politiskajām saistībām veikt vajadzīgās reformas;

16. uzskata, ka Komisijai būtu steidzami jāpievēršas vietējo projektu veicināšanai, kas atvieglotu dažādu kopienų samierināšanu un veicinātu cilvēku mobilitāti;

17. uzskata, ka projektiem, kuru mērķis ir, piemēram, atjaunot izdemolētus kapus, tieši iesaistot vietējos iedzīvotājus, būtu ievērojama simboliskā vērtība Kosovas kopienām un tie uzlabotu attiecības starp tautām; aicina Komisiju un ES īpašo pārstāvi nodrošināt, ka šādas iniciatīvas ieņem nozīmīgu vietu Kosovas valdības darba kārtībā;

18. turklāt uzskata, ka vairākās valodās strādājošas Eiropas universitātes nodibināšana papildus jau esošajām universitātēm Prištinā un Mitrovicā, kā arī kultūras, sociālo un veselības aprūpes centru, kas rūpētos tieši par serbu kopienų, atvēršana Kosovas centrālajā daļā būtu spēcīgs stimuls, kas veicinātu serbu kopienų integrāciju Kosovā; tādēļ aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar Kosovas valdību nekavējoties rīkoties, lai īstenotu šo projektu;

19. mudina Komisiju un dalībvalstis palīdzēt Kosovas valdībai atrisināt smago situāciju ar darbinieku trūkumu valsts pārvaldes galvenajās jomās, atbalstīt ierēdņu apmācību un palīdzēt uzlabot komunikāciju infrastruktūru, lai nodrošinātu netraucētu pārvaldes darbu un stiprinātu saikni starp iestādēm un sabiedrību;

Kosovas pārvaldība

20. atzinīgi vērtē uzlaboto drošības situāciju Kosovā; atbalsta Kosovas policijas centienus sasniegt augstu profesionālisma un uzticamības līmeni; šajā sakarā uzsver būtisko nepieciešamību pēc daudznacionālas Kosovas policijas visā Kosovas teritorijā; tādēļ atzinīgi vērtē dažu serbu policistu atgriešanos Kosovā policijā un mudina Kosovas varas iestādes atbalstīt to policijas darbinieku reintegrāciju, kuri vēl varētu atgriezties;

21. uzsver nepieciešamību īstenot decentralizētu pārvaldību, kā tas paredzēts Kosovas statusa noregulējuma priekšlikumā; uzsver, ka decentralizācija atbilst ne tikai serbu kopienų interesēm, bet nesīs labumu visiem Kosovas iedzīvotājiem, jo tā padarīs pārvaldību pārredzamāku un tuvinās to pilsoņiem;

22. atgādina spēcīgas pilsoniskās sabiedrības nozīmi, kas stiprinātu demokrātijas principus, kuri ir Kosovas pārvaldības pamatā; šajā sakarā mudina valdību atbalstīt miermīlīgas pilsoņu kustības un brīvu plašsaziņas līdzekļu attīstību bez politiskās iejaukšanās;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

23. uzsver vajadzību īstenot minoritāšu aizsardzības noteikumus, kas ir paredzēti Kosovas Konstitūcijā, un uzskata, ka minoritāšu tiesību pilnīga aizsardzība ir būtiski nozīmīga Kosovas un reģiona kopumā stabilitātei;

24. mudina Kosovas valdību arī turpmāk ievērot saistības veicināt mieru un iecietību, kā arī kultūru un reliģiju dialogu starp visām Kosovas kopienām, proti, albāņiem, serbiem, romiem, aškāliem, ēģiptiešiem, gorāniem, turkiem un bosniešiem, lai radītu atbilstošus apstākļus, kas veicinātu bēgļu atgriešanos Kosovā, tostarp attiecīgajās jomās ieguldot līdzekļus jaunu darbavietu radīšanā, infrastruktūrā un pamatpakalpojumu nodrošināšanā, un lai nodrošinātu, ka etniskās minoritātes var gūt labumu no iepriekš minētajiem pasākumiem;

25. pauž bažas par ANO ģenerālsekretāra izteikto kritiku iepriekšminētajā ziņojumā par pagaidu pārvaldi saistībā ar atlases kritērijiem atgriešanās finansējuma saņēmējiem, ko ieteica Kosovas Kopienas un atgriešanās jautājumu ministrija; atgādina Kosovas valdībai, ka tā kā strauji krītas to cilvēku skaits, kas atgriežas, nelielais finansējums jāturpina piešķirt vienīgi pārvietoto personu atgriešanās Kosovā veicināšanai;

26. mudina starptautiskās un vietējās institūcijas noregulēt Kosovā dzīvojošo romu, aškālu un ēģiptiešu tautības bezvalstnieku juridisko statusu, tostarp viņu īpašumtiesības; aicina iestādes uzlabot šo kopienu situāciju, garantējot vienlīdzīgu piekļuvi pienācīgas kvalitātes izglītībai, kas pēc iespējas būtu dzimtajā valodā, sniedzot piekļuvi darba tirgum un veselības aprūpei, nodrošinot atbilstīgus sanitāros un mājokļu apstākļus un līdzdalību sociālajā un politiskajā dzīvē;

27. pauž nopietnas bažas par romu tautības ģimeņu ārkārtīgi sliktu veselības stāvokli Osterodes un Česminlugas bēgļu nometnēs; uzskata, ka tas ir cieši saistīts ar neatbilstošu šo nometņu atrašanās vietu - tās ir uz augsti toksisku Trepčas svina raktuvi atkritumu krātuvēm; atzinīgi vērtē Komisijas sākotnējo vēršanos ar protestu pie Kosovas valdības un mudina Komisiju turpināt darbu, lai steidzami nodrošinātu attiecīgo ģimeņu pārvietošanu;

28. lūdz dalībvalstis, īstenojot mazākumtautību pārstāvju piespiedu repatriāciju, īpaši Kosovas serbu un Kosovas romu, kuri jau daudzus gadus dzīvo Rietumeiropā, izturēties ar izpratni un iecietību, kā arī īstenot papildu pasākumus attiecīgo personu sociālās un ekonomiskās integrācijas veicināšanai;

29. uzsver, ka kultūras daudzveidības cienīšana ir viens no Eiropas projekta stūrakmeņiem; uzsver, ka ir nepieciešama izpratne par reliģijas un kultūras mantojuma etnisko daudzveidību, lai šajā reģionā nodrošinātu mieru un stabilitāti; tādēļ mudina visas iesaistītās puses piedalīties tehniskiem jautājumiem veltītā dialogā par kultūras un reliģijas mantojuma un kultūras identitātes saglabāšanu, restaurēšanu un veicināšanu Kosovā;

30. norāda uz to, ka Kosovas Konstitūcijā ir skaidri atzīta sieviešu un vīriešu līdztiesība, bet arī uz to, ka sievietes ir nepietiekami iesaistītas Kosovas politiskās, ekonomiskās un sociālās attīstības procesā un ka viņas ir nelabvēlīgākā situācijā attiecībā uz izglītības un nodarbinātības iespējām; tādēļ aicina Kosovas valdību ar Komisijas atbalstu uzsākt un īstenot pasākumus, lai nodrošinātu sievietēm vienlīdzīgas iespējas, viņu pienācīgu pārstāvniecību Kosovas iestādēs un līdzdalību valsts ekonomiskajā, sociālajā un politiskajā dzīvē; turklāt aicina Kosovas valdību veikt efektīvus pasākumus, lai izskaustu vardarbību pret sievietēm ģimenēs;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

31. uzstāj, ka ir jāatbalsta un jāveicina akadēmiskā apmaiņa, izmantojot tādas programmas kā *Erasmus Mundus*, lai mudinātu Kosovas iedzīvotājus iegūt kvalifikāciju un pieredzi ES, sagaidot, ka laba izglītība viņiem palīdzēs dot ieguldījumu valsts demokrātijas attīstībā;

32. mudina Kosovu un Serbiju iesaistīties konstruktīvā dialogā par vispārīgi nozīmīgiem jautājumiem un dot ieguldījumu reģionālajā sadarbībā;

33. uzsver, ka privatizācijas procesā ir nepieciešama apņēmība un pārredzamība, lai nepieļautu iespaidu, ka valda nepotisms un korupcija;

34. pauž bažas par ekonomisko stāvokli Kosovā un par negatīvo ietekmi, ko uz valsts ekonomiku un Kosovas iestāžu uzticamību atstāj reformu lēnā gaita, plaši izplatītā korupcija un organizētā noziedzība; uzsver vajadzību Kosovas valdībai nopietni strādāt, lai nodrošinātu labāku pārredzamību un atbildību, un stiprināt saikni starp politiku un pilsonisko sabiedrību; aicina Kosovas valdību izmantot gan valstu, gan starptautisko donoru piešķirtos līdzekļus pārredzamā un atbildīgā veidā un mudina Komisiju palīdzēt Kosovai tuvināties Eiropas standartiem publiskā sektora atbildības un ekonomikas pārredzamības jomā; uzskata, ka tas ir svarīgs priekšnoteikums, lai radītu investīcijām un uzņēmējdarbības attīstībai pievilcīgu vidi;

35. uzsver cik svarīga ir pilnīga reģionālā sadarbība ekonomikā un pienākums ievērot un pilnībā īstenot CEFTA nolīguma noteikumus;

36. iesaka Kosovas iestādēm ieguldīt atjaunojamās enerģijas jomā un šajā jomā censties attīstīt reģionālo sadarbību;

37. pauž nopietnas bažas par enerģijas nepietiekamību Kosovā un izprot nepieciešamību šo problēmu risināt; tomēr pauž bažas par valdības plānu būvēt vienu lielu brūnogļu spēkstaciju blīvi apdzīvotā reģionā; mudina Kosovas valdību ņemt vērā jaunās brūnogļu spēkstacijas ietekmi uz apkārtējo vidi, sabiedrības veselību un tādu ierobežotu resursu izmantošanu kā zeme un ūdens un ievērot Eiropas vides standartus un Eiropas politiku attiecībā uz klimata pārmaiņām;

38. lūdz starptautiskajam civilajam pārstāvim tiešā Kosovas spēku (KFOR) uzraudzībā pārraudzīt Kosovas Aizsardzības korpusa likvidēšanu un Kosovas Drošības spēku izveidi; mudina Kosovas valdību nodrošināt pilnīgu civilo kontroli pār Kosovas Drošības spēkiem; uzskata, ka Kumanovas nolīguma starp NATO un Serbijas valdību pārskatīšana nevar notikt, kamēr netiek garantēta pilnīga stabilitāte un drošība un nav skaidras Serbijas un Kosovas attiecības;

*
* *

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Kosovas valdībai, Serbijas valdībai, Apvienoto Nāciju Organizācijas pagaidu pārvaldei Kosovā, Starptautiskās koordinācijas grupas locekļiem un Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Ķīnu

P6_TA(2009)0053

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Ķīnu 2008/2171(INI)

(2010/C 67 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES un Ķīnas augsta līmeņa ekonomisko un tirdzniecības dialoga mehānismu - forumu, kurš pirmo reizi notika Pekinā 2008. gada 25. aprīlī,
- ņemot vērā desmitā Ķīnas un ES augstākā līmeņa sanāksmes slēdzienus, kura notika Pekinā 2007. gada 28. novembrī,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “ES un Ķīna – ciešāki partneri, arvien lielāki pienākumi” (COM (2006)0631) un tam pievienoto darba dokumentu “Politikas dokuments par ES un Ķīnas tirdzniecību un ieguldījumiem - konkurence un partnerība” (COM (2006)0632),
- ņemot vērā lēmumu, ko pieņēmusi Ceturtā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ministriju konference, kas notika Dohā, Katarā, 2001. gadā no 9. līdz 14. novembrim par Ķīnas uzņemšanu PTO ar 2001. gada 11. novembri un Ķīnas Taipeju ar 2002. gada 1. janvāri,
- ņemot vērā rezolūcijas attiecībā uz Ķīnu, īpaši 2006. gada 7. septembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām ⁽¹⁾ un 2005. gada 13. oktobra par tirdzniecības attiecību perspektīvu starp ES un Ķīnu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 15. februāra pētījumu “Turpmākās iespējas un izaicinājumi ES un Ķīnas attiecībās tirdzniecības un ieguldījumu jomā laika posmam no 2006. gada līdz 2010. gadam”,
- ņemot vērā tā 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par situāciju Ķīnā pēc zemestrīces un pirms Olimpiskajām spēlēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tirdzniecības palātas Ķīnā astoto ikgadējo ziņojumu “Dokuments par nostāju attiecībā uz Eiropas uzņēmumu darbību Ķīnā 2008/2009”,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Ekonomikas un monetāro lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A6-0021/2009),

A. tā kā Eiropas Savienības un Ķīnas tirdzniecība kopš 2000. gada ir būtiski augusi, un tā kā kopš 2006. gada Eiropas Savienība ir Ķīnas lielākais tirdzniecības partneris un Ķīna kopš 2007. gada ir Eiropas Savienības otrais lielākais tirdzniecības partneris,

⁽¹⁾ OV C 305 E, 14.12.06, 219. lpp.

⁽²⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 103. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0362.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- B. tā kā pastiprināta attīstība un dalība PTO Ķīnai, ne tikai nodrošina būtiskus labumus, bet arī uzliek lielāku atbildību uzņemties pilnīgu un pozitīvu lomu globālās ekonomikas iekārtā, arī Starptautiskajā Valūtas fondā (SVF) un Pasaules Bankas grupā;
- C. tā kā par spīti nepārtrauktai izaugsmei divpusēja tirdzniecība starp Ķīnu un ES, kuras tirdzniecības deficīts ar Ķīnu 2007. gadā sasniedza 160 miljardus EUR, saglabājas nelīdzsvarota,
- D. tā kā finansiālā un makroekonomiskā nelīdzsvarotība, kā arī iekšējā pieprasījuma un eksporta samazināšanās ir pašreizējās globālās finanšu un ekonomikas krīzes cēlonis, kura ietekmē arī Ķīnu;
- E. tā kā Ķīnas tirgus pieejamība ir apgrūtināta valsts vadītas rūpniecības politikas, patentu pārkāpumu un standartu un atbilstības režīmu nenoteiktības dēļ, kā rezultātā ES uzņēmumiem rodas tehniskas un ar tarifiem nesaistītas barjeras,
- F. tā kā ES preču ražotāji un pakalpojumu sniedzēji ir ļoti konkurētspējīgi pasaules tirgos, un tā kā brīva un taisnīga piekļuve Ķīnas tirgum ļautu ES uzņēmumiem palielināt savu eksportu un klātbūtni šādā tirgū, kā arī uzlabot kvalitāti un pakalpojumus Ķīnas patērētājiem;
- G. tā kā ES eksports uz Ķīnu 2007. gadā pieauga par 18,7 procentiem, veidojot 231 miljardu eiro;
- H. tā kā viltoto un pirātisko preču ražošanas apjomi Ķīnas iekšienē saglabājas satraucoši augstā līmenī, un 60 % viltoto preču, ko konfiscējušas Eiropas Savienības muitas iestādes, ir ražotas Ķīnā; tā kā šo preču ražošana bieži notiek ražotnēs, kur ražo arī parastajam tirgum paredzētās preces, neievērojot ne darba spēka tiesības, ne veselības un darba drošības prasības, turklāt rada draudus patērētājiem, bet ķīmikāliju gadījumā - plašākai videi;

Vispārējās piezīmes

1. uzsver, ka ES un Ķīnas tirdzniecība ir ārkārtīgi paplašinājusies un tas ir vienīgais nozīmīgākais izaicinājums ES tirdzniecības attiecībās;
2. uzsver, ka Eiropas tirdzniecības attiecībām ar Ķīnu jābūt balstītām uz savstarpīguma, ilgtspējīgas attīstības, godīgas konkurences un tirdzniecības principiem, saskaņā ar mūsu kopējām vērtībām un PTO noteikumiem, ņemot vērā arī ilgtspējīgas attīstības jautājumus, ievērojot ar vidi saistītus ierobežojumus un ieguldījumu attiecībā uz globālajiem uzdevumiem klimata pārmaiņu novēršanā;
3. uzskata, ka Ķīnai kā vienai no pasaules izaugsmes dzinējspēkiem ir pilnībā jāiesaistās pasaules ekonomiskās iekārtas ilgtspējīgas un līdzsvarotas attīstības nodrošināšanā;
4. aicina Komisiju stiprināt saistību politiku un dialogu ar Ķīnu; atzinīgi vērtē ar tirdzniecību saistīto tehnisko palīdzību, ko Ķīnai sniegusi Komisija; uzskata šādu palīdzību par svarīgu, lai atbalstītu Ķīnas veiksmīgu integrāciju pasaules ekonomikā, un, jo īpaši, īstenojot tās pienākumus un apņemšanos pret PTO un uzlabojot sociālos un vides apstākļus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

5. uzsver, ka ir vajadzīga līdz šim vēl nepieredzēta sadarbība starp Eiropas Savienību un Ķīnu, lai atrisinātu pašreizējo finanšu un ekonomikas krīzi; uzskata, ka tā ir lieliska iespēja Ķīnai un Eiropas Savienībai kopīgi demonstrēt atbildības sajūtu un veikt savus pasākumus, lai palīdzētu pārvarēt krīzi;
6. uzskata, ka tirdzniecības attiecību ar Ķīnu attīstībai jābūt cieši saistītai ar patiesu, auglīgu un efektīvu tāda politiskā dialoga attīstību, kas ietver plašu tematu loku; uzskata, ka cilvēktiesībām jābūt svarīgai un neatņemamai sastāvdaļai attiecībās starp Eiropas Savienību un Ķīnu; aicina Komisiju uzstāt uz cilvēktiesību klauzulas stiprināšanu sarunās ar Ķīnu par atjaunināto partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN);
7. uzskata, ka pašreizējā atvērta tirdzniecības sistēma varētu veicināt ekonomisko aktivitāti starp Ķīnu un jaunattīstības valstīm, lai iespējamo labumu gūtu abas puses, un tā varētu būt vēl nepieredzēta iespēja ekonomiskajai izaugsmei un šo valstu integrācijai pasaules ekonomikā ar nosacījumu, ka tirdzniecības politikas nostādnes atbilst attīstības mērķiem un ka ekonomikas izaugsme samazina nabadzību;
8. mudina Komisiju tiekties pēc atklātības ES tirdzniecībā ar Ķīnu; uzskata, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm vajadzētu turpināt piedāvāt atklātu un godīgu piekļuvi Ķīnas eksportam un paredzēt Ķīnas konkurējošu piedāvājumu; uzskata, ka Ķīnai vajadzētu reaģēt, stiprinot savu apņemšanos attiecībā uz ekonomikas atvērību un tirgus reformu;
9. mudina Ķīnu uzņemties aktīvu lomu PTO, samērojami ar tās ekonomisko un tirdzniecības svarīgumu, lai veicinātu globālās tirdzniecības veselīgu attīstību stingru un pārredzamu noteikumu sistēmā;
10. atzinīgi vērtē Ķīnas piedalīšanos G–20 sanāksmē, kura notika Vašingtonā 2008. gada 15. novembrī un kurai vajadzētu sekmēt šīs valsts pilnīgu iesaistīšanos pasaules ekonomikas un finanšu procesos un no tā izrietošās būtiskas atbildības uzņemšanos pasaules līmenī;
11. uzsver, ka protekcionisms nevar būt Eiropas atbilde uz ES un Ķīnas tirdzniecības attiecību izaugsmi; uzskata, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jācenšas panākt lielāku progresu Lisabonas reformas programmas sakarā, lai attīstītu un nostiprinātu jomas ar salīdzinošām priekšrocībām pasaules ekonomikā un sekmētu jauninājumus un profesionālo apmācību;
12. norāda, ka ir izstrādāts nozīmīgs Ķīnas atjaunošanas plāns izaugsmes un nodarbinātības jomā, lai risinātu pašreizējo ekonomikas krīzi; uzsver, ka atbalsta pasākumi jāizmanto tikai pagaidām, tiem jābūt atbilstīgiem PTO noteikumiem un tie nedrīkst izkropļot godīgu konkurenci;
13. atzinīgi vērtē Ķīnas suverēnā labklājības fonda un valsts uzņēmumu ieguldījumus Eiropas Savienībā, radot darba vietas, sekmējot izaugsmi un palielinot savstarpēju izdevīgumu un līdzsvaru ieguldījumu plūsmās; tomēr atgādina par Ķīnas finanšu tirgu nepārredzamību un uzsver, cik svarīgi ir ieviest vismaz rīcības kodeksu, lai nodrošinātu Ķīnas ieguldījumu darījumu pārredzamību ES tirgū; aicina Eiropas Savienību un Ķīnu saglabāt attiecīgo tirgu vienādu atvērību ieguldījumiem un ieviest pārredzamību garantējošus noteikumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Tirgus pieejamība

14. atzinīgi vērtē to, ka kopš pievienošanās PTO aizvien vairāk rūpniecības nozaru Ķīnā ir tikušas atvērtas ārvalstu ieguldītājiem; tomēr pauž bažas, ka tajā pašā laikā dažās nozarēs ir ierobežoti vai nav pieļaujami ārvalstu ieguldījumi, un ārvalstu uzņēmumiem piemēro diskriminējošus pasākumus, īpaši attiecībā uz uzņēmumu pārrobežu apvienošanās un iegūšanu;

15. uzskata, ka Ķīnā protekcionisma prakse, pārmērīga birokrātija, par zemu novērtēta Ķīnas nacionālā valūta, dažādu veidu subsīdijas un uzticamā un saskaņotā līmenī ieviestu intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) trūkums daudziem ES uzņēmumiem liedz tirgus pieejamību;

16. aicina Ķīnu turpmāk atvērt tās tirgu precēm un pakalpojumiem un turpināt veikt ekonomiskas reformas, lai izveidotu stabilu, paredzamu un pārredzamu tiesisko regulējumu ES uzņēmumiem, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU);

17. aicina Komisiju ar Ķīnas valdību apspriest Ķīnas Pasta likumu, kamēr vien šajā likumprojektā ir ietverts noteikums, kas kavētu ārvalstu eksprespasta pakalpojumus; uzskata, ka ir vajadzīgs līdzsvarots tiesiskais regulējums pasta un eksprespasta pakalpojumu jomā, lai turpinātu Ķīnas politiku, kas atbalsta ārvalstu ieguldījumus un godīgu konkurenci eksprespasta nozarē;

18. atzīst pasākumus, ko veikušas Ķīnas varas iestādes, lai samazinātu administratīvo slogu valsts līmenī un progresu e-pārvaldības jautājumā, lai likumdošanas akti būtu pieejami sabiedrībai, bet atzīmē, ka ir nepieciešams turpmāks progress, lai ārvalstu uzņēmumiem nodrošinātu brīvu un vienlīdzīgu piekļuvi Ķīnas tirgum;

19. uzsver, ka turpmāka Ķīnas tirgus pieejamība nodrošinās iespējas ES uzņēmumiem vairākās jomās, kā, piemēram, mašīnbūve, ķīmikālijas, automobiļu nozare, medikamenti, informācijas un komunikāciju tehnoloģija, videi nekaitīgas attīstības mehānismu projekti, lauksaimniecība, celtniecība un finanšu, apdrošināšanas, telekomunikāciju un mazumtirdzniecības pakalpojumi;

Barjeras, standarti

20. norāda, ka beztarifu barjeras ir galvenais šķērslis ES uzņēmumiem Ķīnā, kā arī Ķīnas un trešo valstu uzņēmumiem Eiropas Savienībā, īpaši MVU;

21. aicina Ķīnu pieņemt starptautiskus standartus produktiem un pakalpojumiem ar nolūku veicināt turpmāku tirdzniecību starp Ķīnu un citām valstīm; atzinīgi vērtē to, ka Ķīna pastiprina tās dalību starptautisko standartu noteikšanas institūcijās un uzskata, ka to vajadzētu atbalstīt un atbilstēt ar ES dalību Ķīnas pašas standartu noteikšanas institūcijās; uzsver, cik nozīmīga ir Ķīnas importa atbilstība Eiropas standartiem pārtikas un ne-pārtikas precēm;

Izejvielas

22. pauž nožēlu par tirdzniecību kropļojošu eksporta ierobežojumu, piemēram, Ķīnas valdības noteikto izejvielu eksporta nodokļu, pastāvīgo izmantošanu; aicina Komisiju visās divpusējās sarunās ar Ķīnu pieprasīt visu pašreizējo eksporta ierobežojumu atcelšanu; uzsver, ka šo eksporta ierobežojumu atcelšana ir būtisks aspekts godīgā tirdzniecībā starp Eiropas Savienību un Ķīnu; uzsver, ka Parlaments novērtēs visus turpmākos tirdzniecības nolīgumus, kas šajā saistībā tiks noslēgti ar Ķīnu;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Valsts atbalsts

23. pauž bažas par nepārtrauktu valsts iejaukšanos rūpniecības politikā un izteikti diskriminējošiem ierobežojumiem, piemēram, neierobežotiem valsts fondiem eksporta finansēšanai un ierobežojumiem ārvalstu īpašumiem noteiktās nozarēs, kas kropļo Ķīnas tirgu ES uzņēmumiem;

Publiskie iepirkumi

24. aicina Ķīnu pievienoties Nolīgumam par publisko iepirkumu, kā to paredz 2001. gadā noteiktās saistības, un konstruktīvi iesaistīties sarunās par tās publisko iepirkumu tirgus atvēršanu, un, gaidot šādu sarunu veiksmīgu iznākumu, piemērot pārredzamas, prognozējamas un godīgas procedūras, slēdzot līgumus par publiskiem iepirkumiem tā, lai ārvalstu uzņēmumi varētu piedalīties uz vienlīdzības principiem; aicina Ķīnu nekavējoties nodrošināt piekļuvi publiskajam iepirkumam tiem ES uzņēmumiem, kuri dibināti un darbojas šajā valstī;

Valūta

25. atzinīgi vērtē renminbi zināmu vērtības celšanos 2008. gadā; mudina Ķīnu turpmāk ļaut renminbi vērtībai celties, tā lai šīs valūtas vērtība starptautiskos finanšu tirgos, īpaši attiecībā uz eiro, precīzāk atspoguļotu Ķīnas ekonomisko stāvokli; mudina ķīniešus uzglabāt vairāk ārzemju valūtu rezerves eiro valūtā;

ES klātbūtne un palīdzība

26. atzinīgi vērtē progresu saistībā ar ES centra izveidi Pekinā, kas palīdzēs MVU, un pastāvīgas budžeta pozīcijas izveidi centra finansēšanai, lai nodrošinātu tā nākotni; uzsver, ka šim centram ir jāpiešķir skaidri noteiktas pilnvaras, izvairoties no dubultas struktūru izveides un veidojot sinerģiju ar pašreizējām valsts un privātā sektora iestādēm no dalībvalstīm; atzinīgi vērtē darbu, ko paveicis IĪT MVU Palīdzības dienests, lai nodrošinātu informāciju un apmācību ES MVU par IĪT aizsardzību un īstenošanu Ķīnā;

27. uzsver nozīmību palīdzības sniegšanā noteiktiem MVU, lai tie pārvarētu tirgus pieejamības barjeras; aicina Komisiju un dalībvalstis garantēt veiksmīgu ES tirgus pieejamības nodrošināšanas grupu darbību Ķīnā;

Enerģija, ilgtspējīgā enerģija

28. aicina Eiropas Savienību un Ķīnu veikt pasākumus, lai veicinātu videi nekaitīgu preču un pakalpojumu tirdzniecību, ieguldījumu palielināšanos ilgtspējīgos projektos un infrastruktūrā, un atbalstīt tādas rūpniecības attīstību, kas veicina oglekļa izmešu samazināšanu;

29. uzsver Ķīnas daudzsološās atjaunojamās enerģijas nozares iespējas Eiropas atjaunojamās enerģijas uzņēmējdarbībā; aicina Ķīnu uzlabot tirgus pieejamību šajā jomā;

30. pieprasa uzlabot Eiropas Savienības un Ķīnas sadarbību, lai veicinātu to, ka tiek pārņemtas zemu oglekļa emisiju tehnoloģijas, it īpaši tādas, kas saistītas ar energoefektivitāti un atjaunojamiem enerģijas avotiem; uzsver, ka oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju ieviešana Ķīnā ir ārkārtīgi svarīga, ņemot vērā akmeņogļu nozīmi tās ekonomikā; aicina Komisiju izskatīt iespējas turpināt atbalstīt labas prakses piemēru apmaiņu ar Ķīnu ilgtspējīgas attīstības jomā;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Finanšu pakalpojumi

31. izsaka bažas, ka ES uzņēmumiem joprojām ir ierobežotas iespējas veikt ieguldījumus Ķīnā, īpaši banku un apdrošināšanas nozarē, lielo un atšķirīgo licencēšanas izmaksu un noteikumu dēļ, kas pieprasa kopuzņēmumu veidošanu ar Ķīnas uzņēmumiem; aicina Ķīnu steidzami risināt šos jautājumus;
32. uzskata, ka nopietni, elastīgi, atvērti, pārredzami un labi regulēti finanšu tirgi var veicināt ekonomisko izaugsmi un ka Ķīnas vērtspapīru, banku un apdrošināšanas nozare ir nepietiekami attīstīta, un mudina Ķīnu ar pilnu atdevi piedalīties pasaules mēroga diskusijā par finanšu tirgu regulējuma un uzraudzības pamatsistēmas uzlabošanu;
33. uzsver to, cik nozīmīga ir Ķīnas līdzdalība SVF un sadarbība ar šo institūciju, izstrādājot globālu rīcības kodeksu valsts ieguldījumu fondiem, kā rezultātā varētu nodrošināt vairāk pārredzamības;
34. aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk novērtēt finanšu un ekonomiskās krīzes ietekmi uz attiecīgajām Eiropas ražošanas un pakalpojumu nozarēm, kas būtiski ietekmē Eiropas Savienības un Ķīnas eksporta un importa bilanci; prasa, lai šis vērtējums tiktu iesniegts Parlamentam, tiklīdz ir iespējams konstatēt skaidru tendenci;

*Brīva un godīga tirdzniecība**Pret dempingu vērsti pasākumi un tirgus ekonomikas statuss*

35. uzskata, ka pastāvīgs dialogs tirdzniecības iestāžu starpā var būt palīdzēt novērst un atrisināt tirdzniecības strīdus; tomēr norāda, ka efektīva tirdzniecības aizsardzības instrumentu izmantošana veicina godīgu nosacījumu nodrošināšanu tirdzniecībā starp Ķīnu un Eiropas Savienību, ņemot vērā pieaugošo antidempinga gadījumu skaitu, sakarā ar kuriem pret Ķīnas ražotājiem iesniegtas prasības;
36. uzskata, ka Ķīnas ekonomika daudzās jomās joprojām neatbilst kritērijiem, pēc kuriem to varētu uzskatīt par tirgus ekonomiku; aicina Komisiju sadarbīties ar Ķīnas valdību, lai pārvarētu šķēršļus ceļā uz tirgus ekonomikas statusu, un piešķirt šo statusu Ķīnai tikai pēc šo kritēriju izpildes;

IĪT un viltojumi

37. ar bažām norāda - lai gan Ķīna ir uzsākusi IĪT aktu pilnveidošanu, efektīva IĪT īstenošana joprojām ir ļoti problemātiska;
38. aicina Ķīnu palielināt tās centienus vērsties pret IĪT īstenošanas trūkumiem; uzsver centrālās un reģionālās tirdzniecības politikas un noteikumu saskaņošanas nozīmi Ķīnā, kā arī, cik svarīgi tos vienoti ieviest visā valstī;
39. pauž bažas par viltoto un pirātisko preču ražošanas apjomiem Ķīnā, kas joprojām notiek satraucoši augstā līmenī; aicina Komisiju sadarbībā ar Ķīnas varas iestādēm valsts un reģionālā līmenī turpināt cīnīties pret viltojumiem;
40. pauž nopietnas bažas par funkcionālo modeļu un dizaina patentu pieaugošo apjomu Ķīnā, kas bieži vien ir Eiropā jau izmantotas tehnoloģijas kopijas vai viltojumi ar minimālām izmaiņām un neveicina patiesus jauninājumus;
41. uzskata, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības interesēs Ķīnai būtu jāpiedāvā vairāk inovāciju; tomēr uzskata, ka noteikumi, kas prasītu Ķīnā ekskluzīvu jauninājumu reģistrēšanu, lielā mērā ierobežotu uzņēmējdarbību, nelātu Ķīnai izmantot jauninājumu priekšrocības un devalvētu zīmolu "Izgatavots Ķīnā";

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Muita

42. atzinīgi vērtē to, ka ĪT jomā ir parakstīts kopējs muitas rīcības plāns, kura mērķis ir uzlabot muitas sadarbību viltotu preču konfiscēšanā un ieviest konkrētus pasākumus viltotumu tirdzniecības samazināšanai; aicina Komisiju risināt sarunas ar Ķīnu par tās nosacījumiem, lai piedalītos Nolīgumā par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (ACTA);

43. lūdz Komisiju saistībā ar Nolīguma par muitas sadarbību pastiprināt sadarbību ar Ķīnas varas iestādēm, lai veicinātu tirdzniecību;

44. aicina Komisiju atbilstoši 2005. gada Saprašanās memorandam par tekstilprecēm turpināt apspriest ES un Ķīnas tekstilpreču tirdzniecības dialoga un augsta līmeņa ekonomikas un tirdzniecības dialoga mehānisma attīstību; aicina Komisiju cieši uzraudzīt importu tekstilprecēm ar Ķīnas izcelsmi;

Sociālā un vides ietekme

45. pauž nopietnas bažas par augsta līmeņa piesārņojumu, ko radījusi Ķīnas rūpniecība un tās dabas resursu pieaugošo patēriņu, īpaši no avotiem, kuri nav ilgtspējīgi; apzinās, ka Eiropa ir līdzatbildīga par šo situāciju, jo liela daļa Ķīnas rūpnieciskās ražošanas pieder Eiropas uzņēmumiem vai Eiropas uzņēmumi un mazumtirgotāji pasūta šo produkciju patēriņam Eiropā;

46. atzīmē, ka no ekonomikas straujās izaugsmes Ķīnā pēdējo gadu laikā ieguvēji nav visi Ķīnas iedzīvotāju slāņi, turklāt sociāla plaisa starp bagātajiem un nabagajiem nekad nav bijusi tik dziļa kā patlaban;

47. atzinīgi vērtē Ķīnas veiktos pasākumus vides jomā sakarā ar gatavošanos 2008. gada Olimpiskajām spēlēm; aicina Ķīnas valdību aktīvi piedalīties ANO Klimata konferencē (COP 15), kas no 2009. gada 30. novembra līdz 11. decembrim notiks Kopenhāgenā, veicinot Ķīnas finanšu nozares sagatavošanos starptautiskās emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanai;

48. mudina Ķīnu piedalīties COP 15 un uzņemties savu daļu atbildības, lai globālā mērogā samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un cīnītos pret klimata pārmaiņām;

49. mudina Ķīnas varas iestādes veikt konkrētus pasākumus, lai pieņemtu un atbalstītu tehnoloģiju un prakses pielietošanu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai; norāda, ka zaļu tehnoloģiju veicināšana ir nozīmīga, ja Ķīnas valdība vēlas saglabāt ekonomisko izaugsmi, vienlaicīgi aizsargājot vidi; atzīst, ka nevar gaidīt, lai Ķīna lūgtu saviem iedzīvotājiem uzņemties daļu sloga saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanu, ja pasākumus neveiks Rietumu valstis;

50. pauž bažas par bērnu darba izmantošanu Ķīnā; aicina Komisiju pēc iespējas drīz izskatīt šo jautājumu un lūdz Ķīnas valdību pielikt visus pūliņus šās parādības izskaušanai;

51. mudina Ķīnu ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) galvenās konvencijas, īpaši Konvenciju Nr. 87 par biedrošanās brīvību un tiesībām veidot organizācijas, kā arī Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), ko Ķīna ir parakstījusi, bet nav ratificējusi;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

52. atzinīgi vērtē starptautisko finanšu pārskatu standartu (*IFRS*) transponēšanu Ķīnas tiesību aktos; mudina Ķīnu turpināt pieņemt *IFRS*, vienlaicīgi nodrošinot to īstenošanu praksē; prasa, lai Komisija stingri uzraudzītu *IFRS* pieņemšanu un īstenošanu Ķīnā;
53. aicina Eiropas uzņēmumus, kas darbojas Ķīnā, izmantot paraugpraksi, uzņemoties korporatīvu sociālo atbildību attiecībā uz strādniekiem un vidi;
54. pauž bažas par darba apstākļiem un nodarbināto tiesībām Ķīnā; aicina Ķīnu uzlabot darba apstākļus, lai tie sasniegtu SDO pamatstandartus;
55. aicina Eiropas Savienību un Ķīnu sadarboties attiecībā uz standartiem vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, lidmašīnām un kuģiem, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un lai šie standarti būtu draudzīgāki videi;
56. prasa Eiropas Savienības un Ķīnas sadarbību attiecībā uz ķīmisko vielu reģistrāciju, novērtējumu un izmantošanas atļaujām (*REACH*);
57. pauž satraukumu par tādu gadījumu skaita neseno pieaugumu, kas bija saistīti ar nedrošiem Ķīnas produktiem, un īpaši par tiem, kuri attiecās uz bērnu rotaļlietām, pārtiku un zālēm; atzinīgi vērtē Ķīnas valdības apņemību šīs problēmas risināšanā; aicina Komisiju stiprināt atbalstu un koordināciju ar Ķīnas varas iestādēm šajā jomā;
58. stingri nosoda Ķīnas iestāžu piespiestos nāves sodus dažām personām, kas iesaistītas zīdaiņu pārtikas pulvera saindēšanā ar melamīnu;
59. atzinīgi vērtē Komisijas pasākumus šajā jomā, izmantojot jauno sistēmu, saskaņā ar kuru reizi ceturksnī tiek sastādīts ziņojums par Ķīnas īstenotajiem pasākumiem, lai atklātu bīstamas preces, par kurām ir informācija Ķīnas ātrās reaģēšanas sistēmā (*RAPEX*), tādējādi palielinot Eiropas patērētāju drošību;
60. uzsver, ka ir svarīgi trīspusēji kontakti starp Komisiju un ASV un Ķīnas valdībām, kuru mērķis ir uzlabot produktu drošības pārraudzību visā pasaulē; uzskata, ka šajā jomā būtu ļoti vērtīgi pēc iespējas ātrāk izstrādāt konkrētu Komisijas priekšlikumu par kopējas produktu un importa drošības darba grupas izveidi Transatlantiskajā ekonomikas padomē;

Turpmākie pasākumi

61. norāda, ka Ķīnas sabiedrība pēdējo 30 gadu laikā ir ļoti izmainījusies un ilgstošs progress var notikt tikai pakāpeniski; uzskata, ka demokrātijai ir nepieciešama ietekmīga pilsoniskā sabiedrība, ko savukārt stiprina tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Eiropas Savienību; tādēļ uzskata, ka "pārmaiņas ar tirdzniecību" ir veids, kā veicināt Ķīnas pārveidi par atvērtu un demokrātisku sabiedrību, no kā ieguvēji būtu visi sabiedrības slāņi; pauž nožēlu, ka ekonomisko un tirdzniecības attiecību pastiprināšanās starp Eiropas Savienību un Ķīnu neiet rokrokā ar būtisku progresu attiecībā uz cilvēktiesību dialogu; uzskata, ka turpmākas reformas ir nepieciešamas īpaši vides un sociālajā jomā, lai nodrošinātu vispārēju un ilgstošu progresu;
62. pauž nožēlu par 2008. gada 1. decembrī Lionā plānotās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes atlikšanu, ņemot vērā pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi, un uzsver konstruktīva dialoga lielo nozīmi par klimata pārmaiņām, kā arī savstarpējas saprašanās nozīmi par galvenajiem tirdzniecības jautājumiem tik kritiskā brīdī pasaules ekonomikā; pauž cerību, ka augstākā līmeņa sanāksme notiks pēc iespējas drīz;
63. aicina Ķīnu turpmāk pielikt visas pūles, lai paātrinātu sarunas saskaņā ar Dohas Attīstības programmu;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

64. uzsver, ka jaunajam ES un Ķīnas partnerības un sadarbības nolīgumam būtu jāveicina brīva un godīga tirdzniecība, kas pamatots uz cilvēktiesību, vides, ilgtspējīgas attīstības un sociālo jautājumu klauzulu piemērošanu;

65. atzinīgi vērtē augsta līmeņa ekonomikas un tirdzniecības dialoga mehānisma (*HLM*) izveidi kā forumu turpmākai ES un Ķīnas attiecību attīstībai stratēģiskā līmenī un uzskata, ka šā procesa būtisks elements ir *HLM* rezultāti, kas ļautu veiksmīgi atrisināt nesaskaņas tirdzniecības jomā; aicina Komisiju pastiprināt savus centienus *HLM* izveidē, vienu no 2009. gadā izveidotās Komisijas priekšsēdētāja vietniekiem ieceļot par komisāru, kurš atbildīgs par koordināciju un vada *HLM* delegāciju;

66. aicina Komisiju nodrošināt visu ar Ķīnu pētniecības un attīstības jomā noslēgto nolīgumu efektīvu darbību, lai veicinātu sadarbību pētniecības un attīstības jomā; iesaka stratēģiskāk orientēt Eiropas Savienības un Ķīnas P&A pasākumus, vairāk ņemot vērā jaunākās tehnoloģijas, sabiedrības vajadzības, vides problēmas un paredzamo ekonomikas attīstību; aicina abas puses veicināt tehnoloģiju un tehniskās prasmes pārnesi, veicinot pētnieku un akademiķu apmaiņas programmas;

67. atzinīgi vērtē attiecību atjaunošanu starp Ķīnu un Taivānu; uzskata, ka Taivāna, kura ir ES ceturta lielākā tirdzniecības partnere Āzijā, ir patstāvīga saimnieciska un komerciāla vienība; atbalsta Taivānas dalību attiecīgās starptautiskās organizācijās novērotāja statusā, ja šādai dalībai nav nepieciešams valstisks statuss, t. i. SDO;

68. prasa lielāku sadarbību starp Eiropas un Ķīnas universitātēm un lielāku mobilitāti starp ES un Ķīnu zinātniekiem, pētniekiem un studentiem;

69. atbalsta ES un Ķīnas sadarbības turpmāku pilnveidošanu kosmosa zinātnes izmantošanas un tehnoloģiju jomā; uzskata, ka ir būtiska cieša sadarbība Compass sistēmas un Galileo programmu līdzāspastāvēšanai, lai jo īpaši nodrošinātu to savietojamību, kas ir visas pasaules lietotāju interesēs;

70. mudina Komisiju un Ķīnas valdību kopīgi rast iespējas parlamentāras dimensijas izveidei attiecībā uz *HML* darbu, lai palielinātu ieinteresēto personu loku un uzklautu viņu viedokļus;

71. atbalsta Komisijas centienus izveidot MVU draudzīgu uzņēmējdarbības vidi, pieņemot paziņojumu Vispirms domāt par mazākajiem - Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts "*Small Business Act*" (COM(2008)0394), un šajā sakarībā atzinīgi vērtē centienus uzsākt "Ķīnas vārtu" sistēmu, īpaši orientējoties uz uzņēmumu vadošā personāla sagatavošanas programmu Ķīnā, lai veicinātu Ķīnas tirgus pieejamību Eiropas MVU līdz 2010. gadam;

72. aicina Ķīnu veicināt Ķīnas universitāšu un ES MVU sadarbību, lai veicinātu MVU izstrādātās inovācijas Ķīnā, tādējādi radot jaunas darbavietas un palielinot tirdzniecības un ekonomikas jaudas; aicina Ķīnu arī sekmēt abu pušu sadarbību, lai uzlabotu un veicinātu klimatam draudzīgas tehnoloģijas un samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada ES MVU, kas darbojas Ķīnā;

73. aicina Komisiju sekmēt sadarbību uzņēmumu līmenī, palielināt informētību par tirgus piekļuves datubāzes interneta vietni un uzlabot strīdu izšķiršanas mehānismus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

74. atbalsta programmas, kas izstrādātas tirdzniecības palielināšanai starp ES un Ķīnu, piemēram, uzņēmumu vadošā personāla sagatavošanas programmu; aicina Komisiju palielināt tehnisko palīdzību Ķīnai veselības un drošības aizsardzības noteikumu ieviešanai un sadarbības uzlabošanai muitas jomā;

75. uzskata, ka Eiropas Savienība un Ķīna kļūst savstarpēji arvien atkarīgākas un ES un Ķīnas sarežģītās attiecības prasa vairāk koordinācijas starp dalībvalstīm un ar Komisiju; atgādina, ka Ķīnai jāpilda saistības, ko tai uzliek starptautiskie nolīgumi, piemēram, autortiesību un darba tiesību jomā; sagaida efektīvu un rezultatīvu dialogu ar Ķīnu attiecībā uz globāliem uzdevumiem; atbalsta stratēģiskas partnerattiecības starp ES un Ķīnu; mudina Komisiju palielināt pārredzamību sarunās par PSN starp Eiropas Savienību un Ķīnu;

76. uzskata, ka "World Expo 2010" Šanhajā, Ķīnā, ir lieliska iespēja ES uzņēmumiem palielināt savu atpazīstamību, dibināt kontaktus un sevi prezentēt Ķīnas sabiedrībai un Ķīnas uzņēmumiem; mudina Komisiju nodrošināt ES uzņēmējiem savu stendu "World Expo 2010";

77. aicina Komisiju atbalstīt Ķīnas un ES uzņēmējdarbības padomes izveidi pēc līdzības ar ES un ASV uzņēmējdarbības padomi;

*
* *

78. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ķīnas Tautas Republikas valdībai un Ķīnas Nacionālajam tautas kongresam.

Stāvoklis Šrilankā

P6_TA(2009)0054

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Šrilanku

(2010/C 67 E/17)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Šrilanku - 2000. gada 18. maija rezolūciju ⁽¹⁾, 2002. gada 14. marta rezolūciju ⁽²⁾ un 2003. gada 20. novembra rezolūciju ⁽³⁾ - un 2005. gada 13. janvāra rezolūciju par neseno cunami katastrofu Indijas okeānā ⁽⁴⁾ un 2006. gada 18. maija rezolūciju par situāciju Šrilankā ⁽⁵⁾,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2006. gada 29. maija lēmumu ⁽⁶⁾ oficiāli pasludināt ārpus likuma atbrīvošanas kustību "Ilamas tamilu tīģeru atbrīvošana" (LTTE),

— ņemot vērā Eiropas Savienības prezidentūras 2006. gada 17. augusta paziņojumu par Šrilanku,

⁽¹⁾ OV C 59, 23.2.2001., 278. lpp.

⁽²⁾ OV C 47 E, 27.2.2003., 613. lpp.

⁽³⁾ OV C 87 E, 7.4.2004., 527. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 247 E, 6. 10.2005., 147. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 297 E, 7.12.2006., 384. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes 2006. gada 29. maija Lēmums 2006/379/EK ar kuru īsteno Regulas (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2005/930/EK (OV L 144, 31.5.2006., 21. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā Tokijas 2003. gada 10. jūnija deklarāciju par Šrilankas atjaunošanu un attīstību, ar kuru finansētāju sniegtais atbalsts tika piesaistīts miera procesa norisei,
 - ņemot vērā Šrilankas valdības un LTTE parakstīto Vienošanos par pamieru, kas stājās spēkā 2002. gada 23. februārī,
 - ņemot vērā Oslo 2002. gada decembra deklarāciju, ar ko Šrilankas valdība un LTTE vienojās rast risinājumu, kura pamatā ir federāla iekārta vienotas Šrilankas teritorijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā kopš valdības militārās ofensīvas sākuma 2008. gada oktobrī LTTE ir atkāpusies uz ziemeļu reģioniem, piespiežot civiliedzīvotājus doties dziļāk savā kontrolētajā teritorijā, un tā rezultātā simtiem cilvēku ir zaudējuši dzīvību, bet apmēram 250 000 civiliedzīvotāju Mullaitivu reģionā nonākuši nāvējošas Šrilankas armijas un LTTE separātistu apšaudes krustugunīs;
- B. tā kā Šrilanka jau apmēram 25 gadus cieš no LTTE (tamilu tīģeri) bruņotas sacelšanās un valdības reakcijas uz to, kā rezultātā šajā laikā gājuši bojā vairāk nekā 70 000 cilvēku;
- C. tā kā atbrīvoto teritoriju civiliedzīvotājiem ir nepieciešama humānā palīdzība un, lai gan valdības aģentūras tagad spēj reaģēt uz viņu vajadzībām, daudzi tūkstoši civiliedzīvotāju konflikta skartajās teritorijās vēl aizvien ir pakļauti lielām briesmām un netiek apmierinātas viņu pamatvajadzības;
- D. tā kā ir lielas bažas par apšaudi drošības zonā, kas tika vērsta pret slimnīcu un apmetni, kurā uzturējās Apvienot Nāciju Organizācijas darbinieki, kurā gāja bojā un tika ievainoti daudzi civiliedzīvotāji;
- E. tā kā saskaņā ar organizācijas *Amnesty International* teikto gan valdības spēki, gan LTTE ir pārkāpuši kara likumus, pārvietojot civiliedzīvotājus un neļaujot viņiem bēgt uz drošākām vietām;
- F. tā kā starptautiskā preses brīvības misija Šrilankā norāda uz trim tendencēm, kas vērojamas attiecībā uz ziņošanu par konfliktu, proti, preses pārstāvjiem nav piekļuves konflikta zonai un tajā nav neatkarīgas informācijas plūsmas, žurnālisti, kas atspoguļo konfliktu, ir pakļauti uzbrukumiem un iebiedēšanai un plašsaziņas līdzekļos vērojama pašcenzūra;
- G. tā kā kopš 2009. gada beigām galvenā redaktora *Lasantha Wickramatunga* nogalināšana un uzbrukums populāram neatkarīgam televīzijas kanālam ir paralizējis plašsaziņas līdzekļu kopienu;
- H. tā kā kopš 2006. gada ir nogalināti 14 žurnālisti un vēl daudzi citi nolaupīti vai arestēti un tā kā organizācija *Reporters Without Borders* savā preses brīvības indeksā ierindoja Šrilanku 165. no 173 vietām;
- I. tā kā visu konfliktā iesaistīto pušu pamatpienākums ir nodrošināt cilvēktiesības un humanitārās normas, ne tikai reaģējot uz situācijas pasliktināšanos, bet kā pamatu taisnīgam un ilgtspējīgam konflikta atrisinājumam;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- J. tā kā Tokijas palīdzības sniedzēju konferences līdzpriekšsēdētāji (Norvēģija, Japāna, ASV un ES) ir kopīgi aicinājuši *LTTE* apspriest ar Šrilankas valdību kārtību konflikta izbeigšanai, tostarp ieroču nolikšanu, vardarbības pārtraukšanu, Šrilankas valdības piedāvātās amnestijas pieņemšana un līdzdalība politiskas partijas statusā procesos taisnīga un ilgtspējīga politiskā atrisinājuma panākšanai;
- K. tā kā Tokijas palīdzības sniedzēju konferences līdzpriekšsēdētāji ir kopīgi aicinājuši Šrilankas valdību un *LTTE* pasludināt pamiera periodu, lai būtu iespējams evakuēt slimos un ievainotos un sniegt humāno palīdzību civiliedzīvotājiem,
1. uzskata, ka nesenie notikumi var kļūt par pavērsieni Šrilankas krīzē, piekrīt Tokijas palīdzības sniedzēju konferences līdzpriekšsēdētāju paziņojumiem un cer, ka valstī drīz valdīs miers un stabilitāte;
 2. uzskata, ka ar militāru uzvaru pār *LTTE* kā to iecerējusi Šrilankas valdība nebūs iespējams izvairīties no nepieciešamības rast politisku risinājumu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu mieru;
 3. aicina Šrilankas valdību un *LTTE* ievērot kara noteikumus, līdz minimumam samazināt militāro operāciju laikā civiliedzīvotājiem nodarīto kaitējumu un nekavējoties ļaut tūkstošiem civiliedzīvotāju, kas ir ieslodzīti konflikta zonā, pamest to drošā veidā un saņemt humāno palīdzību;
 4. atzinīgi vērtē Šrilankas valdības solījumu nodrošināt pilnīgu, atklātu un pārredzamu preses brīvības pārkāpumu izmeklēšanu, lai novērstu nesodāmības kultūru un vienaldzību par žurnālistu nogalināšanu un uzbrukumiem žurnālistiem Šrilankā;
 5. uzsver to, ka starptautiskajiem novērotājiem ir jānovērtē, kādas humanitārās vajadzības ir ceturtdaļai miljona cilvēku, kas ieslodzīti Vanni reģionā, un jānodrošina pareiza pārtikas un citas humānās palīdzības sadale, īpaši apstākļos, kad kaujas tuvojas šajā reģionā ieslodzītajiem civiliedzīvotājiem;
 6. atkārtoti nosoda šausminošo bērnu izmantošanu, iesaucot bērnus armijā, kas ir kara noziegums, un aicina visus nemiernieku grupējumus pārtraukt šo praksi, atbrīvot iesauktos bērnus un apņemties turpmāk neiesaukt armijā nevienu bērnu;
 7. mudina Šrilankas valdību steidzami pievērst uzmanību sauszemes mīnu iznīcināšana, kuras ir nopietns šķērslis valsts un ekonomikas atjaunošanai; šajā sakarā aicina Šrilankas valdību spert ļoti pozitīvu soli un parakstīt Otavas Konvenciju (Konvencija par kājnieku mīnu lietošanas, uzglabāšanas un ražošanas aizliegumu un šo mīnu iznīcināšanu);
 8. atzinīgi vērtē Šrilankas valdības apņemšanos veikt pamatīgu provinču decentralizāciju, kas ļaus galvenokārt tamilu kontrolētajiem, bet arī citiem reģioniem aktīvāk pārvaldīt šos reģionus vienotā valstī; aicina Šrilankas valdību nekavēties ar šī plāna īstenošanu, tādējādi nodrošinot to, ka visiem Šrilankas pilsoņiem ir vienlīdzīgas tiesības;
 9. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstu valdības pastiprināt centienus, lai palīdzētu nodrošināt stabilu un taisnīgu mieru Šrilankā un atjaunot drošību un labklājību šajā valstī;
 10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Norvēģijas valdībai un citiem Tokijas palīdzības sniedzēju konferences līdzpriekšsēdētājiem, Šrilankas prezidentam un valdībai un citām konfliktā iesaistītajām pusēm.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Birmas bēgļu stāvoklis Taizemē

P6_TA(2009)0055

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Birmas bēgļu stāvokli Taizemē

(2010/C 67 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu un tās 1967. gada protokolu;
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Birmu,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā ir saņemti ziņojumi, ka Taizemes jūras spēki tās teritoriālajos ūdeņos laikā no 2008. gada 18. līdz 30. decembrim ir pārtvēruši aptuveni 1000 *Rohingya* bēgļus laivās, kurus pēc tam izvilka starptautiskajos ūdeņos bez navigācijas iekārtām un bez pietiekamiem pārtikas un ūdens krājumiem; tā kā daudzi no šiem bēgļiem laivās ir pazuduši un ir pamats bažām, ka noslīkuši, savukārt dažus ir izglābusi Indonēzijas vai Indijas krasta apsardze;
- B. tā kā *Rohingya* bēgļi - Birmas rietumos dzīvojoša etniska kopiena, kuri pārsvarā ir musulmaņi, tiek pakļauti sistemātiskiem, nepārtrauktiem, plaši izplatītiem cilvēktiesību pārkāpumiem no valdošā militārā režīma puses, tostarp viņiem ir liegtas tiesības uz pilsonību, viņu brīvība pārvietoties ir stingri ierobežota, kā arī viņi pakļauti patvaļīgai aizturēšanai;
- C. tā kā pēdēju gadu laikā represiju un bada dēļ tūkstošiem cilvēku ir pametuši Birmu, dodoties bēgļu gaitās un riskējot ar savu dzīvību, cenšas sasniegt Taizemi un citas Dienvidaustrumāzijas valstis; tā kā Taizeme aizvien vairāk kļūst par Birmas bēgļu tranzīta mērķi;
- D. tā kā Taizemes varas iestādes noliedz šīs apsūdzības un ministru prezidents *Abhisit Vejjajiva*, ir apsolījis, ka tiks veikta nopietna izmeklēšana;
- E. tā kā ANO Bēgļu jautājumu aģentūra ir paudusi bažas sakarā ar ziņojumiem par nežēlīgu attieksmi pret Birmas bēgļiem un tai bijusi iespēja tikties ar dažiem no 126 *Rohingya* bēgļiem, kuri joprojām atrodas Taizemes varas iestāžu uzraudzībā;
- F. tā kā Taizemes varas iestādes apgalvo, ka Taizemes ūdeņos notvertie migranti bija nelegāli ekonomiskie migranti;
1. pauž nožēlu sakarā ar ziņojumiem par necilvēcīgu attieksmi pret *Rohingya* bēgļiem, un mudina Taizemes valdību, kā cienījamu starptautiskās sabiedrības locekli, kuras viesmīlība attiecībā pret bēgļiem ir plaši pazīstama, darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka *Rohingya* bēgļiem dzīvībai nedraud briesmas un attieksme pret viņiem atbilst humānas attieksmes standartiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

2. asi nosoda Birmas valdības veikto *Rohingya* bēgļu vajāšanu, jo tā ir vispirms atbildīga par bēgļu ciešanām; pieprasa atjaunot Birmas pilsonību *Rohingya* bēgļiem, nekavējoties atcelt visus ierobežojumus attiecībā uz viņu tiesībām brīvi pārvietoties un tiesībām uz izglītību, tiesībām stāties laulībā, kā arī pārvietošanās brīvībai, izbeigt viņu vajāšanu reliģiskās pārliecības dēļ, kā arī izbeigt viņu mošeju un citu kulta vietu izpostīšanu, un izbeigt visus pārkāpumus pret cilvēktiesībām visā valstī, kā arī iedzīvotāju tīšu iedzīšanu trūkumā, patvaļīgu nodokļu uzlikšanu un zemes konfiskāciju;
3. aicina Taizemes valdību neatgriezt *Rohingya* bēgļus un patvēruma meklētājus atpakaļ uz Birmu, tostarp laivās ceļojošos bēgļus, jo tur viņu dzīvība būs apdraudēta vai arī viņus spīdzinās;
4. atzinīgi vērtē Taizemes ministru prezidenta *Abhisit Vejjajiva* paziņojumu par to, ka tiks veikta izmeklēšana par militārpersonu pārkāpumiem pret *Rohingya* patvēruma meklētājiem, un pieprasa, lai izmeklēšana būtu patiesa un objektīva, kā arī pilnīgi pārredzama, lai varētu konstatēt faktus un attiecīgi vērsties pret tiem, kas atbildīgi par nežēlīgu attieksmi pret Birmas bēgļiem;
5. atzinīgi vērtē Taizemes valdības sadarbošanos ar ANO augsto komisāru bēgļu lietās un aicina ļaut nekavējoties tikties ar visiem aizturētajiem *Rohingya* bēgļiem, kas ceļo laivās, lai noteiktu, kāda līmeņa aizsardzība viņiem nepieciešama; tāpat aicina Taizemes valdību parakstīt ANO 1951. gada Bēgļu konvenciju un tās 1967. gada protokolu;
6. uzsver, ka jautājums par laivās ceļojošiem bēgļiem, kas skar Taizemi un citas valstis, savā būtībā ir reģionāla problēma; atbalsta Taizemes valdības centienus palielināt sadarbību starp reģiona valstīm, lai risinātu *Rohingya* bēgļu jautājumu; šajā sakarā atzinīgi vērtē 2009. gada 23. janvārī notikušo Ārlietu ministra *Virasakdi Futrakul* tikšanos ar Indijas, Indonēzijas, Bangladešas, Malaizijas un Birmas vēstniekiem; un aicina Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociāciju, jo īpaši tās priekšsēdētāju no Taizemes un attiecīgās starptautiskās organizācijas, darīt visu iespējamo, lai rastu risinājumu šai ietilgušajai problēmai;
7. aicina ES dalībvalstis atbalstīt ES Kopējo nostāju, kura jāatjauno 2009. gada aprīlī, lai risinātu jautājumus attiecībā uz *Rohingya* šausminošo diskrimināciju;
8. uzskata, ka ES misijas nosūtīšana uz Birmu ir ļoti svarīga, ņemot vērā pašreizējo situāciju cilvēktiesību jomā, kurā nenotiek nekādi uzlabojumi, kā arī uzskata, ka jāpalielina starptautiskais spiediens uz militāro režīmu;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Taizemes Karalistes valdībai, Birmas valdībai, Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas ģenerālsēkretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas augstajam komisāram bēgļu lietās un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Brazīlijas atteikums izdot Cesare Battisti

P6_TA(2009)0056

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Brazīlijas atteikumu izdot Cesare Battisti

(2010/C 67 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību (B6-0449/2008), ko Padomei iesniegusi *Véronique De Keyser* PSE grupas vārdā,
 - ņemot vērā sadarbības pamat nolīgumu starp Eiropas Kopien un Brazīlijas Federatīvo Republiku,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 30. maija paziņojumu "Gatavošanās ES un Brazīlijas partnerības izveidei" (COM(2007)0281),
 - ņemot vērā Itālijas pilsoņa *Cesare Battisti* lietu, kura izraidišanu no Brazīlijas ir pieprasījušas Itālijas varas iestādes un ko Brazīlijas varas iestādes līdz šim ir atteikušas,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Itālijas tiesu galīgajos spriedumos *Cesare Battisti* bija apcietināts aizmuguriski par četrām nonāvēšanām un piedalīšanos bruņotās bandās, laupīšanās, par ieroču glabāšanu un bruņotiem vardarbības aktiem,
- B. ņemot vērā *Cesare Battisti* bēgšanu 1990. gadā uz Franciju un Francijas valdības un Kasācijas tiesas 2004. gada galīgo lēmumu atļaut viņa izdošanu Itālijas varas iestādēm,
- C. tā kā *Cesare Battisti* pēc šāda sprieduma slēpās līdz savam arestam 2007. gada martā Brazīlijā,
- D. tā kā *Cesare Battisti* saistībā ar savu izdošanu Itālijai ir iesniedzis pieteikumu Eiropas Cilvēktiesību tiesā un tiesa šo pieteikumu 2006. gada decembrī ir noraidījusi,
- E. tā kā Brazīlijas valdība 2009. gada 17. janvārī piešķīra *Cesare Battisti* politiskā bēgļa statusu un viņa izdošana tādēļ tika noraidīta, aizbildinoties, ka Itālijas tiesu sistēma nespēj nodrošināt pietiekamas garantijas attiecībā uz ieslodzīto tiesībām,
- F. tā kā politiskā bēgļa statusa piešķiršanai jānotiek atbilstoši starptautisko tiesību normām,
- G. tā kā šo lēmumu var interpretēt kā neuzticības zīmi attiecībā uz Eiropas Savienību, kas, cita starpā, ir dibināta, pamatojoties uz pamattiesību un tiesiskuma ievērošanu, ietverot arī ieslodzīto tiesības, un tā kā šie principi attiecas uz visām dalībvalstīm,
- H. tā kā ekonomiskās, tirdzniecības un politiskās attiecības starp Brazīliju un Eiropas Savienību ir ļoti labas un cerīgas un to pamatā, cita starpā, ir kopīgi principi, piemēram, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana,
- I. tā kā ar visu ES dalībvalstu pilnu atbalstu Brazīlijai ir liela nozīme starptautiskajā līmenī un tā kā tās dalība G-20 sanāksmē, kas notika 2008. gada novembrī Vašingtonā, un sagaidāmā dalība šādās sanāksmēs norāda uz tās pieaugošo atbildību globālā līmenī,

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

1. atzīmē, ka tiesvedība joprojām turpinās un galīgais lēmums Brazīlijas varas iestādēm jāpaziņo tuvāko nedēļu laikā;
 2. paļaujas, ka, atkārtoti izskatot lēmumu par *Cesare Battisti* izdošanu, tiks ņemts vērā vienas Eiropas Savienības dalībvalsts spriedums, kurā pilnībā ņemti vērā tiesiskuma principi Eiropas Savienībā;
 3. izsaka cerību, ka Brazīlijas varas iestādes, vadoties no šādiem apsvērumiem, varētu pieņemt lēmumu, kas pamatots uz kopīgiem Brazīlijas un Eiropas Savienības principiem;
 4. norāda, ka partnerība starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku pamatojas uz savstarpēju sapratni, ka abas puses ievēro tiesiskumu un pamattiesības, ieskaitot aizstāvības tiesības un tiesības uz godīgu un taisnīgu tiesvedību;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Brazīlijas valdībai, Brazīlijas Federatīvās Republikas prezidentam, Brazīlijas Kongresa priekšsēdētājam, kā arī Mercosur Parlamenta priekšsēdētājam.
-

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AGENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Pieprasījums atcelt deputāta Miloslav Ransdorf imunitāti

P6_TA(2009)0035

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt deputāta Miloslav Ransdorf imunitāti (2008/2176(IMM))

(2010/C 67 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Čehijas Republikas kompetento iestāžu 2008. gada 16. jūnija pieprasījumu atcelt deputāta *Miloslav Ransdorf* imunitāti, par ko 2008. gada 9. jūlijā paziņoja plenārsēdē,
 - pēc deputāta *Miloslav Ransdorf* uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Čehijas Republikas Konstitūcijas 27. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0008/2009),
 - A. tā kā *Miloslav Ransdorf* ir Eiropas Parlamenta deputāts, kurš ievēlēts sestajās tiešajās vēlēšanās, kuras notika no 2004. gada 10. jūnija līdz 13. jūnijam, un tā kā Parlaments apstiprinājis viņa pilnvaras 2004. gada 14. decembrī ⁽²⁾;
 - B. tā kā saskaņā ar 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās Eiropas Parlamenta sesiju laikā tā deputātiem savas valsts teritorijā ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem; tā kā nevar atsaukties uz imunitāti, ja deputāts tiek aizturēts kriminālnodarījuma izdarīšanas laikā; un tā kā tas neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā deputātiem atņemt imunitāti;
 - C. tā kā saskaņā ar Čehijas Republikas Konstitūcijas 27. panta 4. punktu nevar uzsākt kriminālvajāšanu pret parlamenta deputātu vai senatoru, ja nav saņemta tās palātas piekrišana, kuras loceklis viņš vai viņa ir, savukārt, ja attiecīgā palāta atsakās dot piekrišanu, kriminālvajāšana nav pieļaujama uz visiem laikiem,
1. nolēmj atcelt deputāta *Miloslav Ransdorf* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu Čehijas Republikas attiecīgajām iestādēm.

⁽¹⁾ Lieta 101/63, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, *Recueil*, 195. lpp., kā arī lieta 149/85, *Wybot/Faure* un citi, *Recueil*, 2391. lpp.

⁽²⁾ OV C 226 E, 15.9.2005., 51. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšana *

P6_TA(2009)0032

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu (COM(2008)0581 – C6-0392/2008 – 2008/0184(CNS))

(2010/C 67 E/21)

(Apspriežu procedūra)*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0581),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā EK līguma 170. pantu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0392/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A6-0006/2009),
1. apstiprina nolīguma pagarināšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Amerikas Savienoto Valstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošana *

P6_TA(2009)0033

Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par to, ka noslēdz Nolīgumu ar mērķi atjaunot Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Krievijas Federācijas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (COM(2008)0728 – C6-0456/2008 – 2008/0209(CNS))

(2010/C 67 E/22)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0728),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā EK līguma 170. pantu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0456/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A6-0005/2009),
1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Krievijas Federācijas valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 4. februārī

Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli *I**

P6_TA(2009)0043

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 67 E/23)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)Priekšlikumu grozīja 2009. gada 4. februārī ⁽¹⁾ un šādā redakcijā apstiprināja 2009. gada 19. februārī ⁽²⁾

⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 51. panta 2. punkta 2. apakšpunktu, ko lasa kopīgi ar Reglamenta 168. panta 2. punktu (A6-0026/2009).

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0069.

P6_TC1-COD(2007)0094**Eiropas Parlamenta Nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi**

(Tā kā Parlaments un Padome panāca vienošanos, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst pēdējam tiesību aktam, Direktīvai 2009/52/EK.)

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs *

P6_TA(2009)0046

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS))

(2010/C 67 E/24)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0431),
 - ņemot vērā EK līguma 36. un 37. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ir apspriedies ar Parlamentu (C6-0313/2008),
 - ņemto vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A6-0004/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants****Regula (EK) Nr. 3/2008****9. pants – 1. punkts**

1. Ja attiecībā uz vienu vai vairākiem 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem informācijas pasākumiem saskaņā ar 6. panta 1. punkta noteikumiem netiek iesniegtas iekšējā tirgū īstenojamās programmas, tad ikviena ieinteresētā dalībvalsts, pamatojoties uz 5. panta 1. punktā minētajām pamatnostādnēm, izstrādā programmu un tās specifikācijas un atklātā konkursā izvēlas iestādi, kas ir atbildīga par programmas īstenošanu, ko tās apņemas līdzfinansēt.

1. Ja attiecībā uz vienu vai vairākiem 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem informācijas pasākumiem saskaņā ar 6. panta 1. punkta noteikumiem netiek iesniegtas iekšējā tirgū īstenojamās programmas, tad ikviena ieinteresētā dalībvalsts, pamatojoties uz 5. panta 1. punktā minētajām pamatnostādnēm, **pēc šo programmu nepieciešamības un perspektīvu novērtēšanas attiecīgajā dalībvalstī vai dalībvalstīs un pēc apspriešanās ar attiecīgajā nozarē strādājošām profesionālajām asociācijām un organizācijām**, izstrādā programmu un tās specifikācijas un atklātā konkursā izvēlas iestādi, kas ir atbildīga par programmas īstenošanu, ko tās apņemas līdzfinansēt.

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants****Regula (EK) Nr. 3/2008****9. pants – 2. punkts – pirmā daļa**

2. Ja attiecībā uz vienu vai vairākiem 2. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem informācijas pasākumiem saskaņā ar 6. panta 1. punkta noteikumiem netiek iesniegtas trešās valstīs īstenojamās programmas, tad ikviena ieinteresētā dalībvalsts, pamatojoties uz 5. panta 2. punktā minētajām pamatnostādnēm, izstrādā programmu un tās specifikācijas un atklātā konkursā izvēlas iestādi, kas ir atbildīga par programmas īstenošanu, ko tās apņemas līdzfinansēt.

2. Ja attiecībā uz vienu vai vairākiem 2. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem informācijas pasākumiem saskaņā ar 6. panta 1. punkta noteikumiem netiek iesniegtas trešās valstīs īstenojamās programmas, tad ikviena ieinteresētā dalībvalsts, pamatojoties uz 5. panta 2. punktā minētajām pamatnostādnēm, **pēc šo programmu nepieciešamības un perspektīvu novērtēšanas attiecīgajā dalībvalstī vai dalībvalstīs un pēc apspriešanās ar attiecīgajā nozarē strādājošām profesionālajām asociācijām un organizācijām**, izstrādā programmu un tās specifikācijas un atklātā konkursā izvēlas iestādi, kas ir atbildīga par programmas īstenošanu, ko tās apņemas līdzfinansēt.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Grozījums Nr. 3

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants

Regula (EK) Nr. 3/2008

9. pants – 2. punkts – 2. daļa

Iestāde, ko programmas īstenošanai eventuāli izvēlējusies attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is), var būt starptautiska organizācija, jo īpaši tad, ja programma attiecas uz olīveļļas un galda olīvu nozares veicināšanu trešās valstīs.

Iestāde, ko programmas īstenošanai eventuāli izvēlējusies attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is), var būt starptautiska organizācija, jo īpaši tad, ja programma attiecas uz olīveļļas un galda olīvu nozares **vai tādu vīnu, kuru izcelsmes nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta**, veicināšanu trešās valstīs.

Grozījums Nr. 4

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants

Regula (EK) Nr. 3/2008

9. pants – 3. punkts – c) apakšpunkts

c) programmas **finansiālo izdevīgumu**;

c) programmas **izmaksu lietderību**;

Grozījums Nr.5

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1.a pants (jauns)

Regula (EK) Nr. 3/2008

13. pants – 2. punkts – pirmā un otrā daļa

1.a pants

Regulas (EK) Nr. 3/2008 13. panta 2. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Kopienas finanšu ieguldījums izvēlētajās programmās, kas minētas 8. un 9. punktā, nepārsniedz 60 % no šo programmu reālajām izmaksām. Attiecībā uz informācijas un veicināšanas programmām, kuru ilgums ir divi vai trīs gadi, ieguldījums katrā programmas īstenošanas gadā nepārsniedz šo maksimālo noteikto robežu.

Svaigu augļu un dārzeņu veicināšanas pasākumiem, kas īpaši paredzēti bērniem Kopienas skolās, panta pirmajā daļā minētā procentuālā daļa ir 70 %.”

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Barības laišana tirgū un lietošana *I**

P6_TA(2009)0050

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par barības laišanu tirgū un lietošanu (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD))

(2010/C 67 E/25)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0124),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 37. pantu un 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza Parlamentam priekšlikumu (C6-0128/2008),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A6-0407/2008),
- 1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
- 2. ņem vērā pievienotās Komisijas deklarācijas;
- 3. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
- 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0050

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 5. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Regulu (EK) No. 1831/2003, un atceļ Direktīvas 79/373/EEK, 80/511/EEK, 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Lēmumu 2004/217/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. .../2009.)

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

PIELIKUMS

Komisijas deklarācijas par šādiem jautājumiem:

1. IV pielikuma pārskatīšana:

Lai pielāgotu III pielikumu (par pielaidēm barības sastāvdaļu un barības maisījumu marķējumā) zinātnes un tehnikas attīstībai, kā noteikts regulas 11. pantā, Komisija un tās dienesti paredz veikt minētā III pielikuma izskatīšanu. Šajā kontekstā Komisija arī izskatīt atsevišķas barības sastāvdaļas, kuru mitruma saturs pārsniedz 50 %.

2. Piedevu marķēšana:

Komisija izpētīs, vai principu informācijas sniegšanai par barību, to marķējot, var piemērot arī piedevām un premiksiem, kas ir atļauti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām.

3. Jēdziena “steidzamības apsvērumi, kas saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi”, kas lietots 21. apsvērumā, 5. pantā un 17. pantā, interpretācija

“Komisijas izpratnē jēdzienā” steidzamības apsvērumi, kas saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi “var ietilpt steidzamības apstākļi, ko cita starpā izraisījusi neuzmanība, tīša krāpšana vai noziedzīgas darbības.”

2010/C 67 E/15	Kosova Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Kosovu un ES lomu 126	126
2010/C 67 E/16	Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Ķīnu Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Ķīnu 2008/2171(INI) 132	132
2010/C 67 E/17	Stāvoklis Šrilankā Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Šrilanku 141	141
2010/C 67 E/18	Birmas bēgļu stāvoklis Taizemē Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Birmas bēgļu stāvokli Taizemē 144	144
2010/C 67 E/19	Brazīlijas atteikums izdot Cesare Battisti Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par Brazīlijas atteikumu izdot Cesare Battisti 146	146

II *Informācija*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

2010/C 67 E/20	Pieprasījums atcelt deputāta Miloslav Ransdorf imunitāti Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt deputāta Miloslav Ransdorf imunitāti (2008/2176(IMM)) 148	148
----------------	--	-----

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2009. gada 3. februāra

2010/C 67 E/21	Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšana * Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu (COM(2008)0581 – C6-0392/2008 – 2008/0184(CNS)) 149	149
2010/C 67 E/22	EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošana * Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par to, ka noslēdz Nolīgumu ar mērķi atjaunot Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Krievijas Federācijas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (COM(2008)0728 – C6-0456/2008 – 2008/0209(CNS)) 150	150

Trešdiena, 2009. gada 4. februārī

2010/C 67 E/23

Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli ***I

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD)) 151

P6_TC1-COD(2007)0094

Eiropas Parlamenta Nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi 151

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

2010/C 67 E/24

Informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)) 152

2010/C 67 E/25

Barības laišana tirgū un lietošana ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par barības laišanu tirgū un lietošanu (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)) 155

P6_TC1-COD(2008)0050

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 5. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Regulu (EK) No. 1831/2003, un atceļ Direktīvas 79/373/EEK, 80/511/EEK, 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Lēmumu 2004/217/EK 155

PIELIKUMS 156

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Piešķiršanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV